

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	๑
๑. รับทราบพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งประธานวุฒิสภา	๑
๒. คณะกรรมการวิชาการจะมีโครงการเสวนาสภาสูง	๒
๓. คณะกรรมการโครงการวุฒิสภาสตรีจะมีพิธีมอบรางวัล	
แก่ผู้ชนะเลิศ	๓
๔. วันนี้จะมีการประชุมวุฒิสภาเพื่ดำเนินการถอดถอน	
นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง	๓
๕. ได้บรรจุรายงานประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน ๓ เรื่อง	๓
<u>เรื่องที่ประธานขอหารือ</u>	
เรื่องการเพิ่มวันเวลาประชุมวุฒิสภา	๓
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายตวง อันทะไชย	๔
- พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์	๕
- นายเจริญ ภัคดีวานิช	๖
- นายวันชัย สอนศิริ	๗
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์	๘, ๒๗
- นายกฤษ อาทิตย์แก้ว	๘
- นายประสงค์ นุรักษ์	๑๑

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๔

	หน้า
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช	๑๒
- นางนฤมล ศิริวัฒน์	๑๓
- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	๑๔
- นายสุริยา ปิ่นจอร์	๑๖
- พันตำรวจเอก สนธยา แสงภา	๑๘
- นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์	๑๙, ๒๐
- นายสมชาติ พรรณพัฒน์	๒๒
- นายสุรจิต ชिरเวทย์	๒๓
- นายบวรศักดิ์ คณาเสน	๒๔
- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม	๒๔

เรื่องด่วน

๑. การประชุมวุฒิสภาเพื่อดำเนินกระบวนการถอดถอน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๗

๑.๑ กำหนดวันแถลงเปิดสำนวนของคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้กล่าวหา และ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๐ ๒๗

๑.๒ พิจารณาคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหา ๓๒

ผู้อภิปราย

- นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (ผู้ถูกกล่าวหา)	๓๗, ๓๘, ๓๙
- นายชัยรัตน์ ขนิษฐบุตร (ผู้กล่าวหา)	๓๙

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๔

หน้า

๒. ร่าง พ.ร.บ. จดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

๔๒

ผู้อภิปราย

- ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ
(ประธานคณะกรรมการวิสามัญ)

๔๔, ๕๑, ๕๖,

๗๗, ๗๘, ๘๑,

๘๘, ๙๔, ๙๕,

๙๙, ๑๒๕,

๑๒๖, ๑๒๙,

๑๓๕, ๑๓๗,

๑๕๖, ๑๖๓,

๑๗๔, ๑๘๓,

๒๐๑, ๒๐๙,

๒๑๑

- นายอนุรักษ์ นิยมเวช

๔๕, ๔๖, ๕๔,

๕๖, ๘๑, ๘๓,

๘๕, ๙๐, ๙๕,

๙๖, ๑๐๘,

๑๑๐, ๑๒๖,

๑๓๐, ๑๓๑,

๑๓๒, ๑๓๕,

๑๔๐, ๑๔๑,

๑๕๙, ๑๗๐,

๑๗๔, ๑๘๖,

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๔

หน้า

- นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ)

๑๘๘, ๑๙๘,
๒๐๐, ๒๐๓
๔๖, ๕๒, ๖๓,
๘๖, ๑๒๑,
๑๖๒, ๑๖๔,
๑๖๘, ๑๘๖,
๒๐๐, ๒๐๖,
๒๐๙

- นายมณฑิธร บุญตัน

๖๐, ๗๑, ๗๒,
๗๔, ๗๘, ๗๙,
๘๒, ๘๔, ๘๗,
๘๙

- นางเรวดี สกุลพาณิชย์ (กรรมาธิการ)

๖๘, ๑๑๙

- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม (กรรมาธิการ)

๖๘, ๙๒,
๑๐๗, ๑๑๒,
๑๓๐, ๑๔๙,
๑๕๑, ๑๕๖

- นายกำนุณ ทิทธิสมาน

๗๖, ๗๘, ๙๑,
๑๓๗, ๑๓๘

- พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์

๘๐, ๙๐ ๑๐๑,
๑๐๔, ๑๐๕,
๑๐๖, ๑๔๓,
๑๔๔

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๔

- นายตวง อันทะไชย

หน้า

๘๘, ๙๘,
๑๓๕, ๑๓๖,
๑๔๓, ๑๔๘

- นายสุริยา ปิ่นจอร์ (กรรมการ)

๙๓

- นายชรินทร์ หาญสืบสาย

๙๓

- นายเจตน์ ศิรธรานนท์

๙๕, ๑๖๒,

๒๐๓

- นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม (กรรมการ)

๑๐๔, ๑๐๖,
๑๐๙, ๑๔๓,
๑๖๓, ๑๖๗,
๑๘๑, ๑๘๒,
๑๘๙

- นางนฤมล ศิริวัฒน์

๑๑๓, ๑๔๖,
๑๗๕, ๑๙๐,
๑๙๔

- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย

๑๑๔, ๑๑๗,
๑๒๐, ๑๒๓,
๑๒๕, ๑๒๖,
๑๕๒, ๑๖๖,
๑๗๑, ๑๗๒,
๑๗๕, ๑๘๐,
๑๘๑, ๑๘๒,
๑๘๓

- นายธานี อ่อนละเอียด (กรรมการ)

๑๒๒, ๑๘๔

- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์

๑๔๔, ๑๗๓

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๔

	หน้า
- รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล	๑๕๐
- นายสุพจน์ เลียดประถม	๑๕๔, ๑๕๓, ๑๕๘, ๑๖๓, ๑๖๔, ๑๖๖, ๑๖๗, ๑๖๘, ๒๐๔, ๒๐๖
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์	๑๕๕
- นายกฤษ อาทิตย์แก้ว	๑๕๘
- นายทวีศักดิ์ กิตบรรจง	๑๖๐, ๑๘๕, ๑๘๗, ๑๘๘, ๑๙๐, ๑๙๓, ๑๙๕
- พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์	๑๖๑, ๑๗๕
- นายปานเทพ สุจริตกุล	๑๙๗
- นายสมชาย แสวงการ	๒๐๘
- นายบวรศักดิ์ กณาสิน	๒๑๐

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

ณ ตึกรัฐสภา

5

	หน้า
10 <u>เรื่องด่วน</u>	
เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ.	๑
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นางยุวดี นิ่มสมบุญ (ประธานกิตติมศักดิ์คณะกรรมการ)	๓
15 - นายเจริญ ภัคดีวานิช	๕
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช	๖
- นายสุพจน์ เลียดประดม	๑๒
- นายสุริยา ปันจอร์	๑๔
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	๑๘
20 - ศาสตราจารย์วิรัตน์ พาณิชย์พงษ์	๒๔
- นายดวง อันทะไชย	๒๕
- นายมณฑิธร บุญตัน	๓๐, ๓๒
- นายวันชัย สอนศิริ	๓๕
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์	๓๘, ๔๘
25 - นายวิทยา บุรณศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข)	๔๔, ๕๐
- นายชินชัย ชีเจริญ (ผู้ชี้แจง)	๔๕

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๔

หน้า

เรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ ๕๒

- 5 ตำบลห้วยโป่งและตำบลมาตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ผู้อภิปราย

- นายสาย กังกเวคิน ๕๔, ๖๒
- นายสุพจน์ เลียดประถม ๕๕
- 10 - นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๕๘, ๖๔
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ๖๑
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๖๔
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๖๕
- นางสาวรสนา โตสิตระกูล ๖๐
- 15 - หม่อมราชวงศ์พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิวัฒน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม)
๖๓, ๖๕
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๖๐

เรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ๖๖

- 20 พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ผู้อภิปราย

- นายอร่าม อามระดิษ (ผู้แทนประชาชน) ๘๐
- นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ (ประธานคณะกรรมการ) ๘๓
- นายเจริญ ภัคดีวานิช ๘๕
- 25 - นางสาวรสนา โตสิตระกูล ๘๘
- นายประสงค์ นุรักษ์ ๙๑
- นายมณฑิธร บุญตัน ๙๓
- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม ๙๖

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๔

	หน้า
5	<ul style="list-style-type: none"> - รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล ๑๐๐ - นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๑๐๕ - นายสุริยา ปันจอร์ ๑๐๘ - นายกฤษ อาทิตย์แก้ว ๑๑๐ - นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๑๑๕, ๑๒๗, ๑๓๑
10	<ul style="list-style-type: none"> - นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๑๒๑ - นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๑๒๒ - พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๑๒๓ - นายวิทยา บุรณศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) ๑๒๔, ๑๓๐ - นายอร่าม อามระดิษ (ผู้แทนประชาชน) ๑๒๕
15	

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

5

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๘๗ คน

10

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ขณะนี้มีสมาชิกมาประชุมทั้งสิ้น
๘๗ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ดิฉันขอเปิดประชุมเลยนะคะ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

15

ท่านสมาชิกคะ ด้วยมีเรื่องที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระจำนวน ๕ เรื่อง คือ

๑. รับทราบพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งประธานวุฒิสภา

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานวุฒิสภาแล้ว จึงขอเชิญ

ท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ

(สมาชิกวุฒิสภาและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟัง

20

พระบรมราชโองการ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา

รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญเลขาธิการวุฒิสภาอ่านพระบรมราชโองการค่ะ

นางนรรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) :

25

๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

นนทพร ๑/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญนั่งค่ะ ขอเชิญท่านนิคม ไวยรัชพานิช
5 ประธานวุฒิสภา ขึ้นบัลลังก์เพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมค่ะ เชิญค่ะ
(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา
ได้ขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ วันนี้เป็นครั้งแรกที่ผมจะทำหน้าที่
ในฐานะที่เป็นประธานวุฒิสภา ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่กรุณา
10 ไว้วางใจแล้วก็เลือกผมให้ทำหน้าที่ประธานวุฒิสภา ผมต้องขอขอบคุณและขอปวารณา
ตัวเองว่าจะทำหน้าที่ให้ดีที่สุด และจะทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นผู้รับใช้ของท่านสมาชิก
จะทำหน้าที่ตามที่ได้แสดงวิสัยทัศน์ไว้ ก็คือการให้ปลอดจากการเมือง ความเป็นกลาง
ยึดหลักกฎหมาย หลักนิติธรรม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะส่งเสริมบทบาทของกรรมาธิการ
ให้ทำงานมีความเข้มแข็ง ส่งเสริมให้ท่านสมาชิกนั้น ได้ทำหน้าที่ในนามของวุฒิสภาในการ
15 ที่จะแลกเปลี่ยนกับประเทศในอาเซียนหรือว่าประเทศในกลุ่มเอเชีย หรือว่ากลุ่มประเทศอื่น
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของความเป็นธรรมในการที่จะแต่งตั้ง ถอดถอน ผมยังขอยืนยัน
ว่าจะทำหน้าที่นี้ด้วยความมุ่งมั่นและซื่อสัตย์ ซึ่งจะทำอย่างไรนั้น เคียวในวาระการประชุม
จะปรากฏว่าจะมีอะไรบ้าง ขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่งนะคะครับ ผมขอดำเนินการต่อ

เรื่องที่ ๒ ที่จะแจ้งคือด้วยคณะอนุกรรมาธิการเสริมสร้างความรู้ในวงงาน
20 นิติบัญญัติในคณะกรรมการวิชาการ วุฒิสภา จะร่วมกับคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของวุฒิสภา
จะมีโครงการเสวนาสภาสูง ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เรื่อง วิเคราะห์เจาะลึกร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ในวันอังคารที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕
ในเวลา ๑๓.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ ในการนี้
25 จะขอเรียนเชิญท่านสมาชิกทุกท่านได้เข้าร่วมเสวนาโดยพร้อมเพรียงกัน จึงแจ้งให้ที่ประชุม
ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๓ ด้วยในวันจันทร์ที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕
 คณะกรรมการโครงการวุฒิสภาสตรี ประจำปี ๒๕๕๕ จะมีพิธีมอบรางวัลแก่ผู้ชนะเลิศ
 5 การประกวดบทความในโครงการ “เยาวชนสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่นรักษ์สิ่งแวดล้อม”
 ตั้งแต่เวลา ๐๕.๐๐ – ๑๐.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมรัฐสภา ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๑
 ดังนั้นในวันจันทร์ที่ ๓ กันยายน จะไม่มีการปรึกษาหารือของท่านสมาชิกวุฒิสภา
 ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมนะครับ จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

10 ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเรื่องที่ ๔ ท่านสมาชิกครับ ในวันนี้จะมี
 การประชุมวุฒิสภาเพื่อดำเนินการถอดถอน ท่านสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี
 ออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นนัดแรก
 โดยกระบวนการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๓ ของรัฐธรรมนูญนั้น
 ได้มีกำหนดในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ในหมวด ๖ ในการนี้
 15 ผมจะขออนุญาตแนะนำให้ท่านสมาชิกทุกท่านพึงระมัดระวัง ไม่กระทำการใด ๆ
 อันเป็นการขัดต่อข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๗ ที่ได้กำหนดให้ “สมาชิก
 จะต้องวางตนเป็นกลางและเที่ยงธรรม ไม่กล่าวหรือแสดงไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งข้อความ
 หรือความเห็นอันจะทำให้การพิจารณาและการวินิจฉัยของที่ประชุมต้องเสียความยุติธรรม
 ไป” นะครับ จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

20 (ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๕ ท่านสมาชิกครับ โดยที่ผมได้บรรจุรายงาน
 ประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน ๓ เรื่องเพิ่มเติมในระเบียบวาระ (๑) เรื่องที่ประธาน
 จะแจ้งต่อที่ประชุม ในการประชุมวุฒิสภาครั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่จัดให้
 ท่านสมาชิกแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

25 (ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ก่อนที่จะพิจารณาเรื่องตามระเบียบ
 วาระต่อไป เนื่องจากผมจะขอหารือต่อที่ประชุม เรื่องการเพิ่มวันประชุมวุฒิสภา ซึ่งเป็นไป
 ตามวิสัยทัศน์ของผมในข้อที่ ๒ ก็คือการสร้างความแข็งแกร่งให้กับกรมการ

- ผมจะขอหารือที่ประชุมว่าขณะนี้ในสารบบงานประชุมของวุฒิสภามีเรื่องที่รอบรรจุ
 ในระเบียบวาระการประชุมเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกระทู้ถาม ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
 5 รายงานของหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของรายงานของกรมการ ซึ่งการประชุม
 เพียงวันจันทร์วันเดียวนั้น ไม่สามารถทำให้เรื่องที่รอบรรจุระเบียบวาระลดลงได้ เนื่องจาก
 มีเรื่องที่บรรจุเพิ่มใหม่ขึ้นตลอดเวลา ดังนั้น ผมจะขอหารือต่อที่ประชุมว่า ผมจะขอ
 กำหนดให้มีการประชุมวุฒิสภา สัปดาห์ละ ๒ วัน คือในวันจันทร์และวันอังคาร
 ในเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกาเป็นต้นไป โดยในวันจันทร์จะเป็นการประชุมกรณีเรื่องด่วน
 10 ซึ่งประกอบด้วย ร่างพระราชบัญญัติ การเลือกและให้ความเห็นชอบบุคคลดำรงตำแหน่ง
 การพิจารณาถอดถอนให้บุคคลพ้นจากตำแหน่ง และญัตติต่าง ๆ ส่วนในวันอังคาร
 จะเป็นการพิจารณารายงานประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ กระทู้ถาม รายงานการพิจารณา
 ศึกษาของคณะกรรมาธิการและเรื่องอื่น ๆ หากมี จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น
 ไหมครับ เชิญท่านดวงครับ
- 15 นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายตวง
 อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ผมขอประธานอนุญาตหารือท่านประธาน เรื่องที่ท่านประธาน
 ได้หารือต่อที่ประชุมว่า ความจริงเห็นด้วยกับสิ่งที่ท่านประธานได้กรุณาหารือต่อที่ประชุม
 แต่ผมมีข้อสังเกตเรื่องหนึ่งซึ่งผมคิดว่าเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน แล้วก็
 ประโยชน์กับท่านสมาชิกวุฒิสภา ก็คือเรื่องของการตอบกระทู้ถามของรัฐบาล ผมพบว่า
 20 ในช่วงระยะเวลา ๓ - ๔ ปีที่ผ่านมา กระทู้ถามของพวกเราสมาชิกวุฒิสภานั้นจะเป็น
 กระทู้ถามที่ไม่ได้รับความสนใจและเอาใจใส่เท่าที่ควรตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
 เหตุผลประการหนึ่งที่พบก็คือว่า เวลาที่ฝ่ายรัฐบาลจะมาตอบกระทู้ของสมาชิกวุฒิสภานั้น
 บางกระทู้เหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปไกลแล้ว บางอย่างเราถามเดือนนี้ไปตอบอีก ๒ เดือน
 ข้างหน้า แต่เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงแล้ว หรือที่เราเรียกว่ากระทู้ข้ามปี ญัตติข้ามชาติ
 25 คงไม่ผิดท่านประธานครับ บางทีกระทู้ที่เราถามมาต่อสภานั้นตกไปเลยก็มี ประเด็นที่จะ
 กราบเรียนท่านประธานหารือเพื่อจะได้ประสานไปยังรัฐบาลก็คือว่า ขอได้โปรดเอาใจใส่
 ต่อกระทู้ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ถาม เพื่อจะได้นำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้อง

ประชาชน หรือประเด็นปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นในบ้านเมืองจะได้เป็นประโยชน์ต่อไป
จึงกราบเรียนท่านประธานเป็นข้อสังเกตต่อที่ประชุม ขอบพระคุณครับ

- 5 ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านดวงนะครับ เชิญท่านวีรวิทครับ
 พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นด้วยกับท่านประธานที่จะมี
 คำริที่จะมีการประชุมในวันอังคารนะครับ แต่ผมมีข้อสังเกตที่ฟังท่านเร็ว ๆ เมื่อสักครู่ที่ว่า
 จะมีการตอบกระทู้ในวันอังคาร ซึ่งวันอังคารนั้นเป็นวันที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ก็จะเป็น
10 ข้ออ้างที่ทำให้รัฐมนตรีไม่สามารถมาตอบกระทู้ได้ จะเหมาะสมไหมครับ ที่จะเปลี่ยน
 มาเป็นวันจันทร์ตามที่เราเคยปฏิบัติมา ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านสมาชิกครับ กระทั่งถามนั้นปกติเรา
 ก็วันจันทร์ แล้วก็เป็นการประสานในช่วงเช้า ก็จะทำให้ท่านรัฐมนตรีนั้นมาตอบ กว่าจะเริ่มได้
 5 ก็ประมาณเที่ยง แล้วก็วันอังคารนั้นก็มีประชุมคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นผมจึงกำหนด
 10 อย่างนี้ครับ เพื่อให้ไม่ทำให้ท่านคณะรัฐมนตรีต้องมีภาระหรือว่าอ้างในการที่ไม่มาตอบ
 กระทั่ง กระทั่งถามในวันอังคารนั้นจะเป็นช่วงบ่าย ผมเชื่อว่าคณะรัฐมนตรีนั้นประชุมเที่ยง
 หรือบ่ายโมงจบแล้ว ท่านก็จะมาตอบที่นี้ในช่วงเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา หรือเวลา
 ๑๔.๐๐ นาฬิกา ถ้าเป็นอย่างนี้ในการประสานกับทางรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงนั้น
 15 จะง่ายเข้า วันจันทร์ยังคงมีอยู่ เพราะเนื่องจากกระทุ้งนี้สังเกตทุกครั้งจะมีกระทุ้ง
 ที่ไม่สามารถบรรจุได้ เพราะครั้งหนึ่งบรรจุได้เพียงแค่ ๕ กระทุ้งเท่านั้นเองนะครับ
 ตรงนี้ก็เลยเรียนให้ท่านสมาชิกได้ทราบ เชิญท่านอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ ภัคดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม นายเจริญ ภัคดีวานิช ส.ว. จังหวัดพัทลุงครับ กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งท่านประธาน
 15 แต่เพื่อให้กระทุ้งและข้อสังเกตของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาเป็นรูปธรรม ท่านประธานจำได้
 นะครับ ๔ ปี กระทุ้งใช้เวลาที่ค่อนข้างเยอะและเรื่องดี ๆ แต่การปฏิบัติเป็นรูปธรรมนั้น
 ผมคิดว่ายังไม่เหมาะสมอยู่ เพราะฉะนั้นเพื่อให้กระทุ้งและเวลาของสภามีคุณค่าและเป็น
 ประโยชน์ต่อประชาชน กระทุ้งเป็นส่วนหนึ่งของระบบการควบคุมรัฐบาล ก็อยากให้
 ท่านประธานได้ประสานส่วนตัวกับท่านนายกรัฐมนตรีว่าขอให้ท่านรัฐมนตรีรับกระทุ้ง
 20 หรือมาตอบกระทุ้งนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ได้สัก ๖๐ – ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ยังดี
 ไม่ต้องเสียเวลาทั้งสภา แล้วก็สมาชิกวุฒิสภาได้กระทำหน้าที่แทนประชาชน

อันที่ ๒ ผมคิดว่ากระทุ้งที่เราตั้งถาม ๒ – ๓ ปี หรือเกินนี้ก็ตาม ความก้าวหน้า
 อยากให้ท่านประธานทำหนังสือถึงความก้าวหน้าของการแก้ปัญหาให้กับประชาชน
 ท่านประธานทำหนังสือไป ๓ เดือนเราสรุปก่อนปิดสภาว่ากระทุ้งทั้งหมดที่เราถามกันในสภา
 25 ที่เป็นรูปธรรมแล้วคืออะไร อะไรบ้างที่เป็นประโยชน์ เพราะบางกระทุ้งเป็นประโยชน์
 แล้วรัฐบาลไม่ดำเนินการก็จะสร้างความเสียหายกับพี่น้องประชาชน ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณข้อเสนอแนะของท่านนะครับ
ก่อนจะท่านวันชัยและท่านหมอนะครับ ผมขอต้อนรับคณะครูและนักเรียนจากโรงเรียน
5 ชุมชนนิคมทับทิวทองสงเคราะห์ ๑ จากจังหวัดสระบุรี วันนี้ได้มาเยี่ยมชมการประชุมของ
วุฒิสภา ซึ่งเป็นการประชุมนัดที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) ขณะนี้อยู่ในวาระที่ ๑ ก็คือเรื่องที่
ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ทางวุฒิสภายินดีต้อนรับทางคณะครูและนักเรียนทั้งหมด
๑๕๐ ท่าน ด้วยความยินดียิ่งครับ เชิญท่านวันชัยครับ

นายวันชัย สอนศิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวันชัย สอนศิริ
10 สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ทราบว่าวันที่ ๓ ที่ ๔ จะมีประชุมเกี่ยวกับเรื่อง
งบประมาณ ผมเห็นด้วยต่อข้อคิดริของท่านประธานในการดำเนินการดังที่แจ้งในเบื้องต้น
แต่ผมสังเกตว่าการประชุมของงบประมาณปีที่แล้วจะเห็นได้ว่า รัฐมนตรีตลอดจนรัฐบาล
ให้ความสนใจต่อพระราชบัญญัติงบประมาณน้อยมาก หรือบางครั้งดูเหมือนว่าไม่ให้
ความสนใจเลย หรือสักแต่ว่ามานั่งแล้วก็ทำเป็นพิธีกรรมเท่านั้น ซึ่งผู้ที่ตอบคำถามนั้น
15 ไม่ใช่รัฐมนตรี ผมขออนุญาตเอ่ยนาม อย่างปีที่แล้วท่านรัฐมนตรีทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย
เพียงคนเดียวเท่านั้นที่มานั่ง แต่เรื่องที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ซักถามหลายกระทรวง
ทบวง กรมด้วยกัน ดังนั้น ถ้าเป็นไปได้ในฐานะที่ท่านประธานเป็นประธานวุฒิสภาคนใหม่
จะสร้างมิติใหม่เพื่อความเข้มแข็งในเรื่องนี้เสีย ผมอยากจะขอความกรุณาท่านประธาน
ที่เคารพได้โปรดติดต่อประสานงานกับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องผู้มีอำนาจที่จะชี้แจงได้ มิเช่นนั้น
20 สักแต่ว่าเราได้พูดไปเท่านั้นเอง และไม่ได้มีความหมายหรือไร้ค่าไปเลย ผมอยากให้
ท่านประธานซึ่งเป็นผู้นำสร้างความเข้มแข็ง สร้างศักยภาพในจุดนี้จะเป็นที่น่าชื่นชม
เป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ ผมขอเรียนให้ท่านสมาชิก
ทราบว่า การพิจารณาของวุฒิสภานั้นเราไม่ได้พิจารณาเป็น ๓ วาระ
25 เหมือนเช่นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นเราก็จะอภิปรายได้ใน
๒๗ มาตราหรือ ๓๐ มาตรา โดยที่มาตราไหนก็ได้ เพราะฉะนั้นผมก็จะพยายาม
จะประสานกับท่านนายกรัฐมนตรีว่าให้ส่งท่านรัฐมนตรีสับเปลี่ยนหมุนเวียน

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

เกษตรกรรม ๓/๓

และมาครั้งละหลาย ๆ ท่านก็ได้ นะครับ มานั่งฟังการอภิปรายหรือข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ
ของท่านสมาชิก อันนี้เดี๋ยวมจะประสานให้ นะครับ หอมเจตน์ครับ

5

- ๔/๑

- นายเจตน์ ศิริธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิริธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมต้องขอขอบคุณ
 5 ท่านประธาน ในกรณีที่ท่านประธานมีคำริจะเพิ่มวันประชุมของวุฒิสภา ท่านประธานครับ
 ผมต่อสู้เรื่องนี้มา ๔ ปีครึ่งไม่ประสบความสำเร็จ ทั้ง ๆ ที่ว่าเรื่องของกระพู่เราใช้องค์ประชุม
 เพียง ๑ ใน ๓ ของที่มีเท่านั้น ซึ่งก็สามารถประชุมได้ แล้วกระพู่เป็นเรื่องที่ผมคิดว่า
 มีความสำคัญ ถ้าเราคิดจะตรวจสอบรัฐบาล กระพู่เป็นสิ่งที่จำเป็นแล้วก็เป็นที่สุด แต่ว่า
 เนื่องจากเรามีเวลาประชุมเพียงน้อยนิด แล้วก็กระพู่ได้รับความสนใจจากสมาชิก
 10 ค่อนข้างมาก ทำให้กระพู่แต่ละเรื่องต้องใช้เวลาจนถึงนานมาก บางครั้งต้องใช้เวลาเป็นปี
 ซึ่งการที่กระพู่ถูกลบบรรจุโดยใช้เวลาเป็นปีทำให้เรื่องของกระพู่ไม่ทันสมัย ผมเลยต้องหา
 วิธีหลีกเลี่ยงด้วยการที่ไปปรึกษาหารือแทน เพราะว่าทำให้เรื่องที่เราจะปรึกษาหารือ
 หรือเราจะตรวจสอบรัฐบาลมีความทันสมัย แม้จะมีเวลาเพียง ๒ นาที แต่ผมสามารถเก็บ
 ประเด็นจากที่เราตั้งกระพู่ไว้มาใช้ใน ๒ นาทีให้เป็นประโยชน์ได้ แล้วก็สามารถที่จะ
 15 เชื่อมโยงระหว่างกระพู่กับปรึกษาหารือตรงนี้ได้ ทำให้เพื่อนสมาชิกหลายท่านก็ไม่เข้าใจว่า
 ทำไมถึงพูดอยู่เรื่อย ถึงหารืออยู่เรื่อย เพราะว่ากระพู่ที่เราต้องการตรวจสอบไม่ทันสมัย
 อีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะฝากท่านประธานก็คือเรื่องผลของการศึกษา
 ของคณะกรรมการต่าง ๆ รวมถึงอนุกรรมการต่าง ๆ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราใช้เวลา
 แล้วก็ใช้งบประมาณค่อนข้างมากในการทำงาน ในการที่จะได้รายงานหรือผลการศึกษานี้
 20 ออกมาเป็นรูปธรรม แต่ว่าเราไม่มีเวลาหรือเรามีเวลาเพียง ๕ นาที ๗ นาทีที่จะนำเสนอ
 ข้อมูลผลการศึกษาตรงนี้ แล้วก็ได้รับความสนใจจากสมาชิกค่อนข้างน้อย ผมก็คิดว่าตรงนี้
 น่าจะเพิ่มเวลาให้กับรายงานของคณะกรรมการ ผมคิดว่าจะมีประโยชน์ที่จะสื่อไปถึง
 ประชาชนได้ดีกว่าการที่จะพิมพ์รายงานผลการศึกษาแล้วก็วางเก็บไว้ในห้องสมุด
 ผมอยากจะเรียนฝากท่านประธานในประเด็นนี้ไว้ ขอขอบคุณครับ

25 ประธานวุฒิสภา : ท่านกฤษครับ

นายกฤษ อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายกฤษ อาทิตย์แก้ว
 สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านประธานในเรื่องที่ท่าน
 ได้คำริจะให้มีการประชุมวุฒิสภา ๒ วัน เป็นเรื่องที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง ผมก็เหมือน ๆ กับ

- บรรดาท่านผู้มีเกียรติ ท่านผู้ทรงเกียรติของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลายที่เรามีเรื่อง
 ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนที่อยู่ตามหมู่บ้าน ตำบล อยู่ตามต่างจังหวัด
- 5 จะมาบอกกล่าวให้กับรัฐบาลทราบ แล้วเราก็มีเวลาที่จะพูดในกระทู้ไม่มากนัก เพราะว่า
 ท่านไม่มาตอบ ท่านไม่มาฟัง รัฐมนตรีต่าง ๆ ท่านก็มีภารกิจ เราจึงใช้เวลา ๒ นาที
 แล้ว ๒ นาทีที่เราพูดกันในวันจันทร์แต่ละท่านผมว่าท่านเตรียมข้อมูลที่จะมาบอกกล่าว
 รัฐบาลมากมาย แต่ว่าเมื่อเราได้เวลา ๒ นาที เราก็เหมือนกับรถไฟbullet เทรน
 (Bullet Train) ก็ไม่ค่อยได้เห็นสภาพแวดล้อมเท่าไร วิ่งทีเดียวถึงสถานีปลายทางเลย
- 10 ซึ่งผมเห็นว่าที่ท่านประธานได้ริเริ่มเรื่องนี้สมควรอย่างยิ่ง และสิ่งที่ผมอยากจะนำเสนอ
 ท่านประธานอีกสักนิดหนึ่งก็คือ เรื่องของการพิจารณากระทู้ กระทู้ดี ๆ มีมากมาย ในส่วน
 ของผมเองก็ได้ตั้งกระทู้ไว้เยอะ แต่ว่าเมื่อถึงเวลาการพิจารณาว่ากระทู้ใดเป็นกระทู้ด่วน
 และกระทู้ใดไม่เป็นกระทู้ด่วนมีปัญหา วิธีพิจารณาผมก็ไม่เข้าใจว่าท่านประธานจะใช้วิธี
 อย่างไร ซึ่งผมคงไม่กล้าล่วงไปตรงนั้น -----

- แต่ว่าก็เกิดปัญหา บางครั้งในความเห็นของท่านประธานหรือที่ปรึกษาของท่านประธานก็ตาม ท่านเห็นว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งไม่คว่น ท่านก็ชะลอกระทู้นั้นไว้ ในขณะที่เจ้าของ
- 5 กระทู้ก็บอกเป็นเรื่องคว่น ซึ่งเรื่องนี้ถ้าหากว่าท่านประธานจะตั้งเป็นอนุกรรมการ หรืออะไรสักอย่างหนึ่งขึ้นมาพิจารณาให้ชัดเจนก็จะเป็นประโยชน์กับพวกเรา
- แล้วก็อีกอย่างหนึ่งกระทู้ของเราไม่ค่อยได้รับความสนใจจากท่านรัฐมนตรี ผมฟังวันที่
- ท่านประธานท่านได้บอกเราวันที่ท่านได้แสดงวิสัยทัศน์ ผมชื่นใจนะครับ แล้วท่านบอกว่า
- เราจะเป็นกลาง เราจะรวมกันเป็นหนึ่ง แล้วเราจะสู้เพื่อความยุติธรรม ก็ขอให้กำลังใจ
- 10 ท่านประธาน ในเรื่องที่จะต้องเชิญรัฐมนตรีมาตอบกระทู้เราให้ได้ แล้วก็ถ้าตอบแล้ว ก็จะต้องปฏิบัติด้วย บางท่านมาถึงเอาหนังสือมาอ่าน เอามาเปิดอ่าน ถ้าอย่างนี้อย่ามาคิดว่า เพราะไม่เกิดประโยชน์หรอกครับ ข้าราชการเขียนมาให้อย่างไร ท่านก็ตอบอย่างนั้น
- ฝากท่านประธานได้กรุณาประสานกับทางท่านรัฐมนตรีต่าง ๆ ด้วยว่า ถ้าทำอย่างนั้น
- ไม่เกิดประโยชน์จริง ๆ ขอบพระคุณครับ
- 15 ประธานวุฒิสภา : มีผู้แสดงความจำนงจะขออภิปรายเยอะนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอจัดคิว แล้วก็ขอเวลาท่านกระชับหน่อยนะครับ มีท่านประสงค์ นุรักษ์
- ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ท่านนฤมล ศิริวัฒน์ มีท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ท่านสุรียา ปั้นจอร์
- ท่านพันตำรวจเอก สนธยา แสงเกา ไม่ตกแล้วนะครับ ต่อไป คุณหมอนันต์
- อริยะชัยพาณิชย์ เอาท่านประสงค์ นุรักษ์ ครับ อย่างไรก็ตามขอกระชับหน่อยนะครับ
- 20 ท่านประสงค์ นุรักษ์ เชิญครับ
- นายประสงค์ นุรักษ์ : ขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงครับ ที่ให้ผมได้
- มีโอกาสดำเนินคดีในตอนนี้ ความจริงผมก็ได้ยกมือเป็นเวลานานแล้วนะครับ คือสิ่งที่ผมจะพูด
- นอกเหนือจากการที่ผมจะสนับสนุนแนวความคิดของท่านประธานที่จะให้เราได้มี
- โอกาสปฏิบัติภารกิจและหน้าที่ในสภามากขึ้น ผมถือว่าเป็นความคิดที่มีความก้าวหน้า
- 25 ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องของกระทู้ ส่วนตัวผมผมอยากจะเห็นให้มีกระทู้ถามมากกว่านี้ด้วยซ้ำ
- แต่เป็นไปได้ด้วยเหตุผลหลายประการ แต่อย่างไรก็ตาม เท่าที่ปฏิบัติมาในอดีต บางครั้ง
- ๕ กระทู้ ที่เราตั้งไว้มีแค่ ๑ กระทู้ ซึ่งทำให้โอกาสของการตั้งกระทู้ ซึ่งเราไม่ได้ตอบในวันที่

๑๒

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

ชรินทร์ทิพย์ ๕/๒

กำหนดไว้จะต้องเลื่อนกระทู้อื่นต่อไปอีกไม่รู้จักจบสิ้น ผมอยากเรียนหาหรือท่านประธาน
อย่างนี้ว่า มีวิธีการไหนในโลกนี้ไหมท่านประธานที่เคารพว่า จะสามารถตอบกระทู้

- 5 จัดกระทู้ให้ได้ตอบกันครบทุก ๕ กระทู้ในทุกวันที่มีการตอบกระทู้ เพราะเป็นเรื่อง
ที่คงจะไม่ยากเหลือวิสัยที่จะสามารถประสานงานกันได้ เพราะว่ากระทู้เป็นการแสดงถึง
ความผูกพันอย่างใกล้ชิดระหว่างประชาชน สมาชิกวุฒิสภาคือสภาของเรา และรัฐบาล
ผมถือว่า ถ้าหากว่าเราได้มีการตอบกระทู้ตามอย่างน้อยที่ยืนยันได้ ๕ กระทู้ ทุกครั้งที่มีการ
การประชุม ผมว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งประชาชน สมาชิกวุฒิสภา และรัฐบาล

- 10 ขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านประสงค์ ความจริงกระทู้ไม่เหมือน
ยุติติ กระทู้นี้ท่านรัฐมนตรีมีสิทธิที่จะตอบหรือไม่ตอบก็ได้ ถ้าท่านดูในข้อบังคับ
การประชุมวุฒิสภา จะเห็นว่าการตอบแล้วจะทำให้เรื่องออกไปแล้วเขาเสียหาย มีสิทธิ
ที่ไม่ตอบได้นะครับ ต่อไปเชิญท่านอนุรักษ์ครับ แต่ผมจะพยายามนะครับ ท่านประสงค์
15 เดี่ยวจะพยายามตามข้อเสนอของท่านนะครับ

- นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ผมสนับสนุนความคิดเห็นของท่านประธานที่มี
การจัดประชุมอีก ๑ วัน ในวาระในเรื่องของกระทู้ ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์กับ
ประชาชนในเรื่องของการทำงาน เพราะว่าถ้ามีประชุมวันจันทร์วันเดียว ซึ่งสมัยนี้มี
20 กฎหมายเข้ามาในสภาค่อนข้างจะเยอะ เพราะฉะนั้นในการดำเนินการดังกล่าว
ผมคิดว่าก็เป็นเรื่องสำคัญ แต่พอดีผมมีข้อสังเกตดังต่อไปนี้ครับ ท่านประธาน

- ประการที่ ๑ ในเรื่องของการจัดวาระกระทู้ ก็คือในเรื่องของวาระด่วน
กับกระทู้ที่ไม่ด่วน ผมคิดว่าถ้ากระทู้จะเป็นการช่วยประโยชน์พี่น้องประชาชนได้ ก็คือ
กระทู้ด่วนจะตอบสนองในเรื่องของปัญหาพี่น้องประชาชนได้มาก ก็ฝากท่านประธาน
25 พิจารณาในเรื่องของวาระกระทู้ด่วน และขณะเดียวกันกระทู้ไม่ด่วนก็อาจจะต้องเรียงลำดับ
ไป แต่อย่างไรก็ตามก็ขึ้นกับตัวคณะรัฐมนตรีว่ามีวาระที่จะมาตอบกระทู้ด่วนหรือเห็น
ความสำคัญของวุฒิสภาหรือเปล่า -----

อันนี้ผมก็เลยฝากท่านประธานว่า ในเรื่องของการประสานงานกับคณะกับคณะรัฐมนตรี
ที่จะมาตอบในส่วนของกระทู้ด่วนหรือกระทู้ไม่ด่วนนี้ ถ้าคณะรัฐมนตรีไม่มีความตั้งใจที่จะ
5 มาตอบ พยายามที่จะเลี่ยงการตอบ ก็ทำให้กลไกในแง่ของการตรวจสอบงานของวุฒิสภา
ก็ลดทอนในเรื่องการตรวจสอบไป

อีกประการหนึ่งนะครับ ท่านประธาน ก็คือเรื่องการติดตามงานของวุฒิสภา
ในแง่ของวุฒิสภามีการทำงานของคณะกรรมการสามัญ คณะกรรมการวิสามัญ
ซึ่งหมวดจะเป็นครั้ง ๆ หรือการถามกระทู้ต่าง ๆ เหล่านี้ ที่เราทำงานให้สภาตั้งเยอะแยะ
10 แต่การติดตามงานไม่ว่างานที่คณะกรรมการสามัญทำรายงานแจ้งให้สภาแล้วส่งให้กับ
หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานองค์กรอิสระต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อสังเกตหรือคณะกรรมการ
วิสามัญซึ่งเมื่อทำเสร็จแล้วก็ยังไม่มีคนติดตามงานในส่วนคณะกรรมการวิสามัญ
ทำเสร็จแล้ว เพราะว่าคณะกรรมการวิสามัญสิ้นสภาพไปเอง ไม่มีคนติดตาม รวมถึงกระทู้
ต่าง ๆ ที่สอบถามไปยังรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นกระทู้ด่วน กระทู้ธรรมดา เมื่อถามไปแล้ว
15 ไม่มีใครมีการติดตามในการดำเนินงานหรือในแง่ของการตรวจสอบการทำงานของกระทู้
นั้น ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ในแง่ของวุฒิสภาควรจะต้องมีกลไกในแง่ของ
การตรวจสอบการทำงานหรือการติดตามงานในสิ่งที่วุฒิสภาทำไปนะครับ ไม่ใช่ทำไป
ในรูปของกระทู้ด่วน หรือกระทู้ธรรมดา การทำรายงานของคณะกรรมการสามัญต่าง ๆ
การทำรายงานของคณะกรรมการวิสามัญซึ่งใช้งบประมาณของหลวงทั้งนั้น
20 แต่การติดตามงานต่าง ๆ เหล่านั้นผมคิดว่าเป็นกลไกที่สำคัญที่จะต้องมีการติดตามงานด้วย
เพื่อจะดูว่าการประเมินผลหรือว่าการติดตามงานในสิ่งที่วุฒิสภาทำไปแล้วมีการทำงาน
ที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือเปล่า ผมฝากท่านประธานไปในประเด็นดังกล่าว
กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านนฤมลหนึ่งเดียว เชิญครับ
นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ท่านประธานคะ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์
25 สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี เรื่องที่ดิฉันจะหารือ ไม่ได้หารือนะคะ ท่านประธาน
เรื่องที่จะอภิปรายในตอนนี้อีกคือ ดีใจที่ท่านประธานมีคำริที่จะมีการประชุม ๒ วัน
แล้วก็เรื่องที่ดิฉันจะอภิปรายก็คือเรื่องที่ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ขออนุญาตที่เอ่ยนาม

ได้พูดไป พูดถึงในเรื่องของมาตรฐานในการที่จะตรวจประเมินผลของการทำงานของ
 คณะกรรมาธิการทั้งสามัญ วิสามัญ และเรื่องงานของกระทู้ของเรา เนื่องมาจากว่ากระทู้
 5 เป็นเครื่องมือของวุฒิสภาเครื่องมือหนึ่งในไม่กี่เครื่องมือเท่านั้นในการที่จะตรวจสอบ
 การบริหารราชการแผ่นดิน ก็คือตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาล ทีนี้ประเด็นข้อจำกัด
 ของเราก็คือว่า การทำกระทู้ของเราต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร ทำอย่างไรที่จะให้มีช่องทาง
 หรือมีวิธีการจะเป็นในระยะสั้นหรือในระยะยาวก็ได้ที่จะทำให้กระทู้ของเรานั้นกล่าว
 หรือเอ่ยขึ้น หรือพูดขึ้นในที่ประชุมเป็นวาทะเป็นกระทู้สดลักษณะของผู้แทนราษฎร
 10 จะทำให้เรื่องราวต่าง ๆ ที่จะต้องค้างค้ำงน้อยลง แล้วก็สามารถทำให้ตอบสนองต่อปัญหา
 ของบ้านเมืองและประชาชนได้ทันทั่วทั้งที่ อันนี้ก็คงจะต้องฝากเป็นงานของท่านประธาน
 ไม่ว่าจะ เป็นในระยะสั้นหรือในระยะยาวนะคะ ถ้าต้องเกี่ยวข้องถึงในระบบของการแก้ไข
 กฎหมายหลักหรือแก้ไขข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ก็ขอฝากท่านประธานเพื่อที่จะทำให้
 15 น้ำหนักของการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของเรานั้นมีน้ำหนัก ทุกวันนี้ไม่มีอะไร
 เลยคะ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นงบประมาณก็เอาเข้ามา ตัดก็ไม่ได้ เพิ่มก็ไม่ได้ ก็ได้แต่
 ให้ข้อสังเกตไปเขาทำก็ทำ เขาไม่ทำก็ไม่ทำ เหมือนกับวุฒิสภาของเราไม่มีอำนาจใด ๆ เลย
 ในการที่จะทำอย่างแท้จริง กระทำให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงของบ้านเมืองของเรา
 ก็ขออนุญาตคะ ระบบการประเมิน การติดตาม แล้วก็ระบบของการเอาเข้ามาสู่สภาของเรา
 ขอบคุณคะ ท่านประธาน

20 ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

ผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ก็ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานเช่นเพื่อน
 สมาชิกทุกท่านที่ได้มีดำริที่จะประชุมวุฒิสภาในวันที่ ๒ เพราะว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง
 แล้วที่สำคัญก็คือขอบคุณเพื่อนสมาชิกที่วันนี้อยู่กันหนาตาเพื่อต้อนรับท่านประธานเพราะว่า
 25 ในหลาย ๆ ครั้งที่ตั้งข้อสังเกตก็คือว่าเพื่อนสมาชิกบางส่วนพอลงชื่อเข้าประชุมแล้วก็แยกย้าย
 กันไปประชุมคณะกรรมการ วันนี้อยู่กันหนาตา สิ่งที่ว่าก็คือองค์ประชุม ท่านประธานครับ
 ในวันที่ ๒ นี้อยากจะขอความชัดเจนจากท่านประธานด้วยว่า เราเคยมีนโยบายว่าวันจันทร์
 ที่จะมีประชุมวุฒิสภาเรา เราก็จะงดประชุมกรรมการ คณะกรรมาธิการ หรือว่าจัดสัมมนา

๑๕

ว.๔ (ส.ทั่วไป)

สรยุทธ ๖/๓

ต่าง ๆ ซึ่งก็จะช่วยให้องค์ประชุมอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตามากขึ้น ส่วนวันที่ ๒ ก็อยากจะ
ฝากท่านประธานให้พิจารณาในส่วนนี้ด้วยว่า จะเอาอย่างไรในเรื่องขององค์ประชุมที่จะให้
5 ท่านสมาชิกทั้งหลายมาร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกันในกรณีที่มีความสำคัญ-----

- ๓/๑

โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติ เพราะข้อสังเกตในท้าย ๆ ของการประชุมบ่อย ๆ เช่น ๆ เราจะมี ความกังวลมากในเรื่ององค์ประชุม อันนี้ก็ข้อฝาก สิ่งสำคัญอีกอันหนึ่งที่ท่านพูดถึง

5 เรื่องของกระทู้ที่ดี เรื่องของข้อหาหรือต่าง ๆ นี้ ผมคิดว่ามีประเด็นปัญหาอย่างหนึ่งที่จะฝาก ท่านพิจารณาก็คือเรื่องของการติดตาม จากข้อสังเกตของผมก็คือว่าการตอบกระทู้ถามที่ดี การตอบข้อหาหรือที่ดี หลาย ๆ ครั้งเหมือนกับตอบแล้วตอบเลย คิดว่าจบสิ้นไปแล้ว ที่จริงแล้ว ในหลาย ๆ ครั้งจะต้องมีการจัดการต่อเนื่อง ผมอยากยกตัวอย่างสั้น ๆ นิดเดียว ก็คือว่า

10 เมื่อคราวก่อนผมเคยหารือเรื่องของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยว่าจะให้ตั้งป้ายนอกเขต การทางพิเศษแห่งประเทศไทยเพื่อจะบอกประชาชนว่า โอ.เค. บนทางด่วนรถติดหรือเปล่านั้น จะได้มีทางเลือก การทางพิเศษแห่งประเทศไทยตอบผมว่าเห็นด้วยกับข้อเสนอของผม แต่ประเด็นปัญหาก็คือว่า การทางพิเศษแห่งประเทศไทยบอกว่า ถ้าจะตั้งนอกเขตการทาง พิเศษแห่งประเทศไทย ไม่ใช่ความรับผิดชอบของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ก็แค่นั้น จบแล้วนะครับ คือผมเห็นด้วยว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ท่านบอกว่าไม่ใช่หน้าที่ท่านหรอก ซึ่งแทนที่

15 ท่านจะไปประสานต่อกับหน่วยงานอื่นที่ดูแลรับผิดชอบ เพื่อจะให้สิ่งเหล่านี้เกิดประโยชน์ แต่ท่านก็ไม่ได้ทำ แล้วเราเองเราก็หยุดอยู่แค่นั้น ซึ่งตรงนี้เป็นข้อที่คิดว่าถ้าจะให้เกิด การตรวจสอบการทำงานของรัฐที่มีผลในการขับเคลื่อนที่ดี น่าจะได้มีการตั้งคณะทำงาน หรือกรรมการบางส่วนขึ้นมาเพื่อจะติดตามในเรื่องของกระทู้ถามที่ดี ข้อหาหรือที่ดี เพื่อจะให้ เกิดผลสัมฤทธิ์ ก็ฝากท่านประธานเพื่อพิจารณาด้วย ขอบพระคุณครับ

20 ประธานวุฒิสภา : อาจารย์สุริยา ปันจอร์ ครับ
 นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายสุริยา ปันจอร์ ขอแสดงความคิดเห็น แล้วก็หารือในฐานะที่ท่านได้มาทำหน้าที่เป็นประธาน วุฒิสภาครั้งแรกในวันนี้นี้

เรื่องแรกก็มีหลาย ๆ ท่านอยากจะนำเสนอในทำนองปรึกษาในตอนเช้า

25 ในการประชุมแต่ละวันนะครับ บางท่านบอกว่าเวลา ๒ นาที บางทีเตรียมข้อมูลมามาก แต่ใช้เวลา ๒ นาที ต้องรวบรัดจนฟังแล้วไม่ได้ความ ไม่ได้ศัพท์ เพราะต้องรวบรัด นี่ก็ ประเด็นที่ ๑ เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอเสนออย่างนี้ครับ จะเห็นด้วยหรือไม่เป็นการหารือว่า ถ้าเราปรับ ขยับเวลาสัก ๓ นาทีจะได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อที่จะได้นำประโยชน์จากการใช้เวลา

๑๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

นิมิตดา ๗/๒

5 ตรงนี้ประมาณ ๓๐ นาทีให้ได้ประโยชน์จริง ๆ ผมดีใจมาก เพราะว่าข้อหารือแต่ละครั้งนั้น ท่านประธานวุฒิสภาได้ตอบกลับไปบอกว่าได้ประสานติดต่อไปแล้ว แล้วก็เอาหนังสือจาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแนบมาด้วย ก็ถือว่าเป็นการปฏิบัติภารกิจที่ได้ผลดี เพราะฉะนั้นถ้าเราจะ
เพิ่มเป็น ๓ นาที อาจจะลดจำนวนคนที่ย่อมจะได้ ทีนี้ถ้าเราประชุม ๒ วันติดต่อกัน
เราจะได้ ๑ ชั่วโมง ทั้ง ๒ วันได้ ๑ ชั่วโมง วันแรก ๓๐ นาที ๑๐ คน วันที่ ๒ ๑๐ คน
เหมือนกัน ๓๐ นาที รวมแล้ว ๑ ชั่วโมงจะได้ประโยชน์มาก ประเด็นที่ ๑ นะครับ

10 ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะเสนอตรงนี้ก็คือน่า เรื่องกระทู้ถามซึ่งหลายท่าน
ก็ได้นำเสนอ ผมขออนุญาตที่จะเสริมในเรื่องของกระทู้ถามก็คือว่าเป็นไปได้ไหม
ตั้งคณะกรรมการขึ้นติดตามเรื่องกระทู้ถามโดยเฉพาะ กระทู้ถามของใครก็ให้กรรมการชุดนี้
เป็นผู้ติดตาม แล้วนำมารายงานในที่ประชุม แล้วแจ้งให้เจ้าของกระทู้รับทราบเป็น
ลายลักษณ์อักษร เป็นเรื่อง ๆ ไปเลย เพราะว่าถ้าถามไปแล้วก็มาตอบ ตอบแล้วก็หลายอย่าง
ที่เป็นนี้อาจจะได้ผลน้อยเรื่องที่ ๒ นะครับ

15 ต่อไปประเด็นที่ ๓ รายงานของคณะกรรมการทั้งสามัญและวิสามัญ
เนื้อหาสาระที่ได้จากการศึกษานั้นดีมาก แต่พอส่งเข้าสภา สภาก็รับทราบ เสร็จแล้วก็
ส่งต่อไปหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เราก็ไม่ทราบเลยว่าขั้นตอนต่อไปเป็นอย่างไร -----

มีอยู่บางครั้งรัฐบาลตอบกลับว่ารับทราบแล้ว แต่ไม่ทราบนำผลไปปฏิบัติหรือไม่อย่างไร
แบบไหน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็หน้าที่จะมีคณะกรรมการเพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติงานให้ได้ผล
5 ที่เห็นชัดยิ่งขึ้น ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่าน พันตำรวจเอก สนธยา แสงเถา ครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเถา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พันตำรวจเอก สนธยา แสงเถา สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคเอกชน

ในประการแรก ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณามีดำริ

- 10 ก่อนหน้านี้ที่จะส่งเสริมสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการฯ ไม่ว่าในการประชุม
การลงพื้นที่ติดตามในภารกิจต่าง ๆ ภายใต้อำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาตามที่กฎหมาย
รัฐธรรมนูญในฉบับปัจจุบันและข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้วาง
หลักเกณฑ์ไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมกราบเรียนเสริมเพื่อนสมาชิกที่ได้กรุณาแสดงความเห็น
หรือหารือต่อท่านประธานเพื่อประกอบการตัดสินใจไปแล้วเพิ่มเติมว่า ในการปรึกษาหารือ
15 นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธาน แต่เดิมนั้นกระผมจำได้ว่าให้เวลาก่อนเข้าสู่ระเบียบ
วาระประชุม ๑๐ แล้วเมื่อครั้งที่กระผมเป็นวิปวุฒิสภาในขณะนั้นได้เสริมให้อีก ๕ คน
แต่ในขณะนี้ ถ้าท่านประธานจะมีการปรึกษาหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้องจะมีดำริเพิ่มอีกครึ่งนาทิตี่
หรือ ๑ นาที ก็แล้วแต่ดุลพินิจของท่านประธาน ซึ่งในการปรึกษาหารือนั้นก็คล้าย
กระตุ่มถาม แต่จะเร็วกว่า อย่างอาทิเช่น เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมากระผมลงพื้นที่ไปกองบังคับการ
20 ตำรวจนครบาล ๒ กับกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ได้ทราบปัญหาข้อขัดข้องมากมาย
ครับ ท่านประธาน แต่ไม่สามารถจะนำเรียนผ่านท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ในระยะเวลาแค่ ๒ นาทีได้ จึงประทานกราบเรียนเสริมย้ำ

ในประการที่ ๒ ท่านประธานครับ ในบทบาทหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของ
ของสมาชิกวุฒิสภานอกจากประชุมในห้องทำงานแล้ว ในห้องของกรรมการแล้ว

- 25 ก็จะมีการลงพื้นที่ทั่วราชอาณาจักร ไปศึกษา ไปปรับทราบข้อมูลเพื่อจะมานำเสนอ
ในคณะกรรมการหรือในวุฒิสภาแล้วแต่กรณี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผม
พันตำรวจเอก สนธยา แสงเถา ได้กราบเรียนท่านประธาน ต่างกรรมต่างวาระก่อนที่จะมี
พระบรมราชโองการแต่งตั้งดังกล่าว กล่าวคือท่านประธานครับ ความมั่นคงใน ๓ จังหวัด

๑๕

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

จันทร์ตรี ๘/๒

ชายแดนภาคใต้ที่นครราชวาส ปัตตานี ยะลา และอีก ๔ อำเภอในจังหวัดสงขลา คือ ฉะนะ เทพานาทวี สะบ้าย้อย ท่านประธานครับ ในการทำงานของฝ่ายความมั่นคง ไม่ว่าจะเป็นตำรวจ ทหาร อาสาสมัคร ฝ่ายปกครอง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ดี ท่านคงจำได้ ทฤษฎีแรงจูงใจ 5 ของท่านอับราฮัม มาสโลว์ ได้วางหลักไว้สำคัญที่สุดครับ ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งผู้บังคับบัญชานั้น ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานความมั่นคงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็แล้วแต่ ถ้าหากกลัวขาดขวัญกำลังใจแล้วไซ้ร้ การทำงานนั้นก็ไม่มีบรรลุผล ดังที่ท่านชวนวุได้บอการู้เรา รู้เรา ดังนั้นผมกราบเรียนยืนยันต่อท่านประธานว่า ในกรณีที่ตั้งพื้นที่ สมาชิกวุฒิสภา 10 หลายท่านก็ได้ลงพื้นที่ไปบ้าง แต่กระผมขอกราบเรียนท่านประธาน และจะขออนุญาต ณ ที่นี้เลยนะครับ ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๔ อำเภอ ถ้าท่านผู้ใดไม่สะดวก กระผม และท่าน ส.ว. ประสงค์ นุรักษ์ จะขอลงพื้นที่ไปให้กำลังใจบุคคลดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วในโอกาสเดียวกันนี้ ถ้าลงไปแล้วงบประมาณของท่านประธานส่วนหนึ่งก็ขอความ 15 กรุณาได้ให้การส่งเสริม ไม่ว่าจะเป็นกระเช้าของขวัญ อาหารเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้กับข้าราชการ ที่ได้รับบาดเจ็บหรือถึงแก่ความตายในโอกาสต่อไป กราบขอบพระคุณท่านประธานอย่างสูง ครับ

ประธานวุฒิสภา : ๓ ท่านสุดท้ายนะครับ คุณหมอนันต์ ท่านสมาชิก แล้วก็ท่านสุรจิต ๓ ท่านพอแล้วนะครับ เชิญครับ

นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ : ขอบพระคุณท่านประธานครับ

20 ประธานวุฒิสภา : หมอนันต์ครับ พอดีผมมีแขกต่างประเทศมา ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ผู้นำชุมชนชาวพม่าจากสถาบันวังอูดีเวลอปได้มาเยี่ยมชม การประชุมของวุฒิสภา-----

เวลคัม คอมมูนิตี้ ลีดเดอร์ ฟรอม เมียนมาร์ นาว วิ แสฟ อะเซสชั่น พอร์ เดอะ ซีเนท ทู
 อาเจนด้า ทูเดย์ เวลคัม ออล ออฟ ยู (Welcome community leader from Myanmar now we

5 have a session for the senate to agenda today welcome all of you) เชิญท่านอนันต์ครับ

นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ : กราบขอพระคุณ ท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ กระผม นายแพทย์อนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์

ขออนุญาตที่จะได้แสดงความคิดเห็น ก็ต้องขอพระคุณท่านประธานอย่างยิ่งที่ได้เปิดให้มี

เวลาให้เราเราได้มาขอหารือในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเข้าใจว่าก็เป็นเรื่องที่เราเราเก็บไว้อยู่ในใจ

10 ก็เป็นการดีทีเดียวที่พวกเราวันนี้ก็อยู่กันจำนวนมาก ก็คงจะได้เสนอความเห็นอะไรต่ออะไร

หลาย ๆ อย่าง ซึ่งน่าจะต้องเป็นการปรับปรุงการทำงานของเรา ซึ่งก็ตรงกับที่ท่านประธาน

ได้กล่าว อยากจะทำให้สภาของเรามีความเข้มแข็ง อยากให้การทำงานของสมาชิกวุฒิสภา

ของกรรมการให้มีความเข้มแข็ง อันนี้ผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่ดีที่ท่านประธานมีความคิด

ที่จะให้เราเข้มแข็ง แต่แน่นอนพวกเราเองก็ต้องเข้มแข็งด้วย ผมยังคิดว่าพวกเราเองบางที

15 บางอย่างก็จะต้องคุยกันเหมือนกัน ผมว่าในเรื่องการตรวจสอบราชการแผ่นดินพวกเรา

จริง ๆ มีความประสงค์ที่จะตรวจสอบ ไม่ว่าจะปรึกษาหารือ ไม่ว่าจะเรียก

มาพูดในกรรมการอะไรต่าง ๆ จริง ๆ ผมว่าเรื่องกระทู้ถามสำคัญมาก ๆ ที่พวกเรายกขึ้นมา

เพราะกระทู้ถามเป็นการเผชิญหน้า เป็นการเผชิญหน้าให้ตอบกันเลยใครรู้จริงกว่ากัน

แต่ในความเป็นจริงแล้วพวกเราก็คงไม่อย่างนั้น ผมคิดว่าที่บั่นทอนทำให้กระทู้ถามนี้ไม่มี

20 ความหมาย การตรวจสอบเรื่องนี้แย่งลงไปเลยก็คือ

เรื่องที่ ๑ เรื่องเวลา เวลาที่ไม่แน่นอน ไม่รู้กระทู้จะเข้าเมื่อไร อันนี้จะทำ

อย่างไรให้แน่นอนได้อย่างไร กำหนดเวลา จะเอาเวลาแค่ไหนอย่างไร ก็ต้องมีทุกครั้ง แล้วก็

ต้องมีตามจำนวนที่เราได้กะเกณฑ์เอาไว้ เรื่องไหนเป็นเรื่องด่วนหรือไม่ด่วนอะไรอย่างนี้

ถ้าไม่ด่วนวันหลังถ้าเพื่อมีอะไรจะเลื่อนขึ้นมาได้ก็เลื่อนขึ้นมาก่อน ไม่ควรจะปล่อยทิ้งว่าง

25 ในเมื่อเวลาตรงนั้น อีกอันหนึ่งที่ทำให้การทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ ผมก็ว่าเรื่องนี้อันหนึ่งที่พวกเรา

ก็ต้องคิดเหมือนกัน เวลาตอบกระทู้ไม่มีใครฟัง อันนี้พวกเราต้องถามตัวเองก่อน ตอบกระทู้

ไม่มีใครฟัง มีฟังอยู่คือผู้ถามกับผู้ตอบ อันนี้ถ้าทำเข้มแข็ง อันนี้ก็ต้องมาคุยกันด้วยให้เกิด

ความชัดเจน

๒๑

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

จิตติมา ๘/๒

อีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะเสนอท่านประธาน ก็คือฟอร์แมท (Format) ในการเขียนกระทู้ถาม ผมว่าฟอร์แมท (Format) เขียนกระทู้เหมือนเอออวยกัน บางอย่าง
5 เขียนแต่หลักการก็พอว่าเราต้องการคุยเรื่องนี้แล้วมาได้กัน ทีนี้เป็นการบรรยายความกัน ทั้งผู้ถามก็บรรยายความ ผู้ตอบก็ไปหาข้าราชการก็เขียนตอบมาให้ ก็บรรยายความด้วยกันทั้งคู่ สุดท้ายก็ไม่เห็นได้ เพราะฉะนั้นคนฟังก็เบื่อเหมือนกันก็ออกไปอยู่นอกห้องกัน บางกระทู้ ผมเห็นนั่งอยู่ไม่ถึง ๑๐ คน ผมเป็นรัฐมนตรีผมก็ไม่อยากตอบเหมือนกัน อันนี้ถ้าจะ
10 ปรับปรุงก็ต้องปรับปรุงทั้ง ๒ ฝ่าย อันนี้พวกเราเอาให้แน่ แต่เรื่องนี้เราต้องทำ ผมว่า เรามีความจำเป็นมาก เพราะไม่อย่างนั้นเราเองก็เริ่มรู้สึกว่าจะทำอะไรกันเหมือนกัน ที่อังกฤษจะเห็นว่าในการตอบกระทู้ถามของเขานี้เขายื่นกันคนละข้าง พอพูดเสร็จเขาก็นั่ง เขาก็ถามคำถามยังคำถามไป ๒ – ๓ คำถาม เขาก็นั่ง คนตอบก็ลุกขึ้นมา เขาก็ลุกขึ้นลุกลง
15 อย่างนี้ แต่ของเราบังคับให้ถามได้อีก ๑ ครั้ง ซึ่งอันนี้ผมว่าในการตอบกระทู้ถามควรจะต้องถามหลาย ๆ ประเด็น ทำไม่ถึงไม่ทำอย่างนี้ คุณตอบเลยว่าทำไม่ถึงไม่ทำอย่างนี้ แต่ไม่ใช่
นี่บรรยาย แล้วผมก็เห็นบรรยาย ผมฟังบรรยายผมก็เหนื่อยเหมือนกัน รัฐมนตรีก็ตอบตามผม ก็เหนื่อย ผมว่าอันนี้น่าจะปรับปรุงฟอร์แมทอย่างไร ผมว่าท่านกรุณาเอาให้ชัดเจนแล้วกัน แล้วพวกเราจะได้อีกที่ท่านต้องการ

เรื่องที่ ๒ เรื่องงบประมาณ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าจะต้องมีการปรับปรุง
อย่างแน่ ๆ ตั้งใจจะพูดในวิป แล้วก็ขอเรียนเพื่อนสมาชิกทุกท่าน ถ้ามีประเด็นอย่างไร
20 ผมว่าส่งเข้าไปในวิปให้เขาไปวิเคราะห์กันไปพูดกัน แต่ในนี้มีท่านวันชัยพูดขึ้นมาก่อนแล้ว ผมก็เลยขออนุญาต เป็นการไม่ถูกต้องอย่างยิ่งที่จับสลากพูด พอไม่จับสลากพูดก็ไม่เรียง
มาตรา เมื่อไม่เรียงมาตรา ถามว่ารัฐมนตรีคนไหนจะมาตอบตอนไหน อันนี้ข้อ ๑ ที่ว่าไป
เรียงมาตรา อย่างผมมาตรา ๒๓ กระทรวงสาธารณสุข แน่นนอนผมพูดกระทรวงสาธารณสุข
ตลอด ตอนนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขก็ต้องมาฟัง คืออย่างไรเขาต้องขึ้นมาตอบ
25 เขาจะตอบได้ คือหมดแล้วเขาจึงจะมาตอบได้-----

แต่ถ้าเรียนว่าคนโน้นพูดมาตอนนี้ย้อนไปย้อนมา แล้วอย่างนี้ผมว่าคนตอบเขาก็ตอบไม่ถูก อันนี้น่าจะต้องปรับปรุงใหม่ นะครับ อันที่ ๒ อย่าเร่งรัดเวลา เพราะเห็นอภิปรายเรื่อง

- 5 งบประมาณของวุฒิสภาเหมือนอะไรก็ไม่รู้ สังกัด ข้อติดงอะไรตามเรื่อง แต่ว่าสุดท้ายผ่าน แต่ปีที่แล้วท่านเห็นไหมครับ ปีที่แล้วคะแนนลงไม่ผ่าน ๔๕ เสียง ผมเชื่อว่าปีนี้อาจจะมาก ถ้าเป็นเหมือนปีที่แล้วก็มากขึ้นแน่ ๆ เพราะคำตอบไม่มี ผมว่าเราไม่ควรจะเร่งรัด ไหน ๆ เราก็ไม่มีสิทธิจะแก้ไขเพิ่มเติม มีสิทธิแต่เห็นชอบอย่างเดียว ก็ให้เราได้ฟัง
- 10 มาตรานี้พูดเสร็จ รัฐมนตรีขึ้นมาตอบ มาตรานี้เสร็จรัฐมนตรีขึ้นมาตอบ มีใครจะตอบไหม ไม่ตอบ พวกเราจะได้อีกไว้ พอดีกหลาย ๆ อันเข้าก็ไม่ผ่าน แล้วอีกอย่างหนึ่งก็อย่ากำหนด จะต้อง ๒ วัน ๓ วัน จะ ๒ – ๓ วันพวกเราจะมีการประเด็นอะไรที่จะพูด ในขณะที่พวกเรา ก็เข้าใจว่าเราควรจะทำอย่างไรที่จะเป็นประโยชน์ แต่ถ้าฟังอะไรมาแล้วก็พูดไปเรื่อยอย่างนี้ ก็ศัพท์เพระก็ไม่ดีอีก อันนี้ก็ต้องปรับปรุงด้วยกัน เช่น สภาจะจัดอบรมอะไรวัน ๒ วันนี้
- 15 ดิเนอร์ทอล์ก (Dinner Talk) อะไรนี้นะครับ ก็ โอ.เค. อะไรอย่างนั้น คือพวกเราก็ต้องหมั่น รับผิดชอบด้วย แล้วจะได้ไปพูดให้ถูก ก็คงมีหลายประเด็นที่พวกเราอยากพูด ผมก็เท่าที่จัด เมื่อสักครู่นี้ ที่ฟังเพื่อนสมาชิกก็ขออนุญาตเสนอท่านประธานนะครับ ขอขอบคุณครับ

 ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณครับ ท่านสมาชิกครับ

 นายสมชาติ พรรณพัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ

ผม นายสมชาติ พรรณพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ท่านประธานครับ

- 20 ผมมีข้อสังเกตเรื่องการตั้งกระทู้ถาม คือที่ผ่านมาผมยกตัวอย่าง อย่างกระทู้ถามของผม ที่เกี่ยวกับน้ำท่วม เรื่องผลไม้ เรื่องส้มโอของจังหวัดนครปฐม ทุกวันนี้ผมยังไม่ทราบเลยว่า
- กระทู้ถามของผมอยู่ที่ไหน คือสิ่งหนึ่งผมไม่ทราบว่าใครเป็นผู้จัดกระทู้ถามนะครับ
- อยากให้มีความรู้นิดหน่อย ความรู้บ้างว่าอะไรสำคัญ อะไรไม่สำคัญ จริง ๆ แล้วเราก็ทราบ
- กันดีว่าปีที่แล้วเราเกิดอุทกภัยเรื่องน้ำท่วม ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นวาระเร่งด่วน แล้วผมก็ได้ทำ
- 25 กระทู้ถามที่จะถามรัฐบาลในการช่วยเหลือชาวสวน แต่วันนี้ก็ยังไม่ได้ทราบเลยว่ากระทู้ถาม
- ของผมอยู่ที่ไหน ท่านประธานครับ อันนี้สำคัญ ผู้จัดวาระจะต้องทราบว่าสถานการณ์
- ของบ้านเมืองเราวันนี้เป็นอย่างไร แล้วเจ้าของกระทู้ถามถูกประเด็นไหม มิเช่นนั้นก็ไม่เกิด
- ประโยชน์ว่าจะช่วยเหลือหรือกระตุ้นรัฐบาลว่ารัฐบาลมีนโยบายอย่างไรที่จะช่วยเหลือ

๒๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ปานชนก ๑๐/๒

ชาวสวน ชาวเกษตรกร ท่านประธานที่เคารพ ก็ยังไม่สายเกินไปที่จะช่วยบรรจุกระทู้ถามเกี่ยวกับชาวสวนส้มโอของผมให้ช่วยบรรจุด้วยนะครับ เพราะผมคิดว่าทางรัฐมนตรียินดี
5 มาตอบนะครับ แล้วกระทู้ถามบางอย่างก็ได้ผล อันนี้ผมเห็นด้วย ซึ่งเรื่องกระทู้ถามเป็นเรื่องสำคัญ อย่างกรณีกระทู้ถามของผมเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้งด่านตรวจวันคำหรือจราจรซึ่งตรงนี้ผมได้ต่อสู้มาตลอดในสภา วันนี้ก็ได้บังเกิดผลแล้วที่ท่านผู้บัญชาการตำรวจ
นครบาลได้ยกเลิกการจัดตั้งด่านตรวจช่วงกลางวัน ถ้าไปตรวจก็ต้องไป ๓ ทุ่มแล้ว อันนี้เป็น
10 เป็นเรื่องที่สำคัญครับ แต่ผู้จัดกระทู้ถามจะเข้าใจดีหรือเปล่าว่าอันไหนเป็นกระทู้ถามด่วนอันไหนเป็นกระทู้ถามธรรมดา ผมฝากท่านประธานด้วยนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
ในเรื่องกระทู้ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญท่านสุรจิตและต่อด้วยท่านบวรศักดิ์
นะครับ

15 นายสุรจิต ชिरเวทย์ : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม นายสุรจิต ชिरเวทย์ ส.ว. สมุทรสงคราม ที่ท่านประธานหาหรือว่าจะประชุม ๒ วันใช่ไหมครับ วันอังคารด้วย
ตรงนี้ที่ผมอยากจะหาหรือท่านก็คือธรรมดาวันจันทร์ คือโดยหลักการผมไม่ขัดข้อง ๒ วัน
ผมเห็นด้วย แต่ว่าวันที่ ๒ ควรจะเป็นวันไหน -----

- ก็คือธรรมดาเราประชุมวันจันทร์ รัฐมนตรีเขาก็ไม่มีประชุม ครม. เขายังไม่ค่อยจะมาเลย ถ้าวันอังคารเขาประชุม ครม. เขาก็มีข้ออ้างอีก ผมก็อยากจะเสนอว่า รู้ว่าเสนอนี้ต้องโดนบ่น
- 5 จริง ๆ วันศุกร์นี้เป็นวันที่มีการประชุมน้อยที่สุด ไม่ว่าจะกรรมาธิการ ไม่ว่าจะรัฐมนตรี ส.ส. ส.ว. เพราะว่าเราไม่ปลูกบ้านวันเสาร์ ไม่เผาผีวันศุกร์อยู่แล้ว ไม่โกนจุกวันอังคาร ไม่แต่งงาน วันพุธ จริง ๆ วันศุกร์เป็นวันที่ไม่มีงานประเพณีอะไร ถ้าเราขยับอย่างนั้นได้ ทีนี้ถ้าท่าน
- เอาวันอังคารก็ไปตรงกับวันประชุม ครม. กรรมาธิการต่าง ๆ ก็ต้องปรับเวลา ซึ่งการปรับ
- เวลาของกรรมาธิการก็คงไม่เป็นไร แต่ผมคิดว่าก็คงจะได้ตัวรัฐมนตรีมาตอบลำบากขึ้นอีก
- 10 ก็ฝากท่านพิจารณาด้วยนะครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านบวรศักดิ์ แล้วต่อด้วยคุณหมอมเฉลิมชัยครับ

นายบวรศักดิ์ คณาเสน : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายบวรศักดิ์

คณาเสน สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอำนาจเจริญ ก็ต้องขอขอบคุณท่านประธานครับ

เห็นด้วยครับ ที่ท่านประธานจะให้มีการประชุมวันจันทร์กับวันอังคาร ผมขอหารือ

- 15 ท่านประธานประเด็นเดียวว่า ในการประชุมวันจันทร์กับวันอังคาร แล้วที่นี้กรรมาธิการ ผมอยากจะให้ประชุมในวันถัดไป ให้ท่านประธานมีดำริว่า กรรมาธิการแต่ละคณะขอให้
- เป็นวันถัดไปเพื่อที่เราจะมีการลงมติในวันจันทร์ วันอังคาร ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหมอมเฉลิมชัยครับ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม : ขอบคุณท่านประธานครับ

- 20 พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมขอ
- แสดงความยินดีกับท่านประธานที่วันนี้ท่านได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
- เป็นประธานวุฒิสภาท่านใหม่มาเรียบร้อยแล้ว วันนี้เป็นการทำงานวันแรกของท่าน
- ในฐานะประธานวุฒิสภา ผมขออนุญาตเรียนเสนอแนะและปรึกษาท่านประธานผ่านไปยัง
- สมาชิกวุฒิสภาทุกท่านดังนี้ครับ

- 25 ประการแรก ก็คือนับตั้งแต่ที่ผมเข้ามารับตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภา
- เมื่อเดือนเมษายนปีที่แล้ว ผมค่อนข้างจะเห็นอยู่ประการหนึ่งที่คุณแล้วมีความรู้สึกขัดต่อ
- ความรู้สึกที่เราเป็นอยู่ คือเราเป็นสมาชิกวุฒิสภาภายใต้รัฐธรรมนูญ ภายใต้การปกครอง
- ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข เมื่อเราเข้าสู่วาระ

๒๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

นุชณิชา ๑๑/๒

การประชุมของวุฒิสภา เป็นการประชุมที่ต่อเนื่องจากการปรึกษาหารือซึ่งใช้เวลาของสมาชิกวุฒิสภาแต่ละท่าน ท่านละประมาณ ๒ นาที ๑๕ ท่านก็ ๓๐ นาที สมาชิกวุฒิสภา
5 ทุกท่านนั่งอยู่ภายในห้องประชุมแห่งนี้ จนกระทั่งเมื่อท่านประธานวุฒิสภาเห็นว่าเราจะเข้าสู่วาระของการประชุม ท่านประธานก็บอกว่าขณะนี้สมาชิกวุฒิสภาได้มาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้วขอดำเนินการต่อไป ผมขออนุญาตเรียนเสนอแนะอย่างนี้ครับ อันนี้เป็นดุลพินิจของสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านที่จะเห็นสมควรหรือไม่ประการใด คือในฐานะที่เราเป็นสมาชิกวุฒิสภาในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
10 นั้น ในห้องประชุมแห่งนี้ หน้าสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านมีพระบรมสาทิสลักษณ์สถิตอยู่ ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของพวกเราทุกคน เมื่อท่านเข้าสู่วาระการประชุม ทุกคนก็นั่งอยู่ภายใต้ห้องประชุมแห่งนี้และดำเนินการประชุมต่อไป ผมขออนุญาตเรียนเสนอแนะท่านประธานผ่านไปยังสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านว่า เมื่อถึงเวลาที่จะเข้าสู่วาระการประชุมของวุฒิสภาแล้ว ขอเรียนเสนอแนะให้ท่านประธานวุฒิสภาเชิญสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านยืนขึ้น
15 เพื่อถวายความเคารพต่อพระบรมสาทิสลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หลังจากนั้นจึงเข้าสู่วาระการประชุม อันนี้เป็นข้อเสนอแนะนะครับ ท่านได้เป็นประธานวุฒิสภาท่านใหม่เรียบร้อยแล้ว ข้อเสนอแนะนี้จะเป็นที่ถูกใจท่านหรือไม่ อย่างไร ประการใดท่านอาจจะไปหารือในที่ประชุมวิปวุฒิสภาก็ได้ หรือท่านจะใช้ดุลพินิจอย่างไรก็สุดแล้วแต่ท่าน

20 ประการที่ ๒ คือเมื่อจะมีการประชุมในวันอังคารเพิ่มขึ้น ที่ผ่านมาก็ประชุมวันจันทร์อย่างเดียว อันนี้ผมไม่ขัดข้องนะครับ แล้วผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง ขออนุญาตเรียนเสนอแนะท่านประธานผ่านไปยังสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา คือในการจัดทำวาระการประชุม แจ้งวาระการประชุมต่าง ๆ ให้สมาชิกทราบนั้น ช่วยกระทำอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เรียบร้อย ทันท่วงที -----

25

ท่านมีการประชุมวันจันทร์แล้วท่านจะเพิ่มวันอังคาร สมาชิกจะทราบวาระการประชุมในวันอังคารเมื่อใด จะเป็นเย็นวันจันทร์ หรือค่ำวันอังคาร หรือเช้าวันพุธ อันนี้จะเป็น

5 ปัญหาสำคัญของฝ่ายเลขาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ท่านช่วยกรุณาไปจัดระบบตรงนี้ให้ด้วยเพื่อให้สมาชิกทุกท่านทราบวาระการประชุมของทั้งวันจันทร์และวันอังคารก่อนเข้าห้องประชุม ไม่ใช่มาทราบวาระการประชุมในห้องประชุมเมื่อคุณเอกสารบนโต๊ะ อันนี้ผมเข้าดูในเว็บไซต์ดูในอะไรต่าง ๆ แล้ว บางครั้งก็มีความขาดตกบกพร่องบ้าง แต่เป็นห่วงว่าถ้าท่านเพิ่มวันอังคารแล้วจะมีปัญหาต่อวาระการประชุมในวันอังคาร

10 ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็ขอขอบคุณทุกความคิดเห็นนะครับ ยังไม่มีความคิดเห็นใดที่ไม่เห็นด้วยกับการเพิ่มวันประชุม เพราะฉะนั้นความเห็นของทุกท่านในหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเรื่องของการเพิ่มเวลาในการหารือ หรือเรื่องของกระทู้ ผมจะมอบให้ทางวิปได้ไปวางแนวทางในการทำงาน แล้วก็นำเสนอต่อท่านสมาชิก แต่ผมเชื่อวันอังคาร

15 นั้นเป็นวันที่เราสามารถประชุมได้ต่อเนื่อง และท่านไม่ต้องกังวลว่าเป็นวันประชุม ครม. เพราะว่ากระทู้ถามนั้นเราจะเอาไว้ช่วงบ่าย หลังจาก ครม. ได้ประชุมจบแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่จะพิจารณานั้นจะขอหลีกเลี่ยง ไม่ใช่เรื่องที่ต้องใช้มติ เพราะว่ากระทู้ถามนั้น

20 เพียงแค่ ๑ ใน ๓ ของเราก็มาได้แล้ว ก็สามารถที่จะดำเนินการได้ เรื่องรายงานเช่นเดียวกัน รายงานกรรมาธิการนั้นเวลานี้เรื่องรายงานนั้นเป็นรายงานที่มีจำนวนมากและเป็นประโยชน์

25 แต่เราไม่เคยสามารถที่จะนำเข้าสู่การประชุมวุฒิสภาเพื่อให้การรับรองเห็นชอบ ถ้าท่านไม่สามารถที่จะผ่านที่ประชุมวุฒิสภาได้ก็ไม่มีผลต่อการที่จะไปกำกับ ติดตามการทำงานของรัฐบาลหรือเสนอแนะรัฐบาล จึงจำเป็นที่จะต้องใช้กระบวนการของมติที่ประชุมวุฒิสภานั้นเพื่อส่งต่อให้รัฐบาลปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ จึงจำเป็นที่จะต้องขอประชุมเพื่อที่จะสร้างความเข้มแข็งของท่านสมาชิกและของกรรมาธิการในการที่ศึกษา

รายงานต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่กระทรวง ทบวง กรม หลายหน่วยงาน

ที่จะต้องรายงานตามกฎหมายให้ที่ประชุม ไม่ว่าจะของสภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือวุฒิสภานั้นเห็นชอบก่อน ซึ่งเวลานี้ก็ค้างอยู่เป็นจำนวนมาก ผมขออนุญาตที่จะดำเนินการประชุม

๒๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อรรณ ๑๒/๒

ในวันอังคาร ถ้าวันอังคารใดเป็นการประชุมเพื่อการถอดถอนเราก็จะงดการประชุมวันนั้นก็ขอเรียนให้ท่านสมาชิกได้ทราบในเบื้องต้น ขอขอบคุณนะครับ เชิญคุณหมอเจตน์ครับ

- 5 นายเจตน์ ศิริธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิริธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา และรองเลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ก่อนที่จะเข้าสู่เรื่องที่จะแจ้งต่อที่ประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ๑.๑ - ๑.๒ - ๑.๓ ผมขอเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๔๑ ขอเลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนขึ้นมาพิจารณาก่อน เนื่องจากมีเรื่องตามระเบียบวาระเรื่องด่วน
- 10 ที่จะต้องพิจารณาในวันนี้จำนวนมาก ประกอบกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของวุฒิสภา รัฐธรรมนูญได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินไว้ ขอผู้รับรองด้วยครับ (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง ท่านสมาชิกครับ คุณหมอเจตน์ขอให้เลื่อนการพิจารณาเรื่องด่วนมาพิจารณาก่อน ระเบียบวาระที่ ๑.๑ - ๑.๓ จะมีสมาชิกท่านใด

15 ชัดข้อใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกชัดเจน)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีนะครับ ผมก็จะเลื่อนเอาเรื่องด่วนขึ้นมาพิจารณาก่อน ต่อไปจะเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนเรื่องที่ ๑ การประชุมวุฒิสภาเพื่อดำเนินกระบวนการถอดถอน

- 20 นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๗๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๑.๑ กำหนดวันแถลงเปิดสำนวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้กล่าวหา และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๐

- 25 ตามที่ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ส่งรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่า

๒๘

ว.๔ (ส.ทั่วไป)

อรวรรณ ๑๒/๓

การกระทำของนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี กรณีที่ได้มีหนังสือ
สำนักนายกรัฐมนตรีที่ นร ๐๔๐๕/(ถร ๑) ว/๖๐๐ -----

5

- ๑๓/๑

๒๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ศสึมา ๑๓/๑

- ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ส่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์และบุคคลอื่นจำนวน ๑๕ คน ไปช่วยราชการที่กระทรวงวัฒนธรรม อันเป็นการก้าวท้าวหรือ
- 5 แทรกแซงการปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการ เพื่อประโยชน์ของตนเอง ของผู้อื่น หรือของพรรคการเมืองซึ่งเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ ประกอบมาตรา ๒๖๖ (๑) เพื่อให้วุฒิสภาคำเนินกระบวนการถอดถอนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๑ และมาตรา ๒๗๔ นั้น ผมได้แจ้งเรื่องดังกล่าวให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาทราบแล้วในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป)
- 10 เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ และสำหรับกระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินกระบวนการถอดถอนนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาที่กำหนดไว้ นั้น ผมได้ดำเนินการไปแล้วตามลำดับ ไม่ว่าจะเป็นการแจกสำเนารายงานไต่สวนให้แก่สมาชิกวุฒิสภาและผู้ถูกกล่าวหาเพื่อศึกษาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วันก่อนถึงวันประชุมนัดแรกตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๑๕ คือเมื่อวันที่ ๑๐
- 15 สิงหาคม ๒๕๕๕ แล้ว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ท่านสมาชิกได้รับไปแล้วในเอกสารลับชุดที่ ๑ นะครับ และนอกจากนี้ผมได้มีการแจกเอกสารลับชุดที่ ๒ ซึ่งประกอบด้วย
- ข้อที่ ๑ สรุปสาระสำคัญของมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. จากรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเพื่อส่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและบุคคลอื่น
- 20 ไปช่วยราชการที่กระทรวงวัฒนธรรม มีมูลว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
- ข้อที่ ๒ บัญชีพยานเอกสารที่นำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว
- ข้อที่ ๓ บัญชีพยานบุคคลที่นำเข้าสู่การพิจารณาในชั้นไต่สวนของ
- 25 คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว
- ข้อที่ ๔ สรุปสาระสำคัญของรายงานในส่วนการไต่สวนพยานบุคคล
- ข้อที่ ๕ พยานเอกสารที่นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นเพิ่มเติมจำนวน ๑ รายการ เอกสารทั้งหมด ๑๓ แผ่น

ข้อที่ ๖ ตารางเปรียบเทียบพยานเอกสารที่นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นเพิ่มเติมกับพยานเอกสารที่นำเข้าสู่การพิจารณาในชั้นไต่สวนของ

5 คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว

โดยผมได้แจ้งให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาสามารถไปรับเอกสารดังกล่าวได้ตั้งแต่
วันศุกร์ที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ ห้องรองเลขาธิการวุฒิสภา ก็คือห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓
อาคารรัฐสภา ๒ แล้ว ส่วนสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้รับเอกสารดังกล่าวสามารถรับเอกสาร
ได้ที่หน้าห้องประชุม โดยจะมีเจ้าหน้าที่ตั้งโต๊ะแจกอยู่หน้าครับ เอกสารที่ท่านสมาชิกได้รับ
10 ไปนั้นขอให้ท่านสมาชิกลำรายชื่อประกอบการพิจารณาในห้องประชุมทุกครั้ง สำหรับการ
การประชุมเพื่อพิจารณาถอดถอนนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๓ ประกอบมาตรา ๒๗๔ จนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการ
ในส่วนของเอกสารลับสมาชิกจะต้องส่งคืนให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาในวันที่มี
การลงมติเพื่อจะนำไปทำลายตามระเบียบต่อไป

15 ท่านสมาชิกครับ ในการประชุมเพื่อถอดถอน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
รองนายกรัฐมนตรี ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๑๗ กำหนดให้ “ประธานวุฒิสภา
นัดประชุมนัดแรกภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานและความเห็นของคณะกรรมการ
ป.ป.ช. เพื่อกำหนดวันแถลงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๑๒๐
และพิจารณาคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานตามข้อ ๑๒๑” และโดยที่ประธานวุฒิสภาได้รับ
20 รายงานและสำนวนไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม
๒๕๕๕ ซึ่งระยะเวลาภายใน ๒๐ วัน ที่ประธานวุฒิสภาจะกำหนดประชุมนัดแรกตาม
ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๑๗ คือภายในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ดังนั้นในวันนี้
จึงเป็นการประชุมนัดแรกของคณะกรรมการถอดถอน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
รองนายกรัฐมนตรี ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๑๗ เพื่อกำหนดวันแถลง
25 คณะกรรมการ ป.ป.ช. และ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อบังคับการประชุม
วุฒิสภา ข้อ ๑๒๐ และพิจารณาคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาตามข้อบังคับ
การประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๑ ระเบียบวาระที่จะพิจารณาในลำดับแรกคือ กำหนดวัน

๓๑

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ศกิม ๑๓/๓

แถลงเปิดสำนวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้กล่าวหา
และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับ

5 การประชุมวุฒิสภาข้อ ๑๒๐ -----

- ๑๔/๑

๓๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

รัฐรัตน ๑๔/๑

ท่านสมาชิกครับ ตามกรอบแนวทางขั้นตอนการดำเนินการที่ผมได้ให้สำนักงานเลขาธิการ
วุฒิสภาจัดทำ และได้แจ้งให้ท่านสมาชิกไปแล้วนั้น เมื่อในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒
5 (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันอังคารที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ได้กำหนดว่า จะมีการประชุม
เพื่อรับฟังคำแถลงเปิดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
ผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๐ ในวันศุกร์ที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕
เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

10 ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบในวันศุกร์ที่ ๗ กันยายน
๒๕๕๕ จะเป็นวันแถลงเปิดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคำแถลงคัดค้านของ
นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๐ โดยไม่มี
การซักถาม เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑.๑

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๑.๒ พิจารณาคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานของ

15 ผู้ถูกกล่าวหา

ท่านสมาชิกครับ ด้วย นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี

ผู้ถูกกล่าวหา ได้ยื่นคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐาน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นพยานหลักฐาน
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๑ จำนวน ๑ รายการ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม

๒๕๕๕ ซึ่งเป็นการยื่นคำขอไม่น้อยกว่า ๕ วันก่อนการประชุมนัดแรก เป็นไปตามข้อบังคับ

20 การประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๑ วรรคสอง รายละเอียดพยานหลักฐานของ นายสุเทพ

เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกกล่าวหา ที่ขอเพิ่มเติมปรากฏตามเอกสารลับชุดที่ ๒
ซึ่งได้แจ้งให้ท่านสมาชิกทุกท่านแล้ว ท่านสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้รับเอกสาร สามารถ

ขอรับได้ที่หน้าห้องประชุม ท่านสมาชิกครับ การขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานนอกจาก
พยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ของผู้ถูกกล่าวหา

25 ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๑๕ กำหนดให้ “ในการพิจารณาของวุฒิสภาให้ยึด

สำนวนของกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก รวมทั้งให้พิจารณาหลักฐานและเหตุผล

ในข้อกล่าวหาที่ชี้มูลว่าเป็นความผิดเป็นข้อ ๆ ตามมาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญ”

๓๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

รัฐพิธี ๑๔/๒

ส่วนการจะให้เพิ่มเติมพยานหลักฐานตามที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นขอเพิ่มเติมหรือไม่นั้น
ต้องเป็นมติของที่ประชุมวุฒิสภา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๑

5 สำหรับกระบวนการหรือแนวทางพิจารณาในวันนี้จะใช้กระบวนการ
พิจารณาเช่นเดียวกับการพิจารณากระบวนการถอดถอนที่ผ่านมา ซึ่งก่อนที่ที่ประชุม
จะพิจารณาคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหา ผมขออนุญาตชี้แจงให้ท่าน
สมาชิกทราบกระบวนการในการพิจารณาคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหา
ดังนี้

10 ผมได้เชิญคู่กรณีทั้ง ๒ ฝ่าย คือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้กล่าวหา
และ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ผู้ถูกกล่าวหา มาเพื่อตรวจพยานหลักฐาน แต่เนื่องจาก
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้กล่าวหา มีภารกิจที่นัดหมายไว้ล่วงหน้า จึงไม่อาจมาตรวจ
พยานหลักฐานได้ โดยได้ทำหน้าที่สื่อมอบหมายผู้แทนมาเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งผมได้
อนุญาตไปแล้ว ส่วน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ผู้ถูกกล่าวหา ได้มาร่วมประชุมวุฒิสภา
15 ในวันนี้ด้วย และในการพิจารณาเพิ่มเติมพยานหลักฐานจะพิจารณาหลักฐานไปที่ละ
รายการ และลงมติไปที่ละรายการ โดยผมจะทำหน้าที่เป็นผู้ซักถามคู่กรณีทั้ง ๒ ฝ่าย
และเปิดโอกาสให้คู่กรณีทั้ง ๒ ฝ่ายชี้แจง ส่วนสมาชิกทุกท่านจะทำหน้าที่เสมือน
เป็นคณะลูกขุนที่มีหน้าที่รับฟังคำชี้แจงของคู่กรณีว่าจะสามารถรับฟังได้หรือไม่
โดยจะไม่มีภารกิจปรายแสดงความคิดเห็นหรือซักถามใด ๆ เมื่อคู่กรณีชี้แจงตามลำดับ
20 เสร็จแล้ว ผมจะเชิญคู่กรณีทั้ง ๒ ฝ่ายไปพักที่ห้องพัก ซึ่งจัดไว้เป็นห้องรับรอง
เพื่อรอการลงลายมือชื่อรายงานกระบวนการพิจารณาในวันนี้ และหลังจากนั้น
จะเป็นเรื่องของที่ประชุมวุฒิสภาที่จะพิจารณาว่า จะเห็นชอบเพิ่มเติมพยานหลักฐาน
หรือไม่เห็นชอบต่อไป โดยในการขอมติจากที่ประชุมผมจะขอมติว่า จะเห็นชอบ
หรือไม่เห็นชอบ ให้พยานหลักฐานที่ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ผู้ถูกกล่าวหา ขอเพิ่มเติม
25 เป็นพยานหลักฐานเพิ่มเติมจากพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ
ป.ป.ช. หรือไม่ สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานตามข้อบังคับ
การประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๑ กำหนดว่า

๓๔

ว.๔ (ส.ทั่วไป)

ฉัตริรัตน์ ๑๔/๓

ข้อที่ ๑ เป็นพยานเอกสารหรือพยานวัตถุสำคัญที่ผู้ถูกกล่าวหาได้นำเข้าสู่
กระบวนการพิจารณาในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว แต่คณะกรรมการ
5 ป.ป.ช. ไม่ยอมรับหรือไม่ยอมนำเข้าสู่การพิจารณา

- ๑๕/๑

๓๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

จรรยาสุ ๑๕/๑

ข้อที่ ๒ มีเหตุอันสมควรแสดงได้ว่าไม่ทราบว่าจะต้องนำพยานดังกล่าวมาแสดง
เพื่อประโยชน์ของตน

- 5 ข้อที่ ๓ มีเหตุอันสมควรแสดงได้ว่าไม่ทราบว่าจะพยานหลักฐานดังกล่าวมีอยู่
ข้อที่ ๔ การพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เพิ่มเติมพยานหลักฐาน
ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมวุฒิสภา

ข้อที่ ๕ ผู้ขอต้องยื่นคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานก่อนการประชุมนัดแรก
ไม่น้อยกว่า ๕ วัน โดยเราได้กำหนดให้ประชุมนัดแรกก็ในวันจันทร์ที่ ๒๗ สิงหาคม

10 ๒๕๕๕

ข้อที่ ๖ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา
ประธานวุฒิสภาจะต้องเป็นผู้ซักถามคู่กรณีทั้ง ๒ ฝ่าย กระทั่งได้ข้อยุติจึงจะขอให้ที่ประชุม
ลงมติ

- 15 ข้อที่ ๗ การลงมติของที่ประชุมวุฒิสภาจะลงมติที่ละรายการตามที่
ผู้ถูกกล่าวหาขอเพิ่มเติม รายละเอียดของหลักเกณฑ์ดังกล่าวปรากฏตามเอกสารที่ได้จัดวาง
ให้ท่านสมาชิกทุกท่านแล้วนะครับ

ท่านสมาชิกครับ ต่อไปจะเป็นการเริ่มพิจารณาคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐาน
โดยผมจะให้เจ้าหน้าที่ไปเชิญคู่กรณีทั้ง ๒ ฝ่าย เข้าห้องประชุม นะครับ

(คู่กรณีทั้ง ๒ ฝ่าย เข้าห้องประชุม)

- 20 ประธานวุฒิสภา : ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการ วันนี้มีนักศึกษา กลุ่มกล้าคิด
ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน ๖๐ ท่าน ได้มาเยี่ยมชมการประชุมวุฒิสภา ซึ่งขณะนี้
เป็นการประชุมกระบวนการถอดถอนนายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี
เป็นประชุมนัดแรก นะครับ

- 25 ท่านสมาชิกครับ บัดนี้เป็นกระบวนการพิจารณาคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐาน
ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งในวันนี้คู่กรณีได้มาพร้อมกันแล้ว และโดยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ผู้กล่าวหา เข้าร่วมในการประชุมวุฒิสภาซึ่งได้นั่งอยู่ทางด้านขวามือหน้าบัลลังก์ของ
นะครับ ส่วนฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา นายสุเทพ เทือกสุบรรณ และนายทวิศักดิ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
ทนายความ เข้าร่วมในการประชุมวุฒิสภา ซึ่งได้นั่งอยู่ทางด้านซ้ายมือของหน้าบัลลังก์

๓๖

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

จรรยาสุ ๑๕/๒

- ซ้ายมือผมนะครับ ท่านสมาชิกครับ การพิจารณาในวันนี้จะเป็นการให้คู่กรณีมาตรวจ
พิจารณาพยานหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นเพิ่มเติมเข้ามาจำนวนรายการตามสำเนาที่
- 5 ท่านสมาชิกทุกท่านได้รับแล้ว โดยประเด็นที่จะซักถามจะอยู่ในกรอบของข้อบังคับ
การประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๑ กล่าวคือ พยานหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นเพิ่มเติมนั้น
เป็นพยานเอกสารหรือพยานวัตถุสำหรับผู้ถูกกล่าวหาได้นำเข้าสู่การพิจารณาในชั้นไต่สวน
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ยอมรับหรือไม่ยอมนำเข้าสู่
การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีเหตุอันสมควรแสดงได้ว่าตนไม่สามารถ
- 10 ทราบได้ว่าต้องนำพยานดังกล่าวมาแสดงเพื่อประโยชน์ของตน หรือไม่ทราบว่า
พยานดังกล่าวได้มีอยู่หน้าครับ ต่อไปจะเป็นการพิจารณาพยานหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหา
ขอเพิ่มเติม คือคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๗/๒๕๕๕ เรื่อง พิจารณาที่ ๔/๒๕๕๕ วันที่ ๒๐
เมษายน ๒๕๕๕ คือ ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๘ คน
- 15 สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๖ (๖) ประกอบมาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง (๑)
และมาตรา ๒๖๖ (๑) หรือไม่ สำหรับพยานหลักฐานราชการนี้เป็นพยานเอกสารที่
ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นพยานหลักฐานตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๑ ได้ยื่นไว้
เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นการยื่นคำขอก่อนการประชุมนัดแรกไม่น้อยกว่า
๕ วัน และผมได้มีการจัดทำสำเนาพยานเอกสารดังกล่าวแจกให้ท่านสมาชิกทุกท่านแล้ว
- 20 นะครับ ท่านสุเทพ เทือกสุบรรณ ผู้ถูกกล่าวหา จะชี้แจงเพิ่มเติมหรือไม่ครับ เชิญครับ

๓๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ร.จ.ร. ๑๖/๑

- นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (ผู้ถูกกล่าวหา) : กราบเรียนท่านประธาน
- วุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่านครับ กรณีที่คณะกรรมการ
- 5 ป.ป.ช. ได้ส่งมติ ป.ป.ช. เพื่อให้วุฒิสภาดำเนินกระบวนการถอดถอนกระผมออกจาก
- ตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๓ มาตรา ๒๗๔ ของรัฐธรรมนูญนั้น ท่านเลขาธิการวุฒิสภาได้แจ้ง
- ให้กระผมทราบว่า กระผมอาจจะขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานต่อวุฒิสภาได้ตามข้อบังคับ
- การประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๑ วรรคสอง ก่อนการประชุมนัดแรกไม่น้อยกว่า ๕ วัน กระผม
- 10 ได้ทำเรื่องขอยื่นพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๒
- สิงหาคม ก่อนการประชุม ๕ วันตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาดังกล่าว กระผมขออนุญาต
- กราบเรียนกับท่านประธานและท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติว่า พยานหลักฐานที่กระผม
- ขอยื่นเพื่อให้วุฒิสภาได้พิจารณาในวันนี้คือคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๗/๒๕๕๕
- เรื่องพิจารณาที่ ๔/๒๕๕๕ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕
- กรณีนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยกรณีพิพาท รวบรวมเอกสาร ประชา พรหมนอก
- 15 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้แต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปช่วยปฏิบัติงาน
- ที่ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหล่านั้น
- ก็ได้ไปทำงานที่ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยแล้ว แต่ต่อมามีภายหลัง
- ผลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก เห็นว่าอาจจะมีปัญหาในเรื่องความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ
- จึงได้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว และในที่สุดศาลรัฐธรรมนูญก็ได้วินิจฉัยกรณีนี้เมื่อวันที่ ๒๐
- 20 เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งความละเอียดปรากฏอยู่ในเอกสารที่กระผมได้ยื่นต่อวุฒิสภาในวันนี้
- ประเด็นที่กระผมขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานและท่านสมาชิก
- ผู้ทรงเกียรติ เพื่อให้โปรดกรุณาพิจารณาก็คือว่า ในวันที่กระผมทำคำชี้แจงข้อกล่าวหาของ
- กระผมแล้วยื่นต่อ ป.ป.ช. คือวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ วันนั้นยังไม่มีกรณีของ
- ผลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก ที่แต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปช่วยราชการดังกล่าว
- 25 จึงยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ผมไม่สามารถจะทราบได้ก่อนว่ากรณีที่ใกล้เคียง
- กันนี้ศาลจะวินิจฉัยอย่างไร จึงไม่ได้เอาเรื่องนี้อ้างอิงในคำชี้แจงของกระผมที่ยื่นต่อ ป.ป.ช.

๓๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

รฐจรีร ๑๖/๒

- ในประกรที่ ๒ ท่านประกรณที่เครพ ประกรณได้ศีกษาคำวินิกฉัยของ ป.ป.ช. ผมพบว่ในกรพิจรณเพื่อวินิกฉัยของ ป.ป.ช. ในกรณัของประกรณนั้นแม้จะได้พิจรณ
- 5 วินิกฉัยในวันที่ ๒๖ กรกฏาคม ๒๕๕๕ ซึ่งวินิกฉัยหลังกที่ศالرฐฐรรมนญได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ กรณัของ พลตํารวจเอก ประชฯ พรหมนอก แต่ไม่ปรากฎว่
- คณะกรรณการ ป.ป.ช. ได้หัยบยกเออคำวินิกฉัยของศالرฐฐรรมนญมาพิจรณเทียบเคียง
- กับกรณัของประกรณแต่อย่างใด ประกรณได้ศีกษาคำวินิกฉัยของศالرฐฐรรมนญแล้วในกรณั
- ของ พลตํารวจเอก ประชฯ พรหมนอก ที่แต่งตั้งสมาชิคสภาผู้แทนรายฎรไปช่วยราชการ
- 10 ในครรวนี้ เห็นว่น่าจะเป็นข้อมูลหลักรฐานที่เป็นประโยชน์ต่อท่านสมาชิควุฒิสภาในการ
- พิจรณกรณัของประกรณ จึงได้ขออนุญาตยื่นคำวินิกฉัยของศالرฐฐรรมนญเพื่อขอให้
- ท่านประกรณวุฒิสภา และท่านสมาชิควุฒิสภาได้กรณารับไว้เป็นพยานหลักรฐานเพิ่มเติม
- ของประกรณตามข้อบ้งค้บการประชุมวุฒิสภาต่อไปด้วย ก็ขอกราบขอบพระคุณคร้บ
- ประกรณวุฒิสภา : ผมจะถามท่านว่พยานหลักรฐานที่ท่านยื่นเพิ่มเติม
- 15 ถูกต้องไหมคร้บ
- นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (ผู้ถูกกล่าวหา) : ถูกต้องคร้บ

๓๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ศุภลักษณ์ ๑๗/๑

ประธานวุฒิสภา : แล้วพยานหลักฐานที่ท่านยื่นเคยยื่นต่อ ป.ป.ช. ไหมครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (ผู้ถูกกล่าวหา) : ไม่เคยยื่นครับ

5 ประธานวุฒิสภา : ไม่เคยยื่นนะครับ เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ท่านได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ก็ถือเป็นเหตุผลที่ท่านได้ยื่นเข้ามาถูกต้องไหมครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (ผู้ถูกกล่าวหา) : ถูกต้องครับ

10 ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ต่อไปผมก็จะให้ทางผู้แทนจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องชี้แจงหรือจะคัดค้านพยานหลักฐานที่ท่านผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นวันนี้เป็นหลักฐานในครั้งนี้นั้นท่านได้ชี้แจงนะครับ แล้วตอบคำถามด้วยว่า ท่านจะคัดค้านไหมครับ เชิญครับ

15 นายชัยรัตน์ ขนิษฐบุตร (ผู้กล่าวหา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายชัยรัตน์ ขนิษฐบุตร ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มาร่วมประชุมกับวุฒิสภา เพื่อพิจารณาคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานที่นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นต่อวุฒิสภา

20 ท่านประธานที่เคารพครับ ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้กระผมมากราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า พยานหลักฐานที่ได้มีการขอยื่นเพิ่มเติม คือคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องพิจารณาที่ ๔/๒๕๕๕ นั้น เป็นพยานหลักฐานที่มีได้เคยเข้ามาสู่การพิจารณาในสำนวนของการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาก่อน เพราะฉะนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็จึงไม่ขัดข้องแล้วก็ไม่คัดค้านในการยื่นเพิ่มเติมพยานหลักฐานครั้งนี้ครับ

25 ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ เป็นอันเสร็จสิ้นการพิจารณาคำขอเพิ่มเติมพยานหลักฐานของ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ผู้ถูกกล่าวหา ผมจะเชิญทั้งคู่ไปรอที่ห้องรับรอง ผมจะให้เจ้าหน้าที่ทำรายงานกระบวนการพิจารณาคำขอเพิ่มเติมหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๑ ไปให้คู่กรณีลงนามนะครับ ขอบคุณครับ เดี่ยวเจ้าหน้าที่จะเชิญทั้ง ๒ ฝ่ายไปพักที่ห้องก่อนนะครับ

ต่อไปก็จะเป็นการขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบให้ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มเติมพยานหลักฐานหรือไม่ ซึ่งก่อนจะลงมติผมขออนุญาตตรวจสอบ

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ศุภลักษณ์ ๑๗/๒

องค์ประชุมก่อนนะครับ ท่านสมาชิกครับ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมขอเชิญ
 5 เข้าห้องประชุม จะเป็นการตรวจสอบองค์ประชุมก่อนที่จะลงมติที่จะเห็นชอบหรือ
 ไม่เห็นชอบพยานหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นมาในวันนี้ ท่านสมาชิกครับ เชิญท่านสมาชิก
 เข้าห้องประชุม เมื่อท่านอยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตร แล้วก็กดปุ่มแสดงตน
 ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนที่จะลงมติต่อไป เชิญท่านแสดงตนได้ครับ มีสมาชิก
 ท่านใดยังไม่แสดงตนไหมครับ เมื่อแสดงเรียบร้อยแล้วขอให้ส่งผลนะครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๐๐ คน)

10 ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกได้แสดงตนทั้งหมด ๑๐๐ ท่าน
 เป็นอันครบองค์ประชุมนะครับ ท่านสมาชิกครับ ท่านคงได้ฟังว่า นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
 รองนายกรัฐมนตรีนั้น ได้ขอเพิ่มเติมหลักฐานเป็นเอกสารนั้นก็คือ -----

- คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๗/๒๕๕๕ เรื่องพิจารณาที่ ๔/๒๕๕๕ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ เรื่อง ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอให้ศาล
- 5 รัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๘ คนสิ้นสุดลง ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๖ (๖) ประกอบมาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง (๑) และมาตรา ๒๖๖ (๑) หรือไม่ เป็นพยานหลักฐานเพิ่มเติมจากพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้อ้างไปชี้แจงเหตุและผลว่าเป็นพยานหลักฐาน
- 10 อันใหม่ที่ไม่เคยยื่นมาก่อน แล้วก็ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงแล้วไม่คัดค้านนะครับ เพราะต่อไปผมก็จะขอให้ท่านสมาชิกรับนั้นได้ลงมติว่าจะเห็นชอบให้เป็นพยานหลักฐาน เพิ่มเติมจากพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่ ถ้าท่านใดเห็นว่าเห็นควรให้เพิ่มเติมนะครับ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ให้เป็นพยานหลักฐานเพิ่มเติมท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติได้ครับ ลงมติครบ
- 15 ทุกท่านนะครับ ลงเรียบร้อยแล้วปิดการลงมติ ส่งผลได้ครับ (มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)
- ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุมทั้งหมด ๑๐๑ ท่าน เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน งดออกเสียง ๒ นะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้เพิ่มเติม พยานเอกสารที่ท่านผู้ถูกกล่าวหา คือ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี นั้น
- 20 ได้ยื่นเพิ่มเติมนะครับ จึงสรุปว่าพยานหลักฐานดังกล่าวท่านสมาชิกจะนำพิจารณาเพิ่มเติม ได้ นะครับ ท่านสมาชิกครับ ด้วยขณะนี้ยังไม่มีญัตติที่เกี่ยวกับประเด็นซักถามที่ท่านสมาชิก จะเสนอตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๐ วรรคสอง ซึ่งสมาชิกวุฒิสภาท่านใด
- 25 ที่มีความประสงค์ที่จะซักถามประเด็นปัญหาใดสามารถเสนอญัตติเกี่ยวกับประเด็น ซักถามได้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันพฤหัสบดีที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ซึ่งเป็นวันก่อนวันประชุมเพื่อพิจารณาถอดถอน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่งครั้งที่ ๒ นะครับ ท่านสามารถยื่น
- ได้ นะครับ จะมีเจ้าหน้าที่ตั้งโต๊ะที่จะให้ท่านขอคำแปรญัตติก็คือ ตั้งคำถามได้ นะครับ ตั้งแต่บัดนี้จนถึงวันที่ ๖ กันยายน เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องด่วนเรื่องที่ ๑

๔๒

ว.๔ (ส.ทั่วไป)

พรเพ็ญ ๑๘/๒

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนเรื่องที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติ
จดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

5

10

15

20

25

๔๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

พรเพ็ญ ๑๘/๓

- ประธานวุฒิสภา : ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติในวาระที่ ๑
รับร่างพระราชบัญญัติกฎหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบ
5 แล้วไว้พิจารณา และมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับดังกล่าว บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว
เสร็จแล้วและได้นำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา
ข้อ ๑๔๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานที่จัดให้ท่านสมาชิกทุกท่านรับ
ท่านสมาชิกครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะครบกำหนดวันพิจารณาในวันที่ ๓๑ สิงหาคม
10 เชิญกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

- ๑๕/๑

- ประธานวุฒิสภา : กรรมการพร้อมหรือยังครับ ถ้ากรรมการพร้อม
ก็จะเชิญประธานคณะกรรมการได้แถลงให้ที่ประชุมทราบถึงผลการพิจารณา เชิญครับ
- 5 ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีงใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีงใจ
บุรณสมภพ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดเหตุ
แห่งชาติ พ.ศ. วุฒิสภา ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติกำหนดเหตุแห่งชาติ
10 พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติเห็นชอบแล้ว
ไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญได้พิจารณาแล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภา
ต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันจันทร์ที่ ๒๑ พฤษภาคม
๒๕๕๕ ซึ่งไม่นับถึงวันที่ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไว้พิจารณา
15 ในวันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ วุฒิสภาใช้เวลาพิจารณาไป ๒๒ วัน เหลือเวลาพิจารณา
อีก ๘ วัน ดังนั้นในการประชุมวุฒิสภาครั้งดังกล่าว ที่ประชุมได้มีมติให้คงใช้ข้อบังคับ
การประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๕๒ บางส่วนเป็นการชั่วคราว และมีมติให้ขยายเวลา
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความ
ในมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัดนี้
20 คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว ปรากฏผลว่า
ได้มีการแก้ไขมาตราต่าง ๆ ๖ มาตรา นอกนั้นไม่มีการแก้ไข คณะกรรมการวิสามัญ
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว
จึงขอกราบเรียนมาเพื่อพิจารณา กราบขอบพระคุณค่ะ
- ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
25 มีข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๖ การพิจารณาในวาระที่ ๒ นั้นให้เริ่มจากชื่อร่าง
คำปรารภ และพิจารณาลำดับรายมาตราไปจนจบ -----

ท่านสมาชิกจะอภิปรายได้เฉพาะที่กรรมการแก้ไขหรือที่ท่านกรรมการได้ขอสงวน
 ความเห็น หรือท่านสมาชิกได้สงวนคำแปรญัตตินะครับ ท่านจะอภิปรายได้เพียงแค่นั้น
 5 นะครับ เราจะพิจารณาเริ่มตั้งแต่ข้อร่าง ซึ่งเดี๋ยวจะได้มอบให้ทางเลขาธิการวุฒิสภา
 ได้ดำเนินการ เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติ
 จดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
 ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

10 ประธานวุฒิสภา : ผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ก็คือ ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช
 ท่านมีสิทธิอภิปรายได้คนเดียว นะครับ เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของคำแปรญัตติของผมนี่ก็คือ
 ในเรื่องบทบัญญัติในเรื่องของการจำกัดสิทธิ ก็คือว่าในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้
 15 ก็คือร่างพระราชบัญญัติในเรื่องของจดหมายเหตุ ร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ
 ในกรณีนี้มีการนิยามศัพท์คำว่า เอกสารที่เป็นจดหมายเหตุ ก็คือว่าเอกสารที่สิ้นกระแ
 การใช้งานตามนิยามศัพท์นั้นครับ ได้รับการประเมินคุณค่าควรแก่การเก็บรักษา
 และอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ก็คือเท่ากับว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรม
 ด้านประวัติศาสตร์ของชาติและเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและการวิจัย
 20 หรือที่กรมศิลปากรได้จัดทำทะเบียนไว้เป็นเอกสารจดหมายเหตุ นะครับ กราบเรียน
 ท่านประธานก็คือว่า ในเรื่องตรงนี้ผมคิดว่ามีบทบัญญัติหลาย ๆ มาตราในกฎหมาย
 ฉบับดังกล่าวนี้มีการจำกัดสิทธิการใช้ทรัพย์สินของตัวเอกชน เพราะฉะนั้นจึงสอบถาม
 ทางกรรมการ ท่านกรรมการมีคนจากทางกฤษฎีกาให้คำชี้แจงผมชนิดหนึ่งว่า
 25 ในร่างพระราชบัญญัตินี้มีการจำกัดสิทธิการใช้ทรัพย์สินของเอกชนอยู่หรือเปล่า ถ้ามี
 บทบัญญัติที่เป็นการจำกัดสิทธิของเอกชน ตามหลักการร่างกฎหมายแล้วนี้ก็ควรจะ
 ต้องมีบทบัญญัติ นะครับ อย่างที่ผมนำเสนอก็คือว่า พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการ
 ที่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ตามรัฐธรรมนูญ ประกอบกับ
 มาตรา ๔๑ ก็คือเรื่องของสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ผมขอถามเบื้องต้นก่อนว่า
 ร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อจำกัดสิทธิการใช้ทรัพย์สิน ก็คือในเรื่องของเอกสารที่อาจจะเป็น
 5 เอกสารจดหมาย ตรงนี้มีหรือไม่มี เลขขอสอบถามเบื้องต้นก่อน ก่อนที่จะถามคำถามต่อไป

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุรพล ทิพย์เสนา กรรมการ

ขออนุญาตกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า ในกรณีของการจำกัดสิทธิเสรีภาพตาม

10 ร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาตินี้ ทางคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วก็

มีความเห็นสอดคล้องกับทางสภาผู้แทนราษฎรว่า โดยบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติ

ดังกล่าวไม่มีการจำกัดสิทธิเสรีภาพในเรื่องของทรัพย์สินของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ ตรงนี้

ก็เลยไม่ได้เพิ่มในส่วนของการจำกัดสิทธิเสรีภาพไว้ตามกฎหมายนะครับ อย่างไรก็ตาม

เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทางคณะกรรมการก็ได้ไปดำเนินการในส่วนของ

15 มาตรา ๑๐ ซึ่งเป็นเรื่องของเอกสารส่วนบุคคลตรงนี้ เพื่อขยายความให้เกิดความชัดเจนขึ้นว่า

ในการดำเนินการที่เกี่ยวกับเรื่องเอกสารของบุคคล ที่เป็นทรัพย์สินของบุคคลนั้นจะต้องใช้

หลักความยินยอมของบุคคลเท่านั้น ดังนั้นในมาตรา ๑๐ จึงเพิ่มถ้อยคำที่เป็นในเรื่องของ

หลักความยินยอมไว้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอนุรักษ์ครับ

20 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ผมอาจจะมีความเห็นแตกต่างจากกรรมการ

ในหลาย ๆ ประเด็น ก็คือว่าผมคิดว่าในกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้มีบทบัญญัติการจำกัดสิทธิ

การใช้ทรัพย์สินของตัวเองคน -----

- ซึ่งผมคิดว่าของเดิมน่าจะดีกว่า ก็คือถ้าเห็นว่ามีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุแล้ว
กรมศิลปากรสามารถตรวจสอบและประเมินได้เลย ผมคิดว่าตรงนี้น่าจะเป็นบทบาทบัญญัติ
- 5 จำกัดสิทธิ ถ้าเขียนในส่วนของผมไว้ก็ทำให้กฎหมายฉบับนี้สามารถเดินหน้าได้
ในขณะที่เดียวกันพอพรรคสองบอกว่า เอกสารตามพรรคหนึ่ง ถ้ามีคุณค่าเป็นเอกสาร
จดหมายเหตุ อธิปไตยอาจทำความตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อนำมาเก็บรักษา
และอนุรักษ์ไว้ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติก็ได้ หลักที่ ๒ ถ้าต้องการที่จะเอามาเก็บ
ก็ทำความตกลงกันเสีย แต่พรรคแรกไม่ต้องอาศัยความยินยอม แค่ขอตรวจสอบและ
- 10 ประเมินได้ กราบเรียนท่านประธาน ประธานคุณต่อนะครับ พรรคสิบเอ็ด บอกว่า
เมื่อกรมศิลปากรได้รับมอบเอกสารส่วนบุคคลจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแล้วให้
กรมศิลปากรจัดทำจดทะเบียนไว้เป็นเอกสารจดหมายเหตุเพื่อเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ใน
หอจดหมายเหตุแห่งชาติ อันนี้ก็คือสอดคล้องกับพรรคสิบ คราวนี้ท่านมาดู พรรคสิบเอ็ด
พรรคสอง ในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ส่งมอบเอกสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๐
- 15 เพื่อนำมาเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ให้อำนาจกรมศิลปากร
เลยนะครับ ขอทำสำเนาและบันทึกรายละเอียดของเอกสารส่วนบุคคลไว้เป็นหลักฐาน
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด ถ้าท่านใช้หลักการยินยอมแล้วทำไมมาตรา ๑๑
พรรคสอง ท่านไปฝันใจเขาละครับ ท่านไปบอกว่าในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครอง
ถ้าไม่ส่งมอบละ ถูกไหมครับ ถ้าเขาไม่ส่งมอบ ท่านทำอะไรไม่ได้ครับ ถ้าท่านบอกว่า
- 20 ไม่มีการจำกัดสิทธิ ถ้าไม่ส่งมอบ ก็คือไม่ส่งมอบ ท่านทำอะไรไม่ได้ แต่ท่านบอกว่า
ไม่ส่งมอบตามมาตรา ๑๐ เพื่อนำมาเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ในหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
บอกเลยนะครับ กรมศิลปากรไปทำสำเนาได้ และบันทึกรายละเอียดของเอกสารส่วนบุคคล
ไว้เป็นหลักฐาน ตรงนี้ท่านไปละเมิดสิทธิของบุคคลเขา เหมือนของ ๆ ผม ท่านไปขอทำ
สำเนา อันนี้หลักการประการที่ ๑ ที่ผมคิดว่าตรงนี้ถึงท่านแก่ข้างบน ในส่วนข้างล่าง
- 25 ท่านก็เป็นการจำกัดสิทธิในการใช้ทรัพย์สินของบุคคล ไม่ใช่ว่าอยู่ดี ๆ แล้ว ถ้าเป็นหลักการ
กรรมสิทธิ์จริง ๆ แล้ว ท่านขอสำเนาผม ผมไม่ยินยอมให้ ท่านก็ไม่มีสิทธิ ในพรรคสอง

๔๕

ว.๔ (ส.ทั่วไป)

อำนาจรียา ๒๑/๓

อีกประการหนึ่งผมอยากให้คุณดูที่เป็นเรื่องสำคัญเลยที่ท่านอาจจะมองข้าม
เรื่องการคุ้มครองเอกสารจดหมายเหตุ-----

5

- ๒๒/๑

- เมื่อสิ่งที่เป็นเอกสารจดหมายเหตุนั้นจะเป็นของบุคคลธรรมดาได้ หรืออาจจะอยู่ที่รัฐก็ได้
- 5 ในบทบัญญัติตั้งแต่หมวด ๓ มีเรื่องการคุ้มครองเอกสารจดหมายเหตุ ท่านเห็นไหมครับ
- ตั้งแต่มาตรา ๑๗ ห้ามไม่ให้ผู้ใดแก้ไขหรือตัดแปลงเอกสารจดหมายเหตุ ผมเป็นบุคคล
- เอกชน ผมมีจดหมายเหตุ แต่ท่านบอกว่าห้ามไม่ให้ผมแก้ไขตัดแปลงเท่ากับเป็นการ
- จำกัดสิทธิในการแก้ไขตัดแปลงมีโทษทางอาญาด้วยนะครับ เดี่ยวผมจะ让您เห็นว่า
- มาตรา ๑๘ มีโทษทางอาญาอย่างไร ถ้าไปตัดแปลงและแก้ไขในเอกสารจดหมายเหตุ
- หรือมาตรา ๑๘ ห้ามไม่ให้ผู้ใดซ่อมแซมเอกสารจดหมายเหตุ เว้นแต่เป็นการซ่อมแซม
- 10 โดยกรมศิลปากร โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดี เมื่อเป็นเอกสารราชการ เอกสารเอกชนอยู่
- แต่ถ้ามีความเป็นจดหมายเหตุเราไปจำกัดสิทธิของเขา อย่างที่ผมบอกแก้ไขตัดแปลงก็ไม่ได้
- เว้นแต่เป็นการซ่อมแซม โดยกรมศิลปากร และมาตรา ๑๘ ห้ามไม่ให้ผู้ใดเอาไปทำลายทำให้
- เสียหายทำให้เสื่อมค่าซึ่งเอกสารจดหมายเหตุ หรือห้ามไม่ให้ผู้ใดส่งหรือนำเอกสาร
- จดหมายเหตุออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือห้ามไม่ให้
- 15 มีการซื้อขาย แลกเปลี่ยน จำหน่าย รั่วไว้โดยประการใดซึ่งเอกสารจดหมายเหตุ ห้ามไม่ให้
- ทำปลอมอีกทั้งฉบับหรือส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อให้คนอื่นหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ
- พวกนี้เป็นข้อจำกัดสิทธิในการใช้ทรัพย์สินของบุคคลทั้งนั้น คือเอกสารจดหมายเหตุอาจจะ
- เป็นของรัฐก็ได้ หรือเป็นของเอกชนที่อยู่ที่อยู่ซึ่งความของมันมีลักษณะข้อความเป็นเอกสาร
- จดหมายเหตุ แต่มีบทบัญญัติในการคุ้มครองเอกสารจดหมายเหตุไว้ในหมวด ๓
- 20 รวมตลอดถึงนะครับ ท่านประธาน ถ้าดูแล้วในบทกำหนดโทษ ดูว่าตั้งแต่มาตรา ๒๕
- มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มีการกำหนดโทษไว้เลยว่า ถ้าฝ่าฝืนมาตรา ๑๖
- ในส่วนของการทำซ้ำเอกสารจดหมายเหตุไม่ว่าทั้งหมด บางส่วน เพื่อประโยชน์เชิงพาณิชย์
- พวกนี้เป็นหมวดจำกัดสิทธิทั้งนั้น หรือมีการแก้ไขตัดแปลงตามมาตรา ๑๗ ก็มีโทษจำคุก
- ไม่เกิน ๕ ปี ปรับไม่เกิน ๑ แสนบาท ผมคิดว่าโดยหลักการแล้ว ถ้าเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้
- 25 เพื่อให้เป็นกลไกในแง่ของประโยชน์ของรัฐในการที่จะดูแลรักษาตัวจดหมายเหตุ ผมคิดว่า
- ผมไม่ได้ตั้งใจในตัวร่าง พ.ร.บ. เพื่อเป็นประโยชน์ของรัฐ อย่างน้อยถ้ามีบทจำกัดสิทธิ
- การใช้สิทธิของเอกชนที่ผมคิดว่าสิทธิของรัฐในการที่จะรวบรวมเอกสารจดหมายเหตุ
- เป็นสิ่งสำคัญ เพราะว่าเป็นมรดกของชาติ เพราะฉะนั้นเอกชนก็ควรจะต้องมีการจำกัดสิทธิ

๕๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ดวงทิพย์ ๒๓/๒

ความชัดเจนว่า เอกสารเหล่านี้ในอนาคตถ้าอยากจะทำสืบทราบแหล่งที่มาว่ามีเอกสารชิ้นนี้ อยู่ในชาติ แล้วก็มีคุณค่า แล้วอยู่ที่ไหนอย่างไร ตรงนี้ก็บันทึกไว้ ทั้งนี้ก็เป็นไปตาม

- 5 หลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด สำหรับในเรื่องของความเป็นเอกสารจดหมายเหตุ ขออนุญาต กราบเรียนอย่างนี้ว่า โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความมุ่งเน้นที่จะดำเนินการกับเอกสาร ของหน่วยงานของรัฐเป็นหลักเสียโดยส่วนใหญ่ ส่วนเอกสารส่วนบุคคลนั้นเนื่องจากว่า ในทางปฏิบัติของกรมศิลปากรที่ผ่านมาก็ได้มีการขอรับบริจาค ขอจัดซื้อจากภาคเอกชนมา ตรงนี้ก็เลยทำให้ต้องมีการเพิ่มในส่วนของบทบัญญัติ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ เข้ามา
- 10 ประกอบด้วยเพื่อให้เห็นขั้นตอนและกระบวนการในการที่จะรวบรวมเอกสารที่มีคุณค่า สำหรับในการที่จะประเมินคุณค่ามาเป็นเอกสารจดหมายเหตุ ที่นี้ในขั้นตอนของการที่จะ เป็นเอกสารจดหมายเหตุนี้ สิ่งแรกที่เป็นสิ่งสำคัญเลย ก็คือจะต้องมีการประเมินคุณค่าของ เอกสารนั้นก่อน ถ้ามีการประเมินคุณค่าแล้วเห็นว่ามีคุณค่าพอที่จะเป็นเอกสารจดหมายเหตุ ตรงนี้ก็จะนำมาขึ้นทะเบียน แล้วก็เอามาเก็บไว้ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ -----

15

ดังนั้นในกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองจึงเริ่มนับแต่วันที่ได้มีเอกสารเหล่านั้นได้เข้ามา
เก็บไว้ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งตรงนั้นก็กลายเป็นทรัพย์สินของรัฐแล้ว ตรงนี้

- 5 ก็ไม่ได้เป็นการไปจำกัดสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลในเรื่องของทรัพย์สิน ตรงนี้ก็ไม่จำเป็น
ที่จะต้องกำหนดบทจำกัดสิทธิเสรีภาพในเรื่องของมาตรา ๑๑ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย ขออนุญาตกราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอนุรักษ์ เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่า

- 10 กรรมการตอบไม่ชัดเจน โดยเฉพาะในส่วนมาตรา ๑๑ วรรคสอง จริง ๆ แล้วในเรื่องตรงนี้
ในมาตรา ๑๐ กรรมการมีการแก้ไขเพิ่มเติม เพราะว่าตรงนี้ได้จะย้อนกลับไปกลับมา
สมมุติว่าถ้าในส่วนของร่างมาตรา ๑๐ วรรคแรก ถ้าสภาแห่งนี้ไม่เห็นชอบด้วย
สมมุติจะครับ ไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของตัวกรรมการ กลับไปใช้ร่างของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตรงนี้อาจจะมีปัญหาในเรื่องประเด็นที่ ๑ คือเรื่องการจำกัดสิทธิ
15 ในเรื่องของมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง นี้ผมพูดถึงประเด็นก่อนว่า สมมุติว่าถ้าในกรณีมาตรา ๑๐
วรรคหนึ่ง เกิดกรรมการเกิดแพ้ประเด็นนี้ ก็จะมีปัญหาเรื่องของการจำกัดสิทธิในกรณีที่ว่า
เอกสารส่วนบุคคลซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของบุคคล อาจมีคุณค่า
เป็นเอกสารจดหมายเหตุให้กรมศิลปากรขอตรวจสอบและประเมิน คราวนี้กรรมการ
แก้เพิ่มเติมขึ้นมา อันนี้ผมพูดเป็นประเด็นทิ้งไว้ก่อน เพราะว่าอาจจะต้องย้อนกลับมา
20 ประเด็นนี้

- ประเด็นที่ ๒ ในมาตรา ๑๑ วรรคสอง กรรมการตอบไม่ชัดเจน เพราะว่า
วรรคสอง ในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ส่งมอบเอกสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๐
เพื่อนำมาเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ให้เลยนะครับ เขาใช้คำว่า
“ให้” ไม่มีความยินยอมหรือไม่ยินยอม ไม่ได้มีเขียน ให้กรมศิลปากรขอทำสำเนาและบันทึก
25 รายละเอียดของเอกสารส่วนบุคคลไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และอธิปไตยที่กำหนด
ตรงนั้นไม่รู้รายละเอียดว่าเป็นอย่างไร ขาดหลักการ การที่คุณไปขอสำเนาโดยที่คุณไม่ได้มี
รายละเอียดเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ในอนาคตคุณไม่ได้เขียนหลักเกณฑ์เรื่องยินยอม
หรือไม่ยินยอมในการที่จะผ่านกฎหมายซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อประชาชน เราไปใช้

ตัวหลักเกณฑ์ของอธิบดีกำหนด ซึ่งผมก็ไม่รู้ว่าจะกำหนดเป็นอย่างไร จะมีหรือไม่มี
 ก็ไม่ทราบ เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วถ้าการที่คุณจะขอสำเนาในกรณีที่เขาไม่ส่งมอบให้
 5 ผมถือว่าเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลที่เป็นบุคคลธรรมดาเหมือนพวกเรา ตามประมวลแพ่ง
 และพาณิชย์มีการบัญญัติสิทธิในเรื่องของกรรมสิทธิ์ไว้ เหมือนเอกสารของเราถ้าอยู่ที่
 ใครจะมาขอสำเนา เราไปบอกบังคับ กฎหมายไปเขียนบอกว่าจะต้องให้สำเนา ผมถือว่าเป็นการจำกัดสิทธิแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้ามีการจำกัดสิทธิผมไม่ได้คิดว่า โอ.เค.
 10 ผมคิดว่าควร ถ้าเราคิดว่าตรงนั้นมีความเป็นคุณค่าหรือว่ามีความสำคัญว่าอาจจะไปเป็นเอกสาร
 จดหมายเหตุ ในหลักการผมรับได้ แต่ผมมองว่าตรงนี้มีจำกัดสิทธิของตัวบุคคลธรรมดา
 อยู่ ก็ควรจะต้องมีการเขียนให้เป็นนิติวิธี ไม่ใช่กระโดดข้ามไป แล้วให้มีปัญหาในหน้าว่า
 กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีการสอดคล้องกับที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ว่า
 มีการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลเอกชน อย่างน้อยมีการยกเว้นไว้ให้เกิดความชัดเจน
 15 ผมคิดว่าตรงนี้ก็ชัดเจน ยกเว้นแต่กรณีการเขียนไว้เลยบอกว่า ในกรณีนี้จะขอ
 สำเนาได้ต้องได้รับความยินยอม ถ้าเขียนอย่างนี้ชัดเจน ผมไม่ได้ว่าอะไร ผมไม่คิด
 20 ท่านปรับปรุงเลย ท่านปรับปรุงบอกว่า ในกรณีเจ้าของผู้ครอบครองไม่ส่งมอบเอกสาร
 เพื่อนำมาเก็บรักษา แล้วก็อย่างนี้ถ้าไม่ได้รับความยินยอม คุณไม่สามารถทำสำเนาได้
 แต่ผมไม่เห็นด้วย ผมมองว่าการที่คุณไปทำอย่างนั้นขึ้นมาสิ่งที่มีคุณค่าความเป็น
 จดหมายเหตุ อย่างน้อยคุณไปอิงกับความยินยอม ไม่ยินยอม ไม่ได้ เพราะถึงแม้จะเป็น
 25 ของเอกชน แต่ข้อความที่เป็นมรดกวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่เป็นความสำคัญ คุณค่าของมันสำคัญ
 เพราะฉะนั้นความสำคัญของรัฐที่จะต้องเอาข้อมูลตรงนั้นมาเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ
 สูงกว่าจะไปอิงความยินยอม ไม่ยินยอมไม่ได้ เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วผมคิดว่า
 มีความจำเป็นที่จะต้องมีการจำกัดสิทธิของเอกชนในบางส่วน เพื่อประโยชน์ของรัฐในเชิง
 สูงสุด ผมคิดในความเห็นตรงนี้ -----

เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า ก็อยากฟังคำชี้แจงของท่านประธานคณะกรรมการ หรือท่านทฤษฎีทีกว่า ในส่วนนี้ท่านเลือกเอาทางใดทางหนึ่งนะครับ ถ้าท่านจะเลือกทฤษฎี 5 ยินยอมท่านก็ไปของท่าน แต่ถ้าท่านจะเลือกทฤษฎีตรงนี้ไม่ให้ความยินยอม ท่านก็ต้อง มีการจำกัดสิทธิ อย่างร่างกฎหมายในลักษณะมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งกับมาตรา ๑๑ วรรคสอง ขัดแย้งกัน กราบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ชี้แจงสักครั้งหนึ่ง เชิญครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ 10 วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุณสมภพ ประธานคณะกรรมการ ดิฉันขอรับคำเสนอของท่านอนุรัักษ์ แต่ขอเพิ่มในมาตรา ๑๑ คำว่า โดยได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น หลังบรรทัดสุดท้ายของวรรคสอง ข้อความจะเป็น บันทึกรายละเอียดของเอกสารส่วนบุคคลไว้เป็นหลักฐาน โดยได้รับความยินยอมจากบุคคล นั้น ดิฉันคิดว่าดีกว่าที่จะไปเพิ่มในคำปรารภ เพราะว่าในคำปรารภถ้าเราไปใส่ว่า

15 พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ก็ฟังดู ไม่ดี เพราะว่าสิทธิเสรีภาพของบุคคลก็ไม่ควรที่จะไปจำกัดสิทธิอยู่แล้ว ก็ขอเพิ่มเติม แก้ไข ในบรรทัดสุดท้ายของวรรคสอง มาตรา ๑๑ คิดว่าท่านอนุรัักษ์คงเห็นด้วยนะคะ ขอบคุนค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ก็คือในคำปรารภของ

ท่านอนุรัักษ์เอาไว้คงเดิม แล้วไปแก้กันในมาตราที่ไม่ชัดเจน มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑

20 ดีไหมครับ เพราะฉะนั้นใส่เข้าไปแล้วผมคงก็รุ่งรังอยู่นะครับ

นายอนุรัักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานครับ คือในส่วนของผม คำปรารภนี้ผมก็ยืนยัน เพราะผมมองว่าในส่วนมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ นี้ผมเห็นด้วยกับ ร่างเดิมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นั้นเป็นประเด็นที่ ๑ เพราะผมคิดว่าควรจะต้องมี คำปรารภ เพราะว่าในร่างของสภาผู้แทนราษฎรมาตรา ๑๐ วรรคแรก กับมาตรา ๑๑

25 วรรคสองนี้เป็นบทจำกัดสิทธิ เพราะฉะนั้นผมเห็นควรจะต้องมีร่างคำปรารภ เพื่อให้ สอดคล้องกับตัวร่างของตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันนี้ผมเห็นด้วย ประการที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ พอมาตรา ๑๑ ในวรรคสอง ที่ทางท่านประธานเดิม ในหลักการ ผมคิดว่าท่านประธานควรจะต้องทำให้ถูกต้อง คือถ้ามีการแก้ไขตรงส่วนนี้ควรจะต้องเป็น

๕๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ภรภัทร ๒๕/๒

- รูปมติของตัวคณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณาร่างตรงนี้ ไม่ใช่ท่านประธานลุกขึ้นมา
บอกว่าท่านประธานจะแก้ตรงนี้ ควรจะต้องมีการปรึกษาหารือกันก่อนว่าตรงนี้มีมติร่วมกัน
5 หรือเปล่า แล้วก็มติก็ควรจะต้ององค์ประชุมให้ครบ ผมคิดว่าควรจะต้องเป็นมาตรฐาน
เพราะไม่อย่างนั้นวันหน้าจะไม่ถูกต้อง ผมคิดว่าเรื่องนี้ถ้าท่านประธานจะดำริจะแก้ใน
มาตรา ๑๑ วรรคสองเป็นอย่างไร ขอให้มติดคณะกรรมการไปประชุมกันให้ครบ
องค์ประชุมแล้วก็มาชี้แจงกับสภา ผมคิดว่าเดี๋ยวพอมาถึงมาตรา ๑๑ วรรคสอง
ให้ท่านประธานชี้แจงอีกทีว่ามีมติเป็นอย่างไร ในส่วนตรงนี้ผมก็ขอยืนยันนะครับ
10 ท่านประธาน เพราะว่าผมเห็นความเห็นสอดคล้องกับตัวร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในส่วน of มาตรา ๑๐ วรรคแรก แล้วก็วรรคสองนี้ควรจะต้องมีบทจำกัดสิทธิ เพื่อให้
กฎหมายฉบับนี้สอดคล้องกัน ผมขอยืนยันนะครับ

ประธานวุฒิสภา : ถ้าความเห็นยังตกลงกันไม่ได้ ผมจะขอมติในที่ประชุม
เพื่อที่จะให้ท่านสมาชิกได้ลงมติว่าจะยืนตามกรรมการหรือว่าเห็นด้วยกับท่านอนุรักษ
15 เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมครับ จะขอมติจากที่ประชุมในคำปรารภของ
ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมครับ เอาแค่คำปรารภ จะขอมติ
จากที่ประชุมแล้วนะครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุม เพื่อที่จะลงมติ ก่อนลงมติผม
จะอธิบายให้ฟัง เมื่อท่านเข้าห้องประชุมแล้วท่านกรุณาแสดงตนก่อนที่จะลงมติครับ -----

เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรแล้วก็แสดงตนก่อนที่จะลงมติต่อไป
ท่านสมาชิกครับ เมื่อท่านเข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรในช่องเสียบบัตรและ
5 กดปุ่มแสดงตน ท่านใดยังไม่แสดงตนครับ เชิญท่านองอาจครับ ท่านสุรชัย เจ้าหน้าที่
เอาบัตรสำรองให้ท่านองอาจด้วยครับ เมื่อท่านแสดงตนครบนะครับ ของท่านองอาจ
จะได้ปรากฏชื่ออยู่ในบัญชีผู้แสดงตนครับ ไม่เป็นอะไรครับ ตอนลงมติแล้วกันนะครับ
ปิดการแสดงตนครับ เชิญส่งผลได้ครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๕๓ คน)

- 10 ประธานวุฒิสภา : ท่านที่มาแสดงตนทั้งหมด ๕๓ ท่าน ครบองค์ประชุม
นะครับ ท่านสมาชิกครับ ในคำปรารภนั้นท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ได้ขอสงวนคำแปรญัตติ
ให้เพิ่มข้อความในวรรคสอง โดยเพิ่มว่า “พระราชบัญญัติฉบับนี้มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๔๑
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
15 ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย” กรรมาธิการชี้แจงว่าปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑
แล้ว ท่านอนุรักษ์ก็ยังคงคิดว่าน่าที่จะต้องกำหนดเอาไว้ ทั้ง ๒ ฝ่ายนั้นไม่สามารถตกลงกันได้
นะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติที่ประชุมว่า ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือให้คงไว้
ตามร่างเดิมท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่านอนุรักษ์ก็คือให้เพิ่มเติม
ในวรรคสอง ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผมจะขอมตินะครับ เชิญท่านลงมติได้ครับ
20 ลงมติทุกท่านหรือยังครับ ถ้าเรียบร้อยแล้วปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกทั้งหมด ๕๘ ท่าน เห็นด้วย ๑๕ ไม่เห็นด้วย
๒๑ งดออกเสียง ๒ หมายความว่าสมาชิกได้ลงมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ก็คือ
ไม่มีการเพิ่มวรรคสองในคำปรารภ เชิญในมาตรา ๑ ต่อไปครับ

- 25 นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข
มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

๕๘

ว.๔ (ส.ทั่วไป)

ภิญญดา ๒๖/๒

- ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๓ เป็นบทนิยาม มี ๘ คำ ก็คือ เอกสาร เอกสาร
จดหมายเหตุ เอกสารทางราชการ เอกสารส่วนบุคคล หน่วยงานของรัฐ กองทุน อธิบดี
5 รัฐมนตรี กรรมการไม่มีการแก้ไข มีท่านมณฑิธร บุญตัน ขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มเติม
บทบัญญัติในศัพท์ของคำว่า “เอกสาร” เพราะฉะนั้นท่านมณฑิธรก็อธิบายเหตุและผล
ในการที่จะขอเพิ่มเติม เชิญท่านมณฑิธร บุญตัน นะครับ

- ๒๓/๑

- นายมณฑิธร บุญตัน : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายมณฑิธร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นต้องขออนุญาตท่านประธานนิกหนึ่งที่จะ
- 5 อธิบายเหตุและผลของการขอแปรญัตติ แต่เนื่องจากว่าในกระบวนการขอแปรญัตตินั้น กระผมได้นำเสนอการแปรญัตติไปในมาตรา ๓ ว่าด้วยเรื่องนิยามซึ่งก็หมายความว่าให้ใช้นิยามคำนี้ตลอดทั้งกฎหมายฉบับนี้ จึงคิดว่าการแปรญัตติในส่วนของนิยามนั้นเป็นประโยชน์ ทั้งนี้กระผมได้ให้ความสำคัญของความหมายว่าเอกสาร ซึ่งก็เป็นที่ทราบว่
- 10 ปัจจุบันเอกสารเป็นหลักฐานสำคัญ เป็นกลไกสำคัญในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เนื่องจากว่าในการเข้าไปชี้แจงต่อคณะกรรมการ กระผมได้ตกลงที่จะขอเลื่อนการแปรญัตติของมนั้นไปเป็นมาตรา ๖ (๔) โดยที่ทางคณะกรรมการท่านเป็นผู้เสนอว่าขอให้กระผมได้ไปแปรญัตติในมาตรา ๖ (๔) ซึ่งผมก็ยินยอม แต่จากการที่ได้มีการพูดคุยกันโดยเนื้อหาสาระยังไม่สามารถตกลงกันได้โดยที่คณะกรรมการได้มีการแก้ไขในมาตรา ๖ (๔) กระผมจึงอยากจะขอหารือท่านประธานว่ากรณีเป็นเช่นนี้กระผม
- 15 ควรจะอภิปราย ณ ที่นี้หรือไปขอใช้สิทธิอภิปรายในมาตรา ๖ (๔) ซึ่งกระผมในขั้นต้นนั้นได้ตกลงที่จะขอเลื่อนคำแปรญัตติไปเป็นมาตรา ๖ (๔) แต่ในท้ายที่สุดเมื่อกรรมการมีการแก้ไขไม่เป็นไปตามที่ผมขอแปรญัตติ กระผมจึงขอสงวนคำแปรญัตติไว้ และโดยที่กรรมการมีการแก้ไขในมาตราดังกล่าว กระผมจะขอใช้สิทธิอภิปรายในมาตรา ๖ (๔) ได้หรือไม่ หรือกระผมควรจะอภิปรายทั้ง ๒ ที่ตามสิทธิที่กระผมมีอยู่ครับ
- 20 ประธานวุฒิสภา : ผมวินิจฉัยของท่านก่อนนะครับ ท่านขอสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๓ ท่านก็มีสิทธิที่จะอภิปรายตรงนี้ถึงเหตุและผลที่ท่านขอเพิ่มเติมซึ่งท่านก็ขอแจกเอกสาร ผมก็อนุญาตไปแล้ว ประเด็นที่ ๒ ก็คือในมาตรา ๖ นั้นกรรมการมีการแก้ไข เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกก็สามารถอภิปรายได้ ท่านมณฑิธรก็อภิปรายได้อีก เพราะฉะนั้นท่านเอาตรงนี้มาตรา ๓ ให้ผ่านไปก่อนก็คือขอให้ท่านได้อภิปรายเหตุและผล
- 25 ที่ท่านขอเพิ่มความหมายของคำว่า “เอกสาร” เชิญครับ

นายมณฑิธร บุญตัน : เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓ ซึ่งเป็นเหตุเป็นผลกับมาตรา ๖ (๔) เพราะฉะนั้นผมจะเลือกอภิปรายถึงเหตุและผลโดยที่ไม่ลงรายละเอียดในถ้อยคำ เพราะว่าจริง ๆ แล้วกระผมได้ยอมตกลงกับกรรมการแล้วที่จะเลื่อนไป

- แปรญัตติมาตรา ๖ (๔) แต่จะขออภิปรายถึงเหตุและผลในการที่จำเป็นต้องแปรญัตติ
 ในที่นี้ก่อน โดยปกติแล้วในเรื่องของกฎหมายที่เกี่ยวกับเอกสารในประเทศไทยมีกฎหมาย
 5 ที่กล่าวถึงเรื่องของข้อมูลข่าวสารซึ่งในที่นี้ผมขอเทียบเคียงกับคำว่า “เอกสาร” ที่เป็น
 กฎหมายหลัก ๆ อยู่ ๒ – ๓ ฉบับด้วยกัน ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น
 ในมาตรา ๕๖ ว่าด้วยเรื่องของข้อมูลข่าวสารของทางราชการ อันนี้ก็ได้บัญญัติในเรื่องของ
 สิทธิในการเข้าถึงหรือรับรู้เอกสารของทางราชการ ในเรื่องของกฎหมายที่เป็นระดับที่เป็น
 10 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับเรื่องของระเบียบสารบัญก็เป็นกฎหมายที่กำหนด
 รูปแบบของเอกสารทางราชการ ในกรณีจดหมายเหตุซึ่งเป็นเอกสารสำคัญของชาติ
 เป็นเอกสารที่ประชาชนทุกกลุ่มควรจะสามารเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างเท่าเทียมและ
 ทัวถึง ผมก็เห็นว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดทั้งรูปแบบและวิธีการ
 ตลอดจนถึงช่องทางของการเข้าถึงเอกสารเหล่านั้น -----

๖๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ธีรบรรณ ๒๘/๒

- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ปี ๒๕๕๒ ซึ่งก็ได้บัญญัติ
ในลักษณะทำนองเดียวกันกับพระราชบัญญัติผู้ตรวจการแผ่นดิน มีพระราชบัญญัติประกอบ
- 5 กิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ในมาตรา ๑๗ (๔) มีพระราชบัญญัติภาพยนตร์
ในมาตรา ๕ (๒) ซึ่งก็ให้อำนาจคณะกรรมการนี้กำหนดมาตรการที่จะทำให้การผลิต
ภาพยนตร์อยู่ในรูปแบบที่ทุกคน รวมถึงคนพิการ สามารถเข้าถึงได้ด้วย ที่แน่ ๆ ก็คือ
ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๘๗ ก็ได้กำหนดในลักษณะใกล้เคียงกัน หมายถึง
การกำหนดรูปแบบของเอกสารที่จะต้องมีส่วนให้สมาชิก ซึ่งเป็นคนพิการ
10 หรือผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ตามมาตรฐาน ซึ่งในที่นี้ได้กล่าวถึง
มาตรฐานเปิด ก็จะเห็นได้ว่าเรื่องของความเท่าเทียมในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนี้เป็นเรื่อง
สำคัญ เพราะฉะนั้นเอกสารที่เป็นจดหมายเหตุ เป็นเอกสารสำคัญของชาติ -----

จึงจำเป็นที่จะต้องมีการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ นอกจากนี้กฎหมายที่ได้บัญญัติเรื่องของการห้ามเลือกปฏิบัติ อันนั้นเป็น

5 มาตรการในเชิงลบ อันนี้ก็พูดถึงรัฐธรรมนูญ ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐ วรรคสาม ได้บัญญัติห้ามเลือกปฏิบัติต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างซึ่งก็มีความแตกต่าง

 ในหลายลักษณะด้วยกันนะครับ มีพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

 มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ซึ่งบัญญัติห้ามเลือกปฏิบัติเอาไว้ มีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

 ก็ได้บัญญัติห้ามเลือกปฏิบัติ มาตรการทั้งหลายเหล่านี้เป็นมาตรการซึ่งอยู่ในกฎหมายทั่วไป

10 และกฎหมายเฉพาะ กรณีของกฎหมายฉบับนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ หากไม่ได้

 มีการบัญญัติเอาไว้ในลักษณะที่เป็นการอธิบายถึงลักษณะของเอกสารว่า กรณีที่เป็นเอกสาร

 อิเล็กทรอนิกส์จะต้องอยู่ในรูปแบบที่ทุกคนรวมถึงคนพิการสามารถเข้าถึงและ

 ใช้ประโยชน์ได้ ถ้าไม่ได้บัญญัติในลักษณะนี้ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานซึ่งเป็น

 หน่วยงานใหม่ที่ตั้งขึ้นภายหลังจากมีพระราชบัญญัติหรือกฎหมายที่ผมได้กล่าวไปแล้วนี้

15 บัญญัติเอาไว้แล้ว และเมื่อผลปรากฏว่าประชาชนหลายกลุ่มไม่ว่าจะเป็นคนพิการก็ดี

 ผู้สูงอายุก็ดี ผู้ด้อยโอกาสทางด้านภาษาและวัฒนธรรมก็ดี ต้องการไปใช้บริการจาก

 หอจดหมายเหตุและพบว่าไม่สามารถจะเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ก็อาจจะเป็นกรณี

 ซึ่งไปสู่ศาลนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ขอใช้บริการมีความเป็นไปได้ว่าจะเลือกใช้

 ประเด็นการเลือกปฏิบัติ ซึ่งก็จะเป็นการเสียเวลาต่อหน่วยงานของรัฐที่จะต้องเป็นคดีความ

20 กระผมคิดว่าการบัญญัติไว้ในนิยาม ซึ่งต่อไปก็อาจจะพิจารณาเลื่อนไปอยู่ในมาตรา ๖ (๔)

 ได้ การบัญญัติไว้ลักษณะนี้จะเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในเรื่องของการเลือกปฏิบัติ

 ต่อประชาชนเพราะเหตุแห่งความแตกต่าง จึงเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐมากกว่า

 จะเป็นโทษ ส่วนว่ารัฐจะสามารถดำเนินการได้ในทันทีหรือค่อยเป็นค่อยไปนั้นก็ยังมีหลัก

 ที่จะสามารถพิจารณาได้อยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

25 ได้ให้อำนาจในลักษณะที่การปฏิบัติตามอนุสัญญาโดยอนุวัติ โดยใช้กฎหมายภายในประเทศ

 ว่า อย่างไรที่เป็นสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมก็ให้ค่อยทำ ค่อยเป็นค่อยไป

 ได้ตามความพร้อมเศรษฐกิจ แต่อย่างไรที่เป็นสิทธิทางการเมืองและสิทธิพลเมืองจะต้อง

 มีผลทันที อันนี้ในการอนุวัติตามกฎหมายระหว่างประเทศ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ก็ควรจะอยู่

- ในข่ายของการปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศในลักษณะที่เป็นสิทธิทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเหตุผลใดที่หน่วยงานของรัฐจะต้องเกรงกลัว
- 5 ว่าหากไม่ปฏิบัติตามจะต้องเป็นความผิด แต่ถ้าไม่ได้บัญญัติไว้ชัดๆ ผมคิดว่าอาจจะอยู่ในข่าย ว่ากฎหมายฉบับนี้หรือหน่วยงานที่ตั้งขึ้นใหม่ไม่มีเจตนารมณ์ ไม่แสดงเจตนารมณ์ หรือไม่ได้กำหนดมาตรการใดเลยที่จะเป็นการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงข้อมูล
- ข่าวสารของกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว ผมขออนุญาตอธิบายว่า โดยปกติมาตรการในการ ส่งเสริมหรือให้หลักประกันในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารมีวิธีคิดและมีหลักการอยู่ ๓ อย่าง
- 10 ซึ่งผมได้ทำเป็นเอกสารและขออนุญาตท่านประธานแจกเอกสารด้วยนะครับ ชาร์ต (Chart) ที่ผมได้บรรจุไว้ในเอกสารที่แจกนี้จะอธิบายถึงหลักการถ้าทำตาม ๓ หลักการนี้ก็เป็นที่ แน่ชัดว่าประชาชนทุกกลุ่มจะสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารได้
- อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง-----

เพราะฉะนั้นการที่เราออกแบบเอกสารของเรา โดยคำนึงถึงการใช้สอยของคนมากกลุ่มที่สุด โดยการออกแบบที่เป็นสากลหรือเป็นธรรม หลักการนี้ภาษาอังกฤษเรียกว่ายูนิเวอร์แซล ดีไซน์ (Universal design) อย่างน้อยที่สุดก็จะมีหลักประกันการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ของคนมากกลุ่ม ไม่ว่าจะป็นด้วยข้อจำกัดในเรื่องของเพศ วัย หรือความแตกต่างทางภาษา หรือวัฒนธรรม

10 หลักการที่ ๒ นั้นเป็นหลักการที่มุ่งที่จะประยุกต์หรือปรับปรุงหรือดัดแปลง เพื่อคนเฉพาะกลุ่ม ในภาษาอังกฤษก็คือการใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือ แอสซิสทีฟ เทคโนโลยี (Assistive technology) เข้าไป หลักการนี้ก็จะเป็นการแก้ปัญหา เฉพาะกลุ่มบุคคล ซึ่งทั้ง ๒ หลักการ ทั้งยูนิเวอร์แซล ดีไซน์ แล้วก็แอสซิสทีฟ เทคโนโลยี ควรที่จะต้องนำมาพิจารณาทั้งคู่

15 หลักการประการที่ ๓ นั้นเป็นหลักการที่มีไว้เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ก็คือ เรื่องของการให้ความช่วยเหลือที่สมเหตุสมผล ซึ่งก็สามารถที่จะตกลงกันได้ทั้งผู้ให้บริการ และผู้ขอรับบริการ อันนี้ภาษาอังกฤษเรียกว่ารีซันนาเบิล แอคคอมโมเดชั่น (Reasonable accommodation) ในประเทศที่เจริญแล้วหรือประเทศที่ให้สัตยาบันในกฎหมายระหว่าง ประเทศก็จะนำหลักการนี้ไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม ตามความพร้อมของประเทศ ของตน ผมคิดว่าประเทศไทยซึ่งถือว่าเป็นประเทศที่เรียกตัวเองว่าเป็นประเทศอารยะ 20 แล้วก็พยายามที่จะพัฒนาประชาธิปไตย ส่งเสริมความเสมอภาคก็ควรจะต้องนำหลักการนี้ มาใช้ หลักการนี้สามารถที่จะทำให้เป็นรูปธรรมได้ก็โดยอาศัยการกำหนดมาตรฐาน มาตรฐานที่ว่านี่ก็อาจจะเรียกได้ว่าเป็นมาตรฐานอุตสาหกรรม หรือมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ ในระหว่างประเทศ โดยในปัจจุบันนี้มาตรฐานข้อมูลข่าวสารที่เป็นที่ยอมรับในระหว่าง ประเทศก็มีอยู่หลายมาตรฐาน ยกตัวอย่าง มาตรฐานสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็น 25 ที่ยอมรับในระดับระหว่างประเทศก็คือ มาตรฐานอีพับ (EPUB : Electronic Publication) หรือมาตรฐานเว็บพับลิชชิง (Web Publishing) ที่เป็นที่ยอมรับในระหว่างประเทศก็จะเป็น มาตรฐานขององค์กรเวิลด์ ไรด์ เว็บ (World Wide Web) ระหว่างประเทศหรือเวิลด์ ไรด์ เว็บ คอนโซร์เทียม (World Wide Web Consortium) ผมเองยอมรับว่าการกำหนดคำว่ามาตรฐานสากล อาจจะดูกว้างไป จึงคิดว่าถ้าทางกรรมาธิการจะกรุณาผมก็ยินดีเปลี่ยนเป็นมาตรฐานที่รัฐมนตรี

๖๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สุพิชญ์ลักษณะ ๓๐/๒

- ประกาศกำหนด ซึ่งก็จะเป็นรูปธรรมมากขึ้น และไม่ว่าเราจะหยิบเอามาตรฐานใด ระหว่างประเทศ หรือที่คนไทยกำหนดขึ้นเอง ในท้ายที่สุดก็อาศัยกลไกของรัฐไทย ก็คือ ใช้อำนาจ
- 5 ของรัฐมนตรีประกาศกำหนดนั่นเอง ตัวมาตรฐานนี้แหละครับ จะเป็นการนำเอาหลักการ ทั้ง ๓ หลักการข้างต้นที่ผมได้พูดไว้แล้วนี้มาปฏิบัติอย่างเป็นทางการ แล้วท่านเชื่อผมเถอะ ว่าการกำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้เป็นคุณมากกว่าเป็นโทษ เพราะอย่างน้อยที่สุด ถ้าประชาชนที่เขาประสบปัญหาในการเข้าถึงจดหมายเหตุ เข้าถึงเอกสารที่ว่านี้ เขาไปร้อง
- 10 ต่อศาล อย่างน้อยที่สุดถ้าศาลเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดมาตรการเอาไว้แล้ว แต่อยู่ในระหว่างดำเนินการ ผมก็เชื่อว่าศาลท่านก็จะเมตตา แต่หากว่ากฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดอะไรไว้เลย บอกว่า ก็ให้เป็นไปตามความพร้อมก็แล้วกัน ผมเชื่อว่าโอกาสที่ ศาลจะเห็นว่าหน่วยงานที่ตั้งขึ้นใหม่นี้มีลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อย่างชัดเจน ก็อาจจะมีความเสียหายที่ไม่จำเป็น ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องแบกรับเอาไว้
- 15 ซึ่งขณะนี้ก็มีหน่วยงานของรัฐหลายแห่งที่ถูกประชาชนฟ้องร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะขอวิงวอนสภาแห่งนี้ เริ่มต้นตั้งแต่ คณะกรรมการ แล้วก็สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาเห็นด้วยกับข้อเสนอของกระผม หากท่านยังไม่พร้อมจะเห็นด้วยในมาตรา ๓ เดียวกลับมาอีกกรอบหนึ่งในมาตรา ๖ (๔) ก็ได้ เพราะว่าในเบื้องต้นผมนั้นได้ยินยอมที่จะเลื่อนไปแปรญัตติในมาตรา ๖ (๔) แล้ว แต่ว่าผมก็ขอใช้สิทธิในการอภิปรายในเบื้องต้นแค่นี้ก่อนครับ ขอบพระคุณมากครับ
- 20 ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางพรทิพย์ โล่ห์หีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา
5 คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์หีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ทางกรมการจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมคะ
เชิญกรมการค่ะ

นางเรวดี สกฤตพาณิชย์ (กรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
10 และสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพพะคะ สำหรับร่างมาตรา ๓ นี้เป็นเรื่องของบทนิยามคำว่า
เอกสาร ซึ่งในความหมายของคำว่า เอกสาร ในบทนิยามนี้ เวลาเรากร่างเราก็พยายาม
ที่จะให้กะทัดรัดและชัดเจน คำว่า หมายความว่ารวมถึงบันทึกบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
และสื่ออื่นใดได้ด้วยนั้น หมายความว่า ในอนาคตข้างหน้าไม่ว่าจะเป็นสื่อรูปแบบไหน
เราก็ดำเนินการ ณ ปัจจุบันนี้ในหोजดหมายเหตุแห่งชาติ ถ้ามีผู้พิการนี้เข้ามาขอใช้บริการ
15 ทางหोजดหมายเหตุแห่งชาติก็มีการที่จะดำเนินการในการให้บริการ ซึ่งคำนึงถึงเรื่องนี้
อยู่แล้ว กับอีกอันหนึ่งคือ พระราชบัญญัติผู้พิการนี้ก็ได้อำหนดให้ทุกส่วนราชการ
ดำเนินการในเรื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับผู้พิการทั้งหลาย ในมาตรา ๓
นิยามเอกสารนี้จึงเห็นว่า ในมาตรา ๖ ซึ่งจะโยงไปถึง (๔) จะได้อำหนดให้หน้าที่ของ
กรมศิลปากรนี้มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาระบบในเรื่องจัดเก็บเอกสาร ดังนั้นซึ่งตัวนี้
20 คำว่า พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารนี้ เป็นความหมายที่คลุมถึงแทบทุกระบบ ไม่ว่าจะ
ระบบที่กำหนดในเรื่องเสียง ในเรื่องของอักษรเบรลล์ (Braille) ในเรื่องของผู้ซึ่งปกติ
ธรรมดาในส่วนนี้ ดังนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่านิยามคำว่า เอกสาร นั้นไม่จำเป็นต้อง
ต้องไปเพิ่มความหมายขยายไปถึงว่า ทั้งนี้เป็นกรณีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต้องอยู่ในรูปแบบ
ช่องทางหรือวิธีการทุกคนที่รวมถึงคนพิการสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้ด้วย
25 ตามมาตรฐานสากล คณะกรรมการจึงไม่เห็นด้วยที่จะเพิ่มข้อความดังกล่าว แต่ก็ได้ไป
ปรับไว้ในมาตรา ๖ (๔) ไว้ให้แล้ว ในเรื่องของการพัฒนาระบบของการจัดเก็บเอกสาร
จึงกราบเรียนมาค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณหมอเฉลิมชัยค่ะ

- 5 พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธาน
ครับ พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม ในฐานะกรรมการ ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา
ที่ท่านมณเฑียร ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านได้ขอแปรญัตติเอาไว้คือมาตรา ๓ เป็นมาตรา
ที่มีการอภิปราย แล้วก็พูดคุยสนทนารวมกันในคณะกรรมการค่อนข้างมาก
ด้วยความเข้าใจ ด้วยความเห็นอกเห็นใจ ด้วยความรู้สึกร่วมกันหนึ่งเดียวที่อยากจะทำให้
10 ประโยชน์ของกฎหมายฉบับนี้นั้นมีอันสืบไปถึงคนไทยทุกคน รวมทั้งคนพิการ
ทุกประเภท ทุกสาขา เราได้พูดคุยกันในลักษณะว่า ด้วยขีดจำกัดของการเขียนกฎหมาย
โดยเฉพาะในมาตราที่ว่าด้วยบทนิยามนั้น ปกติการเขียนบทนิยามในกฎหมายทั่วไปนั้น
จะเป็นบทนิยามที่เขียนในลักษณะที่กระชับ กะทัดรัด มีความหมายครอบคลุมได้สมบูรณ์
ถึงแม้จะไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ก็ไม่น่าจะต่ำกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ และประการสำคัญบทบัญญัติ
15 ที่อยู่ในบทนิยามนั้นไม่ควรจะเป็นบทนิยามที่นำไปสู่ข้อพิพาทหรือการฟ้องร้อง
หรือการตีความให้มีปัญหาเกิดขึ้นได้ในอนาคต เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาถึงคำแปรญัตติ
ของท่านมณเฑียรนะครับ มีคำอยู่หลายคำ อยู่ใน ๒ บรรทัดขีดเส้นใต้ที่ท่านได้ขอเพิ่ม
ในการแปรญัตตินั้นไว้ ซึ่งกรรมการได้พูดคุยกัน ขอเรียนว่าใช้เวลาเกือบ ๒ ชั่วโมง
ในการพิจารณาคำแปรญัตติของท่านมณเฑียร ข้อที่กรรมการเห็นแล้วรู้สึกว่าจะ
20 มีปัญหาในการแปรญัตติ ถ้าเพิ่มข้อความไว้ ยกตัวอย่าง คำแรกคือคำว่า ต้อง อันนี้
เป็นคำที่ผูกมัดบุคคลทุกฝ่าย ผูกมัดเจ้าหน้าที่ข้าราชการ ต้องอย่าลืมว่า กฎหมาย
เมื่อเขียนไว้แล้วต้องปฏิบัติได้จริงในทางสากล ไม่ใช่เป็นกฎหมายที่พิจารณา
โดยใช้หลักดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ มิใช่กฎหมายที่ใช้โดยค่านึงถึงเฉพาะการบริหารราชการ
ในส่วนกลาง คือในกรุงเทพมหานครเท่านั้น อย่าลืมว่าเรามีการบริหารราชการในส่วน
25 ภูมิภาค ในส่วนท้องถิ่น กระจายอยู่ทั่วประเทศ ส่วนราชการเหล่านั้นเขาจะมี
ขีดความสามารถ -----

มีบุคลากร มีเจ้าหน้าที่ มีงบประมาณ มีขีดความสามารถและศักยภาพมากหรือครบ
ถึงขนาดต้องไปบัญญัติให้เขาต้องปฏิบัติอย่างโน้นอย่างนี้ในประเด็นที่ยังมีปัญหายู่ว่า

5 จะต้องกระทำ

คำถัดไปคือ คำว่า “ทุกคน” เดี่ยวผมขออนุญาตอ่านข้อความของ
ท่านมณฑิธรที่ท่านขอแปรญัตติเอาไว้ นะครับ

10 ทั้งนี้ กรณีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต้องอยู่ในรูปแบบช่องทางหรือวิธีการที่ทุกคน
รวมถึงคนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ด้วยตามมาตรฐานสากล คำแรกที่ผม
กล่าวไว้แล้วคือ “ต้อง” คำถัดมาคือคำว่า “ทุกคน” ทุกคนนี้ย่อมมิใช่หมายถึงเฉพาะผู้พิการ
15 อย่างเดียว ก็จะหมายถึงทุกคนครับ ปัญหาคือกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นใหม่
เป็นกฎหมายที่กำลังอยู่ระหว่างการตั้งไข่ แม้กระทั่งส่วนราชการที่เรา กำลังพิจารณาถึง
ที่อยู่ในบทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้ คือ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ถึงแม้จะมีหอจดหมายเหตุ
เทศมานานพอสมควรแล้ว แต่เมื่อมีบทบัญญัติที่บังคับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ต่อไปใน
20 อนาคต นั้นย่อมหมายถึงท่านก็อยู่ในระหว่างการตั้งไข่เหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้น
การบัญญัติให้มีคำว่า “ต้อง” และ “ทุกคน” นี้ย่อมมีปัญหาต่อการทำงานในอนาคตแล้ว

คำถัดไปคือ คำว่า “ตามมาตรฐานสากล” เราคุยกัน ในรายละเอียด
คำว่า “มาตรฐานสากล” นี้ใครจะเป็นผู้กำหนด ส่วนราชการไหนใครจะเป็นคนกำหนด
มาตรฐานของไทย มาตรฐานในกรุงเทพมหานคร มาตรฐานในส่วนภูมิภาค มาตรฐาน
25 ในระดับสากล ในระดับของสหรัฐอเมริกาหรือประเทศอังกฤษหรืออียู (EU) หรือ
ดับเบิลยูทีโอ (WTO) แค่นี้ก็มีปัญหาแล้ว เพราะฉะนั้นการเขียนคำจำกัดความที่เกี่ยว
ข้องกับท่านมณฑิธรที่เป็นการเขียนคำจำกัดความที่ขยายความจนกระทั่งมีปัญหาในการ
ปฏิบัติ นั้น ทางกรมการจึงเห็นว่าเราน่าจะประนีประนอมได้ โดยอาจจะไปแก้ไข
ในมาตราอื่น ซึ่งอาจจะนะครับ เดี่ยวกรมการก็จะต้องคุยกัน แต่ในมาตรานี้คิดว่า
30 มีความเหมาะสมแล้วที่เขียนคำจำกัดความไว้ให้เป็นลักษณะที่เป็นสากล มีความกระชับ
กะทัดรัดและสามารถปฏิบัติได้จริง ไม่มีปัญหายุ่งยากในการตีความต่อไปในอนาคต
และไม่ควรจะนำไปสู่การพิจารณาฟ้องร้องในอนาคตไปถึงศาลปกครองว่า ท่านไม่ได้ทำ
เพราะในกฎหมายเขียนไว้ว่า “ต้อง” ท่านไม่ทำ เพราะว่ากฎหมายเขียนไว้ว่า “ทุกคน”

๓๑

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ธนพจนธ์ ๓๒/๒

ท่านไม่ทำ เพราะกฎหมายเขียนไว้ว่า “ตามมาตรฐานสากล” ทั้ง ๆ ที่คำว่า “ต้อง” “ทุกคน” และ “มาตรฐานสากล” นี้เรายังสงสัยกันอยู่ว่ามีความหมายว่าอย่างไร

5 ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านมณเฑียร เชิญค่ะ

นายมณเฑียร บุญตัน : ท่านประธานครับ ผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ผมก็ได้อภิปรายทิ้งไว้แล้ว

10 ว่าโดยการตกลงกันเบื้องต้น ผมยินดีที่จะย้ายข้อความที่ผมได้ขอแปรญัตตินั้นไปไว้ในมาตรา ๖ (๔) เพราะฉะนั้นผมไม่คิดว่าในมาตรา ๓ จะไม่มีการลงมติ แต่กระผมคิดว่าเหตุและผลที่ผมได้อภิปรายไปนั้น แล้วก็ประกอบกับเอกสารที่ผมได้แจกไป ถ้าทางกรรมาธิการท่านจะได้กรุณาอ่าน แล้วก็ทางสมาชิกจะได้กรุณาอ่าน เป็นเหตุผลที่แม้ว่าจะบัญญัติไว้ในมาตราไหนนะครับ หลักการเดียวกัน กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้แตกต่างจาก

15 กฎหมายฉบับอื่นที่บัญญัติขึ้นแล้วในประเทศไทย พ.ร.บ. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ร.บ. ป.ป.ช. พ.ร.บ. ผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ร.บ. ลงประชามติ สิ่งเหล่านี้ได้บัญญัติขึ้นหมดแล้ว เพราะฉะนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเกรงกลัวนะครับ แล้วก็สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่กำหนดมาตรฐานที่เป็นหลักประกันในการเข้าถึงนี้เป็นที่ทราบกันแล้ว แม้กระทั่งวุฒิสภาก็ทราบแล้วถึงได้มีการไปปรับเว็บไซต์ (Website) เพราะเรามีข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา

20 เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓ ผมไม่คิดใจครับ แต่ถึงมาตรา ๖ (๔) ผมจะขออภิปรายต่อ

ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๓ ท่านมณเฑียรไม่คิดใจนะค่ะ ก็เป็นอันว่า

25 มาตรา ๓ ผ่านไปโดยกรรมาธิการไม่มีการแก้ไขค่ะ ต่อไปเป็นมาตรา ๔ เชิญเลขาธิการวุฒิสภาค่ะ

๓๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อิสริยย ๓๓/๑

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ เอกสาร

5 จดหมายเหตุ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวน คำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๖ ว่าด้วยเรื่องอำนาจหน้าที่ของกรรมการ มีวรรคเดียว และมี ๔ อนุมาตรา กรรมการมีการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในมาตรา ๖ (๔)

10 โดยเพิ่มคำว่า การจัดเก็บเอกสาร (๔) พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและการให้บริการ เอกสาร จดหมายเหตุ ไม่มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มีสมาชิกอภิปรายได้ในประเด็นที่กรรมการ แก้ไข ซึ่งท่านมณฑิธรท่านได้อภิปรายไว้ก่อนหน้านี้ เชิญท่านมณฑิธรค่ะ

นายมณฑิธร บุญตัน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายมณฑิธร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา อันนี้ก็สืบเนื่องจากที่ผมได้อภิปรายไปแล้วข้างต้น

15 ผมจึงขอขยายการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๖ (๔) ซึ่งก็จะทำให้ข้อความที่คณะกรรมการ ได้มีการแก้ไขนี้มีความสมบูรณ์ขึ้น เหตุที่ผมจำเป็นต้องแปรญัตติ แล้วก็ได้ตกลงเบื้องต้นกับ กรรมการที่จะย้ายมาที่นี้ ก็เพราะว่าผมคิดว่าการอธิบายในเรื่องนิยามนั้นยืดเยื้อ แล้วก็ อาจจะต้องใช้เวลามาก และผมคิดว่าความเข้าใจก็อาจจะยังคลาดเคลื่อนไม่ตรงกันเสียทีเดียว เพราะฉะนั้นเพื่อให้บทบัญญัติที่เป็นการส่งเสริม และคุ้มครองโอกาสในการเข้าถึงสิทธิ

20 โอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในระดับขั้นที่เป็นจดหมายเหตุ ซึ่งเป็นเอกสารสำคัญของชาติ ไม่ให้มีความเหลื่อมล้ำ ข้อความที่ผมได้เสนอไปในเอกสารที่ได้แจกให้ใหม่ ผมก็ อยากจะขอให้ทางกรรมการได้กรุณาพิจารณาเห็นด้วย เพราะว่าผมได้ขอแก้ไข คำว่า “มาตรฐานสากล” เป็น “มาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด” ซึ่งก็จะมี ความชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนถ้อยคำอื่นผมคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเกรงกลัวอะไร เพราะว่ากฎหมาย

25 ฉบับอื่นก็ได้บัญญัติไว้แล้ว หากไม่ได้บัญญัติไว้คนที่ไปขอบริการจากหน่วยงานของรัฐ ที่ตั้งขึ้นใหม่เขาก็จะรู้สึกว่าเขาไม่มีทางออก แล้วก็ถูกบีบบังคับให้ต้องไปพึ่งศาลเท่านั้น ซึ่งก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องรอให้ถึงวันนั้น ผมคิดว่าการเขียนไว้ใน (๔) มาตรา ๖

อ่อนที่สุดแล้ว เพราะเป็นการพัฒนา ถ้าไปเขียนในมาตรา ๑๓ ต้องทำทันที แต่ถ้าเขียนไว้ใน

๓๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อิสริยย์ ๓๓/๒

มาตรา ๖ อย่างน้อยที่สุดก็ยังเป็นภูมิคุ้มกันสำหรับหอบจดหมายเหตุ ในการไปอธิบายต่อศาล
กรณีที่มีการฟ้องร้องจริง ผมก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าจะมีใครฟ้องร้อง กรณีที่มีการฟ้องร้อง
5 จริง ถ้าท่านเขียนไว้ตามมาตรา ๖ (๔) ตามที่ผมเสนอ อย่างน้อยที่สุดเป็นภูมิคุ้มกันท่านได้
แต่ถ้าท่านไม่เขียน วางเปล่าเลย ก็อาจจะเป็นการเสียเวลา ผมคิดว่าข้อเสนอผมนี่จะเป็น
ประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดินมากกว่าที่จะเป็น โทษ จะเป็นประโยชน์มากกว่า
ผมจะไม่ให้อภิปรายต่อ เพราะว่าได้พูดไปแล้วข้างต้น ก็จะขอวิงวอนให้คณะกรรมการ
ได้กรุณารับข้อเสนอผม ขอบพระคุณมากครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านมณฑิรเห็นด้วยกับข้อความที่ทางกรรมการ
เพิ่มเติม และท่านก็ขอให้เพิ่มเติมถ้อยคำตามที่ท่านได้แจกเอกสาร ให้เพิ่มคำว่า ที่ประชาชน
ทุกกลุ่มรวมถึงคนพิการ ผู้สูงอายุ หรือผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ด้วย
ตามมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เชิญกรรมการชี้แจงค่ะ

15 นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ผม นายสุรพล ทิพย์เสนา สำหรับข้อเสนอของผู้แปรญัตติ
ที่จะให้เพิ่มข้อความครอบคลุมถึงผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ในการเข้าถึงเอกสารจดหมาย
เหตุ นั้น ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ว่า ในมาตรา ๖ ทางคณะกรรมการก็ได้พิจารณา
มีผลสืบเนื่องมาจากบทนิยามคำว่าเอกสารอย่างที่ท่านได้กรุณาเสนอเพิ่ม เพื่อจะให้เพิ่ม
20 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการที่จะให้คนพิการสามารถที่จะเข้าถึงเอกสารจดหมายเหตุได้
ตรงนี้ก็เลยมีการอภิปรายกัน แล้วก็ไปเพิ่มใน (๔) เรื่องการพัฒนาระบบ จัดระบบเอกสาร
และการให้บริการเอกสารจดหมายเหตุ -----

- ๓๔/๑

- โดยพิจารณาจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญว่า ในการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ หรือส่วนราชการต่าง ๆ ตรงนี้ ในการให้บริการกับประชาชนจะต้องไม่เลือกปฏิบัติ
- 5 ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นบุคคลใดในการเข้าถึงเอกสาร ซึ่งอยู่ในความครอบครองของ ส่วนราชการ อยู่ในความครอบครองของหอจดหมายเหตุ ซึ่งตรงนี้ก็สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนั้นในการที่จะเข้าถึงเอกสารจดหมายเหตุเหล่านี้ ผู้พิการก็สามารถที่จะเข้าถึงได้ อันนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนต่อไปว่า เหตุที่ไม่ได้
- 10 เพิ่มข้อความตามที่ท่านผู้แปรญัตติได้เสนอมาในการที่จะให้รวมถึงผู้พิการด้วยนั้น ก็เนื่องจากว่า ในมาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมศิลปากรในการ ที่จะพูดถึงในการพัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสาร รวมทั้งการให้บริการจดหมายเหตุ ซึ่งเป็น
- 15 หลักการกลางที่จะไปพูดคุยกับส่วนราชการต่าง ๆ หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ในการจัดเก็บ ในการพัฒนาระบบต่าง ๆ ตรงนี้ด้วย ซึ่งอาจจะรวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ท่านได้เสนอ แปรญัตติด้วยว่า ในการที่จะพัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารควรจะคำนึงถึงผู้พิการตรงนี้ด้วย
- 20 ดังนั้นในมาตรา ๖ นี้จะเป็นเฉพาะในอำนาจหน้าที่ของกรมศิลปากร แต่ในการดำเนินการ จะต้องไปเป็นของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ในการที่จะพัฒนาระบบตรงนี้ ซึ่งในอนาคตก็อาจจะตกลงกับกรมศิลปากร เพื่อที่จะพัฒนาระบบเหล่านี้ให้ผู้พิการสามารถ ที่จะเข้าถึงในข้อมูลตรงนั้นได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา

- 20 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมณเฑียรค่ะ

- นายมณเฑียร บุญตัน : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ด้วยความเคารพ ผมฟังคำชี้แจงของท่านแล้วไม่รู้เรื่อง คือท่าน
- 25 ไม่ได้ขอเสนอผมเลย แล้วท่านก็ไม่ได้คำอธิบายที่ผมได้พูดไปแล้วด้วย การกำหนดไว้ใน
- มาตรา ๖ (๔) ที่ผมได้เสนอไว้ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อกรมศิลปากร ในทางตรงกัน
- ข้าม จะทำให้กฎหมายฉบับนี้มีมาตรฐานเทียบชั้นได้กับกฎหมายฉบับอื่นที่ผมได้ลิสต์
- (List) ไปให้แล้ว แล้วก็ยังสามารถใช้เป็นภูมิคุ้มกันหน่วยงานที่จะตั้งขึ้นใหม่ได้ด้วย
- ไม่มีความเสียหายใดเลย แล้วก็เป็นการบัญญัติทางบวก เป็นโพซิทีฟ เนเจอร์ (Positive nature) เป็นมาตรการเชิงบวก เขาบอกไว้แล้วว่าเป็นการพัฒนา คำว่า “สื่ออิเล็กทรอนิกส์”

๓๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สุนารี ๓๔/๒

- ผมก็เอาออกแล้วด้วย ถ้าท่านจะได้กรุณาอ่าน คำว่า “สื่ออิเล็กทรอนิกส์” เป็นคำที่ผมอภิปราย
ในการพูดคุยในกรรมาธิการ แต่ข้อเสนอใหม่ที่ผมได้แจกเอกสารไปนี้ไม่มีคำว่า
- 5 “สื่ออิเล็กทรอนิกส์” นะครับ พุดกว้าง ๆ แต่อย่างน้อยที่สุดจะเป็นนโยบาย จะเป็น
การกำหนดมาตรการเอาไว้ตั้งแต่เบื้องต้น เพราะว่าการสร้างตึกแล้วไปทุบ แล้วต่อเติม
มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าการออกแบบ ขอบพระทานโทษท่านประธานครับ คณะกรรมาธิการ
ท่านเป็นสถาปนิก ท่านก็ย่อมทราบดีว่าการสร้างเมืองที่ไม่มีผังเมืองเป็นอย่างไร การสร้างตึก
ที่ไม่มีคุณสมบัติแล้วทุบ แล้วต่อเติมเป็นอย่างไร การเขียนไว้ในมาตรา ๖ (๔) ในลักษณะ
- 10 เช่นว่านี่จะเป็นการทำให้ผู้บริหาร ผู้ที่ดำเนินการจัดตั้งหน่วยงาน หรือผู้จัดสรรทรัพยากร
ได้คำนึงถึงระบบการจัดเก็บและการให้บริการจดหมายเหตุได้คิดถึงว่าจะทำอย่างไร
ให้ประชาชนทุกกลุ่ม รวมถึงคนพิการ ผู้สูงอายุ หรือผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงและ
ใช้ประโยชน์ได้ด้วย มีนัยอย่างนี้ และไม่ใช่ว่าลอย ๆ นะครับ ตามมาตรฐานที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด จำต้องได้ อย่งไรก็ไปเถียงกันที่มาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- 15 ยังได้อีก รายละเอียดอยู่ตรงนั้น ผมก็ไม่เข้าใจว่าจะเป็นความเสียหายอะไร และจะทำให้
กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายอารยะ เป็นกฎหมายที่สามารถเอาไปอวดชาวต่างชาติได้ด้วย
แต่การที่ท่านไม่เขียนประวัติศาสตร์จะจารึกไว้เลยว่าข้อความแก่นี้ท่านก็กลัวแล้ว
ท่านไม่กล้าเขียนแล้ว จะมีความเสียหายอะไรครับ พัฒนาระบบ-----

ผมอยากทราบว่า จะเกิดความเสียหายอะไรเกิดขึ้นกับกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ
ผมคิดว่าสิ่งที่ผมได้แจกไปได้อธิบายอย่างชัดเจน หลักการการเข้าถึงโดยคนทุกกลุ่ม

- 5 โดยประชาชนทุกกลุ่ม หรือแอคเซสซิบิลิตี้ ฟอร์ ออล (Accessibility for all) เป็นกระแส
ของอารยประเทศที่กำลังมาแรง เป็นความคุ้มค่า เป็นการลงทุนเพื่ออนาคต และเป็นหลัก
ประชาธิปไตยที่จับต้องได้ เราจะมาพูดถึงประชาธิปไตยทำไม ในเมื่อประชาชนต่างกลุ่มกัน
ไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลความรู้ในระดับเดียวกัน ประชาธิปไตยไม่มี
ความหมาย ออกไปปิดถนน ออกไปทำร้ายร่างกายกัน ออกไปประกาศปาว ๆ พูดถึง
10 ประชาธิปไตย แต่ในท้ายที่สุดก็ยังเป็นเหมือนเดิม ผมเพียงแต่ขอให้มาบัญญัติไว้ในมาตรา ๖
(๔) พัฒนาระบบ มีคำว่า “พัฒนา” เพราะฉะนั้นไม่ใช่วันนี้ พรุ่งนี้ แต่ต้องเริ่มต้นตั้งแต่
เริ่มแรกต้องบรรจุไว้ตั้งแต่เริ่มแรกจะได้ไม่ต้องมาทบทวนและต่อเติม อันนี้หมายถึงทั้งตัวเอกสาร
ด้วย ขอบพระคุณมากครับ ท่านประธานครับ

- 15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านคำคุณ สิทธิสมาน ค่ะ

นายคำคุณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายคำคุณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ผมขอกราบเรียนเสนอว่าท่านกรรมาธิการยอมตาม
ท่านมณเฑียรเถอะครับ เพราะว่าเท่าที่ผมฟังดูเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านมณเฑียรยอมถอยในกรณี
นิยามศัพท์ ผมว่าท่านก็ยอมถอยให้ค่อนข้างมากแล้ว แล้วก็ได้ออกแล้วว่า ได้มีการพูดคุย

- 20 ตกลงกันในคณะกรรมการ ถ้าถือว่าท่านกรรมาธิการยังชี้แจงอยู่แบบนี้ก็แปลว่า
ที่ตกลงกันไว้นั้นพูดกันคนละภาษาหรืออย่างไรครับ เพราะฉะนั้นเพื่อให้พูดจาภาษาเดียวกัน
ในการร่างกฎหมายใหม่ทั้งที กระผมก็เห็นว่าควรจะไปตามที่ท่านมณเฑียรเสนอ

ใครที่อยู่ในวุฒิสภาแห่งนี้มา ๔ ปี หรือ ๕ ปี ก็จะเห็นได้ว่าท่านมณเฑียร บุญตัน ขออนุญาต
เอ่ยชื่อท่านซ้ำแล้วซ้ำอีก ท่านเป็นสมาชิกที่มาจากคนพิการ เป็นคนศิษย์วุฒิสภามาปีหนึ่ง

- 25 แล้วไม่ว่าในร่างกฎหมายอะไรท่านก็จะเสนอหลักการเช่นนี้มาโดยตลอด ก็คือให้คนทุกกลุ่ม
สามารถเข้าถึง ในเอกสารที่ท่านแจกท่านก็ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า มีร่างพระราชบัญญัติ

ที่แปรเป็นพระราชบัญญัติแล้วฉบับไหนบ้างที่แก้ไขหรือบัญญัติไว้ตามนี้ กระผมว่าปัญหานี้
กรรมาธิการไม่น่าจะต้องมีปัญหาให้ต้องอภิปรายกันมากมายเลย ที่สำคัญก็คือการที่ท่าน

๓๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ศรีอนงค์ ๓๕/๒

แก้ไขก็เป็นไปตามมาตรฐานที่รัฐมนตรีกำหนด ไม่ใช่มาตรฐานสากลอย่างที่ท่านระบุไว้ในคำนิยาม ซึ่งท่านก็ลอยให้แล้ว ที่ผ่านมาเจ้าของร่างกฎหมาย ซึ่งส่วนใหญ่ก็คือรัฐบาล

- 5 มักจะปฏิเสธการเสนอคำแปรญัตติของท่านมณเฑียรเสมอมาก็คือว่า เกรงว่าจะทำไม่ได้ เกรงว่าจะเสียค่าใช้จ่ายเยอะ เกรงโน่นเกรงนี้ แต่สุดท้ายก็มักจะพบกันครึ่งทางหรือค่อนข้างว่าให้บัญญัติเป็นหลักการไว้ แต่ว่าท่านจะกำหนดมาตรฐานอย่างไร มีขั้นตอนอย่างไร ก็เปิดกว้างให้ทางรัฐมนตรีซึ่งเป็นฝ่ายบริหารซึ่งต้องดูแลงบประมาณสามารถกำหนดได้
- 10 แต่ว่าผมเข้าใจว่าท่านประธานคณะกรรมการฯ ยอมแล้ว ก็หวังว่าการขึ้นมาของท่านต่อไปนี้ก็ยอมตามท่านมณเฑียรเสียก็จบครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการฯ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ

- 15 บุรณสมภพ ประธานคณะกรรมการ ที่จริงดิฉันยกมือพร้อมคุณคำนูน แต่ท่านประธานวุฒิสภามองไปทางท่านคำนูน เพราะว่าทางกรรมการฯ ได้ตกลงกันแล้วว่าเราก็จะแก้ไขกับท่านมณเฑียร แต่ข้อความก็ขอตัดบางตอน ดิฉันจะขออ่านนะค่ะ

- 20 ในมาตรา ๖ (๔) พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและการให้บริการเอกสารจดหมายเหตุที่ประชาชนทุกกลุ่ม รวมถึงคนพิการและผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ขอจบแค่นี้นะค่ะ ไม่ต้อง ตามมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด อันนี้ขออนุญาตท่านมณเฑียรตัดออกนะค่ะ

อีกประการหนึ่ง ก็มีกรรมการหลายท่าน ขอภัยท่านค่านุณค๊ะ ที่ท่าน
 อภิปรายใช้คำว่า พวกกันคนละภาษา กรรมการก็คิดว่าคงไม่ใช่ เพราะว่าเราก็อภิปรายกัน
 5 แล้วก็พูดภาษาเดียวกัน กรรมการขออนุญาตให้ท่านค่านุณค๊ะถามว่า พวกกันคนละภาษา
 ด้วยค๊ะ ขอบคูนค๊ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านค่านุณค๊ะ

นายค่านุณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ
 10 ผม นายค่านุณ สิทธิสมาน ผมเป็นคนพูดง่ายครับ ขอถอนครับ แต่ว่าขอชี้แจงสักนิดหนึ่งว่า
 อันที่จริงที่ท่านมณเฑียรท่านอภิปรายมาตั้งแต่มาตรา ๓ ท่านพูดชัดเจนแล้ว เมื่อมาถึง
 ในมาตรานี้ท่านก็พูดชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง ถ้าในครั้งแรกที่ท่านกรรมการลุกขึ้นมาชี้แจง
 ท่านชี้แจงเสียอย่างที่ท่านประธานพูดมานี้ก็จะจบครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
 15 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมณเฑียรค๊ะ กรรมการแก้ไขแล้วนะค๊ะ
 เพิ่มเติมถ้อยคำค๊ะ

นายมณเฑียร บุญตัน : ผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา
 ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการและ
 คณะกรรมาธิการที่ได้กรุณาเห็นตามที่ผมได้เสนอ กระผมขอชี้แจงเพิ่มเติมนิดเดียว เหตุที่
 20 ต้องมีคำว่า ตามมาตรฐาน นี้ก็เพื่อให้มีจุดที่จะยึดโยงได้ หลายครั้งที่เราพูดถึงเรื่องยูโทเปีย
 (Utopia) เราพูดถึงเรื่องความสุข เราพูดถึงการเข้าถึงนี้ แต่ว่าได้พิสูจน์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าการที่
 จะทำอะไรสักอย่างแล้วไม่มีตัวชี้วัดก็จะจับต้องไม่ได้ ในท้ายที่สุดก็จะเป็นการบ่นกันไป
 จะมีการร้องเรียนกันไป แต่ถ้าท่านประธานจะลองคิดอีกทีหนึ่งนะครับ การเปิดก๊อกลงไป
 เป็นประโยชน์กับฝ่ายบริหาร แต่ที่ผมเสนอว่าตามมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
 25 จะเกิดความชัดเจน แล้วทุกฝ่ายก็จะได้มีส่วนในการพูดคุยกันว่ามาตรฐานนั้นคืออะไร
 แต่ถ้าท่านไม่ใส่ไว้เลยหมายความว่าตามใจคนเลย คราวนี้แหละ การเข้าถึงของแต่ละคน
 ก็ไม่เหมือนกัน ก็จะเป็นไปตามอำเภอใจ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าข้อเสนอของกระผมนี้

๓๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สุชาดา ๓๖/๒

มีประโยชน์ แล้วก็ทำให้ฝ่ายบริหารยังมีช่องทางหายใจ ท่านกรุณารับไว้เถอะครับ

ขอบพระคุณมากครับ

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการคณะ
ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ

วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ตรีังใจ บุรณสมภพ ประธานคณะกรรมการ
วินิจฉัยพิจารณาใน พ.ร.บ. อื่นที่ท่านมณเฑียรเองกรุณาให้ตัวอย่างมานี้ก็ไม่มีกำหนด ไม่มี

10 ข้อความที่ว่า ตามมาตรฐานของคณะรัฐมนตรีประกาศหรือกำหนด แล้ววินิจฉัยก็ไม่ทราบว่า
มาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศนี้อยู่ที่ไหน เป็นอย่างไร ถามท่านกฤษฎีกาท่านก็ไม่เห็น
เพราะฉะนั้นวินิจฉัยคิดว่าอันนี้ขอท่านมณเฑียรบ้างได้ไหมคะ ขออย่าใส่ไปเลย เพราะว่า
ข้อความต้น ๆ ก็สามารถที่จะให้บริการกับคนพิการและผู้ด้อยโอกาสให้เข้าถึงในการใช้
ประโยชน์ของหอจดหมายเหตุได้แล้ว คิดวินิจฉัยว่าสมบูรณ์แล้ว ขอขอบคุณค่ะ

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมณเฑียรค่ะ

นายมณเฑียร บุญตัน : ท่านประธานครับ จริง ๆ จะไม่มีการถกเถียงกัน
นะครับ แต่ว่าจะขอชี้แจงนิดหนึ่ง แต่ว่าผมไม่มีปัญหาครับ ท่านประธาน จะไม่เอา ก็

20 ไม่เป็นไร จริง ๆ มีกฎหมายบางฉบับที่เขียนว่า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ กฎหมายบางฉบับ
จะเขียนว่า มาตรการ กฎหมายบางฉบับจะเขียนว่า ระเบียบ ที่นี้หลาย ๆ คำเหล่านี้ก็มี

ความหมายต่างกัน โดยทั่วไปในสากลคำว่า แอคเซสซิบิลิตี้ (Accessibility) หรือการเข้าถึง
นิยมใช้คำว่า แอคเซสซิบิลิตี้ สแตนดาร์ด (Accessibility standard) จึงเป็นที่มาของคำว่า

การกำหนดมาตรฐาน เพราะถ้าไม่กำหนดมาตรฐานนะครับ แม้แต่แรมพ์ (Ramp)

หรือทางลาด ก็ต่างกันต่าง ๆ นานาว่ามีความลาดเอียงขนาดไหน เท่าไร จึงจะเข้าถึงได้

25 อย่างนี้เป็นต้น จริง ๆ คนละเรื่อง แรมพ์นั้นไม่ได้เกี่ยวกับเอกสารในที่นี้ แต่ยกตัวอย่าง

ให้ดูเป็นรูปธรรม เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐาน การกำหนดมาตรฐาน

เกิดจากการตกลงกัน แต่ท่านประธานจะไม่เอา ก็ไม่เป็นไร ผมก็ไม่ว่าอะไรครับ -----

ตรงนี้เพียงแต่ต้องการช่วยถึงได้เขียนไว้ บ้างก็เขียนว่า แนวทาง บ้างก็เขียนว่า มาตรการ บ้างก็เขียนว่า ระเบียบ บ้างก็เขียนว่า กฎกระทรวง มีหมดเลยครับ ท่านประธาน ขอบพระคุณ
5 มากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการก็แก้ไขถ้อยคำดังต่อไปนี้ นะคะ “พัฒนา ระบบการจัดเก็บเอกสารและการให้บริการเอกสารจดหมายเหตุที่ประชาชนทุกกลุ่ม รวมถึงคนพิการ ผู้สูงอายุ หรือผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้”

10 ท่านมณฑิธรไม่คิดใจนะคะ เชิญท่านวีรวิทคะ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมอยากเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ท่านกรรมการ ประเด็นนี้่่าคิดที่่่าท่านมณฑิธร ผมขออนุญาตเอ่ยนามท่าน คือคำ่า ตามที่่่าท่านเขียน ตามมาตรฐานหมายถึงคุณภาพที่่่าต้องการ รัฐมนตรี คำ่า “มาตรฐาน”

15 ในทางภาษาวิชาการเขาบอกว่าตามคุณภาพที่่่าต้องการ เพราะฉะนั้น ณ วันไหนที่่่ารัฐมนตรี เห็นว่าภายใต้่่าความเป็นไปได้ของงบประมาณหรือสิ่งที่เราจะทำได้ กำหนดขึ้นมาเสียแล้ว ก็ทำ่่าตามนั้นเรื่องนี้ก็จบ แต่ถ้าไม่กำหนด ปัญหาจะตามมาครับ คำ่า มาตรฐานหรือสิ่งที่จะเข้าถึงนั้น บางคนอาจจะมีความต้องการมาก บางคนต้องการน้อย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ ผมเห็นด้วยกับที่่่าท่านมณฑิธรเสนอไว้ ก็คือว่าจะเป็นตัวช่วยที่่่าทำให้การบริหารกฎหมาย

20 ฉบับนี้่่าเป็นไปด้ว้ความเรียบร้อย แล้วก็ไม่ได้เกิดข้อขัดแย้งระหว่าง ๒ ส่วน แต่ถ้าเพื่อ เราไม่ใส่ก็จะมีคนถาม เมื่อไรจะได้ครับ ทางกลุ่มผู้ด้อยโอกาสก็มีความรู้ลึ่่ากว่าเมื่อไร เขาจะได้ อีกก็ปีได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้่่าถ้าเราเขียนไว้ก็่่าเป็นข้อกำหนดให้่่าท่านรัฐมนตรี ผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้่่าได้กรุณาพิจารณาว่า ณ ๕ ปีข้างหน้า่่ามาตรฐานในการ เข้าถึงข้อมูลจะมีมาตรฐานขนาดไหน ภายใต้่่ากรอบของงบประมาณและความเป็นไปได้

25 ทางเทคโนโลยีด้ว้แล้วอีก ๕ ปีจะเป็นอย่างไร ก็่่าเป็นมาตรฐานที่่่าปรับได้ เพราะฉะนั้นผมว่า เรื่องนี้่่าขอความกรุณาว่า ลองกรุณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งว่าถ้าใส่แล้วน่าจะเป็นข้อดีมากกว่า ข้อด้อย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ค่ะ

- 5 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายอนุรักษ์ นิยมเวช ขออภิปรายในส่วนที่กรมการแก้ไขในมาตรา ๖ (๔) (๔) บอกว่า
พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและให้บริการเอกสารจดหมายเหตุที่ประชาชนทุกกลุ่ม
รวมถึงคนพิการและผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ คราวนี้ผมคิดว่า
10 โดยหลักการเขียนกฎหมาย การที่เขียนว่า ที่ประชาชนทุกกลุ่ม ผมว่าน่าจะพอแล้ว การที่ท่าน
ไปเน้นบอกว่ารวมถึงคนพิการและผู้ด้อยโอกาสไปเน้นในกลุ่มนั้น ผมมองว่ายิ่งทำให้กลุ่ม
อื่นเกิดความไม่เท่าเทียม และเด็ก สตรี คนชรา แล้วไปไหน ทำไมเน้นเฉพาะเรื่องคนพิการ
และผู้ด้อยโอกาส แล้วเด็กไปไหน สตรีไปไหน ถูกไหมครับ ท่านไปเน้นเฉพาะ ๒ กลุ่ม
กลายเป็นว่าท่านให้กลุ่มอีกกลุ่มหนึ่งเหนือกว่าทุกคน การที่ท่านเขียนนี้ การที่ประชาชน
ทุกกลุ่มผมว่าพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องไปเน้นกลุ่มไหนเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นฝ่ายกรมการ
15 จะปรับปรุงแก้ไขตรงนี้ก็ควรจะต้องมีมาตรฐานว่า ถ้าการให้บริการเอกสารจดหมาย
แก่ประชาชนทุกกลุ่ม โอ.เค. จบ ถูกไหมครับ รัฐจะดำเนินการให้ทุกกลุ่มเท่าเทียมกัน
ไม่ต้องมานั่งว้าวรวมถึงถูกไหมครับ เป็นข้อความที่ผมคิดว่ากลายเป็นศัพท์ข้อความใน
ข้อความใหญ่ ผมคิดว่าไม่มีความจำเป็น ผมมีข้อสังเกตตรงส่วนนี้ในหลักการครับ

- 20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการค่ะ

- ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ พอดีท่านมณฑิรเกียรติยกมีอนะคะ ข้อความที่ดิฉัน
ขออนุญาตเพิ่มเติมก็เพิ่มเติมไปตามที่ท่านมณฑิรขอมมา ซึ่งจริง ๆ แล้วดิฉันเห็นตรงกับ
ท่านอนุรักษ์ ต้องขอขอบคุณท่านอนุรักษ์ด้วย ซึ่งดิฉันก็เห็นว่า ที่ประชาชนทุกกลุ่ม
25 ได้รวมไว้หมดแล้ว แต่อย่างไรก็ขออนุญาตฟังท่านมณฑิรอีกที ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมณฑิรค่ะ

๘๒

ว.๔ (ส.ทั่วไป)

ปวีณา ๓๗/๓

นายมณฑิธร บุญตัน : ท่านประธานครับ ผม นายมณฑิธร บุญตัน
สมาชิกวุฒิสภา จริง ๆ ก็กำลังจะจบอยู่แล้ว ประธานโทษ เผอิญท่านอนุรักษ์ท่านเปิดประเด็น
5 ใหม่ ประธานโทษที่ต้องเอยนามนะครับ -----

- ๓๘/๑

๘๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สำรวม ๓๘/๑

- ในกฎหมายระหว่างประเทศหลายฉบับใช้ครับ หลักทั่วไปก็คือหลักทุกคนหรือทุกกลุ่ม
ที่บัญญัติไว้ก็เป็นที่น่าพอใจได้ แต่ในหลายกรณีเนื่องจากเป็นที่ชัดเจนว่ามีคนบางกลุ่มบางพวก
5 ที่ถ้าไม่พูดถึงเลย คำว่า ออล (All) หรือคำว่าทั้งหมดก็อาจจะเสียซึ่งคนเหล่านี้ ในทางปฏิบัติ
เกิดขึ้นจริง เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่อนุโลมกันในหลายที่ ท่านลองไปดูในสนธิสัญญา
หลาย ๆ ฉบับก็มีบทบัญญัติในลักษณะอย่างนี้ ทั้งหมดรวมถึง อย่างนี้มีครับ และแม้แต่
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เขียนมาตรา ๓๐ วรรคสาม บัญญัติห้ามเลือกปฏิบัติเอาไว้
แล้วยังตามไปเขียนในวรรคสี่ว่า มาตรการที่รัฐจัดทำขึ้นเพื่อคุ้มครองหรือเพื่อส่งเสริม
10 ให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ นั่นก็หมายความว่า การไปกล่าวถึง
หรือการไปมีมาตรการพิเศษต่อประชาชนกลุ่มใดเพื่อให้เขาได้มีสิทธิเสรีภาพเท่ากับคนอื่น
ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ ก็แสดงว่าการกล่าวถึงหลักทั่วไปหรือกลุ่มทั่วไปแล้วพ่วงท้าย
ด้วยคนกลุ่มเฉพาะ ซึ่งมักเป็นเหยื่อหรือมักเป็นผู้เสียเปรียบในสังคมนั้นไม่ผิดหลักการ
ส่วนเรื่องมาตรฐานนั้นก็อย่างที่ท่านวิวิธพุดว่าเป็นตัวช่วย ถ้าท่านไม่เอาก็ไม่เป็นไรครับ
15 ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์คะ

- นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายอนุรักษ์ นิยมเวช โดยหลักการผมคิดว่าเราพิจารณากฎหมายไปก็คงต้องอยู่ในกรอบ
20 ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยหลักการแล้วผมคิดว่าประชาชนคนไทยทุกคนต้องได้รับ
การปฏิบัติเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นคนพิการ เด็ก สตรี ผู้หญิง ผู้ชาย เพราะรัฐธรรมนูญ
กำหนดไว้อยู่แล้วในมาตรา ๕ ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิด เพศ หรือศาสนาใด
ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอเหมือนกัน หรือว่าในเรื่องของตัวมาตรา
ต่าง ๆ ก็คงบัญญัติไว้ ไม่ได้มีใครที่จะเหนือกว่าใครหรือด้อยกว่าใคร เพราะฉะนั้นการที่
25 ทางท่านกรรมาธิการเขียนกฎหมาย ผมว่าครอบคลุมดีแล้วที่บอกว่า การพัฒนาระบบจัดเก็บ
เอกสารจดหมายเหตุที่ประชาชนทุกกลุ่มก็คือทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็เพศ ไม่ว่าจะเป็เผ่าพันธุ์
ไม่ว่าจะเป็ผู้ชาย ผู้หญิง เด็ก คนพิการ รวมอยู่ในนั้นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น โดยหลักการ

- จะสามารถเข้าถึงหรือใช้ประโยชน์ได้ เพราะฉะนั้นถ้าไปเน้นขึ้นมาผมคิดว่าอาจจะมีปัญหา
ว่าเป็นการเลือกปฏิบัติหรือเปล่าว่าไปรวมถึงอินคลูดดิ้ง (Including) ในภาษาอังกฤษ
- 5 ผมคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเน้น และเน้นแค่ ๒ กลุ่มนี้ แล้วกลุ่มอื่นละครับ ผมเป็น
ตัวแทน สมมุติผมเป็นตัวแทนของกลุ่มสตรีและเด็ก ผมถามว่าทำไมไม่ใส่ในเรื่องของเด็ก
สตรีละ ถูกไหมครับ ผมคิดว่าโดยหลักการแล้ว ที่ประชาชนทุกกลุ่ม ครอบคลุมแล้ว แต่ผม
ไม่ได้หมายความว่าผมไม่เห็นความสำคัญของคนพิการและผู้ด้อยโอกาส ผมเห็นครับ แต่ผม
เห็นว่าอยู่ในนั้นอยู่แล้วที่รัฐจะต้องพึงปฏิบัติให้เสมอกันทุกกลุ่ม แต่ถ้ารัฐไม่ปฏิบัติ
10 ให้เท่าเทียมกันก็เป็นเรื่องความรับผิดชอบของรัฐในฐานะสเตท (State) ที่ต้องรับผิดชอบ
ในการดูแลไม่ได้ทั่วทุกกลุ่ม ผมคิดว่าการที่กรรมการเพิ่งแก้ตรงนี้นะครับ ไม่ได้แก้
มานานแล้ว ผมคิดว่าถ้าจะแก้ควรจะต้องแก้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับตัวนิยามศัพท์
หรือว่าความหมายที่ครอบคลุม ไม่ควรจะเขียนคำแล้วทำให้เกิดมีความหมายในแง่ของ
การตีความขึ้นมา ก็เลยฝากให้ทางท่านทฤษฎีภาช่วยดูข้อความให้เกิดความชัดเจนแล้ว
15 อย่าให้มีปัญหาในแง่ของการเลือกปฏิบัติ
- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมณเฑียรค่ะ
- นายมณเฑียร บุญตัน : ท่านประธานครับ ผม นายมณเฑียร บุญตัน
ในฐานะผู้เสนอ ก็คงต้องขึ้นอยู่กับทางกรรมการแล้วครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามอย่างที่
20 ผมได้เรียนไปแล้วว่าหลักทั่วไปที่หมายถึงทุกคน ในทางทฤษฎีนั้นก็ไม่ได้หมายความว่า
ในทางปฏิบัตินั้นจะถูกปฏิบัติในเชิงครอบคลุมเสมอไป เพราะฉะนั้นเขาจึงได้มีการบัญญัติ
อนุโลมให้มีการกล่าวถึงกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่มที่มักจะถูกเพิกเฉย ละเลย เพราะฉะนั้น
ในหลายประเทศถึงต้องมีแอฟเฟอร์มาทิฟ แอคชั่น (Affirmative action : การกระทำ
เพื่อยืนยันสิทธิ) เพราะฉะนั้นในรัฐธรรมนูญถึงได้มีมาตรา ๓๐ วรรคสาม และยังคงมี
25 มาตรา ๓๐ วรรคสี่ รัฐธรรมนูญเองก็จึงยังไม่มีมาตราที่กำหนดสิทธิผู้สูงอายุไว้
เป็นการเฉพาะ-----

- สิทธิคนพิการไว้เป็นการเฉพาะ กรณีเอกสารมีความเป็นไปได้สูงกว่าด้วยข้อจำกัดที่แตกต่าง
กัน จริง ๆ ผมเสนอผู้สูงอายุด้วยนะครับ คนพิการ ผู้สูงอายุ หรือผู้ด้อยโอกาส ผมเสนอ
5 ๓ กลุ่มนี้ เพราะว่าเป็นที่ชัดเจนแล้วว่าคน ๓ กลุ่มนี้มีข้อจำกัดบางประการหรือมีข้อต่าง
บางประการ ซึ่งทำให้ถ้าเอกสารไม่ได้รับการจัดเก็บหรือให้บริการในรูปแบบที่
เขาสามารถเข้าถึงได้เขาจะเสียเปรียบ เพราะฉะนั้นการกำหนดถ้อยคำที่เป็นการเอ่ยถึง
กลุ่มเป้าหมายพิเศษในลักษณะนี้ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ กระผมคิดว่าในธรรมเนียม
การเขียนหลายแห่งก็ไม่มีอะไรโต้แย้งว่าเรื่องนี้เป็นการเลือกปฏิบัติ ขอบพระคุณมากครับ
10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์คะ
นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ท่านประธานครับ ผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช
ผมอยากอธิบายมาตรา ๓๐ อย่างน้อยประชาชนฟังแล้วจะได้เข้าใจว่ามาตรา ๓๐ คืออะไร
จะได้ไม่เข้าใจสับสน มาตรา ๓๐ ตามรัฐธรรมนูญคือเรื่องความเสมอภาค มาตรา ๓๐
15 บอกว่า
“บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
เท่าเทียมกัน
ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน”
แต่ว่าวรรคสามเขียนอย่างนี้บอกว่า “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อ
20 บุคคลคือการทำให้คนไม่เท่าเทียมกันเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด
เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางร่างกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล
ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็น
ทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้” คือหมายความว่า
ถ้าการเลือกปฏิบัติหรือไม่เป็นธรรมทำไม่ได้ ถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติให้กระทำได้
25 เพราะฉะนั้นในสิ่งที่เรากำลังพูดอยู่หรือคุยกันอยู่ไม่ใช่เรื่องนี้ เรากำลังพูดว่าเราอยาก
ให้มีการปฏิบัติเสมอเท่าเทียมกันทุกกลุ่ม เราไม่จำเป็นต้องไปเน้น เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้ว
เงื่อนไขของตรงนี้ไม่ได้เข้ากับเงื่อนไขมาตรา ๓๐ วรรคสามเลย มาตรา ๓๐ วรรคสาม
ของรัฐธรรมนูญ คือการปฏิบัติในเรื่องการปฏิบัติไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุต่าง ๆ กัน

ทำไม่ได้แค่นั้นเอง ถ้าจะทำได้จะต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้แค่นั้นเอง เพราะฉะนั้น
เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ว่าไม่สามารถที่จะใช้มาตรา ๓๐ วรรคสามอธิบายได้ เพียงแต่ว่า

- 5 ทางท่านกรรมการเป็นเรื่องถ้อยคำที่เขียนแล้วทำให้เกิดความแตกต่างกันหรือเปล่า
หรือว่าปัญหาของคนที่ผมพยายามพูดว่าเขียนให้มีมาตรฐานเดียวกันจะไม่มีปัญหา
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งนี้ที่ผมนำเสนอท่านประธานไปยังประธานคณะกรรมการ
ให้เข้าใจในถ้อยคำที่เขียนขึ้นมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา

- 10 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการค่ะ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

ท่านสมาชิกวุฒิสภา ผม นายสุรพล ทิพย์เสนา กรรมการ จากการอภิปราย

คณะกรรมการที่จริงในขั้นต้นคือกระผมได้กราบเรียนต่อที่ประชุมว่า โดยหลักแล้ว

ทางกรมศิลปากรซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติอยู่ภายใต้บังคับของรัฐธรรมนูญ

- 15 ตามมาตรา ๓๐ คือการที่จะให้บริการอะไรกับประชาชนก็ต้องยึดถือตามรัฐธรรมนูญ

ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นเด็ก สตรี คนชรา หรือผู้พิการ ซึ่งในบทบัญญัติมาตรา ๖ (๔)

กรมศิลปากรก็ต้องปฏิบัติตาม ดังนั้นในความเดิมที่ทางกระผมได้พยายามอธิบายว่า

การพัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและการให้บริการเอกสารจดหมายเหตุ อันนี้ก็ครอบคลุม

และกรมศิลปากรก็มีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ก็คือไม่มีสิทธิในการที่จะเลือก

- 20 ปฏิบัติต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง อย่างไรก็ตามมีท่านมณฑิธร ขอประทานอภัยที่ต้องเอยนาม

ท่านได้เสนอมาเพิ่มเพื่อที่จะให้เกิดความชัดเจน เนื่องจากมองว่าคนพิการหรือว่า

ผู้ด้อยโอกาสจะมีลักษณะพิเศษที่จะต้องบัญญัติให้เกิดความชัดเจนว่าควรจะคำนึงถึง

บุคคลเหล่านี้ด้วย อย่างไรก็ตามทางคณะกรรมการได้หารือกันเมื่อสักครู่ได้พิจารณาแล้ว

เห็นด้วยกับท่านอนุรักษ์ที่เขียนถ้อยคำให้กระชับ เนื่องจากว่าในกฎหมายต้องการที่ให้ถ้อยคำ

- 25 กระชับมากที่สุด ก็ขออนุญาตแก้เป็น (๔) พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและการให้บริการ

เอกสารจดหมายเหตุที่ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งตรงนี้

ก็สามารถที่จะทำให้ทุกคนเข้าถึงเอกสารจดหมายเหตุนี้ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมณเฑียรค่ะ

- 5 นายมณเฑียร บุญตัน : ท่านประธานครับ ผม นายมณเฑียร บุญตัน
ในฐานะผู้เสนอ แล้วก็รู้สึกทั้งผิดหวังแล้วก็ไม่เข้าใจ แล้วก็รู้สึกงงกับกรรมาธิการแล้วครับ
ที่ผมได้อธิบายเมื่อสักครู่นี้เรื่องของมาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพ
เพื่อให้บุคคลมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับบุคคลอื่นไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ ผมกำลังจะ
หมายถึงว่าหลังจากคำว่า รวมถึง อันนี้ก็เป็นอย่าง เป็นตัวอย่างว่าข้อเท็จจริงมีอยู่
10 ในสังคมนี้ว่าแม้ว่าเราจะมีบทบัญญัติซึ่งมีผลเป็นการทั่วไปอยู่แล้ว ในหลายกรณีมีคนที่ยัง
เสียเปรียบเพราะว่าระบบทั่วไปนั้นยังไม่ครอบคลุมจึงต้องมีการเขียนเน้นย้ำ ถ้าไม่เช่นนั้น
เราคงไม่ต้องมีกฎหมายที่มีบทบัญญัติเป็นการเฉพาะเหล่านี้ออกมา ถ้าอย่างนั้นองค์การ
สหประชาชาติหลังจากที่มีสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนซึ่งเข้าใจว่าหมายถึงคนทุกกลุ่ม
แล้วก็คงต้องไม่มีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ เพราะว่าคำที่บัญญัติไว้เป็นการทั่วไป
15 ในหลายครั้งอธิบายไม่ครอบคลุมในทางปฏิบัติ แล้วเขาก็อนุโลมแล้วว่าในการเขียนเพิ่ม
ถ้อยคำพิเศษเหล่านี้ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ มาตรา ๓๐ วรรคสี่ เขาเขียนไว้แล้ว
กรรมาธิการก็เห็นด้วยแล้วตอนแรกแล้วท่านมาเปลี่ยน ผมเองก็ไม่เข้าใจครับ ผมคิดว่า
ท่านกลับไปกลับมาแล้วครับ

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ โดยที่ (๔) กล่าวถึงเรื่องของระบบ
20 พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและการให้บริการเอกสารจดหมายเหตุ ดิฉันเข้าใจว่าตามที่
ท่านมณเฑียรท่านให้กำหนดไว้เนี่ย เนื่องจากว่าใน (๔) มีคำว่า การให้บริการเอกสาร
จดหมายเหตุ เพราะฉะนั้นบางครั้งการให้บริการเอกสารจดหมายเหตุบางที่อาจจะหมายถึง
เป็นอักษรเบรลล์อะไรอย่างนั้นใช่ไหมคะ คงจะหมายถึงอย่างนั้น ที่ให้เขาสามารถเข้าถึงได้
25 ก็เลยไประบุเพิ่มเติมในคำว่า ทุกกลุ่ม รวมถึงคนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้เขาสามารถ
เข้าถึงบริการของอักษรเบรลล์ได้ ในขณะที่กลุ่มอื่นก็สามารถเข้าถึงโดยเอกสารธรรมดา
ได้อยู่แล้ว ดิฉันเข้าใจอย่างนั้น เผอิญดิฉันเคยทราบเรื่องนี้ก็เลยจะช่วยอธิบายในเรื่องนี้

เนื่องจากมีคำว่า ให้บริการ ไม่ทราบตรงไหนคะ ที่นี้ท่านประธานท่านก็ให้เหตุผลว่า
 ประชาชนทุกกลุ่มน่าจะรวมทุกกลุ่มอยู่แล้ว เชิญท่านอาจารย์ดวงคะ อาจารย์มณฑิธร
 5 เดียวนะคะ

นายดวง อันตะไชย : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายดวง อันตะไชย
 สมาชิกวุฒิสภา ผมขอประธานอนุญาตได้ให้กรรมการตั้งหลักให้แน่ ๆ ก่อน
 เดี่ยวจะทำให้สภาสับสน

ประการแรก เวลาท่านประธานจะคุยท่านต้องคุยกับสภาครับ ไม่ใช่ไปคุยกับ
 10 ท่านประธาน ๒ คน ไม่ได้ อันนี้ล้วนแต่เป็นพี่สาวผมทั้งนั้น เคารพกันนะครับ ต้องคุยกับ
 สภา เพราะเรากำลังเขียนกฎหมายที่จะได้ประโยชน์หรือเสียสิทธิกับพี่น้องประชาชน
 ถ้าท่านตั้งหลักให้มั่นแล้วท่านตอบคำถามผมหน่อย แล้วท่านตัดสินใจเลย ประการแรก
 ถ้าท่านเขียนเอาไว้อย่างท่านมณฑิธรได้เขียนเอาไว้แล้วเสียหายนะไร ได้ประโยชน์หรือไม่
 15 ในทางกฎหมาย มีกฤษฎีกาก็นั่งอยู่ตรงนั้น กรรมการก็ศึกษามาแล้ว ผู้เชี่ยวชาญก็อยู่แล้ว
 หรือถ้าไม่เขียนตามท่านมณฑิธรได้เพิ่มเติมเอาไว้ ซึ่งครั้งแรกไม่รู้ว่าจะหลงคารมอะไร
 ท่านมณฑิธรเห็นด้วยเลย ไป ๆ มา ๆ ฟังแล้วตัดออกหมดเพราะอะไร การจะเขียนหรือ
 ไม่เขียนนั้น กรรมการต้องตอบต่อสภา เพราะท่านแก้ไขเพิ่มเติมว่าดีกว่า ไม่ดีกว่าอย่างไร
 แล้วกรรมการก็ตัดสินใจบอกสภาว่าจะเอาอย่างนี้ ถ้าสภาเห็นด้วยจบครับ แต่ถ้าสภา
 ไม่เห็นด้วย ท่านก็กลับไปสู่ว่างเดิม ผมคิดว่าหลักตรงนี้คือหลักสำคัญที่จะกราบเรียน
 20 ท่านประธานผ่านไปยังกรรมการจะได้เดินหน้าต่อครับ ไม่ใช่พอผมลุกขึ้นมาพูด
 เดี่ยวผมเพิ่มไปอีกเพราะท่านแก้ไขเพิ่มเติม ท่านบังเอิญไม่เห็นด้วยกับผมอีก เป็นเรื่องใหญ่
 แล้วครับ ท่านประธานครับ ผมนั่งฟังแล้วผมคิดว่าเพื่อให้สภาเดินไปข้างหน้าท่านต้อง
 ตัดสินใจให้ได้ว่าจะเอาอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

- 5 ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉันก็ตัดสินใจอย่างที่ตอนท้ายที่ดิฉัน แล้วก็ท่านกฤษฎีกา ท่านสรุปได้สรุป อันนี้ก็เพื่อให้การเขียนกฎหมายกระชับ ไม่ต้องมี คำว่า “รวม” หรือ “เช่น” หรืออะไรอย่างนี้ คือดิฉันก็เห็นด้วยกับอาจารย์มณฑิธร แต่ว่าเมื่อมี ผู้เสนอให้เขียนให้กระชับขึ้น ซึ่งคำว่า ประชาชนทุกกลุ่ม ได้รวมเอาทั้งคนพิการ ผู้สูงอายุ
- 10 ผู้ด้อยโอกาส เด็ก คนชราอะไรต่ออะไรเข้าไปแล้วอาจจะมีย่ออะไรอีก เพราะฉะนั้นคำที่กระชับ ก็คือคำว่า ประชาชนทุกกลุ่ม ดิฉันก็เลยขอย้ำสรุปอีกทีว่าใช้คำว่า ประชาชนทุกกลุ่ม ก็อ่าน ทวนอีกที (๔) ของมาตรา ๖ พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและการให้บริการเอกสาร จดหมายเหตุที่ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการยืนยันนะคะ เชิญท่านมณฑิธรค่ะ

- 15 นายมณฑิธร บุญตัน : ท่านประธานครับ ผม นายมณฑิธร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้เสนอคำแปรญัตติ อย่างที่ได้เรียนไปแล้วว่า ผมเข้าใจว่าสังคมไทย คงมีปัญหาแน่นอนแล้ว ถ้าฟังสถานีไม่ได้ก็คงต้องไปฟังศาล พูดตรง ๆ เลย ต้องไปฟังศาล แล้วครับ เพราะว่าการเขียน รวมถึงคนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส รัฐธรรมนูญเขาก็เปิดโอกาส
- 20 ให้ทำได้ เมื่อสักครู่ท่านอ่านมาตรา ๓๐ วรรคสาม ทำไมท่านไม่อ่านมาตรา ๓๐ วรรคสี่ แล้วก็มีความหมายอื่นในทำนองเดียวกัน ที่เขียนไว้เสียหายตรงไหน ประเทศชาตินี้จะล่มจม หรือไม่ ผมคิดว่าท่านต้องชั่งตวงแล้วว่า แค่อ้อยคำ ๒ – ๓ อ้อยคำจะทำให้ทุกอย่างผ่านไป ด้วยดีกับหน่วยงานบางหน่วยงานรอขึ้นศาลท่านจะเอาแบบไหน ท่านเล็อกดูเลยนะครับ ขอขอบคุณมากท่านประธานครับ

- 25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก็จะขออนุญาต ถ้าท่านมณฑิธรยืนยันตามคำเพิ่มเติม ของท่านก็จะได้นัดดำเนินการ เชิญท่านอนุรักษค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่า
 ที่ผมตรวจดูในมาตรา ๖ ไม่มีใครแปรญัตติ ท่านประธานคะครับ มาตรา ๖ (๔) มีแปรญัตติ
 5 ไว้คนเดียว ขออนุญาตเอ่ยนามท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ตามหลักการ เพียงแต่ตรงนี้มาตรา
 นี้เป็นเรื่องของกรรมาธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติม ก็คือกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อความ
 ทางท่านประธานคณะกรรมาธิการชี้แจง ก็คือเพิ่มคำว่า พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและ
 การให้บริการเอกสารจดหมายเหตุที่ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้
 10 ไม่มีคนแปรญัตติอันอื่นไว้ ท่านประธานต้องดูนิดหนึ่ง เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วในส่วนนี้
 ก็มีเพียงแต่ว่า เห็นด้วยกับกรรมาธิการ หรือไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ เห็นด้วยกับตัวร่าง
 ของสภาผู้แทนราษฎรหรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวีรวิทค่ะ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 15 พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตเรียนหารือท่านประธาน
 ผ่านไปยังท่านกรรมาธิการว่า บางครั้งท่านมองดูว่าใช้คนทุกกลุ่มอาจจะมองดูกระชับดี
 แต่ปัญหาก็คือว่าเราไม่ได้เขียนนิยามคำว่า ประชาชนทุกกลุ่ม นั้นหมายถึงอะไร จะกันไป
 ได้ไหมครับ ต่อไปจะมีคนตีความว่า คนทุกกลุ่ม กลุ่มชาติพันธุ์ เราจะต้องแปลเอกสาร
 จดหมายเหตุให้เป็นภาษาต่าง ๆ ด้วย อันนี้จะทำให้กว้างขึ้นหรือเปล่าครับ คือถ้าเพื่อเรา
 20 เห็นว่าประชาชนทุกกลุ่มรวมถึง อันนี้เราพอจะมองได้ว่าเป็นการแบ่งแยกคนในบางกลุ่มที่มี
 ความพิการ แต่ถ้าเพื่อเราไปเขียนแล้วว่า ที่ประชาชนทุกกลุ่ม ปัญหาต้องนิยามกลับไปอีกว่า
 ประชาชนทุกกลุ่มนั้นหมายถึงอะไร ถ้าบางคนไปตีความต่อว่าเป็นประชาชนในกลุ่ม
 ชาติพันธุ์ต่าง ๆ อย่างที่เราใช้ในทางกฎหมายต่าง ๆ จะมีปัญหาไหม ผมขออนุญาต
 ตั้งประเด็นถามท่าน แล้วผมเรียนอย่างนี้ว่า ในเรื่องของการจัดทำเอกสารนั้นบางคนที่มี
 25 ความแตกต่างก็อาจจะมองดูว่าสิ่งอันนั้นใครจะต้องทำอะไรในสิ่งที่เหมาะสม -----

- อย่างเช่น กรณีของคนพิการทางสายตา เราก็อาจจะต้องใช้เป็นเสียง อย่างคนพิการทางหู เราก็ต้องทำในเอกสารที่เห็น หรือในกรณีใช้อักษรเบรลล์ (Braille) หรืออะไรก็แล้วแต่
- 5 ซึ่งกระบวนการตรงนี้ผมค่อนข้างเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกที่แปรญัตติขึ้นมา ขอโทษครับ ที่เขียนคำนี้ขึ้นมา ไม่ได้แปรญัตติ เพราะการแปรญัตติคงจะต้องอยู่ในเอกสารที่คณะกรรมการ ได้เสนอ แต่ในกรณีนี้เป็นการหารือกับท่านประธานคณะกรรมการกับคณะกรรมการที่จะ มีการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นก็ต้องพิจารณาคุณะครับ ออกกฎหมายก็ได้ แต่ปัญหา คือเราคิดกันในช่วงเวลาสั้น ๆ อาจจะมีปัญหาอย่างอื่นตามมาหรือไม่ ท่านกรรมการ
- 10 โดยเฉพาะผู้แทนกฤษฎีกาจะต้องมองให้รอบคอบ เพราะว่าท่านไปตัดบางอันออกแล้ว จะกลายเป็นความหมายอีกอย่างหนึ่งหรือไม่ แต่ส่วนประเด็นเรื่องของข้อบังคับการประชุม วุฒิสภานั้น ในกรณีที่กรรมการแก้ไขนั้นก็มิสิทธิที่จะลงมติได้ว่า สมาชิกจะมีความเห็น ด้วยกับที่กรรมการแก้ไขหรือไม่แก้ไข แต่นี่ประเด็นก็คือถ้าไม่แก้ไข ก็คือกลับไปเป็น ร่างเดิมเท่านั้นเอง อันนี้ก็เป็นประเด็น เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ท่านกรรมการตั้งสติ
- 15 นิดหนึ่ง แล้วลองดูซิว่าถ้อยคำอะไรที่เหมาะสม เพราะว่าถ้าเราเขียนไปแล้ว อันนี้แก้ไขไม่ได้ แล้วนะครับ ไปเลย แล้วก็มีความคิดว่าประชาชนทุกกลุ่มนี้กลุ่มไหนบ้าง เพราะเรา ไม่ได้เขียนนิยามไว้ แต่ถ้าเพื่อเราเขียนว่า ทุกกลุ่มรวมถึงทุกคน พอจะแปลความกฎหมายได้ ว่าอันนี้หมายถึงลักษณะบุคคลต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างทางบุคลิกภาพและการพัฒนาการ อย่างนี้พอจะนิยามได้ แต่ถ้าเพื่อเราตัดแค่ ประชาชนทุกกลุ่ม เดี่ยวจะมีปัญหาการตีความ
- 20 ที่หลังหรือเปล่า อันนี้ก็ฝากท่านประธานไปยังกรรมการช่วยพิจารณาด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริคา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านคำนำถุณค่ะ

- นายคำนำถุณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธาน ผม คำนำถุณ สิทธิสมาน
เนื่องจากว่าในมาตรานี้ไม่มีผู้แปรญัตติ มีอยู่ท่านเดียวท่านก็ยอมกรรมการไปแล้ว
- 25 และท่านมณฑิรเองท่านก็ไม่ได้แปรญัตติในมาตรานี้ แต่ว่าก็ต้องขออนุญาตสืบเนื่องมาจาก
มาตราก่อน คือท่านมณฑิรท่านแปรญัตติไว้ในนิยามศัพท์ในมาตรา ๓ ท่านก็อ้างอิงว่า
ก็ได้ตกลงกับกรรมการแล้วท่านจึงยอมถอนในมาตรา ๓ นั้น ผมก็ไม่มีสิทธิคัดค้าน

๕๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

จันติตา ๔๒/๒

ในมาตรา ๓ ทีนี้พอท่านอ้างว่าท่านตกลงกับคณะกรรมการแล้วที่จะมาบัญญัติในมาตรานี้ แทน ผมจึงอยากจะขอความกรุณาท่านกรรมการได้ตัดสินใจให้รอบคอบ เพราะว่าสมาชิก
5 ไม่มีโอกาสจะตัดสินใจ มีโอกาสแต่เพียงอย่างเดียวว่าจะเอาตามที่ท่านกรรมการแก้ไขมา ไม่ว่าจะแก้ไขด้วยข้อความอะไร หรือเอาตามร่างเดิม ซึ่งถ้าเอาตามร่างเดิมก็จะเป็นไป อีกแบบหนึ่ง สมาชิกไม่มีโอกาสที่จะสนับสนุนท่านมณเฑียร บุญตัน ขออนุญาตเอ่ยนาม เพราะฉะนั้นกระผมจะไม่พูดคำที่ผมพูดซ้ำและผมถอนคำพูดไปเมื่อสักครู่นี้ แต่แสดงให้เห็น
10 ว่าในการที่ท่านมณเฑียรบอกว่า ได้มีการตกลงกับคณะกรรมการไว้ คงจะมีความเหลือม ทางความเข้าใจกันบางประการ เรื่องประเด็น ทุกกลุ่ม จะรวมถึงคนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส หรือไม่ก็ประเด็นหนึ่ง

อีกประเด็นหนึ่ง ที่ท่านมณเฑียรอันที่จริงได้กรุณาเขียนต่อท้ายไว้ว่า ตามมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด นั้น ผมเองค่อนข้างจะมีความเห็นด้วยกับท่าน พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ว่า ประเด็นที่เขียนไว้ตอนท้ายนี้เป็นการช่วยรัฐมนตรี
15 เป็นการช่วยฝ่ายบริหาร ในกรณีที่การจัดทำเอกสารใด ๆ ที่ให้ทุกกลุ่มเข้าถึงนั้น ในบางครั้ง มีรายจ่ายที่สูงมากที่ทุกกลุ่มจะเข้าถึงได้ เพราะฉะนั้นก็จึงเขียนไว้ว่า ก็สุดแท้แต่รัฐมนตรี จะประกาศมาตรฐานออกมาอย่างไร ซึ่งกระผมได้อภิปรายไปแล้วว่าได้กำหนดขั้นตอนไป อีกแล้วก็ได้ ซึ่งมาตรานี้เป็นมาตราที่ท่านมณเฑียรท่านถอยมาจากนิยามศัพท์ในมาตรา ๓ จะเห็นได้ว่าในมาตรา ๓ ท่านใช้คำว่า “มาตรฐานสากล” คณะกรรมการก็บอกว่าตัดอันนี้
20 ออกไป ถ้าตัดอันนี้ออกไปก็คือกลายเป็นว่า ฝ่ายที่ต้องการจะเข้าถึงในทุกรูปแบบก็จะ เรียกร้องได้เต็มที่ ถ้าเขาเข้าถึงไม่ได้ก็จะมีปัญหา แต่ในขณะที่ไม่ได้เขียนไว้ว่าจะต้องมีกฎ มีระเบียบอย่างไร เพราะฉะนั้นผมว่าคณะกรรมการได้โปรดกรุณาคิดให้รอบคอบในทั้ง ๒ ประเด็นนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา
25 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณหมอมะลิ้มชัยค่ะ

พลอากาศตรี มะลิ้มชัย เครื่องาม (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธาน พลอากาศตรี มะลิ้มชัย เครื่องาม กรรมการ คือประเด็นนี้เป็นประเด็นที่เราพูดกัน

๕๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ฐิติศา ๔๒/๓

ตั้งแต่บทนิยามในมาตรา ๓ ต้องเรียนว่าเราคิดหนักเรื่องนี้ ด้วยความเข้าใจในท่านมณเฑียร
จริง ๆ เราพยายามถอยกันคนละก้าวในกรรมาธิการแล้วก็ถอยมาอยู่ที่มาตรา ๖ (๔)

- 5 จนกระทั่งมีผู้โต้แย้งในความเห็นว่ามีใครขอแปรญัตติ มีท่านสมุทธานเดียว
ซึ่งกรรมาธิการได้ยอมไปแล้ว ในส่วนที่ไม่มีกรรมาธิการนี้ต้องเรียนว่า ในความเห็นของ
กรรมาธิการเองเราพยายามที่จะประนีประนอมมากที่สุด และเราพยายามที่จะยึดหลักการทาง
นิติบัญญัติให้มีความกระชับ กะทัดรัดมากที่สุด แต่เมื่อมีความเห็นต่างแล้วเราก็ต้องการที่จะ
ประนีประนอมจริง ๆ เพราะฉะนั้นขออนุญาตท่านประธานว่าทางกรรมาธิการจะขอพัก
10 ๕ นาที เพราะเราไม่อยากจะสรุปอะไรตรงนี้ เดียวก็จะมีผู้โต้แย้งว่าตอนนี้ที่อยู่บนบัลลังก์
ในส่วนของกรรมาธิการนี้ยังไม่ครบองค์ประชุมในส่วนที่จะมีการแก้ไขจากกรรมาธิการ
ขออนุญาตพัก ๕ นาที แล้วเราเรียกกรรมาธิการประชุม และเดี๋ยวก็จะได้ข้อสรุปเพื่อให้
เป็นทางออกของการแก้ไขมาตรานี้ ขอบคุณครับ

- 15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการขอพัก ๕ นาที หารือนะคะ เชิญค่ะ

พักการประชุมเวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

- 5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการค่ะ
รองศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีใจ
บุรณสมภพ ประธานคณะกรรมการ หลังจากที่ได้อภิปรายหารือกันแล้ว เราก็เลยเก็บ
10 ข้อความยังกระชับเหมือนเดิมนะคะ แต่ว่าก็จะมีให้ท่านสมาชิกที่ขอมาสบายใจด้วย
ข้อความก็คือ (๔) พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและการให้บริการเอกสารจดหมายเหตุ
ที่ประชาชนรวมถึงคนพิการและผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้
จบเท่านี้ค่ะ เพราะว่าเราตัดคำว่า ทุกกลุ่ม ออก แต่ว่าให้เพิ่ม รวมถึงคนพิการและ
ผู้ด้อยโอกาส เข้าไปแทน ขอขอบคุณค่ะ
- 15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ (๔) กรรมการแก้ไขตามที่
ท่านประธานได้ชี้แจงให้ทราบ เป็น “(๔) พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและการให้บริการ
เอกสารจดหมายเหตุที่ประชาชนรวมถึงคนพิการและผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงและ
ใช้ประโยชน์ได้” อันนี้คือข้อความที่กรรมการแก้ไข เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ
- 20

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา วันนี้ก็เป็นครั้งแรกที่ผมทำงานในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
 5 มา ๔ ปี เราเรียกว่าซັกเข้าซັกออก ผมคิดว่าผมไม่อยากจะให้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้ขึ้นอีกในสภา
 ในลักษณะที่ว่ากรรมการมีการตัดสินใจแล้ว สุดท้ายก็ไปคุยกันข้างนอก แล้วก็
 กระบวนการในการคุยกันอย่างนี้ผมก็ไม่อยากพูดนะครับ เพียงแต่ว่ากรรมการควรจะ
 ต้องดำเนินการในแง่ของการแก้ไขให้รอบคอบ รัดกุมมากกว่านี้ ประการที่ ๑

10 ประการที่ ๒ ผมคิดว่าการแก้ไขเพิ่มเติมในสภาพพยายามจะทำให้ให้น้อยที่สุด
 เท่าที่จะทำได้ ไม่ควรจะเป็นหลัก เป็นข้อยกเว้น เพราะฉะนั้นกรรมการจะต้องดูเรื่องนี้
 ก่อนเข้ามาในที่ประชุมแห่งนี้ นั่นคือหลัก ข้อยกเว้นถ้าแก้ ถ้าจะมีแก้ไข ผมขออนุญาต
 กรรมการพยายามอย่าแก้กลับไปกลับมา ทำให้สมาชิกเกิดความสับสน ไม่รู้ว่าเป็นการแก้ไข
 เพื่อวัตถุประสงค์อะไร หรือสนองความอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ผมก็คงไม่พูด

15 ประการที่ ๓ การที่แก้ตรงนี้ ตัดคำว่า “ทุกกลุ่ม” ออก เป็นเรื่องที่ประชาชน
 รวมถึง ผมขอสอบถามว่า ทำไมให้กับประชาชนรวมถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
 แล้วกลุ่มอื่นละครับ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเด็ก กลุ่มสตรี ท่านไม่เห็นความสำคัญใช่ไหมครับ
 กรรมการนี้ ตกลงแล้วทำไมถึงใส่เฉพาะรวมถึง ๒ กลุ่มไว้ ผมคิดว่าท่านต้องให้เหตุผลว่า
 ทำไมท่านถึงรวม ๒ กลุ่มนี้ไว้ ประชาชนจะได้ฟังว่า ถ้ารวมถึง เฉพาะผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส
 20 ทำไมท่านไม่ให้กับกลุ่มเด็กด้วย ทำไมท่านไม่ให้กลุ่มสตรีด้วย ทำไมท่านไม่ให้กลุ่มผู้สูงอายุ
 ด้วย ท่านต้องตอบเหตุผลตรงนี้ เพราะว่าผมก็เป็นตัวแทนของประชาชนทุกกลุ่ม ผมก็อยาก
 สอบถามว่ากลุ่มอื่นไม่มีความสำคัญหรืออย่างไรท่านถึงไม่ใส่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานค่ะ

25 ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
 วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ ที่ไม่ได้
 ใส่ทั้งผู้สูงอายุ เด็ก สตรี เข้าไป หรืออาจจะมีผู้อื่น เพราะว่าผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสจะต้อง
 มีการบริการด้วยวิธีพิเศษ อย่างเช่น อักษรเบรลล์ หรือว่าผู้หูหนวก ก็จะต้องใช้เสียงพูด
 หรืออะไรอย่างนี้ แต่ว่าผู้สูงอายุเขาสามารถอ่านหนังสือธรรมดาได้ ใช้แค่แว่นขยาย

คือไม่ต้องมีบริการพิเศษ เด็กก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นรวมไปแค่ ๒ ประเภท คือ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสเท่านั้น ส่วนที่ตัดคำว่า “ทุกกลุ่ม” ออก เพราะว่ามีท่านสมาชิกวุฒิสภา

- 5 ท่านวีรวิท ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านก็บอกว่าทุกกลุ่มจะกินความไปถึงไหน เดียวก็ไปถึงชาติพันธุ์หรืออะไรเหล่านี้ เราก็เลยคิดว่า คำว่า “ทุกกลุ่ม” กว้างเกินไป และถ้ามีคำว่า “ทุกกลุ่ม” แล้วก็ไม่จำเป็น อย่างเช่นที่ดิฉันได้พูดตั้งแต่แรก เพราะฉะนั้นเราก็คงจะไม่ใช่ออกรายชื่อหรืออะไรอย่างนี้ ก็ขอยืนยันตามนี้แล้ว ไฟนอล (Final) สุดท้าย ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา

- 10 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธาน สิ่งที่กรรมการแก้ไข ผมคิดว่าผมเขียนไปแล้วทำให้มีปัญหาในเรื่องการตีความมากขึ้น ผมเห็นว่าร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรมีความเหมาะสมกว่า ไม่ได้มีปัญหาจะต้องมานั่งตีความเรื่องอะไร ก็คือปกติแล้วเพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาเอกสารจดหมายเหตุให้กรมศิลปากรมีอำนาจ

- 15 หน้าที่ เดิมข้อความ “พัฒนาระบบและการให้บริการเอกสารจดหมายเหตุ” โดยหลักการแล้ว ท่านก็ต้องให้กับคนทุกกลุ่ม ทุกเหล่า เพราะถ้าท่านเลือกปฏิบัติกับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งก็คงไม่ได้ เพียงแต่ผมเห็นว่าตัวร่างเดิมน่าจะมีความเหมาะสมกว่า แต่ถ้าท่านไปเขียนเน้นในลักษณะที่ว่ารวมถึง ผมก็ไม่เข้าใจว่าไปเขียนทำไม เพราะปกติให้กับประชาชน ประชาชนก็คือทุกกลุ่ม ทุกเหล่าอยู่แล้ว ท่านพยายามจะไปเขียนว่ารวมถึงอีก ทำให้เกิดมีปัญหาคำว่า
- 20 ประชาชน รวมถึงตรงนี้ และที่ไม่รวมถึงคืออะไร ภาษาไทยประชาชนก็คือพีเพิล (People) รวมถึงตรงนี้ และที่ไม่รวมถึงคืออะไร ผมคิดว่าทำให้เกิดมีปัญหในเรื่องตีความว่าไม่รวมถึงคืออะไร ผมก็ไม่รู้จะครับ -----

๕๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ถัดควาลัย ๔๕/๑

ผมเลยมีความรู้สึกที่ว่าถ้าเขียนแล้วทำให้มีปัญหา ของเดิมดีกว่า ทำให้ไม่มีปัญหาในเรื่องของ การตีความ

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนุรักษเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม
เชิญท่านกรรมการ ท่านสุริยาค่ะ

นายสุริยา ปันจอร์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุริยา ปันจอร์ กรรมการ ขออนุญาตที่จะเสริมเพื่อความเข้าใจตรงกันนิดเดียวครับ
10 คือข้อความที่แก้ไขใหม่นี้ถ้าเราอ่านแล้วแยกส่วน แล้วที่หลังเรามาสวมกัน น่าจะเข้าใจ
เพิ่มขึ้น คือข้อความที่แก้ไขใหม่ว่า “พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสาร การให้บริการ
เอกสารจดหมายเหตุ” ทีนี้ไปเพิ่มว่า “ที่ประชาชน” เดิมนั้นกรรมการใช้คำว่า “ทุกกลุ่ม”
แต่เนื่องจากว่าสมาชิกบางท่านได้อภิปรายว่า ทุกกลุ่มนั้นยังไม่มีค่านิยม เดียวจะต้องไป
ตีความอีกก็เลยตัดคำว่า “ทุกกลุ่ม” ออก โดยเป็นที่เข้าใจว่าคำว่า “ประชาชน” นั้น
15 ก็เหมือนกับมีคำว่า “ทุกกลุ่ม” อยู่ในตรงนั้นอยู่แล้ว ทีนี้ลองอ่านแบบนี้ครับ อ่านว่า
ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ เอาตรงนี้ก่อน ทีนี้หลังจากนั้นเราก็ลอง
มาเพิ่มข้อความคำว่า “ที่ประชาชน คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส” ซึ่งอาจจะสับสนนิดหนึ่ง
ที่ผมยกตัวอย่างนะครับ เพราะว่าผมไปใช้คำว่า “ที่ประชาชนสามารถ” แต่ตอนนี้
กลับวกเข้ามาว่า ที่ประชาชน คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสสามารถ นี่คือเหตุผลที่ทำให้
20 ต้องไปตัดคำว่า “ทุกกลุ่ม” ออกนะครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านชรินทร์ค่ะ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : ขอบคุณท่านประธานที่เคารพ ผม นายชรินทร์
หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตาก ที่จริงวันนี้ก็ได้ฟังมาตราบานานพอสมควรแล้ว
25 นะครับ ซึ่งผมเข้าใจว่า ส.ว. ทุกคนที่นั่งฟังอย่างตั้งใจฟังก็คงจะเข้าใจตลอดเป็นอย่างดี
และผมสังเกตว่าคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ค่อนข้างจะใจดี อะลุ่มอล่วย พยายามที่จะ

๕๘

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

ถัดคววัลย์ ๔๕/๒

โอนอ่อน ผมเข้าใจดี คงจะคำนึงถึงว่าผู้พิการก็ดี หรือผู้ด้อยโอกาสก็ดี เป็นคนที่ควรจะได้รับ
การเอาใจใส่จากสังคมให้มากขึ้น เพราะฉะนั้นการที่เน้นไปโดยส่วนตัวผมก็ไม่น่าจะเสียหาย
5 อะไร และอีกอย่างผมว่าถึงวุฒิสภาเราจะแก้ไขไปแล้ว ทางสภาผู้แทนราษฎรเขาก็ต้องพิจารณา
ร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง ผมคิดว่าน่าจะเพียงพอ แล้วก็ขอเสนอให้ปิดอภิปรายครับ ขอขอบคุณมาก
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านดวง ท่านสุคทัย แล้วก็ขออนุญาตถามมติค่ะ
10 เชิญท่านดวงค่ะ

นายดวง อันตะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายดวง
อันตะไชย สมาชิกวุฒิสภา เพื่อจะได้บันทึกในสภานี้คือตัวอย่างของการที่เราตั้ง
กรรมาธิการไปแล้วกรรมาธิการต้องตั้งหลักให้ดี ถ้ากรรมาธิการมาแก้ไขเพิ่มเติม
เขียนแบบนี้จะทำให้สภาสับสน เป็นประหนึ่งว่าสภาแห่งนี้เป็นกรรมาธิการทั้งสภา
15 ท่านประธานครับ ซึ่งถ้าอย่างนั้นไม่ต้องให้กรรมาธิการไปคิดให้เลย เอามาให้เขียนกัน
ในนี้จะง่ายกว่า และท่านต้องเขียนเพิ่มเติมกฎหมาย ท่านประธานครับ ท่านอย่าลืมว่าอันนี้
ยังไม่ดูหมดนะ ถ้าท่านเขียนแบบนี้ท่านอย่าคิดว่าจะอยู่เฉพาะมาตรานี้ มันจะไปเกี่ยวเนื่องกับ
มาตราอื่นที่ท่านยังไม่แก้ไข ที่มีข้อความนี้ปรากฏขึ้น อันนั้นแหละคือปัญหาใหญ่ที่จะเกิดขึ้น
ในการร่างกฎหมาย ตามกฤษฎีกาที่นั่งอยู่ตรงข้างท่าน เพราะเวลาแก้ไขมาตราหนึ่ง
20 จะเชื่อมโยงไปจนถึงมาตราสุดท้ายทั้งหมด ยิ่งคำนยามไม่ได้จะมีปัญหา ผมยกตัวอย่าง
ท่านประธานจะได้บันทึกเอาไว้ ถ้าหากว่ากรรมาธิการทำอย่างนี้ ท่านทราบไหมครับ
บทเรียนในสภาแห่งนี้เพียงเถียงกันคำว่า “ฟัง” กับ “ควร” เป็นชั่วโมงว่าควรจะใช้อะไร
ท่านทราบไหมครับ คำว่า “อย่างหนึ่งอย่างใด” กับ “อย่างใดอย่างหนึ่ง” ถ้าวางไว้คนละที่
ความหมายต่างกัน แล้วก็เถียงกันแทบเป็นแทบตายครับ -----

25

ผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าจะแก้ไขเหมือนกรรมาธิการที่เขียนมายาวยี่ดอย่างนั้น
จะเป็นปัญหาในการที่จะไปเชื่อมโยงกับอีกมาตราอื่นที่ยังไม่ถึง แล้วก็มาผูกพันกับ

- 5 มาตราที่ผ่านมาตลอดจนในมาตรา ๓ ผมจึงเห็นว่าร่างเดิมใน (๔) ที่เขียนเอาไว้ว่า
พัฒนาระบบการให้บริการเอกสารจดหมายเหตุนั้นเพียงพอแล้ว ถ้าท่านจะไปเขียนเพิ่มเติม
อย่างนั้น ร่างเดิมที่ผ่านวุฒิสภาในวาระที่ ๑ นั้น ชอบถูกต้องแล้ว สอดคล้องกับบทบัญญัติ
ในมาตราอื่น ๆ แล้ว ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา

- 10 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขออนุญาตถามมติเลยนะคะ ก่อนที่จะสอบถามมติ
ในมาตรา ๖ ดิฉันขอตรวจสอบองค์ประชุมนะคะ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุม
เชิญเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติคะ คุณหมอเจตน์เชิญคะ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม นายแพทย์เจตน์

- 15 ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมขอคำยืนยันจากคณะกรรมการ
อีกครั้งหนึ่งว่า ตกลงว่าในมาตรานี้เราจะใช้ร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรหรือใช้ร่างเดิม
ที่พิมพ์มาที่ประชุมในวันนี้ หรือร่างที่ทางคณะกรรมการแก้ไขล่าสุดครับ ผมอยากจะได้
ประเด็นตรงนี้ก่อน แล้วก็จึงจะมาพิจารณาว่าแล้วจะใช้คำสงวนคำแปรญัตติของ
ท่านมณเฑียรหรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา

- 20 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านมณเฑียรท่านไม่ได้สงวนคำแปรญัตติคะ
เชิญประธานคณะกรรมการคะ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ

- 25 วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ
บุรณสมภพ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ จากการที่กรรมาธิการได้มีแก้ไขเพิ่มเติมคำว่า
“การจัดเก็บเอกสาร” แล้วก็สมาชิกวุฒิสภาเพื่อน ๆ ได้อภิปรายไป คณะกรรมาธิการ
ก็จึงได้นำคำที่เพื่อน ๆ อภิปรายไปประชุมหารือกัน แล้วก็สรุป ผลสรุปสุดท้ายใน (๔)
พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและการให้บริการเอกสารจดหมายเหตุที่ประชาชนรวมถึง
คนพิการและผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงและสามารถใช้ประโยชน์ได้ ขอบคุณคะ

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุม
- 5 เพื่อลงมติค่ะ ท่านสมาชิกคะ เมื่อเข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรแสดงตน
ที่ช่องเสียบบัตร แล้วกดปุ่มแสดงตนค่ะ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๗๗ คน)

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมขณะนี้ ๗๗ ท่าน
- 10 ครบองค์ประชุมค่ะ จะถามมติในมาตรา ๖ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของกรมศิลปากร
มีวรรคเดียว มี ๔ อนุมาตรา มี (๑) – (๔) กรรมการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๖ (๔) ดังนี้ค่ะ-----

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

มยุรี สุทธิ ๔๗/๑

“(๔) พัฒนาระบบการจัดเก็บเอกสารและการให้บริการเอกสารจดหมายเหตุที่ประชาชน
รวมถึงคนพิการและผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้” ในขณะที่มีท่าน

- 5 สมาชิกบางท่านเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม จะสอบถามมติว่าหากท่านสมาชิกท่านใดเห็น
ด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการที่ให้เพิ่มข้อความกดดัน เห็นด้วย ท่านสมาชิกที่เห็นควร
ให้คงไว้ตามร่างเดิมกค ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติกะ เห็นด้วยกับกรรมาธิการกดดันเห็นด้วย
หากเห็นด้วยว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมกค ไม่เห็นด้วย มาตรการนี้กรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมจะ
เชิญลงมติกะ ปิดการลงมติ ส่งผลคะ

- 10 (มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๕ ท่าน เห็นด้วยตามกรรมาธิการ
๕๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๒ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับการแก้ไข
ในมาตรา ๖ (๔) ของกรรมาธิการคะ

- 15 ต่อไปเป็นมาตรา ๗ เชิญเลขาธิการวุฒิสภาคะ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

- 20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๗ ว่าด้วยการกำหนดลักษณะของเอกสารที่อยู่
ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ เพื่อส่งมอบให้แก่กรมศิลปากร มาตรา ๗ มี
๒ พรรค กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข ท่าน พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ขอสงวนคำแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติม เชิญท่านวีรวิทคะ

- 25 พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกเกี่ยวกับคำว่า “ราชการ” ในวรรคท้ายของมาตรา ๗ มีคำว่า
“ราชการ” อยู่หลายคำ ซึ่งผมมองว่าการใช้คำอันนี้เหมือนกับการเขียนภาษาที่ฟุ่มเฟือย
เพราะว่าในตอนแรกเราบอกว่าการเก็บรักษาเอกสารราชการนั้น หลังจากนั้นก็เป็น
การขยายความ ซึ่งก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเขียนคำว่า “ราชการ” อีก ซึ่งจะมีทั้ง ๒ แห่ง

๑๐๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

มยรี สุทธิ ๔๗/๒

แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ผมเห็นว่าแล้วแต่ท่านกรรมาธิการว่าท่านจะใช้ภาษาพูดเพื่อไป
ในกฎหมายก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าเพื่อตัดออกก็จะทำให้มองดูชัดเจนขึ้น ง่ายขึ้น เรื่องประเด็นนี้
5 ถ้าเพื่อท่านไม่แก้ไขผมไม่ติดใจ

แต่ประเด็นที่ ๒ ที่ผมเรียนเสนอก็คือว่า เนื่องจากเอกสารจดหมายเหตุอันนี้
เป็นเอกสารทางราชการ แล้วก็บางส่วนนั้นมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ เพื่อใช้ตามเจตนารมณ์
ก็คือมีคุณค่าทางด้านวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน เรื่องของคุณค่าทางประวัติศาสตร์และ
คุณค่าเพื่อการศึกษาค้นคว้าหรือการวิจัย สิ่งที่สำคัญคือเรื่องการวิจัย ในการศึกษาทาง
10 รัฐศาสตร์ที่ใช้วิธีการเข้าถึงข้อมูลทางประวัติศาสตร์นั้น โดยหลักการเขาจะใช้ข้อมูล
ของผู้บันทึก หรือผู้เขียนประวัติศาสตร์นั้น อันนั้นเป็นตัวหลักในการที่จะวิเคราะห์
ความเป็นไปได้ หรือความเป็นจริงของประวัติศาสตร์อันนั้น อย่างเช่น ถ้าเพื่อเรา
อ่านประวัติศาสตร์ชาติไทยฉบับของกรมพระยาดำรงราชานุภาพ เราก็คงจะเห็นว่า
หลักคิดหรือแนวคิดของท่านเป็นอย่างไร แต่ถ้าเพื่ออ่านของบางท่านในมิติมุมมองก็อาจจะ
15 มีความคลาดเคลื่อนหรือแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นโดยปกติแล้ว การบันทึกประวัติศาสตร์
เขาจะต้องเขียนผู้ที่บ้านทึกไว้เพื่อจะทดสอบหลักคิดของแต่ละคน นอกจากนั้นในบางส่วน
นั้นประวัติศาสตร์อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา เพราะว่าในช่วงการศึกษา
ประวัติศาสตร์เป็นการศึกษาความคิดของคนในอดีต-----

- เพราะฉะนั้นหลักคิดในการที่จะวิเคราะห์นั้นก็จะมองประเด็นปัญหาส่วนหนึ่ง แต่ใน
 บางส่วนนั้นอาจจะมีความจดจำอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของทางราชการ
- 5 นั้นถ้าเราย้อนกลับไปถึงในสมัยที่เรามีการปราบปรามการก่อการร้าย เรามีสงครามเย็น
 กระบวนหลักคิดก็จะไปในลักษณะอันนั้น แต่พอมาถึงเวลาผ่านไปกระบวนการทางความคิด
 ก็มีการเปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้นผมถึงได้แปรญัตติขอให้มีการระบุชื่อของผู้บันทึก
 ชื่อความไว้ในเอกสาร และมีผู้รับรองความถูกต้องของชื่อความไว้ ทั้งนี้เพื่อให้มีการ
 ตรวจสอบได้ว่าบุคคลผู้บันทึกนั้นคิดต่อเรื่องนั้นอย่างไร แล้วก็มีการรับรองความถูกต้อง
- 10 ของเอกสารหรือไม่ ในเรื่องนี้ผมมองอีก ๒ ประเด็นว่า ถ้าพูดถึงความเป็นไปของการกระทำ
 เช่นนี้ในระเบียบของทางราชการ ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๗ เป็นเอกสารจดหมายเหตุของ
 ทางราชการ เรามีระเบียบอยู่แล้วว่า จะต้องมีการตั้งหน่วยงานสารบัญญเป็นผู้เขียนประวัติศาสตร์
 หรือการดำเนินงานของหน่วย แล้วหัวหน้าหน่วยนั้นจะต้องมีการบันทึกชื่อความออกมา
 เพราะฉะนั้นในการปฏิบัตินั้นไม่มีข้อขัดข้องในการปฏิบัติ เพราะว่าในทุกส่วนราชการ
- 15 ก็ได้เขียนมาแล้ว เป็นแต่เพียงว่ามีการบันทึกไว้ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด
 ในอีกประเด็นหนึ่งท่านอาจจะมองเป็นกังวลว่าเรื่องนี้อาจจะเป็นความลับ
 ของหน่วย หรือเป็นความลับของบุคคล อันนี้ก็อยู่ในส่วนที่หลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดี
 กำหนดได้ว่ากรณีใดบ้างที่จะต้องมีการเก็บชื่อไว้ แต่สงวนไม่สามารถจะเข้าถึงชื่อบุคคลนั้น
 ได้ หรือมีกระบวนการใด ๆ ก็ตาม ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นเป็นระเบียบที่จะออกได้ทั้งนั้น
- 20 เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นว่าเรื่องของการที่เพิ่มชื่อความไปในวรรคท้ายนี้ ต่อจากคำว่า
 “การเก็บรักษาเอกสารราชการก่อน” ถ้อยคำ “ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์” โดยเพิ่มชื่อความว่า
 “โดยระบุชื่อบุคคลผู้บันทึกชื่อความในเอกสาร และมีผู้รับรองความถูกต้องของชื่อความ
 ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด” อันนี้ก็เป็นที่ผลที่ผมได้ขอสงวน
 คำแปรญัตติไว้ ซึ่งผมขออภัยที่วันนั้นที่ไม่ได้ฟังท่านกรรมาธิการ ก็อยากจะฟังว่าท่าน
- 25 มีเหตุผลอะไรที่ท่านไม่สามารถจะบรรจุชื่อความอันนี้ขึ้นไป เพราะว่าในทางปฏิบัตินั้น
 สามารถทำได้อยู่แล้ว กระบวนการที่จะมีผลกระทบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นก็จะไม่ได้มีผลเสีย
 อะไร แต่สิ่งที่จะเป็นข้อดีของเรื่องนี้ก็คือ เราสามารถจะตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ และ

มีการประเมินความถูกต้องที่เราจะอ้างอิงในอนาคตได้ จึงสมควรที่จะมีการใส่ข้อความ
อันนี้เข้าไป ขอขอบคุณครับ

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการชี้แจงค่ะ เชิญค่ะ

นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม (กรรมการ) : กราบเรียนประธานวุฒิสภา
และสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม กรรมการ ขอเรียนชี้แจงถึง
มาตรา ๗ ที่มีท่านสมาชิกได้ขอเปลี่ยนแปลงข้อมูลโดยเติมข้อความดังกล่าว เหตุผลที่

10 กรรมการยังคงยืนยันที่จะใช้ข้อความเดิม เนื่องจากในทางปฏิบัติแล้วหोजดหมายเหตุ
แห่งชาติได้ดำเนินการอยู่แล้ว จึงไม่ควรที่จะบัญญัติไว้ในกฎหมาย เพื่อให้ข้อความนี้กระชั้น
รัดกุม แล้วการจัดเก็บเอกสารจดหมายเหตุซึ่งเป็นเอกสารราชการนี้ภารกิจของ

หोजดหมายเหตุแห่งชาติ คือการลงทะเบียนรับเอกสารเมื่อได้รับเอกสารมา มีการจัด
หมวดหมู่ทำเครื่องมือช่วยค้นคว้าเพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถที่จะหยิบใช้ได้โดยสะดวก

15 โดยนักจดหมายเหตุมิได้มีการให้ความคิดเห็นใด ๆ ทั้งสิ้น ผู้มาใช้บริการจะวิเคราะห์
วิจัยด้วยตนเอง จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวิโรวิทค่ะ

พลอากาศเอก วิโรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม

20 พลอากาศเอก วิโรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ก็ฟังท่านพูดแล้วว่าท่านก็ทำอยู่ ใช่ไหมครับ
เป็นแต่เพียงว่าทำไมเราไม่ใส่ไปในกฎหมายละครับ คือการใส่ข้อความลักษณะนี้จะได้มี
ความชัดเจน แล้วทำให้หลายฝ่ายไม่กังวล คงจำได้นะครับ ตอนที่มีการอภิปรายในวาระ ๑
หลายท่านได้มีการพูดจากันถึงเรื่องข้อความความถูกต้องของเอกสารจดหมายเหตุ เพราะว่า
ท่านไม่ทราบ แล้วไม่มีใครทราบว่าระบบอันนี้ท่านทำอยู่แล้ว แต่การที่ใส่ไปตรงนี้จะ

25 ความชัดเจนขึ้นมาว่ากระบวนการในการทำนั้น ได้มีขั้นตอน -----

คือในบางอย่างถ้าเพื่อท่านรู้เอง ท่านทำเอง แต่คนที่อ่านกฎหมายหรือปฏิบัติตามนั้น
เขาไม่ทราบ ซึ่งเรื่องนี่จะมีสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติตามกฎหมายมากกว่า
5 คำที่ผมเรียนในวรรคแรกว่า มีความฟุ่มเฟือยในเรื่องของภาษา คือการเขียนกฎหมายนั้น
บางครั้งเราอาจจะไม่จำเป็นจะต้องไปตัดทุกข้อความ แต่สิ่งที่เราควรจะได้ว่า สิ่งไหน
เป็นสิ่งที่ลืมไม่ได้ นะครับ

ในประเด็นที่ท่านบอกว่า เรื่องของการประเมินข้อความนั้น ก็คงจะเป็น
สิ่งที่ถูกต้อง เพราะว่าไม่ใช่หน้าที่ของท่าน แต่เป็นสิ่งที่ท่านจะต้องทำในมาตรา ๘ ก็คือ
10 สามารถตรวจสอบอ้างอิงได้ การอ้างอิงได้นั้นก็ต้องอ้างอิงได้ว่า ที่มาของข้อมูลตรงนี้
มาจากไหน ใครเป็นคนรับรอง เพราะฉะนั้นท่านอยู่ขณะนี้ท่านเขียนระบุชื่อผู้บันทึก
และผู้รับรองข้อมูลได้ แต่ในอนาคตนั้นจะถือว่าเป็นประเพณีปฏิบัติหรือ แต่ถ้าไม่อย่างนั้น
เราใส่ข้อมูลไปเสียก็จะมี ความชัดเจนว่า ทั้งหมดในข้อมูลเอกสารจดหมายเหตุที่ท่านทำอยู่
แล้วนั้นจะต้องมีผู้เขียน ผู้บันทึก แล้วก็มีการรับรอง ตามปกติอย่างที่ผมได้เรียนท่านประธาน
15 ว่า ทุกส่วนราชการนั้นเขามีระบบและระเบียบในการที่จะทำอย่างที่ผมเรียนแล้ว เป็นแต่เพียง
ว่าเวลาที่เอาไปถึงหอจดหมายเหตุแห่งชาตินั้นได้มีการบันทึกไว้หรือไม่ การใส่ข้อความ
ตรงนี้เข้าไปก็จะเป็นการเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่า ข้อมูล ผู้บันทึก กับผู้รับรองข้อมูลนั้น
ได้อยู่ในหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งผมมองว่าเรื่องนี้ไม่น่าจะมีข้อขัดข้องในด้านการเขียน
กฎหมายแต่อย่างไรครับ เป็นเพียงแต่เพื่อให้ข้อมูลนั้นมีความสมบูรณ์แล้วก็มี ความชัดเจน
20 อย่างที่ท่านปฏิบัติอยู่แล้ว ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริคา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ขณะนี้มีอาสาสมัครป้องกันภัย
ฝ่ายพลเรือนกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๐๐ คน มาเยี่ยมชมวุฒิสภา ซึ่งการประชุมขณะนี้
เป็นการประชุมร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. มีทั้งสิ้น ๓๒ มาตรา
25 ขณะนี้พิจารณาถึงมาตรา ๘ ค่ะ เชิญกรรมการชี้แจง ท่านวีรวิท เพิ่มเติมไหม หรือว่า
จะคงไว้ กรรมการยืนยันว่าจะคงตามร่างเดิม เชิญค่ะ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ผมฟังแล้วก็มั่นใจครับ เพราะว่าเหตุผลที่ท่านให้

กับที่ผมพูดอาจจะไม่ค่อยตรงกัน ท่านบอกท่านทำแล้ว แต่ท่านยังไม่ตอบผมว่าเมื่อทำแล้ว
 5 ทำไมใส่ไปในกฎหมายไม่ได้ คือท่านน่าจะตอบสักนิตหนึ่งครับ เพื่อบันทึกไว้ในสภาว่า
 สิ่งที่ท่านได้ทำอยู่ แต่ถ้าเผื่อจะใส่ไว้ในกฎหมายจะมีข้อเสียอะไร แล้วก็ถ้าใส่เข้าไปจะเป็น
 10 อย่างไร ถ้าไม่ใส่เป็นอย่างไร ความแตกต่างตรงนี้เป็นเรื่องของหลักเหตุผลที่เราเขียน
 กฎหมายอยู่ขณะนี้ละครับ ซึ่งผมคิดว่าเรื่องแบบนี้ผมก็มีเหตุผลในส่วนที่ผมแปรญัตติ
 แต่กรรมการยังไม่ได้อธิบายว่าทำไมใส่นั้นมีข้อดีกว่าใส่อย่างไร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา

10 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการค่ะ

นางสุริย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

และท่านสมาชิกวุฒิสภา ดิฉัน นางสุริย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม กรรมการ ขอเรียนชี้แจงนะคะ
 ตามที่ท่านสมาชิกให้ระบุไว้ในมาตรานี้ เป็นไปได้ไหมที่เราจะใช้เนื้อหา ข้อความตรงนี้
 15 ลงในหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดไประบุไว้ในนั้นจะเหมาะสมกว่าไหมคะ

20 เพราะว่าเราจะมีวิธีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานของเรา ร่างออกมาด้วยคณะกรรมการ
 ที่ท่านอธิบดีเป็นคนแต่งตั้ง เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตที่จะใส่ไปในหลักเกณฑ์
 และวิธีการที่อธิบดีกำหนดจะเหมาะสมกว่าค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา

รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวีรวิทค่ะ

20 พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

ผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ขอขอบคุณท่านกรรมการครับ สิ่งที่ผม
 ต้องการคือตรงนี้ครับ แต่ขอให้กรรมการได้มีข้อสังเกตไปยังฝ่ายบริหาร เพื่อจะมี
 ความเชื่อมโยงจากสภาแห่งนี้ไปสู่หน่วยปฏิบัติ ก็ขอความกรุณาท่านประธานผ่านไปยัง
 25 ท่านประธานคณะกรรมการว่า ในประเด็นนี้ใส่เป็นข้อสังเกตได้ไหมว่าควรจะมี

การบันทึกไว้ในหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ ถ้าเผื่อได้ ผมก็ไม่คิดใจและไม่ต้องโหวต
 (Vote) ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริคา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการ คุณหมอเฉลิมชัยค่ะ

- 5 พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธาน
ครับ พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม กรรมการ ด้วยความเคารพท่าน พลอากาศเอก วีรวิท
คือทางกรรมการได้พิจารณาประเด็นที่ท่านขอแปรญัตติเอาไว้ และคิดว่าข้อความที่ท่าน
แปรญัตติเอาไว้ นั้นเป็นลักษณะของแนวทางการปฏิบัติมากกว่า ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะมี
แต่ว่าจะไม่อยู่ในตัวพระราชบัญญัติ ส่วนมากก็จะไปอยู่ในหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่
10 ส่วนราชการนั้นเขาจะกำหนด จะอย่างไรก็แล้วแต่ขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า โดยอำนาจหน้าที่
ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติแล้วนั้น หรือเนชั่นแนล อาร์ไคฟส์ (National archives)
ส่วนมากแล้ว คือการรวบรวมเอกสารต่าง ๆ งานของหอจดหมายเหตุแห่งชาติเป็นการรวบรวม
เอกสาร ทั้งเอกสารราชการหรือเอกสารส่วนบุคคลที่ได้รับอนุญาตไว้ที่หอจดหมายเหตุ
แห่งชาติเป็นส่วนมาก แต่มีอำนาจหน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติอยู่เพียง ๒ ประการ
15 ที่เป็นลักษณะของการบันทึก ขออนุญาตอ่านในมาตรา ๑๓ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ
มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๕) คือจดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับพระราชพิธี รัฐพิธี และศาสนพิธี
และ (๗) จัดทำบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่า มีอยู่ ๒ ประการที่เป็นการจดบันทึก ซึ่งโดย
ในทางปฏิบัติแล้วก็คงจะไม่ให้บุคคลผู้ใดผู้หนึ่งมาจดบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ
ทางประวัติศาสตร์ โดยไม่บอก ไม่รู้ ไม่ทราบที่มาที่ไปของการจดบันทึกนั้น ซึ่งกฎเกณฑ์
20 ต่าง ๆ เหล่านี้ แน่แน่นอนจะต้องปรากฏอยู่ในหลักเกณฑ์และวิธีการที่ทางกรมศิลปากรจะได้
จัดทำต่อไป แต่อย่างไรก็แล้วแต่สิ่งที่ท่านพลอากาศเอก วีรวิท เสนอแนะทางกรรมการ
จะรับไว้และปรากฏในข้อสังเกต ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริคา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผ่านนะคะ มาตรา ๗ กรรมการไม่มีการแก้ไขค่ะ

- 25 ต่อไปมาตรา ๘ เชิญเลขานุการวุฒิสภาค่ะ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๑๐ ว่าด้วยการดำเนินการกรณีที่เอกสาร

5 ส่วนบุคคล ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของบุคคลอาจมีคุณค่าเป็นเอกสาร
จดหมายเหตุ ในมาตรา ๑๐ มี ๒ วรรค กรรมการเพิ่มเติมถ้อยคำในวรรคหนึ่ง
มีท่านสมาชิก ท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ขอสงวนคำแปรญัตติให้แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๑๐ วรรคสอง ในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง เห็นด้วยกับกรรมการใหม่คะ
เชิญท่านอนุรักษ์คะ

10 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา อยากสอบถามทางท่านกรรมการนัดหนึ่งว่า
ในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง กรรมการมีการเพิ่มเติมข้อความ ขออนุญาตอ่านทั้งประโยค
ท่านประธาน ก็คือว่า “เมื่อปรากฏแก่กรมศิลปากรว่าเอกสารส่วนบุคคล ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์
หรืออยู่ในความครอบครองของบุคคล อาจมีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุให้กรมศิลปากร
15 ขอตรวจสอบและประเมินคุณค่าของเอกสาร” ข้อความเดิมของสภาผู้แทนราษฎร
เป็นเช่นนั้น คราวนี้กรรมการเพิ่มคำว่า “โดยได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น”
อยากสอบถามนัดหนึ่ง

คำถามที่ ๑ ในทางปฏิบัติเดิมของหอจดหมายเหตุแห่งชาติมีจำนวนมาก
ขนาดไหนในส่วนที่เป็นเอกสารส่วนบุคคล แล้วก็ในกรมศิลปากรเห็นว่ามีคุณค่าว่า
20 ควรจะเป็นเอกสารจดหมายเหตุแห่งชาติจำนวน ปริมาณมากขนาดไหน ที่จะดำเนินการ
ดังกล่าว คำถามที่ ๑

คำถามที่ ๒ ในแนวทางปฏิบัติเดิม ถ้าเราเห็นแล้วว่าตรงนั้นเอกสาร
ส่วนบุคคลมีโอกาสความเป็นเอกสารจดหมายเหตุ ในทางปฏิบัติเดิมท่านไปขอความยินยอม
จากเขาใหม่ หรือว่าปกติแล้วท่านไปขอความยินยอมจากเขา เขาก็ไม่ให้ท่าน ก็คือไม่ได้รับ
25 ความร่วมมือจากภาคเอกชนในการขอความร่วมมือในการที่จะตรวจสอบเอกสาร
ส่วนบุคคลเพื่อเป็นเอกสารจดหมายเหตุ -----

เพราะว่าเจตนารมณ์ในการร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาตินี้ เราก็ตระหนักทราบดีว่า เอกสารส่วนบุคคลก็คือเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล แต่เมื่อไรได้มี

- 5 การพัฒนาจนถึงระดับถึงเป็นเอกสารจดหมายเหตุ ก็คือในตัวเอกสารนั่นเองได้รับการประเมินและมีคุณค่า การเก็บรักษา อนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมด้านประวัติศาสตร์ของชาติ เพื่อประโยชน์การศึกษาค้นคว้า การวิจัย เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วสิ่งนั้นข้อความที่อยู่ในเอกสารตรงนั้นมีคุณค่าทางด้านวัฒนธรรมเป็นมรดกซึ่งผมมองว่าเป็นคุณค่าของคนทั้งประเทศในตัวข้อความ ไม่ใช่เป็นประโยชน์เพื่อ
- 10 คนใดคนหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วเลยอยากสอบถามคำถามที่ ๒ ที่ถามท่านไปแล้วว่าในทางปฏิบัติเดิมท่านทำอย่างไร ท่านขอความร่วมมือเขา แล้วท่านก็ได้มา มีไหมครับ ท่านไปขอความร่วมมือแล้วเขาไม่ให้ เพราะผมมองว่าสิ่งนี้ที่กรมการดำเนินการแก้ไขปรับปรุง ก็ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของเท่านั้นเอง ถ้าไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของเท่ากับว่าเอกสารที่เป็นส่วนบุคคลที่อาจจะมีคุณค่าเป็นจดหมายเหตุ
- 15 ทางกรมศิลปากรไม่สามารถขอตรวจสอบหรือประเมินคุณค่าเอกสารได้ นี่คือข้อความที่ทางกรมการเพิ่มเติมเข้าไปนะครับ ก็เลยขอสอบถามทางท่านกรมการใน ๒ คำถามเบื้องต้นก่อนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรมการค่ะ

- 20 นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม (กรมการ) : กราบเรียนประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม กรมการ ขอเรียนชี้แจงแต่ละประเด็นนะคะ

- ประเด็นที่ ๑ ที่ว่าจำนวนมากน้อยเพียงใด หรือว่าจำนวนน้อยมากขณะนี้เรามีเอกสารส่วนบุคคลประมาณยังไม่ถึง ๑๐๐ ท่าน ที่เราเก็บอยู่ที่เราได้มา
- 25 ส่วนใหญ่เป็นเอกสารที่ได้รับจากเจ้าของเอกสารยินดีที่จะให้มาเก็บ แล้วก็ให้บริการในหอจดหมายเหตุแห่งชาติ เช่น เอกสารของอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ หรือว่าเอกสารของอดีตประธานรัฐสภา อดีตนายกรัฐมนตรีย่างท่าน แล้วก็บุคคลสำคัญที่ได้มีส่วนในการทำงานของชาติที่เกี่ยวกับทางด้านศิลปวัฒนธรรม หรือการเมือง เศรษฐกิจ

สังคม คือท่านเหล่านั้นยินดีที่จะให้เรา เพราะเราได้ไปติดต่อแล้วก็ขอความร่วมมือจากท่าน บางท่านอาจจะบอกว่าขอสงวนที่จะยังไม่ให้บริการจนกว่าท่านจะเสียชีวิต บางท่านก็ให้
 5 บริการได้เลย เพราะฉะนั้นเท่าที่การปฏิบัติงานที่ผ่านมาส่วนใหญ่เราได้รับความร่วมมือจาก
 10 เจ้าของเอกสารเป็นอย่างดีในรายที่เราไปติดต่อขอรับจากท่าน เพราะฉะนั้นกรณีที่อยู่ใน
 มาตรการนี้ ถ้าเจ้าของเอกสารไม่ประสงค์ที่จะให้เรา เราก็คงไม่ไปบังคับหรือว่าขอเอากฎหมาย
 นี้ไปบังคับท่าน ไปลิดรอนสิทธิท่าน เราคงไม่ทำ เพราะว่าเราอยากได้เอกสารที่ว่าให้เรา
 มาแล้วมาเก็บรักษาไว้อย่างดี อนุรักษ์ตามวิธีการของเรา แล้วก็สามารถให้บริการได้ซึ่งจะ
 15 เป็นประโยชน์กับประชาชน เรายินดีที่จะรับเอกสาร ขอเรียนชี้แจงค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่า
 ที่ฟังจากกรรมาธิการชี้แจงที่ไปผูกเงื่อนไขเพิ่มเติมขึ้นมาว่า ถ้าในกรณีเป็นเอกสาร
 15 ส่วนบุคคลที่เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของบุคคล คือถ้าอาจมีคุณค่า
 เป็นเอกสารจดหมายเหตุให้กรมศิลปากรตรวจสอบและประเมินคุณค่าเอกสารได้
 ในร่างของสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้ผูกเงื่อนไขความยินยอมมา เพราะฉะนั้นผมมองว่า
 ในความรู้สึกผม ผมคิดว่ากร่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัตินี้ในตัวเนื้อความเอง
 คือถ้าได้รับความร่วมมือที่ดีที่ภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่ในบ้านเมืองให้เอกสาร
 20 ตรงนั้นมา แต่ขณะเดียวกันสมมุติในกรณีตรงนี้เราไปรอแต่ความยินยอมของเขานะครับ----

แต่ถ้าในบางกรณีถ้าเกิดมีคนไม่ให้ความยินยอม แต่เป็นเอกสารที่มีโอกาสจะเป็นเอกสาร
จดหมายเหตุ ซึ่งเป็นความสำคัญและเป็นมรดกวัฒนธรรมของคนในชาติผมคิดว่า

- 5 โดยหลักการแล้วไม่ควรจะต้องอาศัยความยินยอม โดยหลักการแล้ว ถ้ามีความน่าจะเป็น
คุณค่าเอกสารจดหมายเหตุ ผมคิดว่ากรมศิลปากรต้องขอตรวจสอบและประเมินคุณค่า
ของเอกสารได้ เพราะว่าข้อความของมันเป็นไปได้เพื่อประโยชน์ของคนทุก ๆ คน ไม่ใช่เป็น
เพื่อประโยชน์ของส่วนตัวของกรมศิลปากร ฉะนั้นโดยหลักการแล้วผมเห็นว่าในส่วนของ
สภาผู้แทนราษฎรในร่างเดิมมีความเหมาะสมกว่า เพราะว่าผมมองว่าการร่างกฎหมาย
10 ควรร่างบนหลักการ ไม่ใช่เป็นกรณีเฉพาะกรณี ๆ ไป เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้ว
ถ้าให้เขาความยินยอมมา ผมถือว่าเป็นการดี แต่กรณีนี้เราต้องคิดว่าถ้าเกิดเป็นกรณีไม่ให้
ความยินยอม แต่ส่วนตรงนั้นน่าจะเป็นเอกสารที่เป็นประโยชน์ของประชาชนทุก ๆ คน
ผมคิดว่าโดยหลักการแล้ว กรมศิลปากรน่าจะมีอำนาจที่จะไปขอตรวจสอบและประเมิน
ซึ่งตรงขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ไปประกบเข้าไปนะครับ แค่ตรวจสอบและประเมินก่อน
15 นะครับ แค่ตรวจสอบและประเมิน สมมุติในกรณีผมตัวอย่างว่า มีสักคนหนึ่งไม่ให้
ตรวจสอบ ไม่ให้ประเมิน ตรงนี้ก็จบกันเลย คุณไม่สามารถจะเดินไปสู่กระบวนการในแง่
ของการทำความตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้ เพราะเขาไม่ให้ความยินยอม
แล้วคุณก็ไม่รู้เลยว่าตกลงแล้วมีคุณค่าความเป็นเอกสารจดหมายเหตุหรือเปล่า ถ้าคุณมาดู
ในวรรคสองบอกว่า เอกสารตามวรรคหนึ่งที่มีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ คำว่า
20 “ที่มีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ” ต้องเกิดจากความยินยอมก่อนถึงจะรู้ว่าเป็นอย่างไร
เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้ว ถ้าเขาไม่ตกลง เขาไม่ยินยอม คุณก็ไม่สามารถประเมินได้
เพราะฉะนั้นวรรคสองก็ไม่เกิดที่จะไปตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อนำมาเก็บรักษา
รวมตลอด ผมพูดต่อไปเลยนะครับ ในวรรคสิบเอ็ด วรรคสอง ในกรณีเจ้าของหรือ
ผู้ครอบครองไม่ส่งมอบเอกสาร ส่วนบุคคลตามวรรคสิบ เพราะฉะนั้น โดยหลักการแล้ว
25 ถ้าเขาไม่ยินยอมให้เข้าไปตรวจก็จะไม่มีกรณีไม่ส่งมอบเอกสารส่วนบุคคลขึ้นมา แล้วก็
จะไปขอสำเนาไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าโดยหลักการแล้ว ตรงนี้เรามองตัวคุณค่าตัววัตถุ
ว่ามีโอกาสที่มีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ ควรจะอยู่ในอำนาจของกรมศิลปากรที่มี
อำนาจได้ ผมจึงเห็นว่าตัวร่างของสภาผู้แทนราษฎรนี้มีความสมบูรณ์และน่าจะดีแล้ว

๑๑๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สง่า ๕๒/๒

เพราะฉะนั้นการที่กรรมการ ไปเขียนตรงนี้ ผมก็เข้าใจว่าพยายามที่จะมองว่าต้องได้รับความยินยอมจากคนนั้น หลักความในเรื่องของกรรมสิทธิ์ของคนคนนั้นไม่ควรจะต้อง

5 ถูกการรบกวนหรือการอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ขณะเดียวกันผมมองว่า เพราะตัวคุณค่าของตัวเอกสารตรงนั้นน่าจะเป็นประโยชน์ของประชาชนและน่าจะเป็นมรดกวัฒนธรรมของคนไทยทุกคน ผมเห็นด้วยกับร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนุรักษเห็นด้วยกับร่างเดิมนะคะ ท่านสมาชิกคะ

10 ขณะนี้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ ๒ ได้เข้ามาเยี่ยมชมการประชุมวุฒิสภา ซึ่งกำลังพิจารณาร่าง พ.ร.บ. จดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ.

เชิญกรรมการค่ะ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม (กรรมการ) : ขอบคุณท่านประธาน

ครับ ผม พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม กรรมการ ท่านประธานครับ ท่านสมาชิก

15 ผู้ทรงเกียรติ ในมาตราที่เรากำลังอภิปรายกันอยู่นี้ ขอกราบเรียนว่า ในชั้นกรรมการนั้น ได้มีการอภิปรายและพูดคุยกันมากพอสมควร ประเด็นคือสิทธิส่วนบุคคลนั้นเป็นสิทธิที่ผู้ใดจะไปละเมิดมิได้ เป็นสิทธิของความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ซึ่งเรามีทรัพย์สินอยู่ ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เรารู้ว่าเราควรจะไปปรากฏเปิดเผยต่อบุคคลภายนอกหรือไม่ หรือจะเป็นทรัพย์สินที่จะสามารถเอาไปทำเลียนแบบแล้วเอาไปแสดงตามทีต่าง ๆ ได้หรือไม่

20 กรรมการคิดในหลายแง่ หลายมุม หลายประเด็น ประเด็นที่เรามองว่าน่าจะมีปัญหา หากไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของนั้นมีมากมายหลายประเด็น ผมขออนุญาตใช้เวลา ยกตัวอย่างเพียงบางประการ ยกตัวอย่างเช่น ใครผู้ใดมีเอกสาร ซึ่งตัวเองเชื่อว่ามีค่าสำคัญทางประวัติศาสตร์ เอกสารนั้นจะเป็นเอกสารฉบับจริงหรือไม่ ไม่มีใครทราบ หรือจะเป็นเอกสารที่ทำซ้ำ ทำเลียนแบบหรือไม่ ไม่มีใครทราบ ไม่มีใครที่จะบอกได้ หากไม่ต้องการ

25 ที่จะให้ไปเป็นจดหมายเหตุที่จะไปเก็บไว้ในหอจดหมายเหตุแห่งชาติ -----

- เขามีสิทธิที่จะ ไม่ยินยอม เขาอยากจะทำเอาไว้แต่เพียงลำพังที่จะดูในหมู่ญาติของตัวเอง
เท่านั้น หรือเอกสารบางอย่างที่ทำซ้ำทำเลียนแบบ แล้วไปโชว์ต่อบุคคลภายนอกมาตลอดว่า
- 5 ขอรักที่จะขอยกตัวอย่างเช่น สมมุติบอกว่าเป็นพระราชหัตถเลขาของในหลวงในอดีต
ไม่มีใครสามารถที่จะไปพิสูจน์ได้ว่าเป็นของจริงหรือของปลอม เขาอยากจะทำเอาไว้ดู
เพียงคนเดียวใครละครับ ที่จะไปมีสิทธิบอกว่าไปบีบบังคับเขาบอกว่าขอเอามาทำสำเนา
ขอเอามาทำเลียนแบบถ้าเขาไม่อนุญาต เขาไม่มีสิทธิครับ หรือเอกสารบางอย่างที่เขาเก็บ
แล้วดูแลรักษามาในชั่วอายุของเขา ของปู่ ย่า ตา ยายของเขาเขาอยากจะทำเอาไว้ดูคนเดียว
- 10 เขาว่ามีความสำคัญ แต่ถ้าเอกสารนั้นไปเปิดเผยแล้ว ถ้าเขาคิดว่าจะไปเปลี่ยนแปลง
ประวัติศาสตร์ที่สำคัญบางช่วง บางเหตุการณ์แล้ว ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอะไร
บางอย่างเกิดขึ้นในอนาคต เขาก็ไม่อยากจะเปิดเผย ทำไมละครับ ทำไมเราจะต้องไป
ตรากฎหมายที่จะไปบังคับขอเอกสารนั้นมาพิสูจน์ว่ามีความสำคัญไหม ขอเอาไปเก็บไว้
ที่หอจดหมายเหตุ ถ้าเขาไม่ได้รับความยินยอม อันนี้เป็นเพียงตัวอย่าง เพราะฉะนั้นโดยหลัก
- 15 แล้ว หากไม่ได้รับความยินยอมไม่ควรจะไปออกกฎหมายที่จะไปขอพิสูจน์ จะไปขอ
ประเมินคุณค่าเอกสารใด ๆ ของเขา อันนี้คือหลักคิดที่ทางกรมการฯ ใช้ ขอบพระคุณครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนฤมลคะ ท่านอนุรักษฯยังยืนยันให้คงร่างเดิม
นะคะ เชิญท่านนฤมลคะ
- 20 นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันคิดว่าในกรณีที่มี
การบัญญัติให้ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น อาจจะเป็นการทำให้กระบวนการ
ในการที่จะต้องเก็บรักษาสิ่งซึ่งน่าจะมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ หรือเพียงแค่ขอเพื่อ
จะตรวจสอบแล้วก็ประเมินคุณค่านั้นทำได้ยากยิ่งขึ้น เพราะว่าถ้าเกิดเป็นตามที่
สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการบัญญัติร่างเข้ามานะคะ สามารถทำได้อยู่แล้วตามที่
- 25 ท่านกรมการฯ ได้กรุณาอภิปรายในตอนแรกว่ามีอยู่ ๑๐๐ กว่าเคส (Case) ซึ่ง โดยส่วนใหญ่
ก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เมื่อให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีแล้วนะคะ จึงมีความรู้สึก
ว่าไม่น่าจะต้องมีเหตุที่จะต้องไปบัญญัติเพิ่มเติมไว้เป็นเงื่อนไขว่าจะต้องให้ความยินยอม
แม้ว่าจะเป็นสิทธิส่วนบุคคล สิทธิของความเป็นเจ้าของยังคงมีอยู่ แต่ว่าอย่างที่เรียนว่า

ในเมื่อกระบวนการเป็นไปได้แล้วทำได้อยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นจะต้องไปเพิ่มเติมเข้าไป
เพิ่มเติมเข้าไปตั้งแต่จะทำให้เป็นเงื่อนไขมากยิ่งขึ้นไปอีก แล้วกระบวนการหรือวัตถุประสงค์
5 เหตุผลในการให้มีร่าง พ.ร.บ. นี้เกิดขึ้นมาก็จะทำให้ได้มากยิ่งขึ้นนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉัน
ก็เห็นด้วยกับร่างของผู้แทนราษฎรที่ไม่ต้องมีตรงนี้ห้อยเอาไว้ค่ะ เพื่อประโยชน์ในการ
ที่จะทำการรักษามรดกหรือเอกสารต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อ มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์
ต่อประเทศของเรานะคะ ขอบพระคุณค่ะ

- 10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกอภิปรายให้กว้างเดี๋ยวนะคะ เชิญท่านสุรชัยคะ
นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ท่านประธาน ผม นายสุรชัย
เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า
ได้ฟังคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา รวมทั้งคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการแล้ว
สำหรับประเด็นข้อพิจารณาในมาตรา ๑๐ วรรคแรก ในกรณีที่เอกสารส่วนบุคคลที่เป็น
15 กรรมสิทธิ์ หรืออยู่ในความครอบครองของบุคคลที่อาจมีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ
กรมศิลปากรควรที่จะมีอำนาจตรวจสอบและประเมินคุณค่าของเอกสารนั้น โดยผลการ
หรือไม่ หรือควรที่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของเอกสารก่อน ผมฟังแล้วผมคล้อยตาม
คำชี้แจงของกรรมาธิการ ด้วยเหตุผลที่ผมกราบเรียนว่า ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่เรา
ควรพิจารณาระหว่างเรื่อง ๒ เรื่อง ท่านประธาน เรื่องแรกก็คือการเคารพสิทธิในการ
20 กรรมสิทธิ์ของทรัพย์สินส่วนบุคคลก็คือ กรรมสิทธิ์ในเอกสารที่อาจมีคุณค่าถึงระดับที่
จะเป็นจดหมายเหตุได้ กับเรื่องที่ ๒ ก็คือสิทธิของรัฐ ในการที่จะไปยึดเอาเอกสาร
จากเอกชนหรือจากบุคคล โดยเห็นว่าเอกสารนั้นมีคุณค่าควรที่จะมาอยู่ในจดหมายเหตุ -----

- ๒ เรื่องนี้เป็น ๒ เรื่องที่เราจะเจอกันบ่อยครั้งมากในการบัญญัติกฎหมาย แล้วถ้าเราขี้ดเอา
 ประโยชน์ของรัฐเหนือกว่าประโยชน์ของส่วนบุคคลเราจะไปทำลายหลักกฎหมายที่บัญญัติ
- 5 อยู่ในรัฐธรรมนูญ ท่านประธาน ก็คือหลักที่รัฐธรรมนูญเขียนให้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน
 ของบุคคลได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ เมื่อเข้านี้เองเราผ่านเรื่องของการพิจารณา
 เรื่องคำปรารภ แล้วกรรมวิธีการก็ชี้แจงชัดเจน ที่ประชุมก็เห็นพ้องต้องกันหมดว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้ไม่มีบทบัญญัติที่จะไปละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เราจึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องไปเพิ่ม
- 10 คำปรารภ โดยอ้างอิงมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญ ก็คือบทบัญญัติที่เขียนว่า การไปละเมิด
 สิทธิที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นทำไม่ได้ เว้นแต่กฎหมายให้อำนาจ แล้วจะออกกฎหมาย
 มาละเมิดสิทธิส่วนบุคคลได้นั้นต้องอ้างบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจนั้น ๆ ด้วย
 เราผ่านมาหมดแล้วครับ แต่ ณ เวลานี้เราก็กลับมาอภิปรายถึงมาตรา ๑๐ อีก แล้วเราก็บอกว่า
 ไม่ต้องไปเพิ่มเติมข้อความเรื่องความยินยอมของเจ้าของเอกสารอย่างที่กรรมวิธีการได้กรุณา
 เพิ่มเติมให้ เรากลับมองว่าถ้ารัฐเห็นว่าเอกสารนั้นมีคุณค่ารัฐควรสามารถไปละเมิดสิทธิ
- 15 เจ้าของเอกสารได้เลยโดยพลการ ผมว่าเรากำลังจะทำเรื่องเดียวกันไปเป็นคนละเรื่อง
 เมื่อเข้าเราพิจารณาบทปรารภเราก็เห็นอย่างหนึ่ง ในหลักการซึ่งถูกต้องแล้ว ก็คือหลักการว่า
 กฎหมายฉบับนี้จะไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เมื่อเรายืนยันหลักการนี้ผ่านการพิจารณา
 คำปรารภของกฎหมายแล้วนั้น การที่กรรมวิธีการไปเพิ่มเติมโดยเห็นว่าถ้าเอกสาร
 ส่วนบุคคลนั้นมีคุณค่าถึงขั้นที่ควรจะเป็นเอกสารจดหมายเหตุได้นั้น กรมศิลปากรมีอำนาจ
- 20 ในการที่จะขอตรวจสอบ มีอำนาจที่จะขอประเมินคุณค่าของเอกสารนั้น แต่ต้องให้เจ้าของ
 เอกสารนั้นยินยอม ข้อความที่เพิ่มเติมตรงนี้ ผมกราบเรียนว่า แม้จะมองว่าเป็นข้อความ
 ที่ไม่น่าจะมีความสำคัญ แต่ผมกราบเรียนว่า ในเชิงนิติบัญญัติมันมีความสำคัญมาก
 เป็นข้อความที่มีความยิ่งใหญ่มาก คือข้อความที่ยืนยันถึงหลักกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคล
 ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติว่าแม้กฎหมายฉบับนี้เองก็ยังเคารพต่อหลักดังกล่าว การที่จะไป
- 25 ขอเอกสารจากปัจเจกชนมาตรวจสอบ มาประเมินคุณค่า เราควรได้รับความยินยอมเขา
 ก็เพราะว่าเราต้องการยืนยันหลักเคารพสิทธิส่วนบุคคล นั้นประการที่ ๑

๑๑๖

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ธนาคดี ๕๔/๒

ประการที่ ๒ ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกอย่างนี้
ว่า ถ้าเพิ่มเติมอย่างที่กรรมการได้กรุณาเพิ่มเติมนั้น ในทางเดียวกันก็จะเป็น

- 5 การปกป้องคุ้มครองรัฐ คือกรมศิลปากรด้วย ก็คือจะทำให้กรมศิลปากรนั้นไม่ถูกกล่าวหา
ในเรื่องกระทำผิดกฎหมายอื่น ๆ เช่น กฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ กฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร
ก็คือเมื่อผ่านการยินยอมจากเจ้าของเอกสารแล้ว โอกาสที่กรมศิลปากรจะไปทำสำเนา
ไปประเมินคุณค่าของเอกสารนั้น โดยผลการแล้วถูกฟ้องร้องว่าไปละเมิดสิทธิของเจ้าของ
เอกสารก็จะไม่เกิดขึ้น อันนี้ก็จะประโยชน์อีกประการหนึ่งของกรมศิลปากร ก็คือ
- 10 เป็นการเขียนกฎหมายเพื่อคุ้มครองกรมศิลปากรไปในตัว ด้วยเหตุผลที่ผมได้กราบเรียน
ท่านประธาน ผมจึงเห็นด้วยกับที่กรรมการได้เพิ่มเติมข้อความดังกล่าว ขอบพระคุณครับ

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ในวรรคหนึ่งนี้มีท่านสมาชิกขอให้
คงร่างเดิม กรรมการมีการแก้ไขนะคะ ฉะนั้นจะขอโหวตหลังจากที่สมาชิกที่ขอสงวน
- 15 คำแปรญัตติในวรรคสองได้อภิปรายก่อน แล้วจะโหวตทั้งมาตรานะคะ จะย้อนกลับ
มาโหวตมาตรา ๑ ในมาตรา ๑๐ วรรคสอง กรรมการไม่มีการแก้ไข ท่านสมาชิก
ขอสงวนคำแปรญัตติ ๑ ท่าน คือท่านสุรชัย ขอสงวนคำแปรญัตติให้แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๑๐ วรรคสอง เชิญท่านผู้สงวนคำแปรญัตติ ท่านสุรชัยเชิญคะ มาตรา ๑๐
วรรคสอง ท่านสงวนคำแปรญัตติไว้ เชิญคะ

20

- ๕๕/๑

๑๑๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ทิพวรรณ ๕๕/๑

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ สำหรับร่าง
มาตรา ๑๐ วรรคสอง ก็เป็นข้อความที่ต่อเนื่องกับมาตรา ๑๐ วรรคแรก ก็คือมาตรา ๑๐
5 วรรคแรกนั้นเป็นมาตราที่พูดถึงเรื่องของสิทธิของกรมศิลปากรในการที่จะขอตรวจสอบ
เอกสารจดหมายเหตุส่วนบุคคล ในวรรคสองเขียนว่า “เอกสารตามวรรคหนึ่งที่มีคุณค่า
เป็นเอกสารจดหมายเหตุ อธิบดีอาจทำความตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อนำมา
เก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติก็ได้” ทีนี้ข้อความที่ผมขอสงวน
คำแปรญัตติไว้ นั้น ผมเติมข้อความตอนท้ายอย่างนี้ท่านประธาน ทั้งนี้ “ตามหลักเกณฑ์
10 และวิธีการที่อธิบดีกำหนด” เหตุผลที่ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติในข้อความดังกล่าวไว้ นั้น
ผมกราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกที่เคารพอย่างนี้ครับว่า ก็เนื่องด้วยมาตรา ๑๐
กระบวนการของมาตรา ๑๐ ทั้งหมด ทั้ง ๒ วรรค ถ้าเราอ่านแล้วนั้น จะสรุปสาระสำคัญได้ว่า
เป็นมาตราที่พูดถึงเอกสารส่วนบุคคล ที่อยู่ในความครอบครองหรือเป็นกรรมสิทธิ์ของ
บุคคลภายนอกนั้น ถ้ากรมศิลปากรเห็นว่าเอกสารนั้นอาจมีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ
15 ก็ให้อำนาจกรมศิลปากรในการตรวจสอบและประเมินคุณค่าของเอกสารนั้น และใน
วรรคสองเขียนว่า ถ้าประเมินแล้วเห็นว่ามีคุณค่าสามารถเอาไปบรรจุเป็นเอกสาร
จดหมายเหตุได้ ก็ให้เป็นหน้าที่หรือเป็นอำนาจของอธิบดีกรมศิลปากร ที่อาจทำความตกลง
กับเจ้าของหรือผู้ครอบครอง เพื่อนำมาเก็บรักษาไว้ที่หอจดหมายเหตุ จะเห็นได้ว่า
ในวรรคสองนั้น เราไม่เขียนกฎหมายให้อำนาจรัฐ เหมือนกับกฎหมายบางฉบับ เช่น
20 กฎหมายเวนคืน ที่เห็นว่าสังหาริมทรัพย์แปลงไหนที่รัฐอาจจะมีความจำเป็นต้องเอามาใช้
ประโยชน์ ก็ให้อำนาจทางกฎหมายไปเวนคืนเอามาเป็นของรัฐ อันนี้ก็เช่นเดียวกัน
แม้ผ่านกระบวนการประเมินแล้วเห็นว่ามีคุณค่าพอที่จะเป็นเอกสารจดหมายเหตุเอาไปเก็บ
ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติได้ ก็ให้ใช้วิธีทำความตกลง เห็นไหมครับ นั่นก็แปลว่ามาตรานี้
ใช้หลักคิดในการเคารพสิทธิในกรรมสิทธิ์ในเอกสารส่วนบุคคล จึงเขียนให้อธิบดี
25 กรมศิลปากรใช้วิธีการได้มาซึ่งเอกสารนั้น ด้วยการทำความตกลงกับเจ้าของเอกสาร
ไม่เขียนให้อธิบดีกรมศิลปากรมีอำนาจไปยึดเอาเอกสารนั้นมาเป็นของรัฐ แม้ว่าจะมีคุณค่า
ทางประวัติศาสตร์ ทางวัฒนธรรม หรือทางใดทางหนึ่ง ที่จะเป็นเอกสารจดหมายเหตุ
ก็ตาม ทีนี้ประเด็นคำถามที่ผมถามในใจ แล้ว ณ เวลานี้ก็ต้องถามผ่านท่านประธาน

๑๑๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ทิพวรรณ ๕๕/๒

แล้วถามผ่าน ไปยังเพื่อนสมาชิกว่า ถ้าเขียนจบแค่นี้วิธีการตกลงทำอย่างไรครับ ท่านอธิบดี
กรมศิลปากร ซึ่งท่านมีหน้าที่ต้องไปตกลงเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสารนั้น เพื่อประโยชน์ของ
5 สาธารณะนั้น เราจะเขียนกรอบให้ท่านมีวิธีการทำความตกลงกันได้มากน้อยแค่ไหน
ขอมาเลย ๆ หรือให้ท่านมีอำนาจถึงขั้นไปทำความตกลงซื้อขายกัน ในราคาเท่าไร ภายใต้
หลักเกณฑ์อย่างไร กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้พูด ก็เหมือนกับที่เราบอกให้เขาไปขอแต่ไม่ให้
เครื่องมือกับอธิบดีเลย โอกาสที่จะประสบความสำเร็จผมมองไม่เห็น หรือโอกาสที่อธิบดี
จะไปตกลง โดยที่รัฐอาจจะเป็นฝ่ายเสียเปรียบ หรือไม่ควรที่จะต้องเสียเปรียบถึงขนาดนั้น
10 ก็อาจจะเป็นไปได้ ทั้งหมดก็จะไปขึ้นอยู่กับความสามารถของท่านอธิบดีกรมศิลปากร
เพียงท่านเดียว ซึ่งพวกเราที่ทราบว่าอธิบดีกรมศิลปากรก็จะหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันไป
ตามกาลเวลา เพราะฉะนั้นการเขียนกฎหมายในลักษณะแบบนี้ผมจึงเห็นว่า เป็นการเขียน
กฎหมายที่มีลักษณะปลายเปิดมากจนเกินไป ไม่ได้ตีกรอบ ไม่ได้วางหลักเกณฑ์ หรือเขียน
กฎหมายเพื่อในอนาคตไว้เลยว่า ถ้าลงมือทำงานจริง ๆ แล้ว หลังจากที่ยกกฎหมายฉบับนี้
15 ผ่านการตราใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้ว เมื่ออธิบดีไม่สามารถไปทำความตกลงได้นั้น
เราควรมีช่องทางในการที่จะไปออกกฎหมายลูกในอนาคตได้อย่างไร ด้วยเหตุผลทั้งหมด
ผมจึงได้เปรยตติเพิ่มเติมเข้ามาว่า “ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีจะได้กำหนดขึ้น
ในอนาคต” -----

๑๑๕

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

สมบูรณ ๕๖/๑

เพราะฉะนั้นถ้าท่านเห็นว่าปลายเปิดอย่างนั้นท่านทำงานได้ ท่านก็ไม่ต้องไปออกหลักเกณฑ์ แต่ถ้าท่านเห็นว่าเขียนทิ้งค้างไว้แค่นั้นท่านไม่สามารถที่จะไปเจรจาความเพื่อให้ได้เอกสาร

5 จากภาคเอกชนมา ท่านก็ไปออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อที่จะเป็น เครื่องมือเพิ่มเติมให้กับอนาคต อย่างนี้ผมก็คิดว่ารัฐก็จะประสบความสำเร็จในการที่จะ แสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสารที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ก็เป็นแนวคิดแล้วก็เหตุผลที่ผม ใช้ในการแปรญัตติสำหรับข้อความในมาตรา ๑๐ วรรคสอง ครับ กราบเรียนท่านประธาน ครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงค่ะ

นางเรวดี สกุลพานิชย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางเรวดี สกุลพานิชย์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายมรดก ทางศิลปวัฒนธรรม กรมศิลปากร กรรมาธิการ สำหรับร่างมาตรานี้ที่จริงแล้วอำนาจหน้าที่

15 ของอธิบดีกรมศิลปากรนั้นก็ไม่ใช่มีอำนาจร้อยเปอร์เซ็นต์ที่จะดำเนินการใด ๆ ได้ เพราะเอกสารจดหมายเหตุนั้นเป็นเรื่องวิชาการเฉพาะทาง ในการเจรจากับเอกชน ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองนั้นบางครั้งมีการยืดหยุ่น ในส่วนที่การจะไปจัดซื้อ หรือการจะรับบริจาคอะไรก็ตามเราก็ต้องผ่านคณะกรรมการที่จะพิจารณาให้ความเห็น แม้กระทั่งการจัดซื้อ เป็นอำนาจหน้าที่ของจดหมายเหตุซึ่งจะต้องมาพิจารณาเช่นกัน

20 จึงเห็นว่าอธิบดีกรมศิลปากรซึ่งเป็นผู้ที่ปฏิบัติโดยมอบหมายให้ ผอ. สำนักจดหมายเหตุ แห่งชาติหรือตั้งคณะทำงานขึ้นมาพิจารณาในเรื่องลึกลงไปในส่วนของวิชาการจดหมายเหตุ ที่เป็นของ เอกชน จึงเห็นว่าเป็นเรื่องซึ่งเป็นวิธปฏิบัติที่สามารถที่จะยืดหยุ่นได้

และอีกอย่างหนึ่งการที่จะจัดซื้อมานั้นหรือรับมานั้นก็ต้องมีกรรมการพิจารณาถึงคุณค่า ของเอกสารเหล่านั้นด้วย จึงเห็นว่าการที่อธิบดีจึงไม่จำเป็นที่จะออกหลักเกณฑ์มาเพื่อกำกับ

25 สำหรับตนเองปฏิบัติ เพราะการทำงานของอธิบดีนั้นจะต้องอาศัยกรรมการเฉพาะทาง รวมทั้งกรรมการที่จะพิจารณาความเห็นในเรื่องของมูลค่าของการจัดซื้อ จึงเห็นว่าเป็น ความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงานค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการยื่นยันครงร่างเดิมคะ เชิญท่านสุรชัยคะ

- 5 นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม นายสุรชัย
เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ฟังคำชี้แจงของกรรมการแล้วผมก็ยังเห็นว่าเหตุผลที่ท่าน
ให้ฉันผมยังยอมรับไม่ได้ โดยเฉพาะประเด็นที่ท่านว่าปล่อยทิ้งไว้แบบนี้มีความยืดหยุ่น
มากกว่า ผมก็ยังเห็นว่าความยืดหยุ่นมากกว่าในสิ่งที่ท่านไม่มีหลักเกณฑ์อะไรเลยนี้ ผมคิดว่า
เป็นการยืดหยุ่นโดยไม่มีกรอบ ซึ่งตรงนั้นเป็นสิ่งที่ผมเป็นข้อกังวลอย่างที่ผมได้อภิปราย
10 ไปแล้ว ขึ้นอยู่กับดุลพินิจอธิบดีกรมศิลปากรแต่ละท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่ท่าน
ชี้แจงว่าในทางปฏิบัติท่านอธิบดีก็ไม่ทำเอง ก็จะมอบหมายให้คณะกรรมการซึ่งมีความ
ชำนาญเฉพาะด้านเป็นคนไปพิจารณาคำวินิจฉัย ยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีหลักเกณฑ์
กำหนดกรอบให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติเพื่อให้เกิดความถูกต้องอย่างเสมอภาคกัน ไม่ใช่
คณะกรรมการด้านหนึ่งไปเจรจาเอกสารเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ท่านก็มีเกณฑ์ในใจของท่าน
15 อย่างหนึ่ง คณะกรรมการเฉพาะด้านไปเจรจาเอกสารที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ท่านก็ไปใช้เกณฑ์
ของท่านอีกอย่างหนึ่ง ถามว่าอย่างนี้ท่านคิดใหม่ ก็ไม่คิด เพราะเราไม่มีหลักเกณฑ์อะไรเป็น
เกณฑ์กลาง สิ่งที่ท่านชี้แจงมายังทำให้ผมเห็นว่ามีความจำเป็นที่เราต้องมีข้อกำหนดที่เป็น
หลักเกณฑ์มาตรฐานกลางให้คณะกรรมการเฉพาะด้านแต่ละท่านถือเป็นแนวทางในการ
ทำงาน

- 20 อีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า สิ่งที่กรรมการคิดก็คือว่า
ออกข้อกำหนดมาให้อธิบดีปฏิบัติ ก็เรียนท่านว่าในข้อ ๑๑ นี้ ขอภัยครับ ในมาตรา ๑๑
ก็เป็นมาตราที่ต่อเนื่องกับมาตรา ๑๐ เดียวเราก็จะเห็น ในมาตรา ๑๑ นั้นเป็นมาตราที่เมื่อ
กรมศิลปากรได้รับมอบเอกสาร คือไปเจรจาตามความในมาตรา ๑๐ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่
ในขณะนี้นั้น ถ้าเจรจาได้ทำอย่างไร ถ้าเจรจาไม่ได้ ทำอย่างไร ในกรณีที่เจรจาไม่ได้
25 ทางออกของกฎหมายฉบับนี้เขาก็ไปเขียนอยู่ในมาตรา ๑๑ ท่านประธาน ก็คือให้มีการทำ
สำเนา เพราะไม่ได้ต้นฉบับมา เจ้าของเขาไม่ให้ -----

๑๒๑

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ราชรี ๕๓/๑

หรือเขาอาจจะให้แต่เขาบอกว่าขอสำเนา หรืออย่างไรก็สุดแล้วแต่ แต่ประเด็นที่ผม

จะกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้ท่านประธานช่วยพิจารณาตามไปก็คือในมาตรา ๑๑

5 ตอนที่ ย มาตรา ๑๑ วรรคสอง เขาก็กำหนดหลักเกณฑ์ว่า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ

ที่อธิบดีกำหนด เห็นใหม่ครับ กรณีที่ไม่ได้เอกสารมาให้ใช้วิธีการอย่างไรเพื่อให้รัฐ

ได้ประโยชน์ก็คือขอลายสำเนา มา จัดทำสำเนาเอกสารมา วิธีการไปจัดทำสำเนาเอกสาร

จากต้นฉบับที่เจ้าของเขาไม่ยอมให้ เขายังเขียนให้ท่านต้องทำตามหลักเกณฑ์และวิธีการ

ที่อธิบดีกำหนด จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่จะบอกว่าออกข้อกำหนดแล้วให้อธิบดีเป็นคนปฏิบัติ

10 นะครับ ด้วยหลักเดียวกันนี้จึงสมควรที่จะเอามาใช้กับมาตรา ๑๐ วรรคสองด้วยว่าเวลาไป

เจรจาขอต้นฉบับเขา ก็น่าจะมีหลักเกณฑ์เป็นมาตรฐานกลาง ก็คือท่านอธิบดีออกเป็น

ข้อกำหนดมาเสีย แล้วก็ไปยื่นเรื่องมือในอนาคคที่ท่านไม่ต้องวิ่งกลับมาหาสภา

แห่งนี้ให้ช่วยแก้กฎหมายท่าน แล้วก็บอกว่าเพราะกฎหมายไม่กำหนดหลักเกณฑ์ ท่านไป

เจรจาความ แล้วตกลงกับประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของเอกสารไม่ได้ ฝ่ายบริหารคือกรมศิลปากร

15 สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยตัวเองได้ก็ไปออกข้อกำหนดเสีย ก็เป็นเจตนาที่ดีต่อทั้ง

ศิลปากรด้วย ต่อผู้ปฏิบัติที่จะมีหลักเกณฑ์ไว้เป็นภูมิคุ้มกันของท่านในการปฏิบัติงานด้วย

เพราะฉะนั้นผมก็ขอกราบเรียนครับว่า ผมยังยืนยันว่าควรจะต้องมีข้อความอย่างที่ผมได้

สงวนคำแปรญัตติไว้ ก็คือเพิ่มเติมคำว่า ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่อธิบดีกำหนด

ในตอนท้ายของมาตรา ๑๐ วรรคสอง ขอบพระคุณครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา

รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงค่ะ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

ท่านสมาชิกวุฒิสภา กระผม นายสุรพล ทิพย์เสนา ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาต

กราบเรียนชี้แจงในส่วนของมาตรา ๑๐ ที่ได้มีผู้แปรญัตติขอเพิ่มเรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์

25 โดยอธิบดี ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า โดยปกติแล้วโดยเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๐

วรรคสอง ตรงนี้เขียนเพื่อที่จะให้อธิบดีสามารถที่จะใช้ดุลพินิจ อันนี้เป็นความเข้าใจที่

ถูกต้องครับว่าเขียนเปิดไว้เพื่อที่จะให้อธิบดีไปดำเนินการในการที่จะทำความตกลงกับ

เจ้าของเอกสาร

๑๒๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ราชตรี ๕๗/๒

- จดหมายเหตุที่ได้รับการประเมินว่ามีคุณค่า ซึ่งในกระบวนการขั้นตอนอะไรต่าง ๆ ก็ดำเนินการโดยคณะกรรมการก่อนที่จะมาสู่กระบวนการของอธิบดี ถึงอธิบดีก็จะเป็น
- 5 ขั้นตอนสุดท้ายในการที่จะพิจารณาใช้ดุลพินิจในการที่จะทำความตกลงกับเจ้าของเอกสาร ตรงนี้เลยไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์โดยอธิบดี เนื่องจากว่าโดยหลักการการเขียน ผู้ใช้อ่านอาจจะไม่ออกหลักเกณฑ์ให้ตัวเอง สำหรับในการที่จะปฏิบัติ แต่จะเป็นกรณีที่ออกหลักเกณฑ์ให้ผู้อื่นปฏิบัติ อย่างเช่นเจ้าหน้าที่ อย่างเช่นความในมาตรา ๑๑ วรรคสอง ในเรื่องของการขอทำสำเนาและบันทึกรายละเอียดของเอกสาร เนื่องจากว่าในขั้นตอนการปฏิบัติ
- 10 เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ของกรมศิลปากรที่จะดำเนินการ ตรงนี้ก็เลยกำหนดให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อป้องกันที่จะไม่ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการในลักษณะที่อาจจะเกิดความเสียหายกับเอกสารหรือไปละเมิดในการดำเนินการกับเอกสารนั้นครับ ขออนุญาตกราบเรียนครับ
- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านธานีค่ะ
- 15 นายธานี อ่อนละเอียด (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายธานี อ่อนละเอียด กรรมาธิการ ขอเรียนเสริมท่านกรรมาธิการเมื่อสักครู่ที่อภิปรายไปนะครับ เจตนารมณ์ของมาตรา ๑๐ (๒) ที่กำหนดให้อธิบดีทำความตกลงกับเจ้าของเอกสาร อธิบดีมีหน้าที่เพียงเป็นตัวแทนขององค์กรก็คือกรมศิลปากร โดยตำแหน่งหน้าที่ท่านจะต้องเป็นตัวแทนเปรียบเสมือนหนึ่งบริษัทจะต้องมีกรรมการผู้จัดการ
- 20 หรือกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน การที่จะไปกำหนดว่าอธิบดีประกาศกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ประการใด เงื่อนไขของการที่จะประเมินคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุได้เป็นเรื่องของแต่ละกรณี ๆ ซึ่งใช้ความเชี่ยวชาญ แล้วก็วิธีการต่าง ๆ ในอนาคต -----

๑๒๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ว.ร.น.ช ๕๘/๑

- การไปเขียนข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในอนาคตซึ่งมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้น ซึ่งการที่จะประเมินเอกสารในจดหมายเหตุได้นี้ประกอบไปด้วยเหตุปัจจัยหลาย ๆ ประการ
- 5 ปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือเรื่องงบประมาณ งบประมาณนั้นทางจดหมายเหตุแห่งชาตินี้ ได้งบประมาณจากกองทุน กองทุนเองก็มีคณะกรรมการบริหารกองทุนซึ่งบัญญัติไว้ใน มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ คณะกรรมการกองทุนก็จะเป็นผู้กำหนดแล้วก็เป็นผู้ที่จะคอยดูแลเรื่องงบประมาณในการที่จะบริหารหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ในเมื่อการ
- 10 ไปตกลงนี้มีผู้เกี่ยวข้องอยู่หลายกรณี อย่างเช่น คู่กรณีก็คือกรมศิลปากรซึ่งกระทำกับเอกชน การตกลงเจรจาประการใด เมื่อได้ข้อตกลงในเบื้องต้นก็มาทำการปรึกษาหารือกับ คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ เมื่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือแล้วมีเงื่อนไขเกี่ยวกับ เรื่องงบประมาณในกองทุนนั้นพอไหม ถ้าไม่พอมูลค่ามากอาจจะ ๕๐ ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาท หรือ ๒๐๐ ล้านบาทนี้ก็ต้องอนุมัติไปยังรัฐมนตรีตามระเบียบราชการ
- 15 การที่จะไปประกาศกำหนดก็เกินอำนาจอธิบดีด้วยเช่นกัน การที่ไปเขียนประกาศกำหนด ของอธิบดี วางประกาศไว้นี้ก็อย่างที่บอกว่าจะเป็นการล็อกสเปค (Lock spec) เป็นครั้งคราวสำหรับการตกลงเจรจา ถ้าสมมุติว่าเขียนลอย ๆ เอาไว้แบบนี้ก็จะมีบุคคล ที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ ฝ่ายเข้ามาดูแล ถ้าในกระบวนการใด ๆ ที่เกิดความไม่ชอบมาพากล ก็จะเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบ ไม่ว่าจะโดยศาลปกครองก็ดี โดยระเบียบบริหารราชการ
- 20 ในการดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้อง การที่เขียนไว้เป็นการเขียนไว้ ถ้ากฎหมายเขียน เฉพาะเจาะจงเอาไว้ก็กลับกลายเป็นไม่กว้าง ถ้าเขียนเอาไว้ในลักษณะซึ่งมีความยืดหยุ่น พอสมควร ข้อตกลงประการใดก็ต้องชี้แจงให้ทาง กรม. ทราบ หรือว่าคณะกรรมการทราบ ในที่สุดแล้วที่ประชุมคณะกรรมการสิทธิเสียงข้างมากก็เลยเห็นว่าควรที่จะไม่กำหนดตามที่ ท่านผู้แปรญัตติเสนอมา ขอบพระคุณมากครับ

- 25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุรชัยยังยืนยันคำแปรญัตติอยู่ไหม เชิญค่ะ
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา สิ่งที่ท่านกรรมาธิการ ขอภัยต้องเอ่ยนาม ท่านกรรมาธิการ ท่านธานี ได้ชี้แจง เป็นคำชี้แจงที่ดีมากเลย นี่ละคือสิ่งที่ผมอยากจะฟัง แล้วที่สุดพวกเราก็ได้

๑๒๔

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

วรนุช ๕๘/๒

- ฟังพร้อม ๆ กันว่ากระบวนการในการที่ท่านอธิบดีจะใช้อำนาจตามมาตรา ๑๐ ไปเจรจาความ เพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสารส่วนบุคคลจะต้องผ่านคณะกรรมการ รายงานท่านรัฐมนตรี ซึ่งก็
- 5 ขึ้นอยู่กับเรื่องของงบประมาณด้วย แล้วก็ขึ้นอยู่กับประเภทของเอกสารด้วย ทีนี้สิ่งที่ท่านพูด ทำอย่างไรล่ะครับ ในเมื่อเราเขียนมาตรา ๑๐ มาแค่นี้ เขียนว่าให้อธิบดีไปทำความตกลง ประชาชนทั้งประเทศอ่านกฎหมายฉบับนี้แต่ไม่ได้ฟังท่านกรรมาธิการชี้แจงนี้จะให้ ประชาชนมีความเข้าใจอย่างที่ท่านชี้แจงได้ไหมเวลาอ่านกฎหมาย เพราะตัวหนังสือ
- เขียนบอกให้อธิบดีเป็นคนไปทำความตกลง แต่เวลาท่านชี้แจงท่านบอกว่าจะมีกระบวนการ
- 10 ผ่านคณะกรรมการเฉพาะด้าน ต้องรายงานท่านรัฐมนตรี แล้วขึ้นอยู่กับงบประมาณ ในแต่ละปีที่มีความจำเป็นต้องได้มาซึ่งเอกสาร ด้วยอย่างนี้นะครับ ถ้าสิ่งที่ท่านพูดนั้น เอาไปเขียนไว้เป็นหลักเกณฑ์กว้าง ๆ ว่าอธิบดีจะไปทำความตกลงที่สุดของการเจรจา ทำความตกลงแล้ว ตัดสินใจโดยผลการไม่ได้ ต้องไปผ่านกระบวนการอย่างนี้ ก็ไปเขียน
- ใส่ไว้ในข้อกำหนดสิครับ เขียนใส่ในหลักเกณฑ์สิครับ ข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ผมเชื่อว่า
- 15 กรมศิลปากร โดยเฉพาะนิติกรของกรมศิลปากรมีวิสัยทัศน์พอ มีปัญญาพอที่จะไม่ออก ข้อกำหนดไปผูกมัดตัวเองให้กระดิกอะไรไม่ได้เลย แต่ต้องการข้อกำหนดว่าวิธีการไปเจรจา ท่านจะเจรจาอย่างไรเท่านั้นเอง แล้วทุกฝ่ายคณะกรรมการ-----

๑๒๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

มยุรี ๕๘/๑

ไม่ว่าท่านตั้งคณะกรรมการชุด ๑ ชุด ๒ ชุด ๓ ก็ต้องไปทำกระบวนการอย่างที่
ท่านกรรมการธานีชี้แจงให้เหมือนกันเสีย นั้นแหละครับคือเป้าหมายที่ผมต้องการ
5 แต่ไม่ใช่บอกว่าเขียนลอย ๆ ไว้ แล้วบอกว่า อธิบดีเป็นคนไปเจรจาตกลง แต่ทางปฏิบัติ
จะอย่างไรที่ท่านชี้แจง นั่นคือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนเลยครับว่า ยิ่งท่านอธิบายชี้แจงว่า
เวลาปฏิบัติท่านจะมีวิธีปฏิบัติเป็นอย่างไรที่ท่านพูด แต่บทบัญญัติของกฎหมายเวลาบังคับใช้
ก็คนครับ แล้วถ้าไม่ทำอย่างที่ท่านพูดเวลาเจ้าหน้าที่กรมศิลปากร หรือตัวแทนท่านอธิบดี
10 ตามกระบวนการที่เคยชี้แจงอยู่ในวุฒิสภา เพราะไม่ปรากฏหลักฐานอะไรเลยต่อสาธารณะ
ภายนอก นี่คือเหตุผลความจำเป็นที่ผมจะต้องกราบเรียนว่า ผมต้องขออนุญาตครับ
ท่านประธาน ขอสงวนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการคณะ

15 ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ
บุรณสมภพ ประธานคณะกรรมการคณะ ต้องขออนุญาตอธิบายเสริมท่านสุรชัยนะค่ะว่า
ถ้าเป็นอธิบดีไปทำความตกลง แล้วก็ออกหลักเกณฑ์และวิธีการเองก็คงเป็นไปได้
ถ้าอย่างนั้นหลังจากที่หารือกันแล้วกับกรรมการก็ขอแก้เป็นอย่างนี้นะค่ะว่า เอกสารตาม
20 พรรคหนึ่งที่มีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ กรมศิลปากรอาจทำความตกลงกับเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองเพื่อนำมาเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติก็ได้
ถ้าอย่างนี้เราเติมคำว่า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดได้ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการเพิ่มเติม

25 นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ ขอท่านประธาน
คณะกรรมการอีกครั้งได้ไหม ผมตามยังไม่ค่อยทัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

๑๒๖

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

มยุรี ๕๘/๒

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : คือถ้าตามข้อความเดิม อธิบดีอาจทำความตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครอง
5 แล้วที่ท่านเดิมคำว่า “ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด” ก็จะดูแปลก ๆ ว่า
อธิบดีกำหนดให้ตัวเองไปทำความตกลง ถึงแม้ว่าในทางปฏิบัติอาจจะไม่ใช่อย่างนั้น
เพราะฉะนั้นเพื่อให้มีความสอดคล้องกันในเนื้อความในข้อความ กรรมการก็เลยจะ
ขอปรับปรุงคำว่า “อธิบดี” เป็นคำว่า “กรมศิลปากร” ก็จะเป็นข้อความว่า “เอกสาร
ตามวรรคหนึ่งที่มีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ กรมศิลปากรอาจทำความตกลงกับเจ้าของ
10 หรือผู้ครอบครองเพื่อนำมาเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติก็ได้ ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด” ถ้าเป็นข้อความนี้ก็จะสอดคล้องกัน อันนี้
ก็หมายความว่าท่านได้สงวนไว้ แต่ว่าจะต้องแก้บรรทัดแรกคำว่า “อธิบดี”
เป็น “กรมศิลปากร” ซึ่งอาจจะไม่ใช่อธิบดี หรืออาจจะเป็นอธิบดีก็ได้ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา
15 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านผู้แปรญัตติค่ะ ท่านสุรชัยเชิญค่ะ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ผม นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติครับ เห็นด้วยกับท่านประธานคณะกรรมการ
ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา
20 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้ากรรมการเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติก็เป็น
การแก้ไขข้อความในวรรคสอง เมื่อมีการแก้ไขข้อความในวรรคสองแล้ว ท่านสมาชิก
ท่านอื่นสามารถอภิปรายได้นะคะ เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายอนุรักษ์ นิยมเวช ที่ผมอยู่ในสภามานี้ก็เกือบ ๔ ปี ก็เพิ่งจะเห็นวันนี้ก็เหมือนกัน
25 คนแปรญัตติสามารถเจรจาคุยกับทางกรรมการ ชุดท้ายกรรมการสามารถแก้ไขได้
ผมก็ยังเหมือนกับทางคุณหมอเฉลิมชัยนะครับว่า สิ่งที่ประธานคณะกรรมการตกลง

๑๒๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

มยรี ๕๘/๓

กัันนั้นเป็นมติของกรรมาธิการหรือเปล่า เพราะว่ามีคจากกรรมาธิการข้างบนไม่ครบ
องค์ประชุม ผมคิดว่าควรจะต้องมีมาตรฐานว่า -----

5

- ๖๐/๑

๑๒๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

นนทพร ๖๐/๑

ถ้าสิ่งที่กรรมการใดจะแก้ไขก็ควรเป็นมติกรรมการ อย่างน้อยบนองค์ประชุมตรงนั้น น่าจะครบองค์ประชุมไม่ใช่ลักษณะอย่างนี้ ผมคิดว่าคงไม่ถูกต้อง ผมขอให้บันทึกไว้ว่า

5 เท่าที่ผมเห็นวันนี้ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ มีกรรมการอยู่บนที่ประชุม ๘ คน ผมคิดว่าองค์ประชุม กรรมการไม่ครบ เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วกรรมการบอกว่ามีมติจะปรับปรุงแก้ไข ตรงนี้ ผมไม่เห็นด้วย ผมคิดว่าไม่ถูกต้อง ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ทางท่านประธานดำรงว่าจะแก้ เป็นการปรับปรุงในวรรคสอง ในส่วนตัวผมแล้ว จากที่กฤษฎีกาชี้แจงผมเห็นด้วยว่ากฤษฎีกาชี้แจงถูกต้องแล้ว ที่ตาม

10 ข้อความเดิมที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่างไว้ว่า คือถ้าเอกสารตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีคุณค่า เป็นเอกสารจดหมายเหตุ ประกอบด้วยเงื่อนไข ๑. มีเอกสารเป็นคุณค่าจดหมายเหตุ ให้อธิบดี อาจทำความตกลงกับเจ้าของ หรือผู้ครอบครองเพื่อนำมาเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ใน จดหมายเหตุก็ได้ คือทำได้ ไม่ได้หมายความว่าต้องทำทุกกรณี เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้ว คงเป็นดุลยพินิจของท่านอธิบดีจะต้องทำความตกลงว่าก็ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ

15 องค์ประกอบ ไม่ใช่อยู่ที่ ๆ แล้วจะต้องเป็นทุกกรณีก็ได้ ก็ได้แล้วยังบอกว่า ทั้งนี้ ท่านแก้ไข เอกสารตามวรรคหนึ่ง ที่มีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ ท่านแก่อธิบดีเป็นกรมศิลปากร อาจทำความตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อนำมาเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ใน หอจดหมายเหตุก็ได้ คำว่า “ก็ได้” แล้วท่านยังไปบอกว่า “ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่อธิบดีกำหนด” อะไรรึครับ กลายเป็นว่า เป็นวางหลักเกณฑ์ เงื่อนไข แล้วขณะเดียวกัน

20 ใช้คำว่า “ก็ได้” โดยหลักการผมไม่เห็นร่างกฎหมายอย่างนี้ อย่างในกรณีวรรคสิบเอ็ด ไม่มีคำว่า “ก็ได้” มาตรา ๑๑ ขออนุญาตอ่านเพื่อประกอบการพิจารณาว่ามาตรา ๑๑ วรรคสอง “ในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ส่งมอบเอกสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๐ เพื่อนำมาเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ให้กรมศิลปากรขอสำเนา และบันทึกรายละเอียดของเอกสารส่วนบุคคลไว้เป็นหลักฐาน” ไม่มีคำว่า “ก็ได้” นะครับ

25 ซึ่งท่านประธานบอกแก้ไขเพิ่มเติมว่า โดยได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น เดี่ยวผม จะอภิปรายตรงนั้นต่อ เพราะฉะนั้นในส่วนของมาตรา ๑๑ วรรคสองท่านไม่มีคำว่า “ก็ได้” ก็คือต้องทำแต่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด ตรงนั้นผมเห็นด้วย แต่ตรงนี้ในวรรคสอง อธิบดีทำได้ ไม่ได้แล้วจะไปวางหลักเกณฑ์อีก ผมว่า

๑๒๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

นนทพร ๖๐/๒

คนละเรื่องกันนะครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าโดยหลักการแล้ว สิ่งที่ทำทางคณะกรรมการ
กฤษฎีกาอธิบายเหมาะสม เข้าใจ ว่าเป็นเรื่องที่ดี เป็นคุณประโยชน์ ไม่ใช่อยู่ที่
5 เปลี่ยนเป็นกรมศิลปากร แล้วขณะเดียวกันเป็นสิ่งทำได้ ไม่ทำได้ แต่ท่านไปวาง
หลักเกณฑ์ กติกาขึ้นมา ผมคิดว่าเป็นการขัดแย้งกัน จะไปเทียบกับมาตรา ๑๑ วรรคสอง
ไม่ได้ ผมสนับสนุนร่างเดิม ร่างเดิมมีความเหมาะสมแล้ว กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

10 ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีใจ บูรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีใจ บูรณสมภพ
ประธานคณะกรรมการ เพื่อไม่ให้มีการอภิปรายต่อ ดิฉันขอถอนที่แก้คำว่า “อธิบดี”
เป็น “กรมศิลปากร” แล้วขอให้โหวตด้วยค่ะ

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมการคงไว้ตามร่างเดิมนะคะ ท่านสมาชิก
ที่ไม่ได้สงวนคำแปรญัตติที่ไม่มีสิทธิอภิปรายนะคะ ก่อนที่จะลงมติ ดิฉันขอตรวจสอบ
องค์ประชุม เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมกรุณาเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติค่ะ
สัปดาห์นี้จะมีการประชุม ๒ วัน คือวันจันทร์วันนี้และวันพรุ่งนี้เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา
เป็นต้นไปค่ะ ท่านสมาชิกที่เข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรแสดงตนที่ช่องเสียบบัตร
20 และกดที่ปุ่มแสดงตน

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม (กรรมการ) : ท่านประธานครับ
ทางซ้ายครับ

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเฉลิมชัยค่ะ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธาน
ครับ ท่านประธานจะให้โหวตเป็น ๒ พรรคใช่ไหมครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : โหวต ๒ พรรคค่ะ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุม
เข้าห้องประชุมเพื่อลงมติ ท่านสมาชิกที่เข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรเข้าที่ช่อง
เสียบบัตร แล้วกดที่ปุ่มแสดงตนค่ะ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๖ คน)

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขณะนี้มีสมาชิกในห้องประชุม ๑๖ ท่าน จะขออนุญาต
ถามมติครบองค์ประชุม จะขออนุญาตถามมติในมาตรา ๑๐ การดำเนินการกรณีที่เอกสาร
ส่วนบุคคลซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของบุคคลอาจมีคุณค่าเป็นเอกสาร
จดหมายเหตุในมาตรา ๑๐ นั้นมี ๒ พรรค กรรมการเพิ่มถ้อยคำในวรรคหนึ่ง มาตรา ๑๐
วรรคหนึ่ง เมื่อปรากฏแก่กรมศิลปากรว่าเอกสารส่วนบุคคลซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ใน
20 ความครอบครองของบุคคลอาจมีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุให้กรมศิลปากร
ขอตรวจสอบแล้วประเมินคุณค่าของเอกสาร กรรมการเพิ่มข้อความคำว่า “โดยได้รับความ
ยินยอมจากบุคคล” กรรมการเพิ่มข้อความ ท่านสมาชิกอภิปรายเห็นควรให้คง
ตามร่างเดิม เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

25 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมปรึกษาหารือ
ท่านประธานนิดหนึ่ง เรื่องมาตรา ๑๐ ปกติแล้วในการอภิปรายผมคิดว่าในทางปฏิบัติ ไม่ว่าจะ
เป็นสภาผู้แทนราษฎรหรือการประชุมรัฐสภาาร่วมกัน ปกติถ้ามีการแก้ไขในวรรคหนึ่ง
วรรคสอง ปกติแล้วก็ต้องสอบถามว่าเห็นด้วยกับร่างเดิมหรือเปล่า หรือเห็นว่าควรจะมีการ
แก้ไข อาจจะเป็นการแก้ไข โดยกรรมการ หรือแก้ไขโดยคนที่แปรญัตติ ผมว่าน่าจะถาม

๑๓๑

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ปฐมรัตน ๖๑/๒

คำถามนี้ก่อน สมมุติว่าถ้าเห็นด้วยตามร่างเดิมก็เป็นไปตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร แต่ถ้าเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขตามกรมการหรือตามคนที่มีการแปรญัตตินะครับ

- 5 สมมุติว่าถ้าในกรณีอย่างนั้นชนะขึ้นมา ก็ค่อยมาเห็นด้วยตามกรมการหรือว่าเห็นกับคนที่แปรญัตติ เพราะกรณีนี้มีคนแปรญัตติแค่พรรคเดียวคือพรรคสอง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในการดำเนินการถามคำถามส่วนใหญ่แล้วในเรื่องกฎหมายจะเป็นแนวทางปฏิบัตินี้ไม่อย่างนั้นถ้าท่านทำเป็นพรรค ๆ วันหน้าจะเป็นพรรค ๆ แล้วต่อไปก็จะเป็นประเด็น ๆ ไปอย่างเราพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญถ้าท่านประธานจำได้มีการแก้ไข ๑๐ พรรค ปกติถาม
- 10 ที่เดียวว่าเอาตามร่างเดิมหรือว่าควรแก้ไข เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็เลยปรึกษาท่านประธานว่าน่าจะเป็นไปตามแนวทางปฏิบัตินี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ที่ผ่านมากลางในกรณีที่มีการแก้ไขเป็นพรรค จะสอบถามเป็นพรรคในประเด็นที่กรมการได้แก้ไข ที่ผ่านมาเป็นแบบนี้ และแม้กระทั่ง

15 เป็นอนุมาตรา ก็เป็นอนุมาตราไป ที่ผ่านมาเป็นแบบนี้ เชิญท่านอนุรักษ

นายอนุรักษ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอนุรักษ นิยมเวช ไม่สม่าเสมอครับท่านประธาน เรื่องวรรคนี้เห็นด้วยเป็นวรรค ๆ ส่วนใหญ่แล้ว-----

๑๓๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

เกศราภรณ์ ๖๒/๑

ผมฝากท่านประธานปรึกษาในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาแล้วกันหรือว่าปรึกษา
ในตรงนี้ว่า แนวทางปฏิบัติของสภาผู้แทนราษฎรกับการประชุมรัฐสภาร่วมกัน แนวทาง
5 ปฏิบัติไหนน่าจะเป็นแนวทางที่ถูกต้อง ก็ฝากท่านประธานดู เพราะผมพิจารณาในเรื่องของ
สภาผู้แทนราษฎรหรือว่าในแง่ของสภาร่วมกัน ไม่มีการโหวตเป็นวงเล็บก็ไม่มีนะครับ ท่าน
ประธาน มีที่วุฒิสภานี้แหละ แต่ผมก็ไม่รู้จะพูดอย่างไร เห็นทำมานานแล้ว ฝากท่านประธาน
ดู ผมว่าควรจะเป็นมาตรฐานเดียวกัน ของตัวสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา แล้วก็การประชุม
รัฐสภาด้วยกัน โดยเฉพาะเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านประธานจะได้เห็นว่าไม่มีการพิจารณา
10 เป็นรายวงเล็บ ๆ หรือในกรณีพรรคเหมือนกัน ซึ่งในเรื่องพรรคผมว่ามีการพูดคุยกันหลาย
ครั้งว่า ในบางกรณีก็ทำเป็นพรรค ถ้าเป็นพรรค ๆ ท่านประธานจะเห็นว่าบางทีก็พิจารณาเป็น
พรรค ๆ บางทีก็ข้ามไปเลย ถ้าจะทำเป็นพรรคก็ต้องเป็นมาตรฐานเดียวกัน แต่สิ่งนั้นไม่ใช่
ประเด็น ประเด็นผมว่า อยากให้เป็นมาตรฐานเดียวกันของการพิจารณากฎหมายของ
สภาผู้แทนราษฎร ข้อบังคับการประชุมเหมือนกัน คล้ายกัน ของสภาผู้แทนราษฎร
15 ของวุฒิสภา ของการประชุมร่วมกัน ผมอยากให้คุณประธานรับไปพิจารณาดูหนึ่งว่า
แนวทางปฏิบัติโดยรวมการพิจารณวงเล็บหรือพรรคน่าจะเป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่ควรจะมี
ลักษณะของวุฒิสภาแตกต่างจากของสภาอื่น สมมุติถ้าท่านประธานจะพิจารณาวัดนี้ไปก่อน
ผมก็ไม่ได้คิดใจ แต่อยากให้คุณประธานไปตรวจสอบดูของ ๒ สภา ผมอยากให้คุณนี้มี
มาตรฐานเดียวกันเพื่อเป็นหลักปฏิบัติในการพิจารณากฎหมายที่ดี กราบขอบคุณครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ที่ผ่านมาเราจะพิจารณาเป็นพรรค
เพราะฉะนั้นเป็นพรรคแล้วบางครั้งเป็นอนุมาตรา ท่านอนุรักษย์ก็คงทราบ ที่ผ่านมา
เป็นอย่างนั้น

25 นายอนุรักษย์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธาน ผมแค่แย้งเฉพาะเรื่อง
ของพรรค เรื่องวงเล็บผมไม่ได้ เพียงแต่ผมกำลังบอกท่านประธานว่า

๑. ฝากท่านประธานตรวจสอบของสภาผู้แทนราษฎรกับการประชุมรัฐสภา
ร่วมกันว่า แนวทางปฏิบัติของวุฒิสภาในอดีตอาจจะทำอย่างนั้น แต่ว่าควรจะเป็นอย่างนั้น

๑๓๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

เกษตรกรรม ๖๒/๒

หรือเปล่า ผมก็เลยบอกท่านประธานว่า อยากให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน อันนี้ที่สุดแต่
ท่านประธานจะพิจารณา

5 ๒. เรื่องของตัวพรรค ผมกับท่านกฤษเคยได้ยกประเด็นนี้แล้วว่า ในบางกรณี
ก็โหวตเป็นพรรค บางกรณีก็ไม่เป็นพรรค กระโดดข้ามไปเลยก็มี เพียงแต่ว่าจะใช้มาตรฐาน
อะไรก็ใช้มาตรฐานเดียวกัน ผมไม่อยากจะมีความลักลั่นในแง่ของการพิจารณากฎหมาย

 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ได้ค่ะ รับของท่านอนุรักษฯไปนะค่ะ แล้วก็ดำเนินการ
10 ตามที่ท่านอนุรักษฯได้ให้ข้อคิดเห็นมา อย่างไรก็ตาม วันนี้ฉันขออนุญาตเป็นพรรคก่อน
นะค่ะ เนื่องจากที่ผ่านมานั้นได้มีการถามในลักษณะนี้ ท่านสมาชิกคะ ในมาตรา ๑๐
พรรคหนึ่ง ท่านกรรมาธิการได้เพิ่มความว่า “เมื่อปรากฏแก่กรมศิลปากรว่าเอกสาร
ส่วนบุคคลซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของบุคคลอาจมีคุณค่าเป็นเอกสาร
จดหมายเหตุ ให้กรมศิลปากรตรวจสอบและประเมินคุณค่าของเอกสาร” กรรมาธิการ
15 ได้เพิ่มความนะค่ะ โดยได้รับความยินยอมจากบุคคล เพิ่มเติม ท่านสมาชิกท่านใด
ที่เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการกด เห็นด้วย หากเห็นว่าให้คงตามร่างเดิม
ที่ท่านสมาชิกอภิปรายให้คงตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติค่ะ ปิดการลงมติ
ส่งผลด้วยค่ะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๖๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน)

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๓ ท่าน เห็นด้วย ๖๒ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ๒๐ ท่าน กดออกเสียง ๑ ท่าน มาตรา ๑๐ ในพรรคสอง กรรมาธิการคงร่างเดิม
มีท่านสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มเติมถ้อยคำ -----

ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด ข้อความในวรรคสองมีดังนี้ละคะ “เอกสารตามวรรคหนึ่งที่มีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ อธิบดีอาจทำความตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อนำมาเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติก็ได้”

5 ข้อความเดิมมีแค่นี้ละ ท่านผู้สงวนคำแปรญัตติคือท่านสุรชัยขอเพิ่มเติมถ้อยคำ “ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด” ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงตามร่างเดิมกค เห็นด้วย ท่านใดที่เห็นด้วยกับการแก้ไขของผู้สงวนคือท่านสุรชัยกคไม่เห็นด้วย เชิญลงมติละ ลงมติทุกท่านนะคะ ปิดการลงมติ ส่งผลละ

10 (มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๗๗ ท่าน เห็นด้วย ๕๕ ไม่เห็นด้วย ๒๑ งคออกเสียง ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงไว้ตามร่างเดิม ต่อไปเป็นมาตรา ๑๑ เชิญท่านกฤษฎะ ท่านกฤษ อาทิตย์แก้ว เห็นด้วย เป็นเห็นด้วย ๕๖ ท่าน

15 มาตรา ๑๑ เชิญเลขาธิการวุฒิสภาละ

นายวุฒิชัย วัชรรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข เชิญกรรมาธิการ ไม่มี

20 การแก้ไขนะคะ

นายวุฒิชัย วัชรรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ฝ่ายเลขาธิการคะ ถ้าไม่มีการแก้ไขต้องแสดงข้อความใหม่ ข้อความที่อยู่บนจอมมีการแก้ไข เนื่องจากมีสีแดง ตกลงไม่มีการแก้ไขละ

25 เชิญท่านอนุรักษ์ละ

๑๓๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อารีวรรณ ๖๓/๒

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ท่านประธานครับ ปรีกษาหารือ เพื่อบันทึกไว้
เป็นหลักฐาน เมื่อเข้าผมได้ยื่นท่านประธานในมาตรา ๑๑ วรรคสอง ท่านมีการแก้ไขเพิ่มเติม

5 ท่านบอกว่าในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ส่งมอบเอกสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๐
เพื่อนำมาเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้ในหอจดหมายเหตุแห่งชาติให้กรมศิลปากรขอทำสำเนา
และบันทึกรายละเอียดของบุคคล เอกสารส่วนบุคคลไว้เป็นหลักฐาน นี่ท่านเดิมข้อความ
ขึ้นมาบอกว่า โดยได้รับความยินยอมจากบุคคลอื่น ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ที่เห็นอยู่นะครับ

ท่านประธาน เขาก็บอกว่าก็น่าจะสอดคล้อง คือให้เป็นไปตามสอดคล้องกับวรรคสิบ

10 ซึ่งผมได้ยื่นท่านประธาน ท่านประธานก็ยืนยันอย่างนั้น ผมคิดว่าเป็นส่วนที่ขอสอบถาม
ท่านกรรมการว่า ที่ท่านกรรมการ โดยหลักการแล้วท่านก็ยืนยันเมื่อเข้าบอกว่าเพื่อให้
สอดคล้องกับมาตรา ๑๐ ที่เรื่องขอความยินยอมในแง่ของการตรวจเอกสาร คุณค่า
จดหมายเหตุ เพราะฉะนั้นการสำเนาที่ขอความยินยอมด้วย ที่ท่านชี้แจงเมื่อเช้านะครับ

15 หรือสุดท้ายแล้วท่านเปลี่ยนหลักการ ท่านบอกว่าคงร่างเดิม คือไม่ต้องขอความยินยอม
แล้วก็เลยสอบถามนิดหนึ่ง เพราะว่าเรื่องนี้เป็นประเด็นตั้งแต่เมื่อภาคเช้าแล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการค่ะ

20 ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ

นายดวง อันทะไชย : ท่านประธานครับ ไม่ได้ครับ ไปต่อไม่ได้ครับ
ท่านประธานอย่าเพิ่งให้พูด ฟังก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมการกำลังจะชี้แจง

25 ท่านอนุรักษ์

นายดวง อันทะไชย : อย่าเพิ่งชี้แจงครับ ไปต่อไม่ได้ครับ ท่านฟังผมก่อน
ครับ ผมจะขอประธานอนุญาตจริง ๆ

๑๓๖

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อารีวรรณ ๖๓/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านดวงคะ

5 นายดวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านอนุญาตม
นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านมาตรา ๑๑ ใหม่คะ

10 นายดวง อันทะไชย : ถูกต้องครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม นายดวง
อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เราจะแก้ไขเราจะต้อง
เอาให้แน่นอน ท่านจะแก้ไขบนจอคอมพิวเตอร์โดยที่ในเอกสารในสภาไม่มีไม่ได้ -----

- ๖๔/๑

๑๓๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ชรินทร์ทิพย์ ๖๔/๑

- ท่านเอาข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาข้อไหนมาเขียนอย่างนี้ ในนี้แม้แต่ท่านเลขาธิการ
วุฒิสภาท่านอ่านท่านยังงงเลยว่าจะเอาอันไหนกันแน่ เพราะฉะนั้นถ้าเอาเอกสารชิ้นนี้
- 5 ที่แจ้งต่อสภาแปลว่าไม่มีการแก้ไข ท่านไปแก้ไขบนจอคอมพิวเตอร์เอาข้อบังคับการประชุม
วุฒิสภาข้อไหน ที่ประชุมตกลงหรือยังว่าแก้คอมพิวเตอร์ ต่อไปนี้ก็ไม่ต้องให้ออกสารชิ้นนี้
มา สภาก็นั่งดูจอคอมพิวเตอร์ว่าเห็นสีแดงคือแก้ไข อันนี้ก็ไม่มีประโยชน์ เรากำลังเขียน
กฎหมาย ไม่ใช่มานั่งคิดเอาใหม่แล้วก็บันทึกข้อมูลขึ้นไป เอาให้แน่นอนว่ามีมติให้ทำแบบนี้
ค่อยแก้ไข ถ้าไม่ชัดเจนจะมีประเด็นในข้อกฎหมายว่าสามารถทำได้หรือไม่ ผมถึงบอก
- 10 ท่านประธานว่า ความจริงไม่ใช่เรื่องของท่านประธานหรือครับ ฝากท่านประธาน
ผ่านไปยังกรรมการว่าตั้งหลักให้ดี ๆ เอาข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาข้อไหน
เอาวรรคไหนมาทำอย่างนี้ เอามติประชุมครั้งไหน เพราะในนี้ที่ท่านแจ้งต่อสมาชิก
ไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติม กราบเรียนท่านประธานได้โปรดพิจารณา ถ้าอย่างนั้นไปต่อไม่ได้
ขอบพระคุณครับ
- 15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการค่ะ
นายคำณูณ สิทธิสมาน : ท่านประธานครับ ขอนิดเดียว ผม นายคำณูณ
สิทธิสมาน ครับ
ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
- 20 วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญค่ะ
ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
- 25 วิสามัญ) : ดิฉันกำลังจะอธิบาย แล้วก็ท่านดวงก็ขอพูดขึ้นมาก่อน ดิฉันกำลังจะบอกว่า
ไม่มีการแก้ไข เพราะว่าเมื่อเข้านี้ได้โหวตไปแล้วตอนที่เราโหวตในเรื่องคำปรารภ แล้วก็
การโหวตนี้กรรมการก็ชนะแล้ว ไม่มีการแก้ไขแล้วค่ะ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข

๑๓๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ชรินทร์ทิพย์ ๖๔/๒

นายคำณูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธาน ขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา

5 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีการแก้ไขนะคะ เชิญท่านคำณูณค่ะ

นายคำณูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธาน ในเมื่อมีการแก้ไข

ผมไม่มีสิทธิพูด แต่ขอหารือท่านประธานได้ไหมครับ กราบเรียนท่านประธานครับ ประเด็น
มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มีความสำคัญว่าโดยหลักการของท่านกรรมาธิการท่านตกลงอย่างไร
แน่ แล้วก็มีความเชื่อมโยงกับที่มีสมาชิกขอแก้ไขประเด็นคำปรารภจริง แต่เมื่อเช้านี้

10 ตอนก่อนจะโหวตคำปรารภ ในประเด็นคำปรารภ ผมได้ยื่น แต่ไม่ทราบว่าได้ยื่นถูกหรือ

เปล่าว่าทางกรรมาธิการยืนยันว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่มีบทบัญญัติที่เป็นการจำกัดสิทธิ

แล้วก็ได้มีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ แล้ว ก็ว่าถ้าเจ้าของเอกสารเขาไม่อนุญาต

ก็ทำไม่ได้ ผลที่ออกมาก็คือว่าในเรื่องคำปรารภนั้นสมาชิกก็โหวตให้ไม่มีการแก้ไข ถูกไหม

ครับท่านประธาน คราวนี้ในประเด็นมาตรา ๑๐ ก็ชัดเจน ก็คือว่าผลการโหวตก็เป็นไปตามที่

15 สมาชิก ตามที่กรรมาธิการแก้ไข ก็คือสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการว่า ในการขอตรวจสอบ

และประเมินคุณค่าเอกสารนั้นต้องมีคำยืนยันจากเจ้าของเอกสาร คราวนี้พอประเด็น

มาตรา ๑๑ วรรคสอง ถ้าไม่แก้ไข ถ้ากรรมาธิการยืนยันว่าไม่แก้ไขก็จะกลายเป็นว่า

ถึงผู้ครอบครองไม่ส่งมอบเอกสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๐ เพื่อนำมาเก็บรักษาไว้

ก็ให้กรมศิลปากรขอทำสำเนาและบันทึกรายละเอียดของเอกสารส่วนบุคคลไว้เป็นหลักฐาน

20 ก็แปลว่าถึงเขาไม่อนุญาตก็ขอได้ใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนี้มาตรา ๑๐ กับมาตรา ๑๑ ขัดกัน

ไหมครับ แล้วตกลงหลักการโดยรวมของร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพ

ส่วนบุคคลหรือเปล่าครับ นี่ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ผลการโหวตในเรื่องคำปรารภ ท่านประธานคงจำได้

เมื่อสัปดาห์ที่แล้วก็มีการโหวตร่างกฎหมายนี้ การโหวตในแต่ละครั้งก็เป็นเรื่องของแต่ละ

25 ครั้ง ไม่ได้แปลว่าการโหวตครั้งแรกแล้วผลการที่สมาชิกแปรญัตติมาในแต่ละครั้งจะตกไป

โดยอัตโนมัติ แต่กรณีนี้ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ว่าเกิดเหตุขัดข้องประการใดที่ในเอกสาร

เป็นอย่างหนึ่ง คือไม่มีการแก้ไขในมาตรา ๑๑ แต่ขึ้นจ่อเป็นอีกแบบหนึ่ง ซึ่งถ้าเป็น

อีกแบบหนึ่งกระผมมองไม่เห็นจริง ๆ แต่ผมเข้าใจว่าเป็นคำที่บอกว่าย้าย ๆ กับว่า

๑๓๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ชรินทร์ทิพย์ ๖๔/๓

- ต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าของเอกสารให้ใหม่ครับ ถึงจะขอทำสำเนาได้ ก็ไม่ทราบว่าจะเกิดความขัดข้องหรือผิดพลาดประการใดถึงเอกสารไม่ตรงกัน และบรรยากาศที่ท่าน
- 5 เลขธิการวุฒิสภาอ่านแล้วก็หันไปถามท่านกรรมการ บรรยากาศไม่ดูเป็นการพิจารณาที่รอบคอบของสภาสูงเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้นครับ -----

- ๖๕/๑

ตกลงว่าร่างกฎหมายฉบับนี้มีหลักการที่เป็นการจำกัดเสรีภาพหรือเปล่าครับ เพราะถ้า
 5 กรรมการไม่แก้ไขมาตรา ๑๑ วรรคสอง ท่านอ่านคู่มือ ๆ ก็คือว่า ถ้าผู้ครอบครองเขาไม่
 ส่งมอบเอกสารให้ ท่านก็ไปขอทำสำเนาได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตเขา แต่ถ้าเพื่อว่า
 ท่านกรรมการแก้ไขเดิมคำว่า ต้องขออนุญาต ไปก่อน ก็พอจะฟังได้ว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้
 ไม่มีบทบัญญัติใดที่เป็นการจำกัดเสรีภาพของเขา เพราะคำนึงถึงหลักกรรมสิทธิ์ของบุคคล
 ใช่มั้ยครับ ท่านประธานครับ ทางท่านกรรมการน่าจะตามผมได้เนาะครับ ท่านช่วยกรุณา
 ชี้แจงหน่อยได้ไหมครับ กราบขอบพระคุณครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คือมาตรา ๑๑ ท่านประธานคณะกรรมการ ท่านชี้แจง
 ว่า ไม่มีการแก้ไขค่ะ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีการแก้ไข ท่านสมาชิกก็ไม่มีสิทธิอภิปรายค่ะ
 เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ท่านประธานครับ ผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช
 15 ขออนุญาตท่านประธานนะครับ คือเรื่องนี้สืบเนื่องมาจากตั้งคำปรารภ ที่ได้มีการคุยกับ
 กรรมการกับทางกฤษฎีกาว่า กฎหมายตรงนี้มีจำกัดสิทธิหรือเปล่า ซึ่งท่านกรรมการ
 ก็พยายามชี้แจงว่ามาตรา ๑๐ มีการเพิ่มเติมข้อความขึ้นมาในวรรคท้ายบอกว่า ถ้าได้รับ
 ความยินยอมจากบุคคลแล้วจะไม่มีการไปละเมิดสิทธิ อันนั้นก็เป็นแนวทางเดียวกัน
 ขณะเดียวกันผมก็มาพูดว่า มาตรา ๑๐ ท่านแก้ไขในทฤษฎีนั้นไม่เป็นการจำกัดสิทธิ
 20 ท่านก็เลือกไปตามนั้น ผมบอกว่าถ้าท่านเลือกไปลักษณะนั้นในมาตรา ๑๑ วรรคสอง
 ท่านเลือกท่านก็ต้องเลือกให้ไปสุดทางก็คือว่า ถ้าในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ส่ง
 มอบเอกสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๐ นี้ เพื่อนำมาเก็บรักษา อนุรักษ์ไว้ในหอจดหมายเหตุ
 แห่งชาติ ให้อธิบดีกรมศิลปากรขอทำสำเนาตรงนี้ พอผมยกประเด็นนี้ขึ้นมา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา
 25 ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ขอโทษครับ ท่านอนุรักษ์ครับ เพราะว่าผมจำได้เรื่องนี้
 ผมเป็นคนทำหน้าที่ประธานที่ประชุมเอง ท่านประธานคณะกรรมการบอกจะขอแก้ไข

ท่านก็บอกว่าไปประชุมกรรมการมาจะแก้ไขอย่างไร ในเมื่อกรรมการประชุมแล้วเขาบอกเขาไม่แก้ไข เพราะเมื่อไม่แก้ไข ท่านก็ไม่มีสิทธิที่จะอภิปราย

- 5 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ผมขอบันทึกไว้ว่า ๑. ถ้าท่านไม่แก้ไข ไม่เป็นไรครับ ท่านประธาน ก็คือว่า ๑. ตอนที่ท่านกรรมการชี้แจงนี้ท่านประธานบอกว่า จะใส่ข้อความตรงนั้น ให้ความยินยอมตรงนั้นขึ้นมา แต่สุดท้ายท่านก็ไม่ได้ตอบว่า จะไปประชุมเลยนะครับ ผมแค่บอกว่าการที่ท่านใส่ตรงนั้น ท่านไปประชุมมาหรือยัง ท่านเจิบนะครับ สุดท้ายนี้มีการโหวตกันขึ้นมาก่อน สุดท้ายท่านกรรมการ ท่านประธาน
- 10 บอกว่ามีมติบอกว่า ไม่ได้ใส่ความยินยอมของบุคคลนั้น ผมก็ไม่ได้ว่าอะไร สุดท้ายมีมติบอกไม่ได้ ผมก็เลยบอกว่าตรงนี้ต้องบันทึกไว้ในการประชุมตรงนี้ว่า สุดท้ายกรรมการที่ผมยกประเด็นตรงนี้ขึ้นมาว่า ก็จะขัดแย้งกันกับมาตรา ๑๐ วรรคแรก ที่มีความยินยอม แต่ในกรณีขอสำเนาไม่มีความยินยอม ซึ่งท่านประธานบอกว่าควรจะต้องใส่ แล้วโดยหลักการของอธิบดีก็ควรจะต้องใส่ แต่สุดท้ายตรงนี้เมื่อมีประเด็นนี้ขึ้นมากรรมการ
- 15 อาจจะบอกว่าไม่มีการเติมตรงนี้ ก็ขอให้บันทึกไว้ กราบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็บันทึกไว้ นะครับ ความเห็นของท่านอนุรักษ์ เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๒ ก็ไม่มีการแก้ไข ท่านไม่มีสิทธิอภิปรายนะครับ ต่อไป ท่านเลขาธิการวุฒิสภา ในหมวดที่ ๒ ครับ

- 20 นายวุฒิชัย วัชรรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๒ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๒ ว่าด้วยหอจดหมายเหตุแห่งชาติ มี ๒ วรรค กรรมการมีการแก้ไขโดยเพิ่มข้อความในวรรคสาม ไม่มีผู้สงวน เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกอภิปรายได้ในประเด็นที่กรรมการแก้ไขนะครับ มีใครไหมครับ

เชิญท่านอนุรักษ์ครับ

- 25 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช จะสอบถามกรรมการนิดหนึ่งว่า ในมาตรา ๑๒ ก็คือหมวด ๒ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ คือในวรรคหนึ่ง วรรคสอง ขออนุญาตท่านประธาน

๑๔๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สรยุทธ ๖๕/๓

เพื่อต่อเนื่อกับวรรคสามก็คือว่า ให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติเป็นที่เก็บรักษา อนุรักษ์
และให้บริการการศึกษา การค้นคว้า การวิจัยเอกสารจดหมายเหตุ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ

5 ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นส่วนราชการสังกัดกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

เกิดจากตรงวรรคสองบอกว่า หอจดหมายเหตุแห่งชาติเองเป็นส่วนราชการสังกัด

กรมศิลปากรและกระทรวงวัฒนธรรม คราวนี้วรรคสาม ให้กรมศิลปากรพิจารณา

จัดให้มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด โดยหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด

เป็นส่วนราชการสังกัดกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม ความรู้สึกผมว่า ผมขอรายละเอียด

10 ชี้แจงว่า ตกลงแล้วหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัดนี้เป็นหน่วยงานเล็ก ๆ หน่วยงานหนึ่ง

ในหอจดหมายเหตุแห่งชาติหรือเปล่า-----

ช่วยตอบหน่อย ที่เขียนขึ้นมาเนี่ยเกิดมาจากปรัชญาใด มาจากหลักการและเหตุผลใด มาจาก
 กฎหมายระเบียบข้อใด ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โครงสร้างใดที่เขียนแบบนี้ ไปเอา
 5 แนวคิดนี้มาจากที่ไหน ประเทศใด ช่วยตอบต่อสภาด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ส่วนราชการครับ เดี่ยวเอาท่านวิรัชอีกคนหนึ่ง

พลอากาศเอก วิรัช คงศักดิ์ : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม

พลอากาศเอก วิรัช คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมคงมีความเห็นคล้ายคลึงกับเพื่อนสมาชิก
 ที่ได้อภิปรายไปแล้ว คือในหลักการของกฎหมายฉบับนี้ถ้าเพื่อเราย้อนกลับไปดู

10 เป็นการให้มีกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติ ก็คือมีองค์กรเดียวคืออยู่ที่นี้ เป็นกฎหมาย
 ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน แต่ในการที่กรมการไปเพิ่มข้อความตรงนี้ หมายถึงว่ามีการจัดตั้ง
 ส่วนราชการใหม่ในต่างจังหวัด โดยที่ว่าเป็นส่วนราชการสังกัดกรมศิลปากร กระทรวง
 วัฒนธรรม ที่อยู่ในต่างจังหวัด ก็คือมีกระบวนการเพิ่มขึ้นมาอีก ๑๕ จังหวัด กรณีอันนี้
 ผมคิดว่าเกินจากหลักการที่เราได้ตั้งไว้ ที่เราได้รับไว้ในวาระที่ ๑ ผมขออนุญาตเปิดเลยไป
 15 อีกก็คือว่า ในช่วงนี้การกำหนดอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๑๓ ก็คงคล้ายคลึงกัน ผมขออนุญาต
 เสนอความเห็นไว้ตรงนี้เลยว่า เราไปกำหนดในเรื่องของการติดตามเอาเอกสารจดหมายเหตุ
 ซึ่งถูกนำไปอยู่ในครอบครองของหอจดหมายเหตุโดยไม่ชอบนั้น ไปมีหน้าที่เกินกว่าที่
 กฎหมายกำหนดหรือเปล่า เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมอยากให้ท่านกรมการลองช่วย
 20 กรุณาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าการแปรญัตติหรือการแก้ไขกฎหมายใด ๆ ก็ตามนั้น
 ไม่สามารถดำเนินการได้เกินหลักการ แล้วเรื่องนี้จะมผลกระทบต่องบประมาณที่รัฐบาล
 เขาได้ดำเนินการ จำเป็นจะต้องส่งกลับไปให้รัฐบาลได้พิจารณาดำเนินการก่อนที่จะ
 มีการพิจารณากันในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอันนี้คงทำไม่ได้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิชาญอีกคนแล้วก็ให้กรมการชี้แจงนะครับ

เชิญครับ

25 นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

ผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ก็นอกจากที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว
 ในบางส่วนที่เกี่ยวข้อง ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ว่า โดยความสำคัญหอจดหมายเหตุ

๑๔๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

นิมิตดา ๖๖/๓

พวกเราผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกคงเห็นข้อความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่ประเด็นคือการ
ที่จะไปตั้งเป็นหอจดหมายเหตุในระดับจังหวัด ในส่วนภูมิภาคนั้น อยากจะถามทาง

5 คณะกรรมการและท่านประธานว่า-----

- ๖๗/๑

ความจำเป็นรวมทั้งเอกสารข้อมูลต่าง ๆ มีมากน้อยขนาดที่จำเป็นที่จะต้องมีเป็นส่วนราชการ ส่วนภูมิภาคด้วยอย่างนั้นหรือ อันนี้ก็คล้าย ๆ กับว่าเป็นระบบเปิด คืออาจจะมีได้ทุกจังหวัด

5 ความจำเป็นที่จะมีเยอะขนาดนั้น อันนี้คือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ถ้าเรามองว่าการมีหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งมีสถานะ อยู่ในกรมศิลปากรเหมือนกับกอง ๆ หนึ่ง แล้วก็ยังมีจังหวัด แล้วโครงสร้างในการที่จะ เชื่อมโยงที่จะบริหารจัดการ เพราะโดยปกติแล้วเรามองการบริหารระดับกรมที่ไปอยู่ใน ส่วนภูมิภาค ก็มีภายใต้ภารกิจของกรม แต่ที่นี้เราจะไปอยู่ในส่วนภูมิภาคเป็นภารกิจของกอง

10 นอกจากเรื่องงบประมาณที่เพื่อนสมาชิกได้พูดไปแล้วใน ๒ ประเด็นนี้ก็มีความจำเป็น ในประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ คือ โครงสร้างที่จะเชื่อมโยงในเรื่องของการทำงานระหว่าง หอจดหมายเหตุแห่งชาติกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด

อันนี้เป็น ๒ ประเด็นที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานไปยัง

15 ท่านกรรมธิการด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านนฤมลอีกคนหรือครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ขอบพระคุณค่ะ ท่านประธาน ดิฉัน นางนฤมล

ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรดิษฐ์ จริง ๆ แล้วก็ประเด็นที่ได้พยายามหาคำตอบกับ ท่านอาจารย์นริวรรธ จินตกานนท์ ช่าง ๆ ก็มีความเห็นเหมือนกับเพื่อนสมาชิกทุกท่านว่า

20 จะเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดทั้งเรื่องของภาระงบประมาณ แล้วก็ในเรื่องของการจัดการระบบ แล้วก็ในเรื่องของการจัดการบุคลากร รวมถึงความไม่ชัดเจนในเรื่องของส่วนราชการ ซึ่งสังกัดอยู่กับกรมศิลปากร แต่ไปอยู่ในส่วนภูมิภาค รวมถึงความจำเป็นว่า ถ้าจะทำเป็น รายจังหวัดเลยจะมีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใดในอีสาน สมมุติจะยกตัวอย่าง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเรา ก็เป็นเรื่องที่อาจจะต้องมีการพิจารณาให้รอบคอบมากขึ้น

25 ละเอียดยับย่อยเกินไป แล้วอาจจะเกินจากกฎหมายที่เรามีอำนาจในการที่จะพิจารณาด้วย ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมธิการชี้แจงของท่านสมาชิกทั้ง ๕ ท่าน ให้ครบถ้วนนะครับ ใครจะชี้แจง เชิญครับ

๑๔๓

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

จันทร์ตรี ๖๗/๒

- นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา และท่านสมาชิก ดิฉัน นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม กรรมาธิการ ขอเรียนชี้แจงในประเด็นที่ว่า
- 5 กรมศิลปากรจัดให้มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด ในปัจจุบันนี้โครงสร้างของ หอจดหมายเหตุแห่งชาติเป็นสำนัก คูดูแลส่วนราชการที่อยู่ในส่วนกลาง และจะมีโครงสร้าง ของกรมศิลปากรที่อยู่ในภูมิภาค เป็นราชการส่วนกลางที่อยู่ในภูมิภาค มีสำนักศิลปากร ๑๕ สำนัก จะดูแลหอจดหมายเหตุแห่งชาติที่มีอยู่ในปัจจุบันประมาณ ๘ แห่ง ซึ่งกระจายอยู่
- 10 ทั่วประเทศ หอจดหมายเหตุแห่งชาติแต่ละแห่งที่สังกัดสำนักศิลปากรทั้ง ๑๕ สำนัก ก็จะทำ หน้าที่เหมือนกับสำนักหอจดหมายเหตุในส่วนกลาง ขึ้นกับกรมศิลปากร ปฏิบัติงาน สอดคล้องกันโดยใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน ที่นี้ท่านคณะกรรมการส่วนใหญ่มีความเห็น ว่า การที่มีหอจดหมายเหตุที่ไปประจำในส่วนภูมิภาคเป็นจำนวนน้อย แต่ละจังหวัดที่ดูแล ก็จะดูแลหลาย ๆ จังหวัด เพราะฉะนั้นการทำงานก็จะทำให้ไม่สามารถที่จะควบคุมดูแล เอกสารของจังหวัดต่าง ๆ ที่ตัวเองดูแลได้ เช่น หอจดหมายเหตุแห่งชาติที่จังหวัด
- 15 อุบลราชธานี ซึ่งเป็นหอจดหมายเหตุแห่งเดียวในภาคอีสาน ดูแลจังหวัด ๒๐ จังหวัด คูดูแลเอกสาร ๒๐ จังหวัด ซึ่งทำให้ไม่สามารถที่จะควบคุมดูแลเอกสารที่มีอยู่ ๒๐ จังหวัด ได้ เพราะฉะนั้นกรรมการก็มีความเห็นว่า ถ้ากรมศิลปากรมีความสามารถที่จะตั้ง หอจดหมายเหตุเพิ่มเติมในแต่ละจังหวัดได้ เพื่อที่จะป้องกันการดูแลเอกสารในจังหวัด ต่าง ๆ เช่น ไปตั้งที่ขอนแก่น หรือที่นครราชสีมา เพื่อจะแบ่งจังหวัดจากอุบลราชธานี -----

20

- ๖๘/๑

ถ้าเป็นไปได้น่าจะสามารตั้งหัจจดหมายเหตุแห่งชาติได้ อันนี้คือความเห็นของกรรมาธิการ
ที่มีหลาย ๆ ท่านเสนอว่าถ้ามีความสามารถเพียงพอก็น่าจะกระจายไปหลาย ๆ จังหวัด

5 เพื่อให้จะคลุมดูแลเอกสารได้ครบถ้วน

ประธานวุฒิสภา : ของอาจารย์ดวง ชี้แจงอาจารย์ดวงหรือยัง เชิญครับ

นายดวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายดวง

อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา คือฟังท่านกรรมาธิการชี้แจงนี้ท่านกำลังจะยกร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับใหม่ นะครับ ท่านต้องพูดแบบนี้อยู่ในสภาผู้แทนราษฎร ถ้าอยู่ในวุฒิสภาท่านประธาน

10 ขอประทานอนุญาตผ่านไปยังกรรมาธิการ ท่านเปิดกลับไปดูหลักการ ท่านพูดเมื่อสักครู่

เป็นหลักการใหม่ของกฎหมายฉบับนี้ไม่มีเลย แพ้ ชนะ ไม่ใช่ประเด็นสำคัญ แต่ว่าจะได้

บันทึกว่าในสภานี้วุฒิสภาได้บอกคณะกรรมาธิการแล้วท่านกลับไปดู หลักการให้มีกฎหมาย

ว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติท่านนั่นเอง แล้วก็เขียนเป็นเหตุผลไว้ข้างในน่าสนใจมาก

ท่านประธาน ผมอ่านเล็กน้อย โดยที่เอกสารจดหมายเหตุเป็นข้อมูลสำคัญอธิบายตลอดจน

15 ให้มีจดหมายเหตุแห่งชาติ ความหมายก็คือมีที่แห่งเดียว ท่านอธิบายเอาไว้ ซึ่งผมคิดว่า

คนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เขาก็เข้าใจกลไกดีว่า ทุกวันนี้มีกลไกดูแลคือสำนักงาน

ศิลปากรดูแลอยู่แล้ว ไม่ได้มีความจำเป็นต้องตั้งจังหวัดขึ้นมาเป็นหน่วยงานใหม่ แปลว่า

กรรมาธิการกำลังเขียนเกินกว่าหลักการที่รัฐบาลให้มา เขาเขียนมาเขาอยากได้รถยนต์

แต่วุฒิสภาบอกอย่าเอารถยนต์ไปเลย เอาเรือไป แล้วจะวิ่งได้อย่างไร ท่านกลับไปดูหลักการ

20 ครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ความต้องการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่าน วาระที่ ๑ ของ

วุฒิสภานั้นไม่ได้เป็นอย่างกรรมาธิการชี้แจงครับ แปลว่าท่านนั่งคุยกันแล้วเขียนขึ้นมาใหม่

ก็เป็นกฎหมายฉบับใหม่ ท่านอย่าลืมนะ ที่เขียนมานี้คือหัวใจสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้ เปลี่ยนโครงสร้างทั้งหมดเลย จึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการ

ได้โปรดพิจารณาทบทวน แต่ว่าถ้าลงคะแนนจะแพ้ จะชนะ จะได้บันทึกเอาไว้ว่าอย่างน้อย

25 วุฒิสภาได้บอกเอาไว้แล้วว่าท่านเขียนกฎหมายเกินหลักการ ผมไม่แน่ใจว่าพอไปตั้ง

คณะกรรมาธิการร่วมกัน สภาผู้แทนราษฎรจะเอาของท่านหรือเปล่า เพราะเขาเป็นคนเขียน

กฎหมายมา เพราะเขาเป็นคนยกมา เพราะเขาเป็นคนหางบประมาณที่จะบริหาร

๑๔๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

จิตติมา ๖๘/๒

ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการ
ขอขอบคุณครับ

5 ประธานวุฒิสภา : กรรมการจะชี้แจงใหม่ครับ เชิญคุณหมอเฉลิมชัย
ก่อนครับ ท่านอาจารย์กอบกุลเดียนะครับ ท่านสุรัชย์ เดียวครับ ให้กรรมการชี้แจง
หน่อยครับ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม (กรรมการ) : ขอขอบคุณท่านประธาน
ขออนุญาตครับ พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม กรรมการ ท่านประธานครับ โครงสร้าง
10 ของส่วนราชการที่บรรจุไว้ในมาตรานี้เป็นลักษณะคล้ายคลึงกันกับการบัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งบัญญัติไว้เพียงกว้าง ๆ ว่า
ให้มีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ในหมวด ๒๑ ว่าด้วยกระทรวงวัฒนธรรมบัญญัติ
ไว้ว่าแบ่งส่วนราชการของกระทรวงวัฒนธรรมมีกรมศิลปากร จบที่กรมศิลปากร ไม่ได้
พูดในรายละเอียด แล้วในหมวดท้าย ๆ ผมจำหมวดไม่ได้ ในส่วนราชการที่ไม่ได้สังกัด
15 สำนักนายกรัฐมนตรี และไม่ได้สังกัดกระทรวง ทบวง กรมใด มีส่วนราชการ เขาเขียนไว้
บรรทัดเดียวว่า สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และด้วยกฎหมายฉบับนั้นสำนักงาน
พระพุทธศาสนาแห่งชาติสามารถมีสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติประจำจังหวัด
ได้ทุกจังหวัด โดยออกเป็นพระราชกฤษฎีกา จะอย่างไรก็ได้แต่ตรงนี้กรรมการ
มีความหวังดีที่จะให้เกิดการพัฒนาของระบบการจัดเก็บเอกสาร ระบบการบริหารงาน
20 เอกสาร โดยเฉพาะเอกสารที่มีคุณค่า-----

- ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ ผมไม่เชื่อว่าเอกสารที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เอกสารระดับชาตินั้นจะมีอยู่เฉพาะในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเท่านั้น คงจะมี
- 5 กระจายอยู่ทั่วประเทศตามที่ผู้แทนของกรมศิลปากรได้ชี้แจงไว้แล้วว่า ปัจจุบันเราก็มี สำนักงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานจดหมายเหตุนั้นอยู่ในหลายจังหวัดทั่วทั้งประเทศ คณะกรรมการจึงใช้วิธีคิดว่าทำอย่างไรเราจึงจะมีการพัฒนาและมีงานจดหมายเหตุ
- ที่กระจายอยู่ทั่วทั้งประเทศ จึงบัญญัติไว้ในมาตรานี้ ข้อความที่ใช้ในมาตรา ๑๒ วรรคสาม
- เขียนไว้ว่า ให้กรมศิลปากรพิจารณาจัดให้มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด มีคำว่า
- 10 “พิจารณา” คำว่า “พิจารณา” นั้นเป็นการเขียนที่เปิดกว้างเอาไว้ว่าเป็นอำนาจการใช้
- ดุลพินิจของรัฐบาล ของกรมศิลปากรว่าเมื่อท่านมีความพร้อม ท่านมีงบประมาณที่เพียงพอ
- ท่านจะใช้เวลาพิจารณา ๑ ปี ๒ ปี ๕ ปี ๑๐ ปี เราคงไปบังคับรัฐบาลไม่ได้ เราเพิ่มเติม
- ข้อความไว้ เราไม่ได้เขียนไว้ว่า ให้กรมศิลปากรจัดให้มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำ
- จังหวัด อันนี้เป็นการเปิดช่องให้การใช้ดุลพินิจของรัฐบาลนั้นดูตามความเหมาะสม
- 15 และกาลเวลาที่เหมาะสม จึงขอเรียนมาเพื่อพิจารณาคับ
- ประธานวุฒิสภา : คำถามอีก ๓ ท่านสุดท้าย เดี่ยวเอาท่านกอบกุล
- ท่านสุรชัย ท่านสุพจน์ เอาแค่นี้ก่อนนะครับ ท่านกอบกุลพยายามกระชับเวลาหน่อยนะครับ
- รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : ขอบพระคุณ ท่านประธานคะ
- ดิฉัน รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภา สำหรับมาตรา ๑๒
- 20 ซึ่งคณะกรรมการได้มีการเพิ่มเติม ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่สมาชิกวุฒิสภาทุกท่านในสภา
- แห่งนี้จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะเมื่อเราโหวตไปแล้ว ตัดสินไปแล้วลำบากในการ
- ที่จะเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข แล้วก็ต้องดูแนวทางปฏิบัติที่จะเกิดเป็นผลต่อเนื่องระยะยาว
- ดิฉันเข้าใจถึงความปรารถนาดีของคณะกรรมการ แต่ถ้าพิจารณาความจำเป็นอย่างแท้จริง
- หรือเป็นความจำเป็นที่รีบด่วนใหม่ที่จะต้องใส่วรรคนี้ลงไป ดิฉันคิดว่าวรรคนี้เป็นวรรค
- 25 ที่จะก่อให้เกิดภาระผูกพันที่ตามมามากเกินไป ไม่ว่าจะเป็นภาระผูกพันที่จะเกิดขึ้นต่อ
- สำนักงบประมาณก็ตาม ต่อการบริหารราชการก็ตาม หรือของกรมศิลปากร กระทรวง
- วัฒนธรรมก็ตาม ถ้าภาระผูกพันต่อเนื่องจนเราไม่รู้ว่าเมื่อไรถึงจะสำเร็จ ดิฉันเข้าใจว่าพอเรา
- มีอย่างนั้น ถึงแม้คำว่า พิจารณาจะให้มีความหมายก็คือให้จัดให้มีประจำจังหวัด ถ้ามี ๗๗

๑๕๑

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ปานชนก ๖๘/๒

- จังหวัด ก็ต้องมี ๗๗ แห่ง แล้วคงไม่ใช่ว่าจังหวัดไหนจะยอมที่จะไม่มี แล้วระยะเวลาที่จะ
ไม่มีใครขอรอไป ๑๐ ปี ก็บอกต้องเอาเร็ว ๆ ซึ่งถ้าดูความจำเป็นที่แท้จริง ดิฉันคิดว่า
- 5 ควรใช้โครงสร้างเดิม โครงสร้างเดิมก็คือสำนักงานศิลปากรที่ทำหน้าที่ดูแลอยู่ทั่วประเทศ
ถ้าคิดว่าสำนักงานศิลปากรที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอ กระทรวงสามารถที่จะตั้งสำนักงาน
ศิลปากรเพิ่มเติมได้ เมื่อสักครูดิฉันฟังคำชี้แจงว่ามีอยู่ ๑๘ แห่งทั่วประเทศ ถ้า ๑๘ แห่งดูแล
๗๗ จังหวัดไม่พอ ท่านจะตั้งเป็น ๒๕ แห่ง ในอนาคตเมื่อมีงบประมาณหรือก็แห่ง เพื่อให้
ดูแลจังหวัดที่ใหญ่ แล้วใกล้เคียงกัน เพราะจังหวัดเล็กบางจังหวัดเขาไม่จำเป็นที่จะต้องมี
- 10 หอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัดเขาหรอก เพราะว่าสามารถที่จะเอาไปรวมกันเข้า
ภาคอีสานอาจจะมีสัก ๔ - ๕ แห่ง ดิฉันหมายถึงสำนักงานศิลปากรที่จะไปดูแล แต่ไม่ควร
จะเรียกเป็นหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด เพราะเป็นการผูกมัด เป็นการผูกพันที่ใช้
เวลานานมาก แล้วก็มีเรื่องงบประมาณเรื่องอะไรเข้ามา ถึงแม้ว่าในหลักการและเหตุผล
จะบอกว่าคำว่า “แห่งชาติ” อาจจะมีสาขาได้เหมือนสำนักพระพุทธศาสนา -----

15

๑๕๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

นุชฉิษา ๓๐/๑

แต่ว่าภารกิจหรือภาระหน้าที่ของหอจดหมายเหตุกับสำนักพระพุทธศาสนาคงจะเอามา
เปรียบเทียบกันได้ยาก ดิฉันก็ขอเรียนด้วยความหวังใญว่า ถ้าเราโหวตให้การแก้ไขเพิ่มเติม
5 ของกรรมาธิการผ่าน ภาระผูกพันที่ตามมาสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดก็ต้องร่วมกันรับผิดชอบ
แล้วเราจะตามไปดูแลได้ขนาดไหน อย่างไร ไปถึงกรรมาธิการร่วมกันอาจจะต้องล้มไปก็ได้
ซึ่งก็จะไม่เป็นประโยชน์สำหรับร่าง พ.ร.บ. นี้เลย ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอนิดเดียวครับ เลดี แอนด์ เจนเทิลเมน นาว วี แสฟ
อะ สเปเชียล ดีลิจั่น ฟรอม เดอะ อียู พาร์เลียมেন্ট ทู วิสิท แอนด์ ออบเซิร์ฟ เออร์ มีทติ้ง
10 แดท บาย มิสเตอร์เวอร์เนอร์ แร็งเก็น เวลคัม ออล ยู แวงคิว (Ladies and Gentlemen, now
we have a special delegation from the EU parliament to visit and observe our meeting that
by Mr. Werner Langen welcome all you. Thank you.) เชิญต่อ ใครครับ เมื่อสักครู่นี้ผมบอก
ท่านกอบกุล ท่านสุรชัย ท่านสุพจน์ อีก ๓ คน เอาทีละ ๓ คนนะครับ เชิญครับ

นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม นายสุรชัย
15 เลียงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นมาตรา ๑๒
วรรคสาม ที่ทางกรรมาธิการได้เสนอข้อความในการที่จะให้กรมศิลปากรพิจารณาจัดให้มี
หอสมุดแห่งชาติประจำจังหวัด โดยให้ถือว่าเป็นส่วนราชการในสังกัดกรมศิลปากร
กระทรวงวัฒนธรรม ผมมีข้อหวังใญที่อยากจะฝากกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาผ่านไปยัง
ท่านกรรมาธิการว่า

20 เหตุผลประการแรก ก็เช่นเดียวกับที่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านได้แสดง
ความหวังใญไปก็คือ มีความหวังใญในประเด็นที่ว่า การเพิ่มเติมดังกล่าวจะเป็นการเกิน
หลักการของกฎหมาย นั่นคือประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับ
เรื่องการเงิน เมื่อหลักการของกฎหมายกำหนดให้มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติเพียงแห่งเดียว
25 ในส่วนกลาง ตามมาตรา ๑๒ วรรคแรก การที่เราไปเพิ่มเติมให้มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
ประจำจังหวัดทุกจังหวัดในวรรคท้ายของมาตรา ๑๒ นั้น ก็ต้องมีผลกระทบในเรื่องของ
งบประมาณแน่นอน

๑๕๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

นุชณิชา ๓๐/๒

5 ประการที่ ๓ ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่า เข้าใจถึงเจตนาดีของกรมการ
ในเรื่องของการที่จะให้การรวบรวมเอกสารที่สมควรที่จะจัดเก็บในหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
มีความทั่วถึงทั่วราชอาณาจักร ถ้าท่านจะเพิ่มเติมอย่างนี้นั้น ผมกราบเรียนว่ามีช่องทาง
ที่จะทำได้ โดยที่จะไม่มีประเด็นที่ผมกราบเรียนไปก็คือ ๑. ไม่เกินหลักการของกฎหมาย
๒. ไม่กระทบกับงบประมาณ ก็คือท่านเขียนเพิ่มเติมในลักษณะที่ให้มียุทธศาสตร์
แห่งชาติได้ โดยให้ไปตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยอำนาจของอธิบดีเป็นคนเสนอ
อะไรทำนองแบบนี้ เช่นเดียวกับการที่เราเขียนให้มีศาลขึ้นมา แล้วเราก็อ้างว่าจะมีเมื่อไร
10 ให้ประธานศาลฎีกาเป็นคนไปตราเป็นกฎหมายลูก ลักษณะแบบนี้เราก็เคยใช้ในหลักเกณฑ์
วิธีการแบบนี้ในการร่างกฎหมายหลาย ๆ ฉบับ ซึ่งก็จะไปจัดลำดับความสำคัญเอาเองว่า
จังหวัดไหนมีความพร้อม สมควรเมื่อไร อย่างไร ก็ไปออกเป็นกฎหมายลูก ซึ่งอย่างนั้น
ก็จะทำให้ฝ่ายบริหารเขาได้คิดพร้อม ๆ กัน คือทั้งในเรื่องของบุคลากร ทั้งในเรื่องของ
งบประมาณ

15 ประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ถ้าท่านดูในหมวด ๒
ซึ่งเป็นหมวดที่ว่าด้วยหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ท่านจะเห็นว่าในหมวดนี้ประกอบด้วย
มาตราทั้งหมด ตั้งแต่มาตรา ๑๒ ถึงมาตรา ๑๖ ในมาตราต่าง ๆ เหล่านี้ทุกมาตราเขียน
เกี่ยวกับบทบาท ทั้งอำนาจ ทั้งหน้าที่ ทั้งวิธีการปฏิบัติราชการของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
ไว้ทั้งสิ้น พอท่านไปเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ วรรคท้ายเป็นหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำ
20 จังหวัดขึ้น ถามว่าหอจดหมายเหตุแห่งชาติกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด
ใช้หอเดียวกันหรือไม่ ท่านประธานวุฒิสภาก็คงตอบคำถามนี้กับผมไม่ได้ แต่ผมกราบเรียน
ว่า จะเป็นสถานที่แห่งเดียวกันไม่ได้ เนื่องจากในร่างเดิมนั้น เขามีแต่หอจดหมายเหตุ
แห่งชาติที่เดียว แล้วเขียนว่าให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติแห่งนี้เป็นสถานที่ในการเก็บ
รักษา อนุรักษ์และให้บริการการศึกษา กล่าวสรุปโดยย่อก็คือ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ
25 มีหน้าที่อย่างไร ถูกกำหนดโดยร่างกฎหมายฉบับนี้ คำถามที่จะถามตามมาก็คือ -----

- พอท่านไปสร้างให้มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัดขึ้น แล้วท่านก็เขียนทิ้งไว้แค่นี้
ถามว่าหอจดหมายเหตุแห่งชาติแห่งนี้มีอำนาจหน้าที่อะไร เมื่อท่านไม่เขียน ต่อไปจะมี
- 5 ปัญหาต่อไปอีกว่า หอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัดสามารถใช้งบประมาณแผ่นดิน
ได้ไหม ท่านเห็นไหมว่าจะมีประเด็นปัญหาปลีกย่อยอย่างนี้ตามมา เพราะฉะนั้นกราบเรียน
ว่าเข้าใจถึงเจตนาดีของท่าน แต่วิธีการของท่านยังไม่ถูกต้อง ก็อยากจะเสนอเป็นแนวคิดที่
ท่านควรจะถอนออกไปก่อน จะเพิ่มเติมก็ต้องปรับปรุงถ้อยคำ ซึ่งคงต้องใช้ระยะเวลา
มาเรียบเรียง ในลักษณะที่ผมว่าก็คือเขียนเป็นจุดตั้งต้นว่าในอนาคตมีได้ แต่อย่าเพิ่งเขียนว่า
- 10 ให้มี ณ วันนี้ ในอนาคตมีได้โดยไปตราเป็นกฎหมายลูก เช่น ในรูปของพระราชกฤษฎีกา
เป็นต้น ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เคี้ยวพอท่านสุพจน์แล้วก็ท่านสุมลศรีรับเชิญครับ
แล้วผมจะย้อนกลับมาข้างหน้า

- นายสุพจน์ เลียดประดม : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ท่านประธาน
- 15 ที่เคารพ ผม นายสุพจน์ เลียดประดม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ได้ขอเสนอความคิดเห็น
ต่อมาตรา ๑๒ ที่กรรมาธิการได้มีการแก้ไขในวาระสาม ผมเองได้นั่งฟังตั้งแต่เริ่มต้น
ตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ยังไม่ได้ใช้สิทธิอภิปรายเลย เนื่องจากตั้งใจจะอภิปราย
ในส่วนที่ตนเองสงวนคำแปรญัตติไว้ แต่ก็ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยต่อทางกรรมาธิการ
ในกรณีที่ท่านเพิ่มเติมข้อความจากร่างเดิมในหลาย ๆ มาตรา ซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะเป็นประเด็น
- 20 ซึ่งกฎหมายของท่านเองที่ท่านร่างขึ้นมาจะไม่สอดคล้องกัน อย่างน้อย ๆ เราก็เห็นใน
มาตรา ๑๐ กับมาตรา ๑๑ ในกรณีของมาตรา ๑๒ ท่านไปเพิ่มเติมในวาระสาม
ให้กรมศิลปากรพิจารณาจัดให้มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด ผมฟังท่าน
กรรมาธิการได้ชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ ท่านไม่ได้มีเหตุผลความจำเป็นที่ชัดเจน เป็นความมุ่งหวัง
หรือปรารถนาดีว่าน่าจะมีเอกสารอีกเป็นจำนวนมากที่น่าจะมีหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
- 25 ประจำจังหวัด ซึ่งตรงนี้ไม่ใช่ประเด็นที่ท่านจะมาเพิ่มเพียงเหตุผลเท่านั้น อันนี้เป็น
ประการแรก ซึ่งผมเองไม่เห็นด้วยกับการเปะโดยที่ไม่ได้มองถึงความสำคัญกรณีของ
โครงสร้างของกฎหมายที่มีท่านสมาชิกได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ กรณีที่อยู่ในหมวดของ

๑๕๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อรวรรณ ๗๑/๒

หोजดหมายเหตุแห่งชาติเป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ ท่านไปเพิ่มเติมตั้งหोजดหมายเหตุ
แห่งชาติประจำจังหวัดขึ้นมา ซึ่งไม่สอดคล้องในเรื่องของโครงสร้าง

- 5 ประการต่อมาเกี่ยวกับเรื่องหลักการ อันนี้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง ท่านสมาชิก
ที่ได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้ หลักการของกฎหมายสำคัญ ท่านไม่สามารถจะทำเกินหลักการได้
อันนี้เป็นหลักที่เรายึดถือขึ้นมา วุฒิสภาเป็นผู้ที่พิจารณาร่างกฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร
สภาผู้แทนราษฎรเสนอหลักการในการให้มีกฎหมายแล้วพร้อมด้วยเหตุ ทำไมถึงต้องมี
หลักการนั้นก็จะมีเหตุผลสนับสนุน อันนี้เป็นหลักการที่สภาใช้อยู่ เพราะฉะนั้นการที่เราจะ
10 เพิ่มเติม โดยเพิ่มเติมหลักการเข้าไป ถ้าเป็นเช่นนั้น วุฒิสภาแห่งนี้ก็สามารถเสนอกฎหมายได้
โดยแอบแฝงมาในการเสนอ ในการแก้ไข ในการแปรญัตติ เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่สามารถ
ที่จะไปได้ แม้ว่าผ่านวุฒิสภาไปแล้ว สภาผู้แทนราษฎรก็เข้าก็ไม่ได้เห็นชอบด้วย เพราะฉะนั้น
ผมเห็นว่ากรณีที่ท่านกรรมาธิการคงจะต้องหนักแน่นในหลัก ท่านแก้ไขแก้มา ผมเอง
ก็พยายามติดตามการประชุมตลอด บางครั้งก็สับสนกับทางกรรมาธิการ ต้องขออภัยครับ
15 เพราะฉะนั้นประเด็นในวาระสามผมเองไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกรณีที่ท่านจะเพิ่มเติมให้มี
หोजดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด ซึ่งประเด็นนี้เราได้พูดคุยกันในวันวาระที่ ๑
เป็นความมุ่งหวัง เป็นความปรารถนาดี แต่ท่านเขียนอย่างนี้ไม่ได้ ขอบคุณท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์สุมลครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

- 20 ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ก่อนอื่น
ต้องขอขอบพระคุณคณะกรรมการที่แปรญัตติตามที่ดิฉันซึ่งเป็นต้นเหตุของการเสนอ
ญัตตินี้-----

๑๕๖

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ศศิมมา ๓๒/๑

แล้วท่านกรรมาธิการได้กรุณาเห็นด้วย ทำให้ดิฉันพึงพอใจในการไปแปรญัตติ แต่ในวันนี้
ด้วยเหตุที่เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้กล่าวไปเยอะแยะแล้ว ดิฉันมีเจตนาครั้งแรก ดิฉันพูดใน
5 สภาแห่งนี้ตอนรับวาระที่ ๑ ว่า จากการที่เราอยู่บ้านนอกหรือต่างจังหวัด ได้เห็นว่าเรื่องของ
จดหมายเหตุ หอจดหมายเหตุมีความสำคัญ เพราะเป็นเอกสารหลักฐานทางประวัติศาสตร์
ที่มีคุณค่ายิ่ง เมื่อสูญหายไปแล้วยากที่จะเกิดขึ้นได้ จึงเสนอว่าแต่ละจังหวัดควรมี
แต่ไม่ต้องลงทุน ไม่ต้องไปสร้างเป็นโครงสร้างใหม่ที่จะต้องทำให้เสียทั้งงบประมาณและ
บุคลากร วันนั้นถ้าจำไม่ผิดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมนั่งอยู่บนเวทีตรงนั้น
10 แล้วดิฉันบอกว่าเรามีวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดทุกจังหวัดอยู่แล้วก็ให้
บุคลากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ของท่านนั้นแหละ แต่ดูแลเรื่องของจดหมายเหตุด้วยขึ้นมาสัก
คนหนึ่ง ไม่ต้องลงทุน ไม่ต้องมีอัตราใหม่ เพราะแน่นอนการที่จะสร้างอัตราใหม่ขึ้นมา
ไม่ได้ เขาไม่ให้ เพราะยากมาก เหมือนที่เราเคยทำมาแล้วเรื่องการแยกมัธยมศึกษา
ประถมศึกษา เพราะฉะนั้นเคยเสนออย่างนี้ แต่ก็ด้วยความกรุณาของคณะกรรมการที่ไป
15 ตั้งส่วนราชการเลย ก็เลยมองว่าผิดหลักการ แล้วก็ใช้งบประมาณ ทั้งงบประมาณด้วย
ทั้งบุคลากรด้วย ทั้งอัตราด้วย เพราะฉะนั้นในวันนี้เพื่อให้ที่ประชุมแห่งนี้ยุติในมาตรา ๑๒
วรรคสอง ที่เพิ่มเรื่องการตั้งหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัดนั้น ดิฉันขอลอน
คำแปรญัตตินี้เพื่อจะได้ยุติแล้วก็ทำเป็นตามร่างเดิม ขอขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการว่าอย่างไรครับ เจ้าของคนแปรญัตติบอก
20 ขอลอนแล้ว กรรมาธิการว่าอย่างไร เชิญครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ
บุรณสมภพ ประธานคณะกรรมการ เมื่อผู้แปรญัตติได้เสนอขอลอนแล้วก็ได้หารือ
ดิฉันได้หารือกับคณะกรรมการแล้วก็ขอลอน ตกลงค่ะ

25 ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นมาตรานี้กรรมาธิการขอลอนนะครับ
ไม่มีการแก้ไข ก็ไม่ให้อภิปรายแล้ว มาตราต่อไปครับ คงร่างเดิมครับ

นายวุฒิชัย วัชรรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : "มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

๑๕๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ศกิมมา ๓๒/๒

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๓ กรรมการแก้ไขเพิ่มเติม (๒) (๖) (๗)

5 ก่อน แล้วก็จะเปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายในประเด็นที่กรรมการได้มีการเพิ่ม
ใน (๒) (๖) (๗) เท่านั้นครับ เชิญท่านแรกที่ขอแก้ไขด้วยครับ ท่านสุพจน์ เลียดประถม
ใน (๒) เอาทีละวงเล็บหรือจะเอาทีเดียวไปพร้อมกันได้ เชิญท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ขอบคุณท่านประธานครับ ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในมาตรา ๑๓ (๒)

10 ที่ผมได้ขอแปรญัตติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ เนื่องด้วยใน (๒)

ที่เขียนว่า ติดตาม รวบรวม หรือรับมอบเอกสารจดหมายเหตุจากหน่วยงานของรัฐ ผมเห็นว่า
ในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ได้พูดถึงเอกสารส่วนบุคคล ซึ่งกรณีเช่นนี้ก็จะเห็นว่ามีเอกสาร
จดหมายเหตุจากของภาคเอกชนอยู่ด้วย ผมเลยเห็นควรที่จะเพิ่มเติมคำว่า เอกชน เข้าไป

แต่ผมเชื่อว่ากรรมการจะต้องชี้แจง ผมว่าใน (๓) มีจัดหาซื้อหรือรับบริจาคเอกสารที่มี

15 คุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุจากเอกชนแน่นอน ซึ่งผมเองมองว่าสืบเนื่องจากมาตรา ๑๐

ในวรรคสอง กรณีที่อธิบดีอาจทำความตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อนำมาเก็บรักษา
อันนี้ก็คือกรณีที่เอกสารจดหมายเหตุนั้นเอกชนเขาให้มา -----

- แล้วกรณีของมาตรา ๑๑ เมื่อกรมศิลปากรได้รับมอบเอกสารส่วนบุคคลจากเจ้าของ
 ผมเห็นว่าในอำนาจหน้าที่ที่เขียนไว้กรณีนี้เอกชน ในกฎหมายฉบับนี้เขียนไว้ว่า เฉพาะกรณี
 5 ภาครัฐติดตามรวบรวมหรือรับมอบเอกสารจดหมายเหตุจากหน่วยงานของรัฐ มิได้พูดถึง
 เอกชนเลย ซึ่งเอกชนอาจจะเป็นผู้มอบก็ได้ แต่กรณีของเอกชนใน (๓) กลับเขียนว่า
 “จัดหาซื้อหรือรับบริจาค” ซึ่งผมมองว่า จากเอกชนก็อาจจะมีการติดตามรวบรวมหน่วยงาน
 ของรัฐคือหอจดหมายเหตุแห่งชาติอาจจะมีการติดตามรวบรวมหรือรับมอบเอกสารก็ได้
 ซึ่งประเด็นนี้ผมเห็นว่า ตามร่างเดิมตก จากหน่วยงานของรัฐ ผมเติมคำว่า และเอกชน เข้าไป
 10 ท่านประธานเองได้กรุณาว่า ถ้าผมจะอภิปราย
 ประธานวุฒิสภา : เอาอย่างนี้ท่านสุพจน์ เอา (๒) อันเดียวก่อนดีกว่า
 นายสุพจน์ เลียดประถม : ขอบคุณท่านประธานครับ
 ประธานวุฒิสภา : มีท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปราย (๒) อีกไหมครับ
 ถ้าไม่มีผมจะให้กรรมการชี้แจง ท่านกฤษ เชิญครับ เอาเฉพาะ (๒) นะครับ
 15 นายกฤษ อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานครับ ผม นายกฤษ อาทิตย์แก้ว
 สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร กราบเรียนท่านประธานว่า ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณ
 คณะกรรมการที่ได้กรุณาใช้ความพยายามที่จะทำกฎหมายฉบับนี้ให้ดีที่สุด แต่ว่าใน (๒)
 นี้ผมคิดว่า “ติดตามรวบรวมหรือรับมอบเอกสารจดหมายเหตุจากหน่วยงานของรัฐ” ผมว่า
 ครอบคลุมอยู่แล้ว เมื่อไปเติม “และติดตามเอาคืนเอกสารจดหมายเหตุซึ่งถูกนำไปจาก
 20 ความครอบครองของจดหมายเหตุแห่งชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมาย” ที่จริงแล้ว กราบเรียน
 ท่านประธานว่า ลักษณะนี้ก็คือการอาจจะลักทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์
 ไปเสียจากหน่วยงานของรัฐ ดังนั้นเรื่องการติดตามในเรื่องของการลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์
 ยักยอกทรัพย์ก็น่าจะเป็นเรื่องของฝ่ายปราบปราม ซึ่งเรามีเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งดำเนินการ
 ในเรื่องนี้กระทำได้ครอบคลุมอยู่แล้ว ผมเข้าใจว่าท่านกรรมการท่านคงมีความห่วงใย
 25 ว่าเมื่อเอกสารถูกเอาไปแล้วอาจจะไม่มีคนติดตาม อาจจะไม่มีคนไปดูแล ในเมื่อท่านเป็น
 เจ้าของหอจดหมายเหตุท่านก็มีหน้าที่ติดตาม แล้วการที่ท่านนำเอาเอกสารไปโดยมิชอบ
 ซึ่งผมว่าจะเป็นการไปเพิ่มภาระให้กับหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ที่จะรวบรวมเอกสาร
 ต่าง ๆ แยกทำหน้าที่รวบรวมเอกสารต่าง ๆ ผมก็ว่าทำไม่ค่อยจะไหวอยู่แล้ว เพราะว่าเอกสาร

๑๕๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ฉัตริคัตน์ ๓๓/๒

มีมากมาย และเอกสารสำคัญ ๆ ที่เป็นหน้าที่ของหอสมุดแห่งชาติที่จะต้องทำหน้าที่รวบรวม
เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากกว่าเรื่องการติดตาม เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะให้หน่วยงานนี้
5 ทั้งดำเนินการรวบรวมแล้วก็ยังต้องไปติดตามเอาจากผู้ที่น่าไปโดยมิชอบอีกก็จะเป็นปัญหา
ปัญหานี้เขาไม่สามารถจะดำเนินการได้ จะเอากำลั้งที่ไหน เอาการจัดการที่ไหน ไปติดตาม
ในเรื่องนี้ อย่างเก่งก็ไปบอกให้ตำรวจติดตาม ซึ่งตำรวจปกติเขาจะต้องติดตามอยู่แล้วถ้ามี
การดำเนินคดี มีการไปแจ้งความไว้ ดังนั้นผมจึงไม่เห็นด้วยกับที่กรรมการได้พยายามที่จะ
เพิ่มเติมคำว่า “และติดตามเอาคืนเอกสารจดหมายเหตุซึ่งถูกนำไปจากความครอบครอง
10 ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ขอขอบคุณท่านประธานครับ
ประธานวุฒิสภา : ท่านอนุรักษ์ครับ แล้วก็ท่านทวิศักดิ์ เชิญครับ
นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา คือผมมีคำถามจะสอบถามทางท่านกรรมการก็คือว่า
ในมาตรา ๑๓ วรรคสอง ที่ท่านเติมข้อความว่า ขออนุญาตอ่าน เพราะว่าพี่น้องประชาชน
15 อาจจะไม่เห็นข้อความเต็มจำนวน ก็คือว่า หอจดหมายเหตุแห่งชาติมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ ก็คือ
มี ๑๑ ประการ เฉพาะ (๒) ก็คือว่า “ติดตามรวบรวมหรือรับมอบเอกสารจดหมายเหตุ
จากหน่วยงานของรัฐ” ที่นี้กรรมการเพิ่มเติมว่า “และติดตามเอาคืนเอกสารจดหมายเหตุ
ซึ่งถูกนำไปจากความครอบครอง” ผมเห็นว่าความครอบครองของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย-----

20

- ๓๔/๑

คือผมมีคำถามหนึ่งว่า การที่ท่านเขียนตรงนี้ผมคิดว่าจะมีปัญหาในทางกฎหมายว่า

๑. เอาคืนเอกสารจดหมายเหตุที่นำไปจากความครอบครองของหอจดหมายเหตุ ผมว่า

5 ตัวเอกสารจดหมายเหตุเป็นกรรมสิทธิ์ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ไม่ใช่แค่ว่า

คือบางส่วนเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา บางส่วนอาจจะมีการครอบครอง ก็คืออาจจะดูแลแทน
หน่วยงานราชการอยู่ แต่คราวนี้พอท่านเขียนคำว่า ถูกนำไปจากความครอบครอง

เฉพาะกรณีเดียว ก็ไม่ครอบคลุมกรณีที่เป็นกรรมสิทธิ์ ผมขออธิบายดังต่อไปนี้ว่า ปกติ

ถ้าทรัพย์สินเป็นของผมหรือของหน่วยงานรัฐเป็นกรรมสิทธิ์อยู่ ใครเอาไปเป็นความผิด

10 ฐานลักทรัพย์ แต่ถ้าเป็นความผิดที่ว่าทรัพย์สินอยู่ในการครอบครองของใคร ไม่ใช่เป็น

กรรมสิทธิ์นะครับ การที่คุณไปเอาทรัพย์สินที่อยู่ในการครอบครองของคนอื่น ตรงนั้น

เป็นความผิดฐานลักขโมย แต่คราวนี้ผมเลยสอบถามท่านกรมการว่า เหตุใดท่านบอกว่า

ติดตามเอาคืนเอกสารจดหมายเหตุซึ่งถูกนำไปจากความครอบครอง ไม่ใช่กรรมสิทธิ์นะครับ

ถูกนำจากความครอบครองของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งท่านลิมิต (Limit) เฉพาะกรณีที่

15 เป็นกรณีความครอบครอง ก็คือหรือสิทธิครอบครองของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ แต่ไม่ใช่

เป็นลักษณะของการถูกนำไปในลักษณะของการที่ว่าเป็นกรรมสิทธิ์ ในกฎหมายนี้

กรรมสิทธิ์กับสิทธิครอบครองคนละประเภทกัน ผมเลยสอบถามว่าเหตุใดท่านให้

การคุ้มครองติดตามเฉพาะในเรื่องการครอบครองของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ทำให้

เขียนแล้วอาจจะมีปัญหาในแง่ของการตีความ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเขียนแล้วมีปัญหา

20 ขึ้นมาไม่ควรเขียน ของเดิมน่าจะครอบคลุม หรือว่าถ้าไม่ครอบคลุมยังมีเงื่อนไขของ

มาตรา ๑๑ ที่จะดำเนินการอื่นตามที่อธิบดีมอบหมาย จึงขอคำชี้แจงจากนักกฎหมายกฤษฎีกา

จะชี้แจงประเด็นนี้ได้ดีกว่า กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก่อนชี้แจง เชิญท่านทวิศักดิ์ครับ

นายทวิศักดิ์ คิตบรรจง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม

25 นายทวิศักดิ์ คิตบรรจง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านประธานครับ ผมจริง ๆ แล้ว

ง่าย ๆ เลยนะครับ ภารกิจของหอจดหมายเหตุก็คือติดตามจดหมายเหตุ เพราะฉะนั้นไม่ว่า

เอกสารหรือว่าจดหมายเหตุที่ได้ครอบครองหรือที่เป็นกรรมสิทธิ์ก็ตาม ได้ถูกนำไปจาก

ครอบครองหรือว่าได้ถูกเอาออกไปจากหอจดหมายเหตุโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ถือว่า

เป็นความผิดแล้ว เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ของหอจดหมายเหตุ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่
 ในหอจดหมายเหตุที่จะต้องติดตามเอา มา จะด้วยลักษณะของการแจ้งความดำเนินคดี
 5 หรือจะเป็นด้วยลักษณะใดก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นคำว่า ติดตามจดหมายเหตุจากหน่วยงาน
 ของรัฐ ติดตาม รวบรวม หรือรับมอบเอกสารจดหมายเหตุจากหน่วยงานของรัฐ ผมคิดว่า
 สมบูรณ์อยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องไปขยายความให้รุ้งรังแล้วก็เกิดการตีความอะไรต่ออะไร
 อีกมากมาย ผมคิดว่าการตรากฎหมายนั้นจะต้องให้มีความสั้น กะทัดรัด แล้วก็กินความ
 เท่านั้นครับ

10 ประธานวุฒิสภา : ท่านจงรักครับ ท่านยกหลายครั้งแล้ว คราวนี้
 ท่านอภิปรายครับ

พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ผม พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ สมาชิกวุฒิสภาประเภทสรรหา ขออนุญาตกราบเรียนว่า
 ตามที่เพื่อน ๆ สมาชิกได้มีความเห็นในเรื่องนี้ผมเห็นด้วยว่า การเขียนให้อำนาจให้มี
 15 การติดตามเอาคืนเอกสารจดหมายเหตุซึ่งถูกนำไปจากความครอบครองของหอจดหมายเหตุ
 แห่งชาติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในทางปฏิบัติคงจะทำได้ยาก เพราะเจ้าหน้าที่หอจดหมายเหตุ
 แห่งชาติจะมีอำนาจอะไรในการไปติดตามเอาคืนเอกสารที่ถูกลักขโมยไปหรืออะไร
 ก็แล้วแต่นะครับ ท่านขึ้นไปตามเขา เขาเอาปืนยิงสวนมาท่านทำอะไร เพราะว่าถ้าเมื่อ
 มีคนร้ายเอาไปเก็บไว้ในบ้าน ท่านก็ต้องไปแจ้งความตำรวจ ตำรวจต้องไปขอยกค้น
 20 จากศาล แต่เกิดให้อำนาจท่านซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่พลเรือนไปติดตามเอาของทุกอย่าง แล้วก็
 ถ้าเกิดหน่วยราชการทุกแห่งของหายไปแล้วให้อำนาจหน่วยแห่งนั้นว่าให้ไปติดตามได้
 มาหมด ตำรวจก็ไม่ต้องมีครับ ผมเห็นว่าโดยปกติแล้วเมื่อใดเป็นความผิดอาญา ทรัพย์สิน
 ของทางราชการหายไปก็ต้องไปแจ้งความตำรวจ ตำรวจก็มีอำนาจตามกฎหมาย ไปขอ
 หมายค้นจากศาลไปติดตามคืนให้ท่านอยู่แล้ว แต่การที่กฎหมายจะมาระบุว่าให้อำนาจท่าน
 25 ซึ่งเป็นพลเรือนไปติดตามนั้นท่านอาจจะเกิดอันตรายได้ด้วย ท่านเข้าไปในบ้านเขากลางคืน
 เห็นจดหมายเหตุถูกเอาไปเก็บไว้ในบ้าน ท่านจะเอามาได้อย่างไร เพราะฉะนั้นการติดตาม
 กฎหมายเขียน ทางปฏิบัติเป็นไปได้ครับ ผมเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเขียน แล้วก็ถ้ามี
 เหตุอะไรที่ผิดกฎหมายก็แจ้งตำรวจ ขอบคุณครับ

๑๖๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

รัฐวิธา ๓๕/๑

ประธานวุฒิสภา : เคียวให้เจ้าหน้าที่ชี้แจงนะครับ เชิญครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

- 5 ที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภาครับ กระผม นายสุรพล ทิพย์เสนา กรรมาธิการ ก่อนอื่น
ก็ขออนุญาตกราบเรียนในมาตรา ๑๓ (๒) เป็นผลสืบเนื่องมาจากได้มีผู้แปรญัตติ
โดยให้เหตุผลว่าในการดำเนินการของหอจดหมายเหตุนั้นควรจะมีการติดตามนำเอกสาร
ที่ออกไปจากความครอบครองของหอจดหมายเหตุแห่งชาติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
กลับคืนมา ก็ควรจะเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้กับหอจดหมายเหตุแห่งชาติในการที่จะดำเนินการ
10 ติดตามคืนมา ซึ่งในการพิจารณาของคณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณาทั้งในส่วนของ
มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ก็พิจารณาแล้วเห็นว่าในมาตรา ๑๔ เองก็เขียนไว้ชัดเจนว่า
เมื่อเอกสารจดหมายเหตุได้เก็บไว้ที่หอจดหมายเหตุแล้วจะนำออกไม่ได้ เว้นแต่เป็นการ
นำออกไปเพื่อแสดงเป็นการชั่วคราว ซ่อมแซมหรือว่าด้วยเหตุจำเป็นอื่นใด ที่นี้ถ้ามีการ
นำออกไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ตรงนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้น ก็เลยเห็นด้วยกับ
15 ผู้แปรญัตติในการที่จะเขียนเป็นอำนาจหน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติที่จะมีหน้าที่
ในการที่จะต้องติดตามเอาเอกสารจดหมายเหตุนั้นกลับคืนมา

ประธานวุฒิสภา : ผมว่าได้ข้อยุติแล้ว ผมจะขอมติดีกว่า ถ้าอย่างนั้นเชิญ
หมอเจตน์กับท่านสมัคร แล้วก็ท่านอนุรักษ์ ความจริงผมอยากจะขอมติเพราะว่าฟังดูแล้ว
น่าจะได้ข้อยุติแล้ว ผมไม่ทราบว่าตรงนี้ใครแปรญัตติไว้ เชิญท่านเจตน์ครับ

- 20 นายเจตน์ ศิริธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิริธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับผมก็เห็นว่าในกรณี
ที่ทางคณะกรรมาธิการเขียนเพิ่มเติมในมาตรา ๑๓ (๒) มาตรา ๑๓ (๖) แล้วก็มาตรา ๑๓ (๗)
ผมขอพูดไปทีเดียวนะว่าไม่มีความจำเป็นจะต้องเขียน เพราะฉะนั้นผมขอเสนอว่า
ให้ตัดออก เนื่องจากการที่ข้อความเดิมร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมา ผมเห็นว่าข้อความ
25 ก็สมบูรณ์อยู่แล้ว แล้วการที่ทางคณะกรรมาธิการเขียนเพิ่มเติมขึ้นมาไม่ว่าจะเป็น
อนุใดอนุหนึ่ง ทั้ง ๓ อนุนี้ผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็น แล้วหลักของกฎหมายการเขียน
ข้อความยื่นข้อแล้วก็ไม่มีความจำเป็นอะไร ก็ไม่มีความจำเป็น เราก็สมควรที่จะตัดออกได้
โดยที่ข้อความเดิมไม่ได้เสียไป ในเรื่อง (๒) ก็เป็นไปตามที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปราย

๑๖๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

รุจิรา ๑๕/๒

ไปแล้ว ผมคงไม่ต้องเสียเวลาตรงนี้ เพราะผมเห็นว่าเป็นหน้าที่ของตำรวจที่เขาจะดำเนินการ อยู่แล้วแล้วก็ในเรื่องของ (๖) (๗) เป็นเรื่องที่ไม่ต้องเขียนขึ้นมาก็ได้ ใจความก็เหมือนเดิม

5 ผมขอเสนอให้ทางคณะกรรมการได้ตัดออกไปจะดีกว่าครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ตรึงใจตอบก่อนครับ ผมจะได้ไปเร็วขึ้น

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ

วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ

บุรณสมภพ พอดีในเอกสารนี้ไม่มีชื่อของผู้แปรญัตติ แต่ที่จริงมีคือท่านสุรัชย์ ทีนี้เมื่อได้ฟัง

10 คำอภิปรายแล้วดิฉันคิดว่าดิฉันเห็นควรให้ตัดออกค่ะ

ประธานวุฒิสภา : (๒) (๖) (๗) ตัดออกหมดเลยนะครับ ที่ประชุมไม่ต้อง อภิปรายต่อ ตัดออกดีกว่าเพราะเขียนแล้วผมว่าลุ่มล่าม ท่านสุพจน์เห็นด้วยนะครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานครับ ผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ คือท่านได้ตอบประเด็นของ

15 ท่านสุรัชย์ แต่ว่าประเด็นของผมท่านยังไม่ได้อตอบ อยากให้ท่านตอบนิดหนึ่งที่ผมเพิ่มเติม ใน (๒) “และเอกชน”

ประธานวุฒิสภา : เชิญกฤษฎีกาตอบ หรือใครจะตอบครับ
ทางกรมศิลปากร

20 นายสุพจน์ เลียดประถม : ที่ผมเพิ่มเติมคำว่า “และเอกชน” เข้าไปในท้าย ของ (๒) ติดตาม รวบรวม หรือรับมอบเอกสารจดหมายเหตุจากหน่วยงานของรัฐและเอกชน ครับ

ประธานวุฒิสภา : คือหมายความว่าตอนนี้กรรมการขอตัดหมดแล้ว ที่เพิ่มเติม แต่ท่านจะขอเพิ่มคำว่า และเอกชน ถูกไหมครับ

25 นายสุพจน์ เลียดประถม : ครับ เป็นคำสงวนคำแปรญัตติ ทีนี้ท่านยังไม่ได้อชี้แจงประเด็นนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ได้ครับ ชี้แจงให้ชัดเจนหน่อยครับ เชิญครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกวุฒิสภา กระผม นายสุรพล ทิพย์เสนา กรรมการ ขออนุญาตกราบเรียนครับ
5 จากคำแปรญัตติของท่านสุพจน์ ขอประทานอภัยที่ต้องเอนาม ที่ขอเพิ่มในส่วนของ
การติดตามรวบรวมและรับมอบเอกสารจากเอกชน ทางคณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว
เห็นว่าได้กำหนดไว้เป็นหน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติแล้วในการดำเนินการตาม
(๓) ในการที่จะดำเนินการไปจัดหาซื้อหรือรับบริจาคจากเอกชน ตรงนี้ก็เลยคิดว่าน่าจะ
ครอบคลุมในการที่จะดำเนินการรวบรวมเอกสารจากภาคเอกชนนะครับ ขอบขอบคุณครับ

10 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : เพื่อความรวดเร็วครับ ผมไม่ติดใจครับ
ท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้น (๒) ข้อความเพิ่มขึ้นตัด รวมทั้ง
ท่านสุพจน์ที่ท่านขอเพิ่ม “และเอกชน” ตัด (๖) ก็ตัดออกนะครับ ก็เหลือ (๗) ที่ประธาน
15 คณะกรรมการก็บอกว่าขอตัด เนื่องจากว่าท่านสุรัชย์ได้ขอเพิ่มไว้ เชิญท่านสุพจน์
ก่อนครับ เชิญครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ถึง (๖) แล้วใช่ไหมท่านประธานครับ
ซึ่งผมแปรญัตติไว้

20 ประธานวุฒิสภา : ใช่ครับ แต่ว่ากรรมการขอตัดออกข้อความที่เพิ่ม
แต่ท่านเพิ่มคำว่า “จดบันทึก” ครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : คือที่กรรมการได้ชี้แจงต่อที่ประชุม
ได้พูดถึงกรณีคำแปรญัตติของท่านอื่น กรณีของผมนี่กรรมการไม่ได้เห็นด้วย
ผมเลยสงวนคำแปรญัตติใน (๖) ของมาตรา ๑๓ ครับ ซึ่งผมได้แปรญัตติไว้เพิ่มเติม
คำว่า “จดบันทึกและรวบรวมเอกสารเหตุการณ์สำคัญของชาติ” เหตุผลที่ผมสงวน
25 คำแปรญัตตินี้ไว้ ถ้าเราศึกษาจากตัวร่างของคณะรัฐมนตรีเดิมจะมีคำว่า “จดบันทึก”
ซึ่งผมถือว่าเป็นประเด็นสำคัญที่ผมต้องขออนุญาตท่านประธานได้สงวนคำแปรญัตติ
เนื่องจากหน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาตินี้ เรบอกว่โดยหลักการเดิมที่มีการเสนอ
ร่างเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า ควรจะมีการจดบันทึกเหตุการณ์สำคัญ

๑๖๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ศุภลักษณ์ ๓๖/๒

ของชาติ ถ้าท่านดูใน (๕) จะมีคำว่า “จดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับพระราชพิธี รัฐพิธี และศาสนพิธี” ซึ่งเดิมใน (๖) ก็จะมีคำว่า “จดบันทึกและรวบรวมเอกสารเหตุการณ์สำคัญของชาติ” เช่นเดียวกัน แต่เมื่อเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรมีความเป็นห่วงเป็นใยว่าจะมีการบันทึกที่เข้าข้างใดข้างหนึ่งเลยตัดคำว่า “จดบันทึก” ไป ผมเองมีเหตุผล ๒ – ๓ ประเด็นที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เหตุใดจึงต้องมีคำว่า “จดบันทึก” ผมเรียนว่าการจดบันทึกเหตุการณ์สำคัญของชาติเป็นหน้าที่หลักของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งมีมาแต่เดิม การที่เราไปแก้ไขหรือร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาเพียงแต่รวบรวมเอกสารเหตุการณ์สำคัญของชาตินี้เพียงพอเหตุผลว่าถ้าจะมีการจดบันทึกเหตุการณ์ไม่ตรงไปตรงมาเข้าข้างใดข้างหนึ่งซึ่งผมไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ของการตั้งหอจดหมายเหตุแห่งชาตินี้ ก็ไม่ได้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งหมด ผมขออนุญาตไปที่เอกสารที่ผมได้ถ่ายมาจากเว็บไซต์ (Website) ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติเมื่อสักครู่นี้เอง ในกรอบภารกิจของหอจดหมายเหตุแห่งชาติในข้อ ๑ ก็จะมีแสวงหารวบรวม ข้อ ๒ ก็จะมีศึกษาค้นคว้าและวิจัย ข้อ ๓ บันทึกเหตุการณ์สำคัญของชาติ ในเว็บไซต์ของท่านเองยังมีคำว่า “บันทึก” อยู่เลยครับ ตามร่างเดิม คณะรัฐมนตรีเสนอเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรก็มีคำว่า “บันทึก” ท่านเกรงว่ามีคำว่า “บันทึก” แล้วจะบันทึกไม่ตรง ผมเห็นว่าไม่ต้องด้วยเหตุผล การที่จะไปรวบรวมเอกสาร ถ้าคนจะรวบรวมเข้าข้างใดข้างหนึ่งได้ไหมครับ ก็ได้ยู่ดี เพราะฉะนั้นการบันทึกกับการรวบรวม ถ้าจะรวบรวมให้เข้าข้างใดข้างหนึ่งก็รวบรวมได้ รวบรวมเข้าฝ่ายที่ปกครองบ้านเมืองก็รวบรวมได้ เพราะฉะนั้นการที่ท่านไม่กล้าเขียนว่า “ให้อำนาจหน้าที่เพื่อจดบันทึกเหตุการณ์สำคัญของชาติ” ผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ที่เราทำขึ้นมาไม่ถึงวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นผมจึงต้องขออนุญาตต่อท่านประธานสงวนคำแปรญัตติเพิ่มคำว่า “จดบันทึกและรวบรวมเหตุการณ์สำคัญของชาติ” -----

ซึ่งจะสอดคล้องกับ (๕) ซึ่งก็จัดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับพระราชพิธี รัฐพิธีและศาสนพิธี เช่นเดียวกัน ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ

- 5 ประธานวุฒิสภา : (๖) นี้ กรรมวิธีการไม่ได้แก้ไขนะครับ ท่านขอสงวน หรือขอเพิ่มคำว่า “จัดบันทึก” ท่านสุรชัยใน (๖) ท่านบอกว่าให้เพิ่ม “อย่างถูกต้องตรงความเป็นจริงในทุกด้านทุกความเห็นทางประวัติศาสตร์” ท่านยังคิดใจไหมครับ เชิญท่านสุรชัยครับ ตอนนี้ท่านอื่นอภิปรายไม่ได้ครับ เหลือ ๒ ท่าน

นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

- 10 ผม นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภาในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ สำหรับ มาตรา ๑๑ ซึ่งเป็นมาตราที่ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติใน (๖) ซึ่งกระผมได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมข้อความว่าให้ทางหอจดหมายเหตุแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ในการ “รวบรวมเอกสารเหตุการณ์สำคัญของชาติในทุกด้านและทุกความเห็นทางประวัติศาสตร์” ซึ่งเป็นข้อความที่ทางกรรมวิธีการได้เพิ่มเติมขึ้นแล้วนั้น ผมเห็นว่า
- 15 สิ่งที่กรรมวิธีการได้เพิ่มเติมขึ้นหลักการสำคัญสอดคล้องกับสิ่งที่ผมแปรญัตติไว้แม้ว่าจะมีความต่างในเรื่องถ้อยคำบางประการซึ่งเป็นเรื่องเล็กน้อย เพราะฉะนั้นกระผมยอมรับ ในสิ่งที่กรรมวิธีการเพิ่มเติมครับ ที่เหลือไม่คิดใจครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่คิดใจนะครับ ท่านสุพจน์ท่านยังคิดใจไหมครับ ถ้าคิดใจผมจะได้ออกกำลังโดยการลงมติครับ

- 20 นายสุพจน์ เลียดประถม : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ ผมว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญนะครับ ใน (๒) นี้ ผมไม่คิดใจเรื่อง “และเอกชน” แต่มาตรานี้ ผมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญนะครับ การที่เราจะร่างกฎหมายแล้วบอกว่ากลัวจะบันทึก เหตุการณ์ที่ไม่ตรงไปตรงมานี้ ถ้าอย่างนั้นใน (๖) นี้ เราจะรวบรวมเอกสารตรงไป
- 25 ตรงมาหรือเปล่า เพราะฉะนั้นผมอยากให้ทางกรรมวิธีการได้ชี้แจงเรื่องนี้ เพราะยังไม่ชี้แจงคำแปรญัตติผมท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมวิธีการได้ชี้แจงนะครับ ท่านสุพจน์จะได้มีความเห็น คล้อยตามนะครับ กรรมวิธีการชี้แจงครับ ถ้าไม่อย่างนั้นผมขอมติที่ประชุมนะครับ เชิญครับ

๑๖๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

พรเพื่อญ ๓๓/๒

- นางสุริย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา และสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสุริย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม กรรมาธิการ ต้องขอเรียนชี้แจง
- 5 ในฐานะผู้ปฏิบัติงานทางด้านการบันทึกเหตุการณ์ในภารกิจตามภารกิจของหอจดหมายเหตุ แห่งชาติแต่เดิมนั้นเรามีการบันทึกเหตุการณ์สำคัญของชาติ แต่เป็นการบันทึกเหตุการณ์ เฉพาะเรื่องนะคะ เช่น การบันทึกจดหมายเหตุงานเฉลิมพระเกียรติในทุก ๆ วาระงาน จดหมายเหตุงานพระศพของเจ้านายทุกพระองค์นะคะ จดหมายเหตุการบูรณปฏิสังขรณ์ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม อันนี้ยกตัวอย่างนะคะ จดหมายเหตุงานเฉลิมฉลอง
- 10 กรุงรัตนโกสินทร์ หรืองานฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี เป็นจดหมายเหตุเฉพาะเรื่อง ที่เราจะเข้าไปบันทึกเหตุการณ์สำคัญ ส่วนเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏประจำวันของ แต่ละวันนี่เราไม่ได้บันทึก แต่เราจะ เป็นลักษณะการรวบรวมเหตุการณ์สำคัญในสื่อ ประเภทต่าง ๆ จะจดย่อในแต่ละวันว่าวันนี้มีเหตุการณ์อะไรที่ไหน เมื่อไรเท่านั้น เป็นลักษณะย่อ ๆ ในแต่ละวัน เพราะฉะนั้นถ้าการบันทึกเหตุการณ์สำคัญของชาติ
- 15 ที่ปรากฏอยู่ในภารกิจของเรานี้ก็จะเป็นความคิดของท่านกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎร ว่าเราไม่ได้บันทึกละเอียดถึงขนาดนั้นนี่ก็เลยให้เราเป็นลักษณะเป็นการรวบรวมเอกสาร แต่รวบรวมให้ครบทุกด้าน ส่วนการบันทึกเหตุการณ์ก็เลยไปอยู่ในข้อ ๕ (๕) ไปเน้นว่า จดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับพระราชพิธี รัฐพิธี ก็เป็นที่มาของว่าทำไมถึงไม่ปรากฏ การบันทึกเหตุการณ์ในกฎหมายตรงนี้จะ
- 20 ประธานวุฒิสภา : ท่านสุพจน์ครับ
- นายสุพจน์ เลียดประดม : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุพจน์ เลียดประดม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ผมเห็นว่าท่านชี้แจงไม่ตรงกับเว็บไซต์ ของท่านนะครับ สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ผมเองก็เคยค้นในราชกิจจานุเบกษา
- 25 สำนักของทำนอง ผมจะขออนุญาตท่านประธานอ่านให้ท่านฟังนิดหนึ่งนะครับ
- ภารกิจของท่านนี้ (๓) -----

ผมจะขออนุญาตท่านประธานอ่านให้ท่านฟังนิดหนึ่งนะครับ การกิจของท่าน ข้อ ๓ บันทึกเหตุการณ์สำคัญของชาติที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศไว้เป็นหลักฐานอ้างอิง

- 5 ทางประวัติศาสตร์ของชาติ ในเว็บไซต์ ท่านเขียนไว้อย่างนี้ แต่ที่ท่านชี้แจงท่านไม่ได้ชี้แจงแบบนี้ เว็บไซต์เป็นข้อมูลสาธารณะ ประชาชนทั่วไป คนทั่วไปเข้าถึงได้ เพราะฉะนั้นท่านชี้แจงไม่ตรงกับกรอบภารกิจของหน่วยงานของท่านเอง สภาแห่งนี้คงต้องบันทึกไว้
- 10 นะครับ ประการต่อมาเรื่องนี้ หลักการสำคัญของจดหมายเหตุฉบับนี้ก็เคยมีการเสนอตอนที่คณะรัฐมนตรีเสนอสู่สภาผู้แทนราษฎร ก็ให้มีการบันทึกเหตุการณ์ ผมเองไม่ได้มีเจตนาอย่างไรครับ เพียงแต่อยากจะให้เห็นว่า กฎหมายฉบับนี้เมื่อเราสร้างขึ้นมาแล้วนี้ กว่าจะเขียนเหตุการณ์สำคัญของชาติ เราเป็นชาวตะวันออกนะครับ เราให้ชาวตะวันตกบันทึกเหตุการณ์เรื่องราวประวัติศาสตร์ของเราชาติไทย ต้องไปอ่านจากบันทึกของชาวยุโรป
- 15 เพราะเราไม่กล้าเขียน เราเขียนเราก็เขียนไม่ตรง แล้วท่านเขียนจดหมายเหตุฉบับนี้มาให้รวบรวมครับ ท่านจะรวบรวมอะไรครับ ท่านไม่กล้าเขียนเลย ท่านจะรวบรวมจากหนังสือพิมพ์
- 20 จากนิตยสาร ทำไมท่านร่างกฎหมายมาทั้งที ท่านไม่กล้าเขียน ไม่กล้าบันทึกครับ แล้วกรอบภารกิจของท่าน ท่านก็เขียนไว้ชัดเจน บันทึกเหตุการณ์ในประเทศและต่างประเทศเพื่ออ้างอิง ถึงตอนนี้ท่านบอกว่าไม่ได้แล้ว เราไม่เคยบันทึก รัฐพิธีผมไม่ได้จัดซื้อ อยู่ใน (๕) แต่ (๖) ท่านไปรวบรวม รวบรวมอะไรครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้
- ผมเห็นว่าคำแปรญัตติของผมควรจะมีคำว่า “บันทึก” นะครับ แล้วก็ตรงกับกรอบภารกิจ
- 25 เป้าหมายภารกิจที่อยู่ในเว็บไซต์ของท่านเอง ท่านเปิดคูก็ได้ นะครับ ถ้าท่านจำกรอบภารกิจของหน่วยงานของท่านไม่ได้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เราเคยชี้แจงครั้งหนึ่งใช่ไหมครับ รู้สึกว่าคำนี้จะถูกตัดในชั้นผู้แทนราษฎรหรือเปล่าไม่ทราบ เชิญครับ

- นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
- 25 กระผม นายสุรพล ทิพย์เสนา ในฐานะกรรมาธิการครับ ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในร่างมาตรา ๑๓ (๖) รวบรวมเอกสาร เหตุการณ์สำคัญของชาติ เดิมร่างนี้เพื่อเข้าไปที่ชั้นคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาครับ
- ในครั้งนั้นได้มีการอธิบายว่า โดยเจ้าหน้าที่ รวมทั้งโดยการตรวจสอบเอกสารจากรายงาน

๑๖๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ฉันทันติยร์ติ ๓๘/๒

หรือว่าจดหมายเหตุที่ทางกรมศิลปากรได้ดำเนินการนะครับ โดยส่วนใหญ่ก็จะใช้คำว่า
บันทึกเหตุการณ์สำคัญของชาติ พระราชพิธี อะไรต่าง ๆ อย่างนี้นะครับ ตรงนั้นก็เลยเขียนว่า
5 เป็นการจดบันทึก ซึ่งพอมานในชั้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรก็มีการอภิปราย
ที่หลากหลาย รวมทั้งว่าในการดำเนินการนี้ควรจะจดบันทึกอย่างไรตรงไปตรงมา แต่เมื่อ
ได้สอบถามไปในเชิงหลักวิชาการของจดหมายเหตุที่ปฏิบัติกันอย่างแท้จริงแล้วนี่
เป็นการบันทึกหรือเป็นการรวบรวมนะครับ ซึ่งก็ได้รับคำชี้แจงในลักษณะของในเชิง
วิชาการว่า โดยในทางปฏิบัติของกรมศิลปากรหรือหอจดหมายเหตุ ในการดำเนินการ
10 เพื่อที่จะรวบรวมเอกสารสำคัญของชาติ เป็นการดำเนินการในลักษณะของการรวบรวม
ส่วนการจดบันทึกจะเป็นลักษณะของการจดบันทึกในทางทะเบียนว่า ใครทำอะไร ที่ไหน
อย่างไร เพียงสั้น ๆ แต่ไม่ใช่เป็นการอธิบายความในรายละเอียดของเอกสารนั้น ตรงนี้ก็เลย
เป็นที่มาที่มีการตัดในส่วนของคำว่า จดบันทึก แล้วก็แก้ไขมาเป็น “รวบรวม” ครับ

ประธานวุฒิสภา : จะยืนยันนะครับ ว่าไม่เพิ่ม ท่านสุพจน์ ผมขอมติ

15 ได้ไหมครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : นิดเดียวครับท่านประธาน ผม นายสุพจน์

เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ ผมเองเข้าใจว่า
ทางกรมการจากกฤษฎีกาคงจะเข้าใจอะไรคลาดเคลื่อนนะครับ คำว่า “บันทึก” กับคำว่า
“รวบรวม” นี้คนละความหมายอยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมเองเห็นว่ากรมการ

20 ไม่ได้ตอบคำถามอะไรนะครับ ก็คงจะต้องขออนุญาตท่านประธานและขอมติจากสภา

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นผมจะขอมตินะครับ คือวันนี้ผมจะพิจารณา
กฎหมายฉบับนี้จบแล้ว แล้วก็ไปต่อวันพรุ่งนี้ เหลือ ๒ มาตรการนะครับ ถ้ามาตรานี้ก็เป็น

๓ มาตรการ -----

๑๗๐

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ยาวเรศ ๓๕/๑

เพราะฉะนั้นขอความร่วมมือท่านสมาชิกครับ จะขอมติจากท่านสมาชิกในมาตรา ๑๓ (๖) 5
เชิญท่านได้เข้าห้องประชุมแล้วก็จะขอมติเสร็จแล้ว แล้วก็พิจารณามาตรา ๑๓ (๗)
ซึ่งผมเข้าใจว่าเดี๋ยวท่านสุรชัยคงจะได้อภิปราย หลังจากนั้นก็จะเหลืออีกแค่ ๒ มาตรา คือ
มาตรา ๑๕ กับมาตรา ๒๕ ร่างกฎหมายฉบับนี้มีทั้งหมด ๓๒ มาตรา ท่านสมาชิกเชิญ
เข้าห้องประชุมครับ ท่านอนุรักษมีอะไรครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายอนุรักษ์
นิยมเวช ก่อนจะโหวตสอบถามทางท่านประธานผ่านไปทางประธานคณะกรรมการ
10 ก็คือว่าในส่วน of (๒) ก็คือ ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ กรรมการก็คือเป็นไปตามร่าง
ของสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ (๖) ก็คือคณะกรรมการก็ไม่มีการปรับปรุงแก้ไข เหมือนร่าง
ของสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ (๗) ก็ไม่มีการปรับปรุงแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : ถูกต้องครับ ผมได้ประกาศไปแล้วถูกต้องครับ ก็คือ
กรรมการก็ตอน (๒) (๖) (๗) ไม่มีการเพิ่มเติม เพียงแต่ท่านสมาชิกขอแปรญัตติเพิ่มคำ
15 เท่านั้นเอง ทั้ง (๖) และ (๗) (๒) ไม่มีครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ท่านเข้ามาแล้วก่อนจะลงมติ
ผมจะขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ ขอเชิญท่านได้แสดงตนก่อนที่จะลงมติครับ
เชิญท่านสมาชิกได้แสดงตนนะครับ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนที่จะขอมติที่ประชุม
20 ในมาตรา ๑๓ (๖) ท่านที่ได้แสดงตนเรียบร้อยแล้วส่งผลการแสดงตนได้ครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๕ คน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกแสดงตนทั้งหมด ๘๕ ท่าน ครบองค์ประชุม
นะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมในมาตรา ๑๓ (๖) เนื่องจากว่ากรรมการนั้นได้ตัดคำพูด
ที่เพิ่มเติมไว้นี้ออกหมด ก็หมายความว่ากรรมการไม่ได้แก้ไขก็คือ คงร่างเดิม มีท่านสุพจน์
25 จะขอแก้ไขเพิ่มเติมคำว่า “ฉบับที่” ไว้ใน (๖) ก็คือ “ฉบับที่และรวบรวม” เพิ่มคำว่า
“ฉบับที่” เพราะฉะนั้นถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับทางกรรมการก็คือให้คงไว้ร่างเดิม
ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับท่านสุพจน์ เลียดประถม ก็คือให้เพิ่มเติม

๑๗๑

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

เขาวเรศ ๙๕/๒

คำว่า “จดบันทึก” ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ลงมติเรียบร้อย ปิดการลงมติ
ครับ ส่งผลได้ครับ

5 (มีสมาชิกเห็นด้วย ๖๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๓ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุม ๘๕ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือ
ให้คงไว้ตามร่างเดิม ๖๔ ไม่เห็นด้วย ๒๓ งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่า
ที่ประชุมให้คงไว้ตามร่างเดิมนะครับ จะถามต่อท่านไม่ต้องไปไหนนะครับ (๑) ท่านสุรชัย
เลียงบุญเลิศชัย ท่านยังคิดใจใหม่ที่จะเพิ่มคำใน (๑) เพราะเนื่องจากว่ากรรมาธิการนั้น

10 ไม่ได้ขอแก้ไขแล้วนะครับ เชิญท่านสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย ครับ

นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธาน ผม นายสุรชัย
เลียงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภาในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ กราบเรียนท่านประธาน
อย่างนี้ครับว่า ในมาตรา ๑๓ (๑) นั้น กรรมาธิการมีการแก้ไข แต่เป็นการแก้ไขเล็กน้อย
นะครับ -----

15

- ๘๐/๑

๑๗๒

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

อัจฉริยา ๘๐/๑

กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ในมาตรา ๑๓ (๗) นั้น กรรมการมีการแก้ไข แต่เป็นการแก้ไขเล็กน้อยนะครับ โดยข้อความในมาตรา ๑๓ (๗) ก็คือข้อความที่ให้
5 หอจดหมายเหตุแห่งชาติมีหน้าที่จัดทำประวัติศาสตร์บอกเล่าในทุกความเห็น ตรงนี้ คือข้อความที่ทางกรรมการเพิ่มเติม ถูกไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : ตอนนี้กรรมการขอถอนแล้วครับ ไม่แก้ไขแล้วครับ

นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ขอถอนแล้วหรือครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ

10 นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ถ้ากรรมการขอถอน กระผมก็ต้อง ขออนุญาตยืนยันสิ่งที่ผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ แต่ก่อนอื่นผมกราบเรียนกรรมการ อย่างนี้ครับว่า เมื่อท่านทำรายงานเสนอสภาแล้วนั้น ท่านไม่ควรเปลี่ยนใจกลางสภา เพราะว่า จะมีผลกระทบกับเพื่อนสมาชิกในการเตรียมตัว เพราะเราก็ต้องศึกษาจากรายงานเอกสาร ของทางกรรมการว่า ทางกรรมการแก้ไขบางส่วน ผมสงวนคำแปรญัตติบางส่วน
15 แล้วที่สุวันประชุมผมควรที่จะทบทวนตัวเองอย่างไรหรือไม่ ฉะนั้นต้องเรียนกรรมการ นะครับว่า อย่าเปลี่ยนใจรวดเร็วนัก สิ่งที่ผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ผมกราบเรียน ท่านประธานอย่างนี้ครับ ในมาตรา ๑๓ (๗) นั้น ผมสงวนคำแปรญัตติไว้ว่า ให้เพิ่มเติม ข้อความว่า การจัดทำบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่านั้นให้จัดทำอย่างถูกต้องตาม ความเป็นจริงในทุกด้านและทุกความเห็นต่างทางประวัติศาสตร์ เหตุผลก็คือเพื่อให้
20 การบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่าของชาติเป็นไปอย่างถูกต้องตรงความเป็นจริงในทุกด้าน ก็เนื่องด้วยจากเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา มีหลายเรื่องที่เรามีข้อถกเถียงกัน ในระยะเวลาต่อมาว่า บันทึกประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ที่ถูกนำไปอ้างอิง แม้กระทั่งถูกนำไป ใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาในตำราให้กับเยาวชนของชาติได้ศึกษากันนั้น มีข้อถกเถียงว่า บันทึกประวัติศาสตร์เหล่านั้น ไม่สอดคล้องตรงกับความ เป็นจริง ก็มีผลต่อความรู้สึก
25 ของพี่น้องประชาชนในประเทศ และอาจจะมีผลกระทบต่อความรู้สึกหลาย ๆ เรื่อง ซึ่งกระทบต่อความมั่นคงของชาติได้ด้วย เพราะฉะนั้นเพื่อให้จุดเริ่มต้นของการจัดให้มี หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งในมาตรา ๑๒ ที่เมื่อสักครู่นี้เราพิจารณาผ่านมา จะเป็นสถานที่ ในการเก็บรวบรวมเอกสารจดหมายเหตุ ซึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับเรื่องของประวัติศาสตร์

๑๗๓

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

อัจฉริยา ๘๐/๒

- บอกเล่าของชาตินั้น เป็นสถานที่เก็บเอกสารที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง สิ่งที่จะต้อง
บัญญัติไว้ให้เป็นหน้าที่ของหอจดหมายเหตุก็คือการจัดทำประวัติศาสตร์บอกเล่านั้นจะต้อง
5 จัดทำอย่างถูกต้องตรงความเป็นจริง เพราะอย่างที่ผมกราบเรียนแล้ว เราเคยได้บทเรียนแล้ว
ครับว่า ประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้นั้น บันทึกไว้เพียงด้านเดียว มุมเดียว แล้วทำให้เกิด
ข้อโต้เถียงกันในสังคมไทย เพราะฉะนั้นถ้าเราสามารถกล้ายืนยันได้ว่าจากนี้ไปเมื่อเรา
มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติแล้ว เราจะจัดทำบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่าอย่างถูกต้อง
ตรงตามความจริงในทุกด้านและทุกความเห็นต่างทางประวัติศาสตร์ก็จะทำให้เป็นจุดเริ่มต้น
10 ปรกาศความคิดใหม่ให้กับสังคมไทยว่า จากนี้ไปเมื่อเราเดินเข้าสู่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ
เราไปเก็บข้อมูล เราค้นคว้าประวัติศาสตร์บอกเล่าจากสถานที่แห่งนี้ เราจะได้ประวัติศาสตร์
ที่ถูกต้องตรงความเป็นจริงในทุกด้าน และเราก็กล้ายืนยันที่จะโต้เถียงกับต่างชาติ ถ้าเขา
มาบอกว่าสิ่งที่พวกเราเรียนรู้ สิ่งที่เราเรานำมาใช้อ้างอิงนั้น ไม่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง
ซึ่งเรื่องนี้ในชั้นกรรมการ กรรมการก็เห็นด้วยกับผม แต่บอกว่าขอปรับถ้อยคำเป็นว่า
15 จะบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่าทุกด้านความเห็น เหตุผลที่ให้กับผมก็คือเหตุผลที่บอกว่า
ไม่กล้าที่ใช้ถ้อยคำว่าเป็นที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงนั้น เนื่องจากยังไม่กล้ายืนยัน
ว่าอะไรคือจริง อะไรคือเท็จ และยิ่งไปกว่านั้น ท่านให้เหตุผลกับผมในชั้นกรรมการว่า
หอจดหมายเหตุแห่งชาติไม่มีหน้าที่วินิจฉัยว่าข้อมูลใดเป็นจริงข้อมูลใดเป็นเท็จ
เพราะฉะนั้นทางออกของเรื่องนี้ท่านก็บอกว่าเป็นที่ให้ความเห็น คำอธิบายของท่าน
20 อย่างนี้ผมเห็นด้วยในการที่ท่านบอกว่าท่านจะเพิ่มเติมว่าบันทึกให้ความเห็น ก็แปลว่า
เราก็ไปค้นคว้าเอาเองว่าความเห็นไหนจริง ความเห็นไหนไม่จริง ความเห็นไหนถูกต้อง
และความเห็นไหนไม่ถูกต้อง แต่พอมาถึงที่ประชุมสภา ท่านก็ไม่เอาอีกเสียแล้วก็จะ
ขอถอนอีกว่าบันทึกทุกความเห็นก็ไม่เอา เพราะฉะนั้นผมก็ต้องยืนยันว่า เมื่อจุดที่เรา
จะพบกัน ท่านเป็นคนปิดกั้นจุดนั้นเสียแล้ว-----

25

๑๓๔

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สุขารัตน์ ๘๑/๑

ผมก็ต้องยืนยันว่าสิ่งที่ควรจะเป็นก็คือใน (๗) ขอให้หोजดหมายเหตุแห่งชาติจัดทำบันทึกประวัติศาสตร์อย่างถูกต้องตรงความเป็นจริงในทุกด้านและทุกความเห็นทางประวัติศาสตร์

5 ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมการชี้แจงครับ เชิญท่านประธาน
คณะกรรมการวิสามัญ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีงใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีงใจ

10 บุรณสมภพ เมื่อสักครู่ที่ท่านให้ถอน ดิฉันดูหน้า ๑๑ ก็เลยคิดว่าแค่ (๖) แต่ (๗) นี้
คนละหน้ากัน จริง ๆ แล้วไม่ได้ถอนนะคะ ก็คือแก้จากที่ท่านสุรัชย์แปรญัตติยาว ๆ นี้ว่า
รวบรวมเอกสารเหตุการณ์สำคัญของชาติอย่างถูกต้องตรงตามความจริงในทุกด้านและ
ทุกความเห็นต่างทางประวัติศาสตร์ คณะกรรมการได้แก้ว่า จัดทำบันทึกประวัติศาสตร์
บอกเล่าในทุกความเห็น ซึ่งรวมทั้งหมด ทั้งความเห็นต่าง แล้วก็ความเห็นที่ไม่ตรงกันด้วย
15 เพราะฉะนั้นอันนี้ทางคณะกรรมการก็คือไม่ได้ถอน แต่ว่าจะอยู่ในเอกสารของ (๗)

ประธานวุฒิสภา : คืออย่างนี้ผมบอกว่ากรรมการฟังจากท่านประธาน
คณะกรรมการว่า (๒) (๖) (๗) ถอน ผมก็ยืนยันในที่ประชุมแล้วท่านก็ไม่ท้วงผมเลยครับ
วันนี้ท่านสุรัชย์พอท่านบอกให้ยืนยันมันคงหน้อย ท่านก็บอกไม่แก้แล้ว เข้าใจผิฉินะครับ
ตกลงท่านไม่ถอน ผมจะได้เปิดฟลอร์ (Floor) ข้างล่างให้อภิปรายนะครับ

20 ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีงใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : ตกลงเอาตามเอกสารค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ทุกคนมีสิทธิอภิปรายได้ในประเด็นที่กรรมการ
ขอแก้ไข นอกจากของท่านสุรัชย์แล้ว ประเด็นคือกรรมการแก้ไข เชิญท่านอนุรัักษ์
แล้วเชิญท่านนฤมลต่อครับ

25 นายอนุรัักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ อันนี้ก็เป็น
อีก ๔ ปีที่ผมก็ไม่เคยเจอ ผมก็สอบถามท่านประธานแล้วว่า ก่อนที่จะมีการโหวตตรงนี้
ผมก็สอบถามแล้ว ผมได้ยืนยันเรื่องนี้ไม่ต่ำกว่า ๓ ครั้งนะครับว่า เรื่องมาตรา ๖ เรื่องมาตรา ๗
ท่านประธานคงได้ยืนยันนะครับ ท่านประธานคณะกรรมการว่า ขอเป็นร่างเดิม

ตามกรรมวิธีการ ก็คือ ไม่มีปรับปรุงแก้ไขตั้งแต่ท่านคุณหมอเจตน์ ขออนุญาตเอ่ยนาม
 ก็ยืนยัน ผมก็ได้ยืนยันท่านประธานก็ยืนยัน แล้วผมเองก็มาสอบถามทางท่านประธาน
 5 อีกครั้งหนึ่งว่า ขอให้เป็นร่างเดิม ที่นี้ท่านประธานคณะกรรมการของผมนี้กลับอีก
 ในส่วน (๗) ท่านเห็นต่างจากตรงนี้อีก ผมคิดว่าผมไม่เข้าใจ ผมว่าโดยหลักการแล้ว
 ใน (๗) ข้อความเดิมมีความชัดเจนคืออยู่แล้ว ก็คือจัดทำบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่า
 ไม่ต้องมีการขยายความในทุกความเห็น เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วการที่จะไปใส่เข้าไป
 ทำให้เกิดปัญหาขึ้นมา แล้วถ้าในทุกความเห็นท่านสามารถเก็บได้ทุกความเห็นหรือเปล่า
 10 เพราะฉะนั้นท่านเขียนบอกว่า จัดทำบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่า ผมก็คิดว่าพอเพียงแล้ว
 ไม่น่าจะมีปัญหา ร่างของสภาผู้แทนราษฎรผมคิดว่ามีความชัดเจนกะทัดรัดคืออยู่แล้วไม่ควร
 จะมีการปรับปรุง ฉะนั้นผมเห็นว่าควรจะต้องรักษาร่างเดิมไว้ ด้วยข้อความเนื้อความมีความ
 กะทัดรัดคืออยู่แล้วไม่ควรจะต้องมีการปรับปรุง ผมขอยืนยันให้ใช้ร่างเดิมครับ

ประธานวุฒิสภา : คือท่านเสนอเป็นยุติให้คงร่างเดิมไว้ถูกไหมครับ

15 ท่านผู้อื่นจะอภิปรายไหมครับ ท่านนฤมล เชิญครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์
 สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรดิษฐ์คะ ดิฉันเห็นด้วยว่าการที่มีการเพิ่มเติมในทุกความเห็น
 เข้าไปแล้วทำให้ไม่สามารถปฏิบัติได้จริง แล้วก็ “ในทุกความเห็น” ในทุกความเห็นของใคร
 ท่านจะใช้เกณฑ์อะไรในการที่จะตัดสินว่าเกณฑ์ไหนเป็นความเห็นที่ควรจะต้องบันทึก
 20 เอาไว้ อันนี้เป็นเรื่องที่จะสร้างปัญหา แล้วก็ไม่สามารถปฏิบัติได้จริง แล้วก็อาจจะทำให้มี
 การบันทึกเหตุการณ์เอกสารต่าง ๆ ที่คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงได้ ก็ขออนุญาต
 นำแสดงความเห็นไว้ด้วยความเป็นห่วงโยคะว่า ร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นถูกต้อง
 แล้วก็เหมาะสมแล้วคะ ขอบพระคุณคะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านจงรักครับ

25 พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ผม พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ สมาชิกวุฒิสภาประเภทสรรหา ผมเห็นด้วยกับ
 เพื่อนสมาชิกนะครับว่า การเติมคำว่า “ในทุกความเห็น” ด้วยความห่วงใยว่าจะเป็นการ
 แก่กรรมวิธีการ คือการเติม ทุกความเห็น ท่านรู้ไหมทุกวันนี้ความเห็นคนเราแตกต่างกัน

๑๗๖

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สุขารัตน์ ๘๑/๓

- ยังถ้อยคำใช้คำว่า “บอกเล่าในทุกความเห็น” บอกเล่าก็หมายความว่าฟังมา จริงหรือเปล่า
ก็ไม่รู้ แต่ท่านต้องจดทุกความเห็น เวลานี้คนมีหลายประเภท อย่างคดีลูกชาย ส.ส. อุทัยธานี
- 5 มีความเห็นเยอะเหลือเกินเรื่องพยานหลักฐาน ท่านต้องจดหมดทุกคน เพี้ยน ๆ เยอะ
อยากดั่งเยอะ เพราะฉะนั้นท่านต้องถั่นกรองครับ -----

- ๘๒/๑

๑๓๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ดวงทิพย์ ๘๒/๑

แต่ถ้าเพื่อท่านใช้คำ ทุกความเห็น แสดงว่าต้องจดและเป็นภาระกับท่าน ท่านต้องกลั่นกรอง เพราะฉะนั้นถ้อยคำ ทุกความเห็นนี้ ควรจะเอาออกไป บอกเล่าสั้น ๆ ดีกว่าครับ เพราะว่า

5 ท่านจะได้ไม่เจอปัญหา ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : มีใครจะอภิปรายไหมครับ ผมให้กรรมการชี้แจง เดี่ยวกรรมการก็เปลี่ยนคำพูดอีก ผมว่าผมเดินหน้าต่อดีกว่านะครับ เพราะฉะนั้น ท่านสมาชิกครับ ผมขอมติดีกว่านะครับ ท่านวิชาญมีอะไรไหมครับ ท่านวิชาญคนสุดท้าย แล้วกัน เชิญครับ

10 นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา คืออยากจะถามแนวทางปฏิบัติในประเด็นนี้ เพื่อจะได้ให้เกิดความเข้าใจที่ท่านกรรมการได้เติมเข้าไปว่า จัดทำบันทึกประวัติศาสตร์ บอกเล่าในทุกความเห็น คือจะเติมหรือไม่เติมก็แล้วแต่ คืออยากจะทราบว่าวิธีการทำงานนี้ ท่านสามารถเพิ่มเติมเข้าไปได้เรื่อย ๆ หรือว่าท่านบันทึกไว้แค่ไหนก็แค่นั้น ท่านมีความเห็น

15 ต่างมาบอกว่าที่บันทึกไว้ผิดพลาด หรือว่ามีความแปลกแยกออกไป ท่านจะทำตามที่มีการ เพิ่มเติมหรือเปล่า หรือว่าถ้าท่านไม่เพิ่มเติมก็จะมีความเห็นอย่างหนึ่งในการที่เราจะโหวต จะเห็นสนับสนุนหรือไม่สนับสนุน ถ้าท่านบอกว่าท่านมีอยู่เริ่มต้นแค่ไหนจบแค่นั้น ในเรื่องนี้ แล้วไม่เพิ่มเติม ก็จะเป็นความเห็นหนึ่งว่าควรจะเพิ่มเติมเข้าไปหรือไม่อย่างไร ขอทราบแนวทางปฏิบัติของทางหอจดหมายเหตุแห่งชาติหน่อยครับ ขอบพระคุณครับ

20 ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา และสมาชิกวุฒิสภา ดิฉัน นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม กรรมการ ในการทำบันทึก ประวัติศาสตร์บอกเล่าเรามีระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถ้าเรามีความคิดเห็นในแต่ละด้าน

25 มานี้เราสามารถเพิ่มเติมได้อีก ข้อมูลอาจจะเพิ่มได้เรื่อย ๆ ถ้าเราไปพบแหล่งข้อมูลใหม่ หรืออะไรอย่างนี้ก็สามารถที่จะเติมไปได้ค่ะ ไม่มีปัญหาค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เอานะครับ ผมก็จะขอมติครับ เดี่ยวจะอธิบายให้ฟัง ว่ามติผมจะถามอย่างไรนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมด้วยครับ ท่านสมาชิก ครับ จะขอมติที่ประชุมมาตรา ๑๓ (๓) เชิญท่านเข้าห้องประชุมด้วยครับ และก่อนลงมติ

๑๓๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ควงทิพย์ ๘๒/๒

ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ เมื่อท่านเข้าห้องประชุมแล้วท่านกรุณาแสดงตน โดยการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน เชิญท่านแสดงตนได้ครับ แสดงตนครบถ้วนเรียบร้อยแล้ว

5 ก็ส่งผลการแสดงตนครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๕ คน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกแสดงตนทั้งหมด ๘๕ ท่าน ครบองค์ประชุม

นะครับ ท่านสมาชิกครับ ในมาตรา ๑๓ (๑) เขียนไว้ว่า “จัดทำบันทึกประวัติศาสตร์ บอกล่า” เพียงเท่านี้ครับ กรรมการได้ไปเติมคำว่า “ในทุกความเห็น” เพิ่มขึ้น

- 10 ท่านสุรัชย์ เลียงบุญเลิศชัย ท่านไปเพิ่มคำว่า “จัดทำบันทึกประวัติศาสตร์บอกล่า อย่างถูกต้องตรงตามความจริงในทุกด้านและทุกความเห็นต่างทางประวัติศาสตร์”
- ท่านอนุรักษ์บอกว่าให้คงไว้ร่างเดิม เพราะฉะนั้นผมก็จะถามอย่างนี้ ถ้าท่านเห็นด้วยกับ กรรมการก็คือไปเติม บวกกับท่านสุรัชย์ไปเติมอีกแบบหนึ่ง กลุ่มนี้เป็นกลุ่มนะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกลุ่มนี้ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย แต่ถ้าท่านเห็นด้วยให้คงร่างเดิมตามข้อเสนอ
- 15 ของท่านอนุรักษ์ ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านสุรัชย์ไม่ต้องแล้วครับ ท่านจะแย้งผมหรือครับ เดียวถ้าท่านชนะแล้วมาว่ากันอีกทีหนึ่ง เชิญครับ

- ๘๓/๑

๑๓๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ชั้นัญชิตา ๘๓/๑

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธาน ไม่ใช่สิ่งที่ท่านประธานพูด
ผมกำลังจะเสนอว่าในส่วนของผม ผมจะขอถอนเพื่อให้กระชับขึ้น เนื่องจากว่าผมได้
5 พิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้ากรรมการเพิ่มเติมข้อความว่า “บันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่า
ทุกความเห็น” หลักการสอดคล้องกับหลักการที่ผมแปรญัตติไว้ ก็คือให้ปรากฏทุกความเห็น
อยู่ในประวัติศาสตร์บอกเล่า เพราะฉะนั้นผมก็ขอถอน แต่เมื่อสักครู่นี้ที่ผมต้องอภิปราย
ชี้แจงแสดงเหตุผล เพราะที่แรกบอกว่ากรรมการกลับไปร่างเดิมหมด พอผมอภิปรายเสร็จ
ท่านกลับมาบอกว่าท่านไม่ได้กลับไปร่างเดิม ท่านแก้ไขเพิ่มเติมอย่างที่ปรากฏอยู่ในเอกสาร
10 เพราะฉะนั้นถ้า ณ เวลานี้ยืนยันและมีญัตติเข้ามาว่าจะ โหวตตามร่างของกรรมการด้วย
ผมก็ขอถอนสิ่งที่ผมแปรญัตติไว้ครับ

ประธานวุฒิสภา : อย่างนี้ง่ายเข้าครับ ท่านสมาชิกครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับ
กรรมการ ก็คือให้เพิ่มคำว่า “ทุกความเห็น” ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับ
ท่านอนุรักษ์ ก็คือให้คงไว้ตามร่างเดิมท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ลงมติเรียบร้อย
15 ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๔๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๔ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๓ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมการ
คือให้เดิมคำว่า “ทุกความเห็น” ๔๘ เสียง ไม่เห็นด้วย ก็คือให้คงไว้ตามร่างเดิม ๓๔ เสียง
งดออกเสียง ๑ เสียง เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบกับกรรมการนะครับ จบมาตรา ๑๓
20 ต่อไปเชิญเลขาธิการวุฒิสภา

นางวราภรณ์ อติแพทย์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : มีผู้สงวนคำแปรญัตติท่านเดียวคือท่านสุรชัย
เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกท่านอื่นอภิปรายไม่ได้ ผมเหลือมาตรา ๑๕ กับมาตรา ๒๕
25 ๒ มาตรา เชิญท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม นายสุรชัย
 เลียงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๕ ผมกราบเรียน
 5 ท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกอย่างนี้ว่า มาตรา ๑๕ คือบทบัญญัติที่กำหนดให้เป็น
 หน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติที่จะต้องจัดเอกสารจดหมายเหตุแห่งชาติไว้เพื่อบริการ
 แก่ประชาชนในการศึกษา การค้นคว้า การวิจัยหรือการทำสำเนา ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูล
 ที่ปรากฏในเอกสารจดหมายเหตุให้อยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยข้อมูล
 ข่าวสารของทางราชการ ที่นี้ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า เมื่อมาตรา ๑๕ กำหนดให้
 10 หอจดหมายเหตุแห่งชาติมีหน้าที่ในการที่จะต้องให้บริการประชาชนในการศึกษาค้นคว้า
 การวิจัย การโต้แย้งความถูกต้องของเอกสารจดหมายเหตุ หรือการจัดทำสำเนาโดยใน
 กฎหมายนั้นเขียนให้โยงไปใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการด้วย ประเด็น
 ก็คือว่าถ้าประชาชนไปขอใช้บริการกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติแล้ว ปรากฏว่าข้อมูลที่ได้รับ
 ไม่ถูกต้อง ประชาชนมีสิทธิที่จะโต้แย้งความถูกต้องของเอกสารจดหมายเหตุหรือไม่ นี่คือ
 15 เหตุผลที่ทำให้เราต้องถกเถียงกันในมาตรา ๑๓ ที่เราได้ผ่านการพิจารณามาเมื่อสักครู่ว่า
 ผมหรือเพื่อนสมาชิกท่านอื่นจึงได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมว่า เริ่มต้นหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
 ควรจะต้องมีหน้าที่ในการรวบรวมเอกสาร รวบรวมประวัติศาสตร์บอกเล่าอย่างถูกต้อง
 ตรงตามความเป็นจริงเสียก่อน เพื่อจะไม่ให้เกิดข้อโต้แย้ง อย่างไรก็ดี เมื่อการพิจารณา
 ในมาตรา ๑๓ ผ่านไปแล้วนั้น ถ้าเอกสารข้อมูลต่าง ๆ ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติรวมทั้ง
 20 ประวัติศาสตร์บอกเล่า หอจดหมายเหตุแห่งชาติได้รวบรวมไว้อย่างถูกต้อง ประโยชน์ของ
 ประชาชนในการใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าการวิจัยก็จะเกิดขึ้น แต่ถ้ามีข้อผิดพลาดประชาชน
 ควรจะมีสิทธิใหม่ครับที่จะโต้แย้งความไม่ถูกต้องของเอกสาร ความไม่ถูกต้องของข้อมูลใน
 เชิงประวัติศาสตร์บอกเล่า ผมจึงเห็นว่าประชาชนควรจะมีสิทธิดังกล่าว เพื่อช่วยกันชำระ
 สะสางประวัติศาสตร์ของชาติ โดยเฉพาะประวัติศาสตร์บอกเล่าที่จัดเก็บอยู่ในหอจดหมายเหตุ
 25 แห่งชาติ ผมจึงได้แปรญัตติเพิ่มเติมข้อความดังกล่าวในมาตรา ๑๕ ว่าให้หอจดหมายเหตุ
 แห่งชาติมีหน้าที่ในการที่จะรับคำโต้แย้งความถูกต้องของเอกสารจดหมายเหตุแห่งชาติ -----

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสแล้วก็สอดคล้องกับการที่เราเขียนว่า ให้อยู่ภายใต้บังคับ
บทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ขอบพระคุณครับ

5 ประธานวุฒิสภา : เชิญชี้แจงครับ จะมีใครชี้แจงไหมครับ หอจดหมายเหตุ
จะชี้แจงไหมครับ เชิญครับ

นางสุริย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
และสมาชิกวุฒิสภา ดิฉัน นางสุริย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม กรรมาธิการ ขอเรียนชี้แจง คือภารกิจที่
ปรากฏในมาตรา ๑๕ นี้เราจะเน้นในเรื่องการบริการแก่ประชาชนว่า จะบริการในด้าน
10 การศึกษาค้นคว้าวิจัยหรือทำสำเนา อันนี้คือเป็นภารกิจหลักของจดหมายเหตุ ส่วนที่เดิมมานี้
เป็นข้อโต้แย้งนี้จะเป็นส่วนเกินของในกลุ่มการให้ประเด็นในด้านการให้บริการศึกษา
ค้นคว้า เนื่องจากหอจดหมายเหตุนี้มีหน้าที่ตามภารกิจหลักตรงนี้ ส่วนการนำมาใช้
ประโยชน์หรือการตีความ การตรวจสอบข้อมูลของเอกสารนี้จะเป็นหน้าที่ของผู้ค้นคว้า
ที่จะต้องตรวจสอบข้อความว่า สิ่งใดที่เป็นจริงหรือสิ่งใดที่เป็นเท็จอันนั้นเป็นวิจารณญาณ
15 ของผู้ค้นคว้า เราจะเป็นผู้ที่ทำการรวบรวมมาเท่านั้น

 ประธานวุฒิสภา : ท่านสุรชัยครับ ชี้แจงแล้วท่านยังคงความเห็นอย่างเดิม
ไหมครับ

 นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : กราบเรียนท่านประธาน ผม นายสุรชัย
เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ผมอยากจะให้ทางกรรมาธิการชี้แจงอีกสักชนิดหนึ่งว่า
20 ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ถ้าการที่ประชาชนไปใช้บริการจากหอจดหมายเหตุแห่งชาติและ
เขาพบว่าข้อมูลของหอไม่ถูกต้อง เขาจะโต้แย้งกับท่านได้ไหมครับ ทำอย่างไรเราจะทำให้
หอจดหมายเหตุแห่งชาติเป็นสถานที่ของชาติในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้องแท้จริง
ประเด็นอยู่ตรงนี้ ถ้าท่านชี้แจงให้ผมและเพื่อนสมาชิกพอใจได้ว่า ทันทิที่เราเดินเข้าไปขอ
ข้อมูลจากหอจดหมายเหตุแห่งชาติแล้วเราได้ข้อมูลที่สามารถใช้อ้างอิงได้ หรือทันทีที่เราไป
25 ขอข้อมูลจากหอจดหมายเหตุแห่งชาติแล้วเราพบว่าข้อมูลที่หอให้มาไม่ถูกต้อง เราโต้แย้ง
แล้วท่านรับฟัง เพื่อนำไปสู่การช่วยกันชำระสะสางข้อมูลของชาติที่ถูกต้อง ประเด็นอยู่
ตรงนี้ละครับ เพราะฉะนั้นท่านอย่ามาบอกว่าท่าน ไม่มีหน้าที่ เกินเลยหน้าที่ ปรับได้นี้ครับ
ตัวหนังสือ เพราะผมก็กำลังใช้สิทธิในการสงวนคำแปรญัตติเพื่อปรับปรุงถ้อยคำเพื่อให้

๑๘๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

กรกฎ ๘๔/๒

บทบาทของหอจดหมายเหตุแห่งชาตินั้นเป็นบทบาทที่ทำหน้าที่สะท้อนข้อมูลของชาติ
อย่างแท้จริง สรุปก็คือว่าถ้าท่านชี้แจงได้ว่าทันทีที่เราพบข้อมูลของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
5 เป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ประชาชนจะใช้สิทธิโต้แย้งข้อมูลนั้น ได้กับใคร ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญชี้แจงนะครับ

นางสุริย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
และท่านสมาชิกวุฒิสภา ดิฉัน นางสุริย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม กรรมาธิการ ในกรณีที่ผู้ค้นคว้านี้
พบว่าเอกสารหรือข้อมูลไม่ถูกต้อง มีหลักฐานที่ชัดเจน ทางจดหมายเหตุก็จะรับไว้แล้วก็
10 นำไปให้คณะกรรมการชำระประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นกรรมการที่กรมศิลปากรนี้ดูแลอยู่
แต่อยู่กันคนละสำนัก อยู่ที่สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ ซึ่งสามารถที่จะนำข้อมูล
เหล่านี้ไปให้กรรมการชุดนั้นตีความหรือให้ความคิดเห็น ปรีกษาหาหรือได้ เพราะเป็น
คณะกรรมการที่จะวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องราว แล้วก็ผู้ทรงคุณวุฒิหลาย ๆ ด้านอยู่ใน
คณะกรรมการชุดนั้นค่ะ

15 ประธานวุฒิสภา : ท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม นายสุรชัย
เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ ถ้าเป็นเช่นนั้น ท่านบันทึก
เป็นข้อสังเกตให้ผมได้ไหมว่า ถ้าพบความไม่ถูกต้องแล้วประชาชนมีสิทธิโต้แย้งแล้ว
ท่านจะรับไว้แล้วส่งต่อไปยังคณะกรรมการชำระประวัติศาสตร์ ถ้าท่านบันทึกเป็น
20 ข้อสังเกตอย่างนี้ให้ผม ผมยินดีถอน ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

๑๘๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

กฤษฎีกา ๘๕/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านประธานคณะกรรมการครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ

- 5 วิสามัญ) : ท่านประธาน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ นะคะ ประธาน
คณะกรรมการ คือจริง ๆ แล้วมาตรา ๑๕ นี้ เป็นหน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
ว่าให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติจัดเอกสารจดหมายเหตุไว้เพื่อให้บริการแก่ประชาชน
ในการศึกษา การค้นคว้า การวิจัย ที่นี้เรื่องของการโต้แย้งจริง ๆ แล้วก็อยู่ในการรวบรวม
จัดทำบันทึก ซึ่งเป็น (๗) ของมาตรา ๑๓ จัดทำบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่าในทุกความเห็น
10 ในทุกความเห็นนี้ก็หมายความว่าหอจดหมายเหตุนี้จะต้องบันทึกข้อโต้แย้งไว้ มีหน้าที่
บันทึกรวบรวม มีหน้าที่รวบรวมไว้แล้ว แต่ว่าในหน้าที่ของมาตรา ๑๕ เป็นหน้าที่
เพราะฉะนั้นจะให้บริการ การโต้แย้งนี้ก็หมายความว่าต้องเอาข้อมูลที่อยู่ใน (๗)
ของมาตรา ๑๓ มาบริการ บังเอิญเป็นคำที่อยู่ผิดที่ผิดทาง ซึ่งอันนี้คณะกรรมการก็เห็นว่า
ไม่น่าที่จะมาอยู่ในมาตรา ๑๕ ฝ่ายท่านสมาชิกได้ช่วยพิจารณาค่ะ

- 15 ประธานวุฒิสภา : อย่างนี้ครับ คือท่านประธานครับในเมื่อท่านสุรัชย์
ประสงค์ที่จะไปรับบริการจากหอจดหมายเหตุแล้วพบว่าประวัติศาสตร์ไม่ถูกต้อง เขาบอก
เขายื่นโต้แย้งได้ใหม่ ทางกรรมการบอกว่าได้เพราะเขาจะมีคณะกรรมการชำระสะสาง
ประวัติศาสตร์ ถูกไหมครับ ก็เอาข้อบันทึก ข้อสังเกตของท่านสุรัชย์นี้ไว้ ถูกไหมครับ
เพราะไปใช้บริการ บางคนนั้นมีข้อมูลหลักฐานอะไรก็สามารถจะโต้แย้งได้แล้วก็ส่ง
20 ให้คณะกรรมการเพื่อชำระประวัติศาสตร์ใหม่ ถ้าอย่างนี้เมื่อสักครู่กรรมการจากหอสมุด
แห่งชาติบอกว่าได้ เพราะกรรมการมีคณะกรรมการชำระประวัติศาสตร์ ถ้าอย่างนี้
ท่านสุรัชย์ก็ถอน แล้วก็เอาเหตุผลนี้บันทึกไว้ ถูกไหมครับ ในข้อเสนอแนะ ข้อสังเกต
ถูกไหมครับ ผมจะได้ตัดประเด็นนี้ไม่ต้องโหวตบันทึกนะครับ ทางกรรมการได้นะครับ
เดี๋ยวเวลาผมถามมติเมื่อวาระ ๓ ผมจะถามเรื่องของข้อสังเกตต้องบันทึกเอาไว้ด้วยนะครับ
25 ผมจะได้ไปต่อครับ

นายสุรัชย์ เลียงบุญเลิศชัย : ท่านประธาน ทางกรรมการยังไม่ตอบเลย
ครับ

๑๘๔

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

กัญญา ๘๕/๒

ประธานวุฒิสภา : ก็เมื่อสักครู่ทางกรรมาธิการ ว่าอย่างไรครับกรรมาธิการ
ได้นะครับ เชิญท่านธานีครับ

5 นายธานี อ่อนละเอียด (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านประธาน
ผม นายธานี อ่อนละเอียด กรรมาธิการ ขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมว่า ท่านกรรมาธิการก็ได้ชี้แจง
แล้วว่าบันทึกของจดหมายเหตุนี้จะบันทึกเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา ถ้ามีเหตุผลหรือว่ามีการ
โต้แย้งก็สามารถจะบันทึกเพิ่มเติมได้ แล้วก็ขอกราบเรียนเพิ่มเติมอีกนิดว่า ในมาตรา ๑๕

10 ของกฎหมายจะมีปัญหา แต่ถ้าไปบันทึกไว้ในหลักการเหตุผล ซึ่งทางหอจดหมายเหตุ
และกรมศิลปากรก็สามารถจะบันทึกเพิ่มเติมได้ตลอดเวลาครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่เป็นอะไรครับ เขามีคณะกรรมการอยู่แล้วครับ
ในการที่จะรับเรื่อง แล้วก็บันทึกทบทวนอะไรต่าง ๆ ผมผ่านนะครับ เพราะทุกอย่างที่พูด
บันทึกไว้หมดนะครับ เวลาต่อไปนานเข้าใครจะสงสัยประเด็นไหนก็จะมาดูรายงาน

15 การประชุม ผมขอผ่านในมาตรา ๑๕ นะครับ เชิญทางเลขาธิการวุฒิสภาครับ

นางวรารัตน์ อติแพทย์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การคุ้มครองเอกสารจดหมายเหตุ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ กองทุนส่งเสริมงาน
จดหมายเหตุ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มีผู้สงวน
20 คำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : เอาอย่างนี้นะครับ มาตรา ๒๕ นั้น กรรมาธิการ
ได้มีการแก้ไขอยู่ ๒ ประเด็น เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกก็มีสิทธิอภิปรายในประเด็นที่
กรรมาธิการแก้ไขทั้ง ๒ ประเด็นนะครับ ที่เพิ่มเข้าไป แต่เนื่องจากว่าในมาตรานี้มีผู้สงวน
คำแปรญัตติไว้ ๓ ท่านด้วยกัน ผมก็จะเปิด โอกาสให้ผู้สงวนคำแปรญัตติทั้ง ๓ ท่าน
25 ท่านแรกก็คือ ท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง ได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ท่านได้อธิบาย
อภิปรายก่อน เชิญท่านทวีศักดิ์ครับ

๑๘๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อรุณิย์ ๘๖/๑

นายทวีศักดิ์ คิตบรรจง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมได้แปรญัตติ
ในมาตรา ๒๕ ซึ่งมาตรา ๒๕ เดิมได้กำหนดไว้ว่าให้มีคณะกรรมการกองทุนส่งเสริม

5 งานจดหมายเหตุคณะหนึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมศิลปากรเป็นประธานกรรมการ แล้วก็มี
ส่วนประกอบอีก แล้วอีกอันหนึ่งก็คือนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัด

แห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ ตรงนี้ที่กระผมมีความสงสัยอยากจะขอความกระจ่างจาก
คณะกรรมการว่าเพราะเหตุใดเราจึงเอานายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัด

แห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ เพราะว่าโดยปกติแล้วเรามีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

10 หลายรูปด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล

พัทธาและ กทม. ถามว่าทำไมจึงเจาะจงเอาเฉพาะนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัด

แห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ ซึ่งหาเหตุผลที่เหมาะสมยังไม่ได้ เพราะว่าในแต่ละองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็จะมีความของตัวเอง แล้วก็ไม่ได้มีใครเป็นตัวแทนใคร องค์การ

บริหารส่วนจังหวัดอาจจะมีความที่มากกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปอื่น แต่ก็ไม่ได้

15 หมายความว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะเป็นตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในรูปแบบอื่น ๆ ได้ กระผมจึงคิดว่าถ้าหากว่าต้องการที่จะให้มีตัวแทนของทางฝ่ายท้องถิ่น

ซึ่งเรายังหาจุดที่ลงตัวไม่ได้ก็ควรจะเอาคนที่อยู่เป็นศูนย์กลางขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นทั้งหมดก็คือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดก็คือกรมส่งเสริม

การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจะมีการเชื่อมโยง มีการประสานงาน มีการสั่งการอะไรต่ออะไร

20 กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดเวลาในฐานะที่เป็นผู้ดูแล เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอ

แปรญัตติเปลี่ยนจาก “นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย” เป็น

“ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น” แทน ขอเรียนมาเพื่อได้กรุณาพิจารณา

ครับ

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นผมจะให้อภิปรายเฉพาะวรรคแรกก่อน

25 นะครับ วรรคแรกนั้นก็มีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้คือท่านทวีศักดิ์ แล้วก็มีการอภิปรายแก้ไข

เพราะฉะนั้นในวรรคแรกจะมีสมาชิกท่านใดจะอภิปรายไหมครับ ผมจะเอาที่ละวรรคจะให้

กรรมการได้ชี้แจง เพราะวรรคแรกนั้นทางกรรมการได้เพิ่มผู้แทนกรมส่งเสริม

การปกครองท้องถิ่น เชิญท่านอนุรักษ์ครับ

๑๘๖

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อรุณิย์ ๘๖/๒

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ความเข้าใจผมคิดว่าเดิมกรรมาธิการตั้งใจว่าจะมี
5 หอจดหมายเหตุในแต่ละจังหวัดก็อาจจะมีผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ผมคิดอย่างนั้น แต่คราวนี้การที่กรรมาธิการเพิ่มตรงนี้ขึ้นมาขอให้กรรมาธิการชี้แจงเพิ่มเติม
ว่าทำไมถึงเพิ่มตรงส่วนนี้เพื่อไปสอดคล้องกับตัวหอจดหมายเหตุประจำจังหวัดหรือเปล่า
ถึงเพิ่มตรงนี้เข้ามาเพื่อให้มีการกระจายไปในแต่ละจังหวัด แต่คราวนี้เมื่อกรรมาธิการตัดไป
แล้วในส่วนนี้ควรจะเอาส่วนนี้ออกไปหรือเปล่า เกี่ยวข้องกันหรือเปล่า

10 อันที่ ๒ ในกรณีผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับนายก
สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยมีลักษณะของการที่จะเป็นตัวแทน
ส่วนท้องถิ่นเหมือนกัน จะมีลักษณะของความซ้ำซ้อนกันหรือเปล่า ก็เลยขอคำชี้แจงจาก
กรรมาธิการใน ๒ ประเด็นนี้ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีใครนะครับ ผมจะให้กรรมาธิการชี้แจงนะครับ
15 เพราะเนื่องจากว่าเราไปตัดวรรคสามของมาตรา ๑๒ ออกก็คือไม่ตั้งส่วนราชการประจำ
จังหวัดแล้ว ดังที่ท่านอนุรักษ์ได้อภิปรายนะครับ เชิญทางผู้แทนจากกฤษฎีกาครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกวุฒิสภา กระผม นายสุรพล ทิพย์เสนา กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้
ในส่วนของมาตรา ๒๕ ในประเด็นแรกคงในส่วนของนายกสมาคมองค์การบริหาร
20 ส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยไว้ เนื่องจากว่าในการพิจารณาคำเนิการ อันนี้เพื่อเป็น
การดำเนินการให้สอดคล้องกับในการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น -----

๑๘๓

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

ธีรบรรณ ๘๗/๑

- ซึ่งมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถที่จะดำเนินการในเรื่องหอบจดหมายเหตุได้ โดยพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปี ๒๕๔๒ นี้ได้กำหนดให้ภารกิจนี้ให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 5 ในการที่จะดำเนินการเรื่องหอบจดหมายเหตุได้ ในขั้นนี้ก็เลยยังคงไว้เพื่อให้เกิดความเชื่อมต่อกับคณะกรรมการกบในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นในระดับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนอกจากนี้ ในส่วนของการเพิ่มผู้แทนจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ที่ประชุมของคณะกรรมการได้พิจารณาร่วมกันและเห็นว่า นอกจากภาคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
- 10 เข้ามาเป็นกรรมการแล้วนี้ ในการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งในเรื่องของการพิจารณาในเรื่องของงบประมาณอะไรต่าง ๆ นี้จะเกี่ยวข้องกับผู้แทนของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ตรงนี้ก็ได้มีการเพิ่มในส่วนของผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย เพื่อที่จะให้เกิด
- 15 การบูรณาการในการที่จะร่วมมือกันในการทำงาน ตรงนี้ขออนุญาตกราบเรียนครับ
ประธานวุฒิสภา : ขออนุญาตท่านทวิศักดิ์ก่อนครับ เชิญครับ
นายทวิศักดิ์ คิตบรรจง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายทวิศักดิ์ คิตบรรจง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ท่านบอกว่า ที่ให้คง นายกสมาคมองค์การบริหารปกครองส่วนจังหวัด นั้น เพราะว่ามีกฎหมายที่เชื่อมโยงกันอยู่แล้ว กระผมอยากจะ
- 20 ขอกราบเรียนครับ ในเรื่องของการส่งเสริมการศึกษาหรือวัฒนธรรมนี้ครับ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกองค์กรมีอำนาจหน้าที่อยู่เช่นเดียวกันครับ และท่านลองคิดดูถ้าท่านเอานายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย เข้ามาเป็นกรรมการ ผมไม่ได้รังเกียจเด็ดฉันทันทีครับ แต่ผมอยากจะให้คิดว่าแล้ว กทม. ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีงบประมาณมากที่สุดและใหญ่ที่สุดนี้เขาจะอยู่
- 25 อย่างไร แล้วของเมืองพัทยาอย่างนี้เขาก็มีหน้าที่ในการที่จะดูแลวัฒนธรรม ดูแลการศึกษา อะไรต่ออะไรนี้เช่นเดียวกันทั้งหมด ผมถึงมีความลำบากใจว่าถ้าหากว่าท่านจะคง

“นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย” เอาไว้อย่างที่ท่านได้กล่าว
 ยืนยันเมื่อสักครู่นี้ ผมเกรงว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ นี้ก็จะมีความรู้สึกว่าทำไม
 5 ถึงไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยครับ แต่ถ้าหากว่าจะเอาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดเข้ามา
 ใสในกฎหมายนี้จะรุ่งเรืองไป เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้เสนอเพียงผู้แทนกรมส่งเสริม
 การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งก็ตรงกับกรมการอยู่แล้วในส่วนหนึ่งนี่นะครับ กระผม
 จึงอยากจะขอยืนยันว่า นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัด นั้นคงจะไม่จำเป็นจะต้อง
 คงเอาไว้ครับ

10 ประธานวุฒิสภา : กรรมการชี้แจงอีกทีหนึ่งครับ ท่านทวิศักดิ์บอกว่า
 ให้ตัดของผู้แทนนายกสมาคมจากสมาคม นายก อบจ. เดียวก่อนที่จะตอบ ท่านทวิศักดิ์ครับ
 แล้วที่ท่านขอแปรญัตติไว้ กรรมการเขาบอกว่าขอเพิ่ม ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครอง
 ท้องถิ่น ท่านบอกว่าเป็นอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ทั้ง ๒ อย่างนี้ท่านจะ
 คิดว่าพอไปกันได้หรือว่าจะอย่างไร เชิญครับ

15 นายทวิศักดิ์ คิดบรรจง : ไม่ขัดข้องครับ หลักการ ก็คือขอให้เป็นคนกลาง
 เท่านั้นเองครับ

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นก็คือ ท่านทวิศักดิ์เริ่มเห็นด้วยในผู้แทน
 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เห็นด้วย แต่ว่าท่านไม่เห็นด้วยก็คือ นายกสมาคม
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย ให้ตัดออก เดียวให้กรรมการได้พิจารณา
 20 ร่วมกันสักพักครับ ไปหารือ เพราะฉะนั้นผมจะไม่แสดงความคิดเห็นนะครับ ท่านอนุรัักษ์
 เชิญครับ

นายอนุรัักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม นายอนุรัักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา จะสอบถามกรรมการนัดหนึ่ง
 ในเรื่องกรณีที่กรรมการเพิ่มคำว่า ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น นี้
 25 จุดเกาะเกี่ยวของหอบชดหมายเหตุแห่งชาตินี้มีส่วนที่จะสามารถทำกิจกรรม
 ร่วมกับส่วนท้องถิ่นอย่างไรบ้าง -----

๑๘๕

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

สุกัญญา ๘๘/๑

เมื่อท่านตัดกลไกของหोजดหมายเหตุที่ประจำจังหวัดไปแล้ว ท่านสามารถที่จะดำเนินการร่วมกับส่วนท้องถิ่นอย่างไรบ้าง เพื่อประโยชน์ของประชาชนในแต่ละพื้นที่ที่ท่านถึงกำหนด

5 ตัวผู้แทนตรงนี้เข้ามา ถ้าท่านชี้แจงได้ ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์กับประชาชนจะได้ฟังว่าบทบาทของหोजดหมายเหตุแห่งชาตินี้เกี่ยวกับส่วนท้องถิ่นอย่างไรบ้าง สนับสนุนอย่างไรถึงจะดึงตัวผู้แทนกรมส่วนท้องถิ่นเข้าไปช่วยงานในกรรมการชุดนี้ ผมคิดว่าประชาชนในพื้นที่อยากจะรับฟังว่าได้ประโยชน์อย่างไรบ้างจากการที่ท่านดึงคนพวกนี้เข้าไปนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญชี้แจงหน่อยครับว่าทำไมถึงต้องเป็นผู้แทนจาก

10 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

และสมาชิกวุฒิสภา ดิฉัน นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม กรรมาธิการคณะ เหตุที่มีผู้แทน

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นก็เนื่องจากทาง พ.ร.บ. กระจายอำนาจก็ให้อำนาจ

หน้าที่ในการตั้งหोजดหมายเหตุท้องถิ่น ซึ่ง อบจ. หรือ อบต. ที่จะตั้งหोजดหมายเหตุ

15 คือเก็บเอกสารเฉพาะส่วนที่เป็นเอกสารท้องถิ่น เพราะว่าแต่ละท้องถิ่นมีประวัติศาสตร์

ความเป็นมาที่ยาวนาน เพราะฉะนั้นถ้าหลักฐานใด ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้น ๆ ก็ควร

ให้ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งหोजดหมายเหตุท้องถิ่นขึ้น ส่วนหोजดหมายเหตุแห่งชาติ

จะทำหน้าที่ในด้านวิชาการที่จะให้การสนับสนุนในด้านวิชาการหोजดหมายเหตุ เนื่องจาก

การจัดตั้งหोजดหมายเหตุจำเป็นจะต้องมีการเตรียมงานที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง การจัดสร้าง

20 อาคารสถานที่หรือว่าการจัดเตรียมครุภัณฑ์อุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีมาตรฐานการ

ดำเนินงานที่ชัดเจน เพราะฉะนั้นหोजดหมายเหตุแห่งชาติจะไปช่วยเหลือหोजดหมายเหตุ

ท้องถิ่น ก็มีหลาย ๆ จังหวัดที่ขณะนี้มีความสนใจที่จะจัดตั้งหोजดหมายเหตุท้องถิ่นของ

ตนเองก็ได้มาศึกษาดูงานก็ได้ให้ทางนักหोजดหมายเหตุไปให้ความรู้ในแต่ละท้องถิ่นเขามี

ความสนใจ แล้วก็เป็นไปได้ว่าในเร็ว ๆ นี้อาจจะมีหोजดหมายเหตุท้องถิ่นเกิดขึ้นทางเราจะ

25 สนับสนุนทางด้านวิชาการค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ตอบคำถามท่านอนุรักรักษ์ได้นะครับ เชิญท่านนฤมลครับ

๑๕๐

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สุกัญญา ๘๘/๒

- นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรดิษฐ์ ดิฉันคิดว่าอันที่จริงแล้วในร่างเดิมของ
- 5 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้เสนอเข้ามานี้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
- แล้วก็พอที่จะสะท้อนความต้องการของท้องถิ่นในการที่จะสร้างหอสมุดท้องถิ่นและถ้าเกิด
- ได้รับคำปรึกษาจากสำนักงานหอสมุดแห่งชาติด้วยก็ทำงานได้แล้ว ไม่เห็นว่าจะต้องมีความจำเป็นในการที่จะเพิ่ม ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เข้าไปด้วยก็เป็น
- การซ้ำซ้อนในหน่วยงานใกล้เคียงเดียวกัน เพราะฉะนั้นร่างเดิมน่าจะเป็นร่างที่มี
- 10 ความเหมาะสมแล้วค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านทวีศักดิ์ครับ คือนายกสมาคมกับผู้แทนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เชิญท่านทวีศักดิ์ครับ

- นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง สมาชิกวุฒิสภา จากจังหวัดบุรีรัมย์ ถ้าหากว่าเราไม่อ่านให้ครบ
- 15 ก็จะดีความกันไปไกลออกไป ที่เรากำลังพูดถึง นี่คือคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุ เป็นคณะกรรมการกองทุนเท่านั้นเอง คณะกรรมการกองทุนนี้มีหน้าที่
- ประการใด มาตรา ๒๖ บอกว่า คณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. บริหารจัดการกองทุน

- 20 ๒. ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานของหอสมุดแห่งชาติ
- แล้วก็มีข้ออื่นออกไปรวม ๕ ข้อ ผมเข้าใจดีครับ ว่าเจตนาที่คือว่าต้องการที่จะให้ท้องถิ่น
- นั้นได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบ ร่วมให้การสนับสนุนในเรื่องของการจัดเงินบริจาคหรือจะอะไร
- ก็แล้วแต่ เงินอุดหนุน หรือเงินบริจาคนะครับ ให้แก่กองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุ ก็เลย
- ดึงท้องถิ่นเข้ามาร่วมด้วยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วม -----

25

๑๕๑

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

สุพิชญ์ลักษณะ ๘๘/๑

แต่ว่าการดึงท้องถิ่นเพียงท้องถิ่นเดียวเข้ามานี้ผมก็ยืนยันว่าจะไม่เป็นผลดี ถ้าหากว่าอย่างนั้นเราก็ไม่สามารถที่จะขอความอุดหนุนจาก กทม. ขอความอุดหนุนจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ไม่สามารถที่จะทำได้ครอบคลุม กระผมจึงได้เสนอให้เป็นคนกลาง กระผมขอเรียนยืนยันว่า คณะกรรมการนี้เป็นคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุครับ

ประธานวุฒิสภา : ความจริงแล้วไปทางเดียวกัน ก็คือ ให้มีตัวแทนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นตัวแทนของท้องถิ่นในคณะกรรมการกองทุน

10 ท่านนฤมล คงไม่ติดใจเรื่องนี้ ผมจะถามทางกรมการว่าท่านทวิศักดิ์ขอให้ตัดนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย กรมการว่าอย่างไรเชิญคุณหมอลิขิตครับ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม (กรมการ) : ขออนุญาตท่านประธานครับ พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม กรมการ ท่านประธานครับในชั้นกรมการเราก็ได้มีการพูดคุยในประเด็นนี้ว่า ถ้าหากให้ผู้แทนนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยเข้ามาท่านเดียว ถามว่าท่านเข้ามาทำอะไร ท่านเข้ามาเสียงเดียว

15 แต่งานที่จะให้ท่านทำนั้นนอกจากจะช่วยดูแลบริหารงานของกองทุนแล้ว เชื่อว่าส่วนหนึ่งทุกท่านคงคิดถึงเรื่องการหาทุนด้วย และงานที่เราจะต้องทำให้ทำไม่ใช่งานของการทำหอจดหมายเหตุแห่งชาติที่อยู่ในกรุงเทพมหานครทีเดียว ยังมีขออนุญาตใช้คำว่า “สำนักงานสาขา” ก็แล้วกัน เพราะท่านได้ตัดไว้ว่า “ด้วยส่วนของจังหวัดต่าง ๆ” ออกไปแล้ว

20 จริง ๆ แล้วมีหอจดหมายเหตุที่เป็นของภาคเอกชนหรือของท้องถิ่นกระจัดกระจายอยู่หลายที่ เชื่อว่าแต่ละจังหวัด แต่ละพื้นที่ แต่ละท้องถิ่นท่านก็มีภูมิปัญญาของท่านท่านมีเอกสาร ท่านมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของท่านที่ท่านต้องการที่จะให้เก็บรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ หอจดหมายเหตุแห่งชาติที่อยู่ในส่วนกลางก็คงให้ข้อมูล

25 ให้ความรู้ในทางวิชาการ ในทางการเก็บรักษาว่าเอกสารชิ้นไหนจะต้องเก็บอยู่ในห้องปรับอากาศ เอกสารชิ้นไหนอยู่ในสภาพที่มีฝุ่นหนา อากาศร้อนแล้วจะมีปัญหาเหล่านี้เป็นข้อมูลทางวิชาการ แต่ด้วยความภาคภูมิใจของท้องถิ่นนั้น ใครจะรู้ดีไปกว่าการปกครองส่วนท้องถิ่น อันนี้ประการหนึ่งที่เราอยากจะให้ในส่วนของ อบจ. ทั่วประเทศ

๑๕๒

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

สุพิชญ์ลักษณะ ๘๕/๒

- ท่านเข้ามามีส่วนร่วม คล้าย ๆ กับว่าดึงท่านให้เข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะจัดตั้งองค์กร
แห่งนี้บ้าง แต่ในขณะที่เดียวกันกรรมาธิการก็พิจารณาถึงว่า ถ้าท่านเข้ามาแล้วแสดงว่าต่อไปนี่
- 5 งบประมาณหรือเงินทองต่าง ๆ เราจะเอามาจากภาคเอกชนหรือภาคท้องถิ่นอย่างเดียว
อย่างนั้นหรือ เราจึงคิดถึงว่างบประมาณส่วนหนึ่งคือการปกครองส่วนกลางน่าจะมีส่วน
ในการที่จะจัดสรรงบประมาณต่าง ๆ ให้ เพราะฉะนั้นใครที่จะเป็นผู้พิจารณาในการจัดสรร
งบประมาณ ก็คือ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างน้อยมีตัวแทนเข้ามาใน
ที่ประชุมท่านก็จะสามารถพิจารณาได้ว่า ท่านจะจัดสรรงบประมาณอย่างไรที่จะกระจาย
- 10 ลงไปสู่ส่วนท้องถิ่นได้บ้าง เพราะฉะนั้นเมื่อช่วงนี้หนักกันระหว่าง ๒ ฝ่ายแล้วก็ วิน วิน
(Win Win) ก็ให้ท่านเข้ามาทั้งคู่ ทีนี้มีท่านผู้มีเกียรติเสนอขึ้นมาว่า แล้วถ้าอย่างนั้น
กรุงเทพมหานครละครับ พัทยาละครับ ทำอย่างไร อันนี้ขอกราบเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า
ในกรรมาธิการเรายังไม่ได้ไปพิจารณาถึงในขั้นนั้น เพราะเราไม่ได้มองว่า คนที่จะเข้ามาเป็น
กรรมการในส่วนนี้ ท่านเข้ามาแล้วท่านจะเข้ามาเอาคุณอย่างเดียว จริง ๆ เข้ามาท่านมาหน้าที่
- 15 ที่จะต้องหางบประมาณ หาดอะไรต่าง ๆ เข้ามา จึงเป็นไปได้ยากที่เราจะเอาทุกภาคส่วนที่เรา
คิดถึงเข้ามา เพราะถ้าพูดแล้ว ถ้าอย่างนั้นหาเงินทุนเข้ามาทำไม ไม่เอาผู้แทนสภาหอการค้า
ผู้แทนสภาอุตสาหกรรม ผู้แทนธนาคารต่าง ๆ เอกชนเข้ามาบ้างก็จะไปกันใหญ่ ในขั้นนี้
จึงคิดว่าน่าจะให้มีคณะกรรมการที่กะทัดรัด ไม่มากเกินไป แล้วก็น่าจะมีส่วนในการ
พิจารณา แล้วก็ถ่วงดุลกันได้ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่วนกลางนั้นคือผู้แทนของ
- 20 ศูนย์ราชการ เช่น กรมศิลปากร เป็นต้น จึงคิดว่าในขั้นนี้เรายื่นที่จะให้มีทั้งสองส่วน
คือ นายก อบจ. แห่งประเทศไทย แล้วก็ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
ส่วนราชการอื่นนั้นคงไว้ตามร่างที่ปรากฏอยู่ ขอบคุณครับ

- ประธานวุฒิสภา : ท่านทวิศักดิ์ครับ กรรมาธิการแล้ว ท่านพอรับได้
นะครับ คือมีทั้งผู้แทนจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วก็มีผู้แทนจาก
- 25 นายก อบจ. นะครับ นายกสมาคม อบจ. เชิญครับ

๑๕๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สุพิชญ์ลักษณะ ๘๕/๓

นายทวิศักดิ์ คิตบรรจง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
ยกตัวอย่างอย่างนี้ครับ สมัยที่ท่านประธานยังเป็นปลัดกรุงเทพมหานคร ถ้าท่านเห็น
5 กฎหมายท่านองนี้ -----

- ๕๐/๑

๑๕๔

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ทิพรัตน์ ๕๐/๑

แล้วเขาขอความร่วมมืออะไรท่านมานี้ ท่านประธานจะเต็มใจให้ความช่วยเหลือ
ให้ความสนับสนุนไหมครับ ผมอยากจะขอเรียนว่า คณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการ
5 บริหารกองทุน เป็นคณะกรรมการกองทุน ไม่ได้มาบริหารหรือจดหมายเหตุหรือไม่ได้
อะไรเลย เราพยายามที่จะหากองทุนขึ้นมา พยายามที่จะหาคนที่สนับสนุนกองทุน ผมถึง
ไม่ยากให้เกิดความรู้สึกว่า ทำไมองค์กรโน้นได้เข้ามาเป็นกรรมการ องค์กรนี้ไม่ได้เข้ามา
เป็นกรรมการเท่านั้นเอง ส่วนถ้าหากว่าท่านจะยืนยันก็ไม่ขัดข้องอะไร ก็สุดแล้วแต่ครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่ขัดข้องนะครับ ผมจะได้ผ่าน บันทึกเอาไว้วันะครับ

10 เชิญท่านนฤมลครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ท่านประธานคะ ดิฉันฟังท่านกรรมาธิการผู้มีเกียรติ
ได้อภิปรายเหตุผลนี้ เรื่องของการที่จะต้องมีการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมาอยู่ในนี้
ดิฉันก็ยังมีความเห็นที่ ไม่มีความจำเป็น คิดว่าถ้าจะพูดกันให้ชัด ๆ ก็คือ จะดำรงไป แล้วก็
อันที่จริงแล้วถ้ามีการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ก็ไม่ได้แปลว่าจะต้องมาดึงงบประมาณ
15 มาใช้ได้ เพราะมีมาตรา ๒๔ เรื่องของการที่จะต้องมีการส่งเสริมงานจดหมายเหตุอยู่แล้ว
ที่จะต้องมีการเงินทุนมีอะไร ชัดเจนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นดิฉันก็ยังยืนยันว่า ดิฉันเอง
มีความเห็นว่า คงจะสนับสนุนร่างเดิม แล้วก็คงจะให้เดินหน้าต่อไปตามกระบวนการ
ของเรา ขอบพระคุณด้วยความเคารพค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอมติดีกว่าครับ ผมขอมติ เพราะท่านจะได้ไม่กังวล
20 เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุม จะขอมติที่ประชุมในมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง เดี่ยวจะมี
วรรคสองกับวรรคสามและวรรคสี่เพิ่มเติมอีก เมื่อท่านเข้ามาแล้วขอให้ท่านได้แสดงตน
ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติครับ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๕ คน)

ประธานวุฒิสภา : ๑๕ ท่าน องค์ประชุมครบนะครับ เพราะฉะนั้น
25 ผมก็จะถามอย่างนี้ เพราะเนื่องจากว่าท่านนฤมลนั้นบอกว่าให้ตัด ผู้แทนจากกรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่น ถูกไหมครับ ท่านนฤมลถูกต้องนะครับ ก็คือท่านยืนยันให้คงไว้ร่างเดิม
ถูกต้องนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านนฤมลเสนอให้คงไว้ร่างเดิมก็คือ ให้ตัดคำว่า ผู้แทนจาก
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผมก็จะถามอย่างนี้ว่า ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ

๑๕๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ทิพรัตน์ ๕๐/๒

ก็คือมีการเพิ่ม ผู้แทนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น รวมทั้งท่านทวิศักดิ์ด้วย แล้วท่านทวิศักดิ์ก็บอกให้ตัดคำว่า นายกสสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)

- 5 ผมก็จะถามว่า ถ้าท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มเติมของท่านกรรมาธิการ รวมถึงท่านทวิศักดิ์ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านนฤมลนั่นคือ ให้คงไว้ร่างเดิม ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย อย่างนี้นะครับ ไม่ชัดเจนครับ เพราะท่านทวิศักดิ์นั่นก็คือ เมื่อครูนี้นท่านทวิศักดิ์ บอกว่า ถ้าอย่างนั้นคำว่า นายกสสมาคม นี้ท่านไม่ติดใจแล้ว ถูกไหมครับ เชิญท่านทวิศักดิ์ ครับ

- 10 นายทวิศักดิ์ คิดบรรจง : ท่านประธานครับ ที่แรกผมคิดว่า เพื่อรวบรัด แล้วผมก็ยอมไป แต่ถ้าหากว่าจำเป็นต้องโหวตอย่างนี้ ก็ขอให้แยกโหวตครับ

- ประธานวุฒิสภา : ได้ครับ เพราะฉะนั้นผมก็จะเอาภาพรวมของ กรรมาธิการ ของท่านทวิศักดิ์ไว้อีกกลุ่มหนึ่ง กลุ่มแรกก็คือ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ กับท่านทวิศักดิ์ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านนฤมล ก็คือคงไว้ร่างเดิม
- 15 ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เข้าใจนะครับ ลงมติได้ครับ คงลงรอบเดียว ไม่ต้องลง ๒ รอบ ถ้าลง ๒ รอบ เดี่ยวจะอธิบายต่อไปนะครับ-----

๑๘๖

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ธนพงษ์ ๕๑/๑

แต่ถ้ารอบเดี่ยวก็น่าจะไม่ลงในรอบสอง ผมทวนคำถามนะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมการ
บวกกับท่านทวิศักดิ์ ท่านกคปุม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านนฤมล ท่านกคปุม

5 ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๕ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : องค์กรประชุม ๘๕ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมการและ
ของท่านทวิศักดิ์ ๕๕ ไม่เห็นด้วย ๒๕ งคออกเสียง ๑ ก็หมายความว่าที่ประชุมเห็นชอบ
กับคำแก้ไขของกรรมการและของท่านทวิศักดิ์ ผมจะถามต่อไปเลยนะครับ ถ้าท่าน

10 เห็นด้วยกับกรรมการ ก็คือให้มีผู้แทนจากกรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อันนี้คือ
ท่านทวิศักดิ์ก็เห็นด้วยกับอันนี้นะครับ เพราะฉะนั้นท่านเห็นด้วยอันนี้ ท่านกคปุม เห็นด้วย
ฟังให้ดี ๆ ผมจะเปลี่ยนคำพูดใหม่ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมการ ท่านกคปุม เห็นด้วย
ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านทวิศักดิ์ ท่านกคปุม ไม่เห็นด้วย เพราะท่านทวิศักดิ์ในประเด็นแรก
ก็คือถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมการกับท่านทวิศักดิ์ ก็คือเพิ่มองค์กรปกครองท้องถิ่น ถูกต้อง
15 แต่ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับท่านทวิศักดิ์ ก็หมายความว่ากรมการปกครองท้องถิ่น มี แต่ตัด
เฉพาะนี่นะครับ ถามใหม่ครับ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม (กรรมการ) : ท่านประธานขออนุญาต
นิดหนึ่ง ทางซ้ายครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหมอบครับ

20 พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม (กรรมการ) : ผมขออนุญาตให้ข้อมูล
เพิ่มเติมอีกนิดเดียวครับ ผม พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม กรรมการครับ ถ้ามีผู้แทน
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นบวกกับนายกสมาคม อบจ. แห่งประเทศไทย กรมการ
ชุดนี้ทั้งหมดมี ๕ คน แต่ว่าถ้าตัดออก ๑ คน กรมการก็จะเหลือ ๔ คน เป็นเลขคู่กับเลขคี่
อันนี้ให้ข้อมูลขึ้นต้น ขอบคุณครับ

25 ประธานวุฒิสภา : ผมก็จะถาม ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมการ ก็คือ
ให้มีผู้แทนองค์กรปกครองท้องถิ่น เห็นด้วยกับกรรมการ ท่านกคปุม เห็นด้วย ถ้าท่าน
เห็นด้วยกับท่านทวิศักดิ์ เมื่อสักครู่นี้ถ้าเห็นด้วยกับกรรมการ ก็คือให้มีผู้แทนจาก
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และนายก อบจ. แห่งประเทศไทย ท่านกคปุม เห็นด้วย

๑๕๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ธนพษย์ ๕๑/๒

ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านทวิศักดิ์ ก็คือมีเฉพาะผู้แทนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ไม่มีนายก อบจ. อย่างนี้ นะครับ ลงมติได้ ชัดเจน ไม่มีใคร โต้เถียง เชิญลงมติได้ครับ ผมก็

5 จะงงเหมือนกัน

นายปานเทพ สุจริตกุล : ท่านต้องพูดว่า ถ้าเห็นด้วยกับกรรมการ
ให้กดปุ่ม เห็นด้วย แล้วถ้าเห็นด้วยกับท่านทวิศักดิ์ ให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย

ประธานวุฒิสภา : ก็ถูกต้องแล้วนะครับ เห็นด้วยกับท่านกรรมการ
ก็ลงว่าเห็นด้วย เห็นด้วยกับท่านทวิศักดิ์ ก็ลงว่าไม่เห็นด้วย เชิญครับ

10

นายปานเทพ สุจริตกุล : ล้างใหม่ครับ

ประธานวุฒิสภา : ซ้ำ ๆ นะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมการ
ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับกรรมการ ก็คือไม่เห็นด้วยกับท่านทวิศักดิ์
ท่านก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ

นายปานเทพ สุจริตกุล : ท่านพูดคำว่า ไม่เห็นด้วยไม่ชัดสักครั้งเลยครับ

15

- ๕๒/๑

๑๕๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อิสรีย์ ๘๒/๑

ประธานวุฒิสภา : ผมบอกแล้วผมพูดไว้ “ไม่เห็นด้วย” ล้างใหม่ ผมจะถามมติ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านทวิศักดิ์

5 ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ชัดเจนนะครับ ลงมติได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๔๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๘ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิก ๘๕ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ก็คือให้มีผู้แทนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และนายกสมาคม อบจ. ๔๔ เสียง ไม่เห็นด้วย ๓๘ เสียง เพราะฉะนั้นท่านทวิศักดิ์ท่านก็ไม่ผ่านนะครับ แต่ท่านผ่านข้อเดียว ถูกไหม

10 งออกเสียง ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมผ่านในวาระหนึ่ง ต่อไปเป็นวาระสอง กรรมาธิการไปเพิ่มคำว่า “กองทุน” เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกท่านก็มีสิทธิอภิปราย ถ้าท่านไม่อภิปรายผมก็จะได้ผ่าน เพราะเป็นการขยายความเท่านั้นเอง ก็ผ่าน ในวาระสามเริ่มง่ายขึ้น ท่านอนุรักษย์ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ในวาระสาม เพิ่มคำว่า “คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม” เชิญท่านอนุรักษย์ครับ

15 นายอนุรักษย์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนที่ผมเป็นผู้แปรญัตติ ก็คือในเรื่องของมาตรา ๒๕ ก็คือว่า ในมาตรา ๒๕ มีคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุคณะหนึ่ง ซึ่งเป็นโดยตำแหน่งประมาณ ๕ ตำแหน่ง แต่คณะเดียวกันในวาระสอง ก็มีกรรมการตามวาระหนึ่งคัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ มีประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการกองทุน ด้านประวัติศาสตร์

20 ด้านจดหมายเหตุ อีกไม่เกิน ๕ คน ก็คือเท่ากับสูงสุด ๑๔ คน กราบเรียนท่านประธานก็คือว่าในวาระสามข้อความผมว่ายังไม่สมบูรณ์ในส่วนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่าโดยวาระสามมีการบัญญัติไว้แบบนี้ครับ ก็คือวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตลอดจนการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทีนี้ในตัวที่ผมแปรญัตติครับท่านประธาน ก็คือว่า

25 ในเรื่องของคุณสมบัติในลักษณะต้องห้าม ผมคิดว่าเป็นข้อความที่ควรจะต้องเพิ่มไป เพราะว่าไม่มีการกำหนดเลยนะครับว่า คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรงนี้ ท่านกรรมาธิการช่วยชี้แจงผมหน่อยนะครับว่า ในเรื่องของคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิท่านจะกำหนดอย่างไร เพราะท่านไม่ได้กำหนด

๑๕๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อิสรีย์ ๕๒/๒

- ท่านไปกำหนดเรื่องที่ไม่สำคัญ คือท่านกำหนดเฉพาะว่าวาระการดำรงตำแหน่ง ก็คือจะดำรงตำแหน่งเท่าไร การพ้นจากตำแหน่งเท่าไร การประชุมเท่าไร แต่ขณะเดียวกันในเรื่องหัวใจ
- 5 เลย อย่างเช่น ท่านอาจจะเขียนด้านประวัติศาสตร์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีประสบการณ์ ทางด้านประวัติศาสตร์ ด้านจดหมายเหตุ แต่ขณะเดียวกันคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอื่น ๆ เรื่องอายุ เรื่องเป็นวิกลจริตหรือเปล่า เป็นคนทีล้มละลายหรือเปล่า เป็นมาตรฐานของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั่ว ๆ ไป ผมคิดว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่เป็นหัวใจ แต่ท่านไม่ได้
- 10 ท่านไม่ได้เรื่องวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ผมเห็นกฎหมายพิจารณาหลาย ๆ เรื่อง อย่างเช่นสถาบันพลศึกษาที่เพิ่งผ่านไปก็มีการระบุให้ชัดเจนขึ้น เพื่อทำให้เกิดความชัดเจนว่าคนที่เข้ามาสู่ตำแหน่งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในกองทุนตรงนี้ โดยเฉพาะเป็นกองทุนที่ดูแลเรื่องเงิน ในคุณสมบัติพวกนี้ผมเห็นกฤษฎีการะบุไว้โดยชัดเจนว่า ต้องไม่เป็นคนล้มละลาย หรือเป็นคนล้มละลายโดยทุจริต เพราะมีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับเงิน ๆ ทอง ๆ เพราะฉะนั้นผมจึงขอความชัดเจนว่าการที่ท่านไม่ได้ใส่
- 15 ในเรื่องของคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามตรงนี้ท่านจะอย่างไร ในขณะที่เดียวกันคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามจะเป็นคนละเรื่องกับการพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ก็คืออยู่ในตำแหน่งแล้วมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นมาภายหลัง-----

แล้วทำให้เกิดบุคคลนั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่ลักษณะต้องห้ามหรือคุณสมบัตินี้ เมื่อเกิด
คุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามจะทำให้คนคนนั้นขาดคุณสมบัติไป ขอคำชี้แจงจาก

5 กรรมการในประเด็นดังกล่าว กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมการกรรณำชี้แจงชัด ๆ เลยครับ

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

ท่านสมาชิกวุฒิสภาครับ กระผม นายสุรพล ทิพย์เสนา สำหรับในเรื่องคุณสมบัติของ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในกรรมการส่งเสริมกองทุนงานจดหมายเหตุ เหตุที่ไม่ได้กำหนด

10 เรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามไว้ ก็เนื่องจากว่าในวรรคสองได้กำหนดในเรื่อง

คุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไว้แล้ว ก็คือต้องเป็นผู้ที่มีความรู้หรือประสบการณ์

ในด้านต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในวรรคสอง สำหรับในกระบวนการในการที่จะพิจารณาคัดเลือก

ก็ดำเนินการโดยกรรมการซึ่งมาจากกรรมการโดยตำแหน่งจากผู้แทนส่วนราชการต่าง ๆ

ในการที่จะพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามวรรคสองเข้ามาเป็นกรรมการ ดังนั้น

15 ในส่วนนี้จึงไม่ได้กำหนดในเรื่องของคุณสมบัติที่แยกออกมาอีกต่างหาก แต่ได้กำหนดไว้ใน

วรรคสองแล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอนุรักษ์ครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่า

ในเรื่องดังกล่าวไม่พอเพียง ผมคิดว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานของคุณสมบัติในการ

20 ร่างกฎหมายทั่ว ๆ ไปของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อบันทึกไว้ ผมคิดว่าการร่างกฎหมาย

เท่าที่ผ่านมาในสภานี้ทุก ๆ กฎหมายในเรื่องของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างไรต้องมี

คุณสมบัติ มีลักษณะต้องห้าม เท่าที่ผมผ่านกฎหมายมานี้ผมคิดว่าเป็นกฎหมายฉบับแรก

ที่มีการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะ ๑. ให้กรรมการ ถึงแม้กรรมการทั่ว ๆ ไปเป็นคนคัดเลือก

หรือโดยทั่ว ๆ ไปก็จะเป็นรัฐมนตรีเป็นคนคัดเลือก แต่ขณะเดียวกันในตรงนี้วางเงื่อนไข

25 น้อยมาก เขียนบอกว่าเป็นผู้มีความรู้ ประสบการณ์ด้านการบริหารกองทุน

ด้านประวัติศาสตร์ ด้านจดหมายเหตุ ไม่ได้วางคุณสมบัติ คือถ้าท่านบอกแค่นี้เองเท่ากับว่า

ท่านจะไม่มีกรวางกฎเกณฑ์ กติกาเลยว่าคนคนนั้นอายุเท่าไร บรรลุนิติภาวะหรือ

๒๐๑

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สุนารี ๕๓/๒

ไม่บรรลุนิติภาวะ วิกลจริต หรือ ไม่วิกลจริต ต้องโทษหรือเปล่า ดิทยาเสพติดหรือเปล่า พิทักษ์ทรัพย์หรือเปล่า ทุจริตหรือเปล่า ตรงนั้นท่านจะปล่อยอย่างไร ท่านก็ปล่อยให้

5 กรรมการคัดเลือกหรือเปล่า หรืออย่างไร ตามที่ท่านพูดท่านบอกว่าเอาแค่คุณสมบัติแค่นี้ ถ้าอย่างอื่นเกิดคนคนนั้นดิทยาเสพติดก็ไม่ได้ขาดคุณสมบัติหรือเปล่า หรืออย่างไร เพราะว่า ตามวรรคสามในการออกกำหนดกฎกระทรวงนี้ ท่านออกกำหนดกฎกระทรวงเฉพาะ

10 ใน ๓ เรื่องเท่านั้นเอง เรื่องวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุม ของคณะกรรมการกองทุนให้เป็นที่ไปตามกำหนดกฎกระทรวงเฉพาะ ๓ เรื่อง ที่นี้ผมในฐานะ ผู้แปรญัตตินี้ ผมคิดว่าควรจะต้องกำหนดในกฎกระทรวงในรายละเอียด เช่น คุณสมบัติ

15 ของคนจะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและลักษณะต้องห้าม ผมว่าหัวใจคือตรงนั้น แต่ท่าน ไปใส่เรื่องที่ไม่ใช่หัวใจ วาระการดำรงตำแหน่งก็ปี ๕ ปี ๖ ปี ไม่เป็นตามกฎกระทรวง และก็การพ้นจากตำแหน่ง ดาย ลาออก ให้เป็นที่ไปตามกำหนดกฎกระทรวง การประชุม คณะกรรมการด้วยเสียงข้างมาก ถ้าไม่อยู่ ประชาน ก็ส่วนใหญ่เป็นแพทเทิร์น (Pattern)

20 ตรงนี้ แต่ถามว่าคุณสมบัติของเขาละ การที่คนจะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ไม่ใช่ เรื่องใหญ่ที่เป็นหัวใจหรือ หรือคุณสมบัติต้องห้ามของคนคนนั้น เมื่อเกิดเหตุการณ์อะไร ขึ้นมาเป็นคุณสมบัติต้องห้ามที่ไม่สามารถจะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ ผมคิดว่า เป็นหัวใจของการร่างกฎหมายของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเฉพาะคำว่า เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

ไม่ใช่กรรมการธรรมดา เป็นบุคคลภายนอก และไม่ใช่ว่าเป็นข้าราชการด้วย ถ้าเป็นข้าราชการ จะมีกฎเกณฑ์ของกติกาของความเป็นข้าราชการอยู่ ถ้าขาดคุณสมบัติบางอย่างอาจจะ

25 ขาดสภาพเป็นข้าราชการได้ แต่นี้เป็นบุคคลธรรมดา เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผมคิดว่าหัวใจคือ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่จำเป็นจะต้องมีอยู่ ก็ฝากทางท่านกรรมาธิการชี้แจง ประเด็นนี้ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

25 ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพค่ะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีใจ บุรณสมภพ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ การที่เราไม่ได้กำหนดคุณสมบัติต้องห้ามนี้ เพราะเรา

๒๐๒

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สุนารี ๕๓/๓

ถือว่ากรรมการสรรหาจะต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้ที่สมควรเป็นคณะกรรมการกองทุน
ส่งเสริมงานจดหมายเหตุอยู่แล้ว-----

5

- ๕๔/๑

๒๐๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ศรีอนงค์ ๕๔/๑

โดยปกติแล้วเขาก็ต้องเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ความเชี่ยวชาญถูกต้องตามลักษณะของผู้ที่จะมาเป็นคณะกรรมการกองทุนอยู่แล้ว ก็เลยไม่ได้กำหนดลักษณะต้องห้ามไป

5 ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอนุรักษ์ครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานนะครับ ผม นายอนุรักษ์

นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภาผู้แปรญัตติ ผมคิดว่าเรื่องนี้คงปล่อยให้เป็นดุลพินิจของกรรมการ

แต่ละคน กรรมการมี ๕ คน ดุลพินิจของกรรมการแต่ละคนแตกต่างกัน คำถามแรกกรรมการ

10 แต่ละคนอาจจะมีความเห็นว่าควรจะเป็นคนบรรลุนิติภาวะอายุเท่าไร ๒๐ ปี ๒๕ ปี ๓๕ ปี

๔๐ ปี แตกต่างทั้งหมด ควรจะต้องเป็นผู้พิทักษ์ทรัพย์สินล้มละลายทุจริตหรือเปล่า เพราะฉะนั้น

ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่กำหนดดุลพินิจไม่ได้ ผมก็ขอยืนยันว่าเรื่องคุณสมบัติและลักษณะ

ต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วยควรจะต้องมีกำหนดแนวทาง และจะไปกำหนดใน

กฎกระทรวงว่าจะกำหนดคุณสมบัติอย่างไร ลักษณะต้องห้ามอย่างไร ผมไม่ติดใจ แต่เป็นสิ่งที่

15 ที่มีความจำเป็น เป็นแนวทางปฏิบัติว่าผู้ทรงคุณวุฒิควรจะต้องมีมาตรฐานอย่างไร ลองถาม

กฤษฎีกาคูก็ได้ครับ มีกฎหมายฉบับไหนผู้ทรงคุณวุฒิร่างแบบนี้ไหม ส่วนใหญ่ผมยืนยันได้

ร้อยละ ๕๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามทั้งนั้นครับ แทบจะไม่มี

ปล่อยเลย โดยที่ทำไมไม่มีการกำหนดคุณสมบัติต้องห้าม เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้ว

ผมขอยืนยันในสิ่งที่ผมแปรญัตติไว้ นะครับ

20 ประธานวุฒิสภา : ขอมติท่านสมาชิกครับ อีกสักครู่ ผมจะขอมติ

ในวาระสาม ซึ่งท่านอนุรักษ์ได้ขอแปรญัตติไว้ เชิญท่านเข้าห้องประชุมและท่านกรุณา

แสดงตนก่อนลงมติ เชิญแสดงตนครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๗๘ คน)

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้สมาชิก ๗๘ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้วนะครับ

25 ผมจะขอมติในมาตรา ๒๕ วาระสาม กรรมการไม่ได้มีการแก้ไข ท่านอนุรักษ์ให้เพิ่มคำว่า

“คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม” เพราะฉะนั้นถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมการ ท่านกดปุ่ม

เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านอนุรักษ์ ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ลงมติ

เรียบร้อยทุกท่านปิดการลงมติ ส่งผลครับ

๒๐๔

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ศรีอนงค์ ๕๔/๒

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิก ๘๒ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๕๓

- 5 ไม่เห็นด้วย ก็คือเห็นด้วยกับท่านอนุรักษ ๒๖ งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๒ เป็นอันว่า
ที่ประชุมให้คงไว้ตามร่างเดิมนะครับ

สุดท้ายท่านสุพจน์ เลียดประถม ขอเพิ่มมาตรา ๒๕ เพิ่มเป็นวรรคสี่ ก็มีแค่
๓ วรรค ท่านเพิ่มอีก ๑ วรรค เชิญแสดงเหตุผลครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุพจน์

- 10 เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ ในมาตรา ๒๕
วรรคสี่ ซึ่งผมเองเห็นว่าการตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในกฎหมายหลาย ๆ ฉบับมักจะมี
ความล่าช้า ซึ่งทำให้เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนั้นไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ เนื่องจาก
การตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ วรรคสาม ให้กำหนดไว้
15 ในกฎกระทรวง ซึ่งจากปัญหาอุปสรรคที่พบในกฎหมายหลาย ๆ ฉบับ กฎกระทรวง
มิได้มีการออกตามพระราชบัญญัติในระยะเวลาที่เหมาะสม กฎหมายบางฉบับ กฎหมาย
ออกมาแล้วหลายปี ก็ยังไม่ได้มีการออกกฎกระทรวง-----

๒๐๕

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สุชาติ ๕๕/๑

5 ผมเองเห็นว่าน่าจะมีการบัญญัติไว้ให้มีความชัดเจนว่า กฎกระทรวงนี้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบ จะต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้ออกกฎกระทรวงเป็นระยะเวลาเท่าไร ซึ่งจากประสบการณ์
10 ที่ผมเองได้ทำงานในเรื่องของการแก้ไขปัญหาเรื่องสัญญาติก็พบเห็นชัดเจนว่า พระราชบัญญัติสัญญาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีการบัญญัติให้ออกกฎกระทรวงไว้ใน มาตรา ๓ ทวิ วรรคสาม ผ่านมาระยะเวลา ๔ ปีเศษ ยังไม่มีการออกกฎกระทรวงซึ่งจะให้ บทบัญญัติที่เขียนไว้ในมาตรานั้น ไม่มีผลบังคับ เนื่องจากไม่มีกฎกระทรวง การที่จะเขียน รายละเอียดไว้ทั้งหมดในพระราชบัญญัติก็ไม่สามารถทำได้ เพราะฉะนั้นเทคนิคในการเขียน
15 กฎหมายก็จะเขียนบัญญัติว่ารายละเอียดนี้ให้ไปกำหนดไว้ในกฎกระทรวง เฉกเช่นเดียวกับ มาตรา ๒๕ วรรคสามที่เราเพิ่งผ่านการพิจารณาไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาตเพิ่ม ในวรรคสี่เข้าไปว่า การดำเนินการออกกฎกระทรวงตามวรรคสาม ให้ดำเนินการให้แล้ว เสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่ที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งในตัวร่าง ในมาตรา ๒ กฎหมายฉบับนี้จะมีผลบังคับนับจากวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
20 ซึ่งก็มีความชัดเจนแน่นอนในการที่จะตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ เพราะว่าถ้าเราดูจากตัวบทนี้จะไม่สามารถตั้งผู้ทรงคุณวุฒิได้ ถ้าไม่มีการกำหนดเป็นกฎกระทรวง

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่เห็นผลเป็นรูปธรรม คือพระราชบัญญัติสัญญาติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ผ่านวุฒิสภาไปและมีผลบังคับใช้ในเดือนมีนาคมที่ผ่านมา ก็เขียนไว้ชัดเจนว่าให้มีการออกกฎกระทรวงภายใน ๑๒๐ วัน ก็ปรากฏว่ากฎกระทรวงตาม

20 พระราชบัญญัติสัญญาติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีกฎกระทรวงเรียบร้อยแล้วครับ แต่กฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติสัญญาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังไม่มี กฎกระทรวง เพราะฉะนั้นก็เรียนท่านว่าลักษณะเขียนแบบนี้ก็จะทำให้ฝ่ายบริหารได้เห็น ความสำคัญและมีกรอบเวลาที่ชัดเจน เพื่อที่จะให้มีการร่างกฎกระทรวงภายในระยะเวลา ที่กำหนด ซึ่งการที่เขียนชัดเจนอย่างนี้ไม่มีข้อเสียครับ มีแต่ข้อดีท่านประธานครับ
25 จึงขออนุญาตเพิ่มเติมไปในวรรคสี่ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการ เชิญผู้แทนจากกฤษฎีกาครับ

๒๐๖

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

สุชาดา ๕๕/๒

นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกวุฒิสภา ผม นายสุรพล ทิพย์เสนา กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนครับว่า
5 การที่จะเพิ่มข้อความในเรื่องของการเร่งรัดให้มีการออกกฎกระทรวงในมาตรา ๒๕
วรรคสี่ ตรงนี้เนื่องจากว่าในการดำเนินการออกกฎกระทรวงจะเป็นการดำเนินการครั้งแรก
ซึ่งถ้าหากเขียนไว้ในมาตรา ๒๕ วรรคสี่ ก็จะทำให้การดำเนินการออกกฎกระทรวงทุกครั้ง
ต้องบังคับให้ดำเนินการภายใน ๑๒๐ วัน ซึ่งโดยเจตนาคิดว่าท่านผู้แปรญัตติคงจะต้องการ
ที่จะเร่งรัดให้มีการดำเนินการในคราวแรกให้เสร็จภายใน ๑๒๐ วัน ซึ่งโดยปกติจะไปเพิ่ม
10 ในส่วนของบทเฉพาะกาล อย่างไรก็ดี เรื่องนี้ขออนุญาตกราบเรียนว่าในการดำเนินการ
เขียนบทเร่งรัดให้มีการดำเนินการ ในการออกกฎกระทรวงหรือว่าดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ
ไว้ในบทเฉพาะกาลนั้น ส่วนของคณะกรรมการกฤษฎีกาเองก็เคยได้วินิจฉัยให้ความเห็นไว้
ว่าในเรื่องการกำหนดระยะเวลาไว้ในกฎหมายไว้ในบทเฉพาะกาลนั้น เป็นการดำเนินการ
เพื่อเร่งรัดให้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเร็วเท่านั้น ไม่ใช่บังคับ ตรงนี้ต้อง
15 ขออนุญาตกราบเรียนเป็นข้อมูล นอกจากนี้ในส่วนของการออกกฎกระทรวงตาม
พระราชบัญญัติฉบับนี้คิดว่ามีเฉพาะในมาตรา ๒๕ วรรคสาม ซึ่งเป็นเรื่องของวาระของ
การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งและในส่วนในเรื่องของการประชุมคณะกรรมการ
บริหารกองทุน ซึ่งในขั้นตอนของการออกกฎกระทรวงอันนี้คิดว่าไม่น่าจะเป็นประเด็นที่
ยุ่งยากซับซ้อน แล้วสามารถที่จะดำเนินได้โดยเร็ว ผมขออนุญาตกราบเรียนชี้แจง

20 ประธานวุฒิสภา : ท่านสุพจน์ เชิญครับ

นายสุพจน์ เลียดประดม : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม นายสุพจน์
เลียดประดม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ ผมเองก็ยังคงตั้งใจ
อยากให้มีการกำหนดไว้ให้ชัดเจนเพื่อจะได้มีกรอบระยะเวลาให้ฝ่ายบริหารได้สามารถ
ทำงานได้ -----

25

๒๐๓

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ปรีณา ๕๖/๑

ผมเข้าใจครับในตัวรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศมีการเขียนไว้ให้
ออกกฎหมายลูกภายในระยะเวลา ๑ ปีหรือ ๑๒๐ วันหรือ ๑๘๐ วันก็ตาม ก็อาจจะไม่ได้
5 ออกกฎหมายลูกตามบทบัญญัติของกฎหมายนั้น แต่การที่เราเขียนไว้ก็จะทำให้เห็นว่า
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมที่เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ หากกฎหมาย
มีผลบังคับก็จะดูประสิทธิภาพในการบริหารงานในกระทรวงของท่านว่าท่านสามารถ
ออกกฎกระทรวงให้มีผลบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติได้ไหม ผมเห็นว่าถ้าเขียนไว้
ไม่มีข้อเสียหายเป็นกรอบระยะเวลาเร่งรัดให้ทางรัฐมนตรีได้ดำเนินการออกกฎกระทรวง
10 ภายในระยะเวลาที่กำหนด ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอมติดีกว่าครับ ท่านสมาชิกครับจะขอมติเป็นมติ
ในมาตรา ๒๕ ท่านสุพจน์ขอเพิ่มวรรคสี่นี้ครับ จะเป็นการลงมติครั้งสุดท้ายก่อนที่จะไป
วาระ ๓ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมครับ เมื่อเข้าแล้วกรุณาแสดงตน เชิญแสดงตน
ได้ครับ ขอความกรุณาแสดงตนโดยพร้อมเพรียงกัน แสดงตนเรียบร้อยแล้วก็ส่งผล
15 การแสดงตนครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๒ คน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกได้แสดงตนทั้งหมด ๘๒ ท่าน ครอบองค์ประชุม
แล้วครับ ท่านสมาชิกครับในมาตรา ๒๕ มีแค่ ๓ วรรค กรรมการก็ไม่ได้เพิ่ม มีท่าน
สมาชิกจะขอเพิ่มเป็นวรรคสี่ ก็คือจะให้เพิ่มเงื่อนไขการออกกฎกระทรวงต้องให้เสร็จ
20 ภายใน ๑๒๐ วัน เพราะฉะนั้นถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการก็คือมีแค่วรรคสาม
ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านสุพจน์ก็คือให้เพิ่มวรรคสี่ ท่านกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ คุณหมอเจตนร์ครับมรขอ ปิดการลงมติเชิญส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๖๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๔ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิก ๘๔ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมการ ๖๘
25 ไม่เห็นด้วย ๑๔ กดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑ เชิญคุณหมอเจตนร์ครับ

นายเจตนร์ ศิริธรานนท์ : ผม นายแพทย์เจตนร์ ศิริธรานนท์ เห็นด้วยครับ

๒๐๘

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ปรีณา ๘๖/๒

ประธานวุฒิสภา : เป็นจำนวนผู้เข้าประชุม ๘๕ เห็นด้วย ๖๕ ก็เป็นอันว่า
ที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการก็คือคงไว้ตามร่างเดิม ก็คือไม่มีวรรคสี่นะครับ ท่านสมาชิก
5 ครับ เราพิจารณาเรียงลำดับรายมาตราตั้งแต่เข้ายังไม่จบ เชิญต่อไปมาตรา ๒๖ ขอภัย
จริง ๆ ครับ ผมรีบร้อน

นางวรารัตน์ อติแพทย์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ บทกำหนดโทษไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๒๙ ถึงมาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข”

10 ประธานวุฒิสภา : จบนะครับ ๓๒ มาตรา ต่อไปนี้จะให้ท่านสมาชิก
ได้ทบทวนตั้งแต่มาตรา ๑ มาเรื่อยว่ามีคำใดที่ดูแล้วขัดหรือแย้ง ถ้าเกิดแก้ไข แต่ท่านจะแก้ไข
เนื้อหาไม่ได้ ท่านจะขอแก้ไขไหมครับ ถ้าไม่มี ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป
จะเป็นการขอมติวาระที่ ๓ ก่อนขอมติวาระที่ ๓ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมอีกครั้งนะครับ
เพื่อความมั่นใจว่าองค์ประชุมครบ เชิญสมาชิกครับ ก่อนลงมติขอตรวจสอบองค์ประชุม
15 เชิญท่านแสดงตนครับ แสดงตนครบแล้วส่งผลครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๖ คน)

- ประธานวุฒิสภา : สมาชิก ๘๖ ท่าน ถือว่าครบองค์ประชุม ท่านสมาชิก
5 ครับ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะถาม
ในวาระที่ ๓ อย่างนี้ คือถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมให้ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย
ถ้าท่านสมาชิกไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ พอดีมีคณะกรรมการกั่นกรอง

- 10 ร่างพระราชบัญญัติของวุฒิสภา ได้เรียกชื่อของคณะกรรมการกองทุนส่งเสริม
งานจดหมายเหตุของร่างพระราชบัญญัตินี้ เรียกเป็นคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริม
งานจดหมายเหตุ คือเติมคำว่า “บริหาร” เข้ามา เพราะฉะนั้นขอแก้ไขในที่ประชุมนี้ด้วยค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ผมถามเลยมาแล้วนะครับ ทำไมท่านกรรมาธิการเข้า
ต้องไปแก้ทุกแห่งหรือไม่ครับ แก้ที่เดียวนะครับ แก้ที่เดียว

- 15 ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : ชื่อของคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุ

ประธานวุฒิสภา : เอาครับ ดั่งนั้นเติม คณะกรรมการบริหารกองทุน
ถูกหรือไม่ครับ เชิญท่านกฤษฎีกาครับ

- 20 นายสุรพล ทิพย์เสนา (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานครับ เนื่องจาก
ในส่วนองมาตรา ๒๕ วรรคสาม ที่พูดถึงในเรื่องของการประชุมของคณะกรรมการบริหาร
กองทุน ทางคณะกรรมการกั่นกรองขอแก้ไขให้สอดคล้องกับความในวรรคหนึ่ง
คือชื่อของคณะกรรมการก็คือเป็น คณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุ แก้ไขจาก
คณะกรรมการบริหารกองทุน เป็นคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุ ครับ

- 25 ประธานวุฒิสภา : ตัดคำว่า “บริหาร” ออกนะครับ ให้สอดคล้อง
หมายความว่าแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกัน ไม่ได้แก้ไขเนื้อหาสาระ เชิญท่านสมชายครับ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายสมชาย
แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ความจริงว่าจะไม่พูดแล้วครับ เพราะว่าเห็นวาระกฎหมายนี้
ยาวนานมาก แต่ผมเรียนเลยอันนี้ฝากไปทางกฤษฎีกา กฎหมายผ่านจากสภาผู้แทนราษฎร

๒๑๐

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สำรวม ๕๗/๒

มายังวุฒิสภาชัดเจนอย่างนี้ ขอความกรุณาอย่ามีอีกนะครับ กรุณาทำให้ถูกต้อง ไม่อย่างนั้น
แล้ว เราพิจารณากฎหมายมาแล้วเสร็จแล้ว มาใช้วิธีการแก้คำพิพจน์แบบนี้กรรมการก็ต้องช่วยคุณ

5 ด้วย ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เพราะฉะนั้นขอแก้ไขให้ชื่อสอดคล้องกัน
ตัดคำว่า “บริหาร” ออก เป็น คณะกรรมการกองทุน ถ้าอย่างนี้ไปแก้ไขในวาระที่ ๒ ผมก็จะขอ
ถามมติ กฎหมายฉบับนี้มีการแก้ไขโดยคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นลบเมื่อสักครู่นี้ก่อน
นะครับ ลงมติใหม่ ถ้าท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่าน

10 ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เจริญลงมติครับ ลงมติเรียบร้อยแล้ว
ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมทั้งหมด ๘๗ ท่าน เห็นด้วย ๘๘ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ๗ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมผ่าน
วาระที่ ๓ นะครับ ด้วยคะแนน ๘๘ คะแนน ผมก็จะถามต่อเนื่องจากว่ามีข้อสังเกต

15 ข้อเสนอแนะของท่านสมาชิก โดยเฉพาะของท่านสุรชัย ผมถามว่าถ้าท่านสมาชิก
เห็นด้วยกับข้อสังเกตท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตท่านกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย เจริญลงมติครับ ผมต้องให้ปรากฏไว้ เดี่ยวจะมาโต้แย้งผม ลงมติเรียบร้อยแล้ว
ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

20 (มีสมาชิกเห็นด้วย ๖๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกทั้งหมด ๗๑ ท่าน เห็นด้วยกับข้อสังเกต ๖๘ คน
ไม่เห็นด้วย ๓ คน

นายบรรศักดิ์ คณาเสน : ท่านประธานครับ ผม นายบรรศักดิ์ คณาเสน
เห็นด้วยนะครับ

25 ประธานวุฒิสภา : เป็น ๗๑ เห็นด้วย ๖๘ ไม่เห็นด้วย ๓ งดออกเสียง ๒
ไม่ลงคะแนน ๓ เป็นอันว่าจบการพิจารณาของวาระที่ ๓ ของเรื่องด่วนที่ ๒ ขอบคุณ
ท่านกรรมการนะครับ

๒๑๑

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สำรวม ๕๗/๓

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพค่ะ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ
5 บุรณสมภพ ประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ
พ.ศ. ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานวุฒิสภา ท่านคณะกรรมการ
และท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่าน ที่ได้อดทนอยู่ร่วมประชุมอภิปราย และลงมติ
ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ เรื่องด่วนที่ ๓ เรื่องด่วนที่ ๔
10 เป็นต้นไป ผมขอยกออกไปพิจารณาต่อในวันพรุ่งนี้ พรุ่งนี้บ่ายโมงเราจะเริ่มพิจารณา
เพราะช่วงเช้านี้จะมีประชุมข้าราชการ ท่านต้องมาทานข้าวที่ห้องอาหารนี้ หรือไม่ก็ไปที่
อาคารสุขประพฤติก็มีอาหารเลี้ยงท่าน เมื่อท่านทานอาหารเสร็จแล้วขอให้ท่านได้เข้า
ห้องประชุมนะครับ ผมจะถือว่าวันนี้ที่ท่านลงชื่อไว้ ๑๓๔ ท่านนั้นเป็นองค์ประชุมนะครับ
15 พรุ่งนี้ต้องพิจารณาต่อ ขอความร่วมมือนะครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมจะขอพักการประชุม
แล้วก็ประชุมต่อวันพรุ่งนี้ ๑๓.๐๐ นาฬิกา ขอบพระคุณทุกท่านครับ

พักการประชุมเวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา